PACIFIC UNITARIAN SCHOOL FOR THE MINISTRY
NON MINISTRARI SED MINISTRARE
INCORPORATED
MAY 12. 1906

BERKELEY, CALIFORNIA

THE GIFT OF

CHARLES WILLIAM WENDTE
OF BOSTON, MASSACHUSETTS

GODSDIENSTIGE LIEDEREN.

GRADUATE THEOLOGICAL UNION
LIBRARY
1962

Property of
CBSK

Please return to
Graduate Theological
Union Library

Gedrukt bij Joh. Enschedé en Zonen, te Haarlem.

GODSDIENSTIGE

LIEDEREN.

UITGEGEVEN DOOR EN VOOR REKENING VAN DEN NEDERLANDSCHEN PROTESTANTENBOND.

VIERDE DRUK.

DE EVANGELISCHE GEZANGEN-COMPAGNIE.
Te Amsterdam, J. Brandt en Zoon; te Haarlem, Johannes Enschedé en Zonen; te Groningen, De Erven R. J. Schierbeek en De Erven De Wed. M. van Heyningen Bosch.
1902.

M
2/35
G62
1902

Geene afdrukken van dezen liederenbundel worden voor echt erkend, dan die namens het Hoofdbestuur van den Nederlandschen Protestantenbond zijn geteekend.

Dr. C. J. Niemeijer

Het kopijrecht der nieuwe liederen, die voor het eerst in dezen bundel het licht zagen, blijft het eigendom der auteurs.

336
G549
c. 2

VOORBERICHT

BIJ DEN VIERDEN DRUK.

Mag men den wasdom van het godsdienstig leven en de liefde voor de gewijde poëzy in den kring onzer vrijzinnige Protestanten afmeten naar het tal van liederenbundels, dat zij voor hun persoonlijk en gemeenschappelijk gebruik jaar aan jaar vragen? Wij hopen het van harte. Want, ofschoon ook in andere kringen nieuwe gezangboeken zijn verzameld en hier en daar in gebruik gesteld, werden alleen reeds van onze „Godsdienstige Liederen met muziek bij het eerste couplet" in den tijd van zeven jaren 15000 exemplaren verkocht, en wij daardoor gedrongen den Vierden Druk

16764

van dezen Bundel in het licht te geven, wat wij met blijdschap en dankbaarheid bij deze doen.

Misschien heeft, in verband met den geest des tijds, naast de blijvende behoefte aan vrije en heldere denkbeelden, een groeiende zin voor een verheffend gevoels- en gemoedsleven onder ons tot die verblijdende vraag naar onzen Bundel geleid.

Wij zenden dan dezen onzen Vierden Druk in het licht met het dankbaar gevoel, dat de vorige aan veler heiligste behoeften is tegemoet gekomen en met het goed vertrouwen, dat ook deze zal voortgaan de poëzy van den godsdienst te wekken en te voeden.

Wij hopen dat de Afdeelingen in hare bijeenkomsten, dat vele Gemeenten, zoo van Remonstranten als Doopsgezinden, dat onze Godsdienstoefeningen voor Jongelieden, dat Catechisatie en huiselijk Morgen- of Avonduur ook door dezen Bundel hunne stichting zullen vinden. Tegelijk als gezangboek en leesboek ingericht, moge hij

tevens meer en meer blijken zich door een gewenschte bruikbaarheid te onderscheiden.

Wij hebben gemeend den tekst onveranderd te moeten laten. Wat de muziek betreft herhalen wij de mededeeling van den Heer Dan. de Lange, „dat in de melodie van Lied 22 een afwijking gevonden wordt van de lezing der Vierstemmige uitgaaf. De melodic, zooals die hier in deze Eenstemmige uitgaaf is afgedrukt, mag als de door hem vastgestelde lezing worden aangenomen. In den volgenden druk der Vierstemmige zetting zullen in het genoemde Lied en in nog enkele andere Liederen de wijzigingen worden opgenomen, die overeenstemming brengen tusschen beide zettingen."

Hier moet worden herinnerd, dat de Evangelische Gezangen-Compagnie de Evangelische Gezangen 2, 4, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 38, 42, 58, 63, 69, 83, 96, 99, 154/5, 160, 179, 180, 237 en 267, waarvan

zij verklaart het kopijrecht te bezitten, ten gebruike voor onzen Bundel heeft afgestaan.

De Commissie voor de Liederenbundels,

J. A. BÖHRINGER, *Voorzitter.*
WILLEM JESSE, *Secr.-Boekhouder*
J°. DE VRIES.
W. ZAALBERG.

September 1902.

INHOUD.

EERSTE AFDEELING, GEMOEDSLEVEN.

I. Verheerlijking van God. Lied 1—27.
II. Vertrouwen. Lied 28—60.
III. Gemeenschap met God. Lied 61—80.
IV. Heiliging. Lied 81—94.
V. Smart. Lied 95—101.
VI. Werk en Strijd. Lied 102—119.
VII. Liefde. Lied 120—135.

TWEEDE AFDEELING, GEMEENTELEVEN.

I. Bij de Godsdienstoefening. Lied 136—146.
II. Advent en Kersttijd. Lied 147—152.
III. Lijdenstijd. Lied 153—157.
IV. Paschen. Lied 158—164.
V. Pinksteren. Lied 165—173.
VI. Hervorming. Lied 174—179.

DERDE AFDEELING, SAMENLEVING.

I. Morgen en Avond. Lied 180—185.
II. Jaargetijden. Lied 186—191.
III. Oud- en Nieuwjaar. Lied 192—202.
IV. Huisgezin. Lied 203—211.
V. Vaderland. Lied 212—218.
VI. Scheiden en Sterven. Lied 219—224.

I. GEMOEDSLEVEN.

I. VERHEERLIJKING VAN GOD.

N°. 1. LOFPSALM.

Uit Psalm 65.

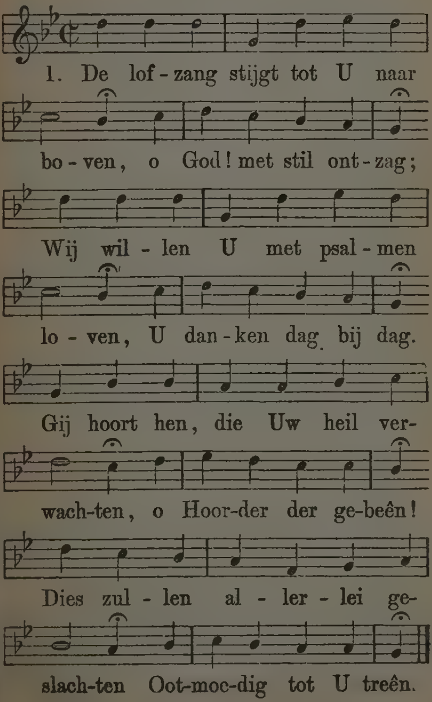

2. Een stroom van ongerechtigheden
Had d' overhand op mij;
Maar ons weêrspannig overtreden
Verzoent en reinigt Gij.
Welzalig dien Gij hebt verkoren,
Dien G'uit al 't aardsch gedruisch
Doet nad'ren en Uw heilstem hooren,
Ja, wonen in Uw huis!

N°. 2. GODS GOEDHEID.

Uit Psalm 68.

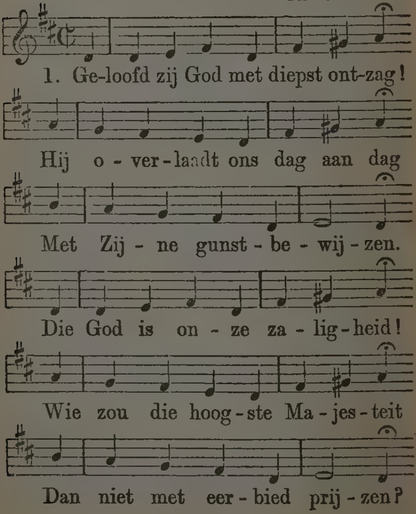

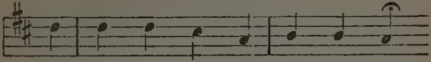

Die God is ons een God van heil!

Hij schenkt, uit goed-heid zon-der peil,

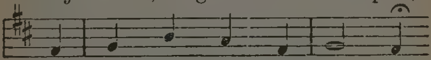

Ons 't eeu-wig za - lig le - ven;

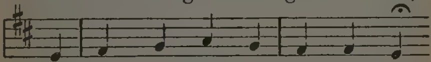

Hij kan en wil en zal in nood,

Zelfs bij het na-d'ren van den dood,

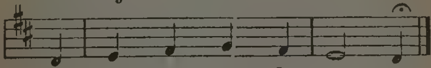

Vol - ko - men vre - de ge - ven.

N°. 3. GODS GOEDERTIERENHEID.

Uit Psalm 89.

1. 'k Zal eeu-wig zin-gen van Gods goe-

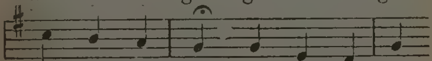

der - tie - ren - heên; Uw waar-heid t' al-

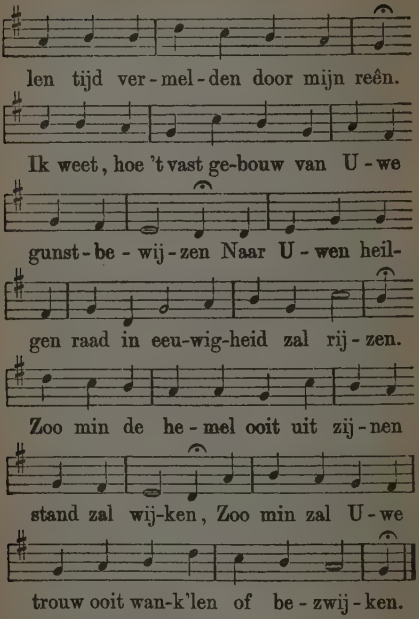

2. Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len, Heer! in 't licht van 't godlijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw naam zich al den dag verblijden;

Uw goedheid straalt hun toe, Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedoogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhoogen.

3. Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht.
Uw vrije gunst alleen wordt d'eere toegebracht!
Wij heffen 't hoofd omhoog en zullen d'eerkroon dragen
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen:
Want Gij zijt ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
En zult ons t' Uwer tijd gewis de zege geven.

N°. 4. LOFPSALM.

Uit Psalm 100.

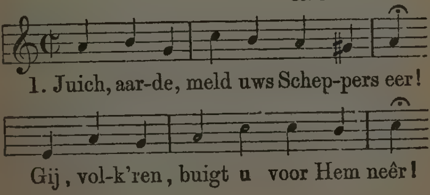

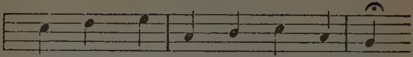

En gij, mijn ziel, in Hem ver-blijd,

Blijf eeu-wig aan Zijn dienst ge-wijd!

2. God is de herder, die ons leidt,
Wij zijn de schapen, die Hij weidt:
Zoo paart dan allen hart en stem,
Verheft Zijn naam, verheerlijkt Hem!

3. Want goedertieren is de Heer;
Zijn goedheid eindigt nimmermeer;
Zijn trouw en waarheid houdt haar kracht
Tot in het laatste nageslacht.

N°. 5. LOFPSALM.

Uit Psalm 103.

1. Loof, loof den Heer, mijn ziel, met al-

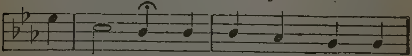

le krach-ten! Ver-hef Zijn' naam, zoo

groot, zoo hei-lig t'ach-ten! Och, of

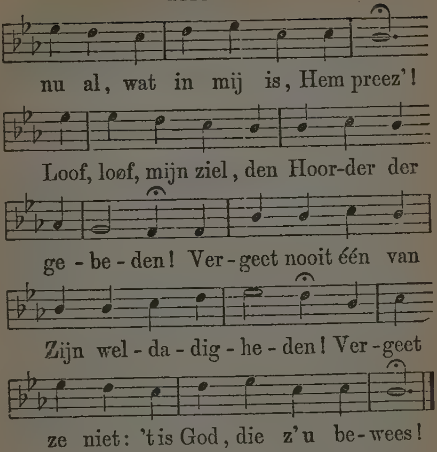

2. Loof Hem, die u al wat gij hebt misdreven,
Hoe veel het zij, genadig wil vergeven,
Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
Die van 't verderf uw leven wil verschoonen,
Met goedheid en barmhartigheên u kronen,
Die in den nood uw redder is geweest!

3. Loof Hem, die u vergunt uw zielsverlangen,
U 't goede tot verzading doet ontvangen,
Uw jeugd vernieuwt, gelijk eens arends jeugd!

Gods hand doet wel, ook in haar straf-
gerichten.
Wat ooit ons drukk', Hij wil den druk
verlichten,
Ja, hart en mond vervullen met Zijn
vreugd.

4. Geen vader sloeg met grooter mede-
doogen
Op teeder kroost ooit zijn ontfermend'
oogen,
Dan God, de Heer, op ieder die Hem
vreest.
Hij weet wat van zijn maaksel zij te
wachten,
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn
van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.

5. Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
Gelijk een bloem die, op het veld ver-
heven,
Wel sierlijk pronkt, maar krachtloos
is en teêr;
Wanneer de wind zich over 't land laat
hooren,
Dan knakt haar steel, haar schoonheid
gaat verloren,
Men kent en vindt haar standplaats zelfs
niet meer.

6. Maar 's Heeren trouw blijft gisteren en
heden
Zich zelf gelijk. In geen verbleekt ver-
leden

Verging één stip van 's Hoogsten raad
en daad.
De levensdag moog' ras ten avond spoeden:
Die 't leven gaf, blijft eeuwig 't leven
voeden,
Schept nieuwe vrucht uit ieder stervend
zaad.

7. Verheft Gods eer, gij alle Zijne werken!
Ofschoon g' ook zelf de hand niet weet
te merken,
Die steeds u draagt en hoedt voor schaad'
en val.
Loov', loov' den Heer, wat hier en wat
daar boven
Zijn naam vernam en stem heeft om
te loven, —
En gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal!

N°. 6. DANKLIED.

Uit Psalm 118.

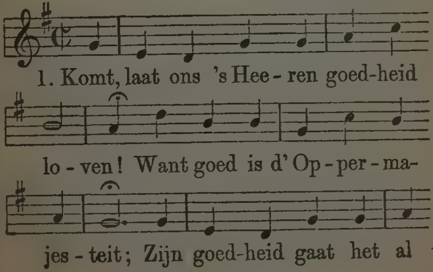

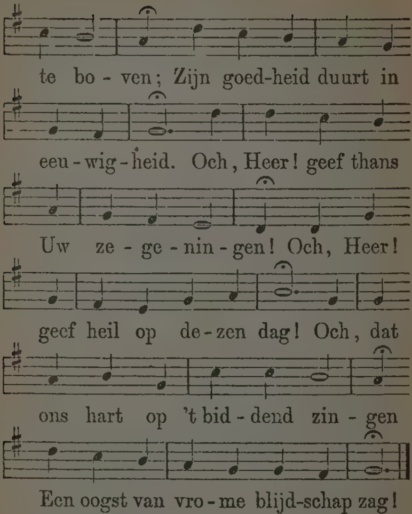

2. De Heer is mij tot hulp en sterkte.
Mijn morgen- en mijn avondlied
Looft Hem, die al mijn heil bewerkte,
En m' in geen nood verlegen liet.
De banden, die mijn ziel omsloten,
Hij brak z' en voerde mij in 't licht,
Het licht, waarin Zijn huisgenooten
Zich koest'ren voor Zijn aangezicht.

3. Gij zijt mijn God, U wil ik loven,
Beschermd door Uw barmhartigheid.

Trek Gij geheel mijn hart naar boven
En maak mij tot Uw dienst bereid!
Moog' ieder eens Uw goedheid loven,
Zich buigend voor Uw heerlijkheid!
Uw goedheid gaat het al te boven,
Uw goedheid duurt in eeuwigheid.

N°. 7. GODE ALLEEN ZIJ DE EER.

Uit Ev. Gezang 2.

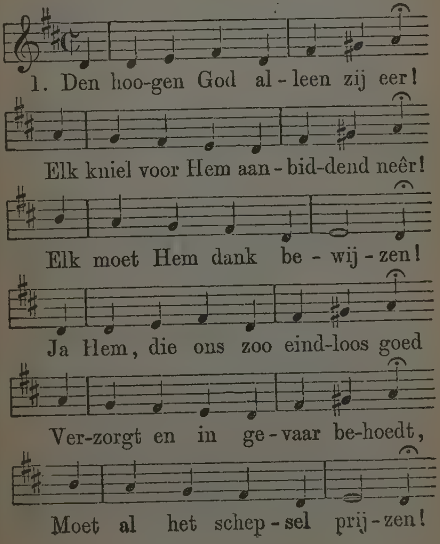

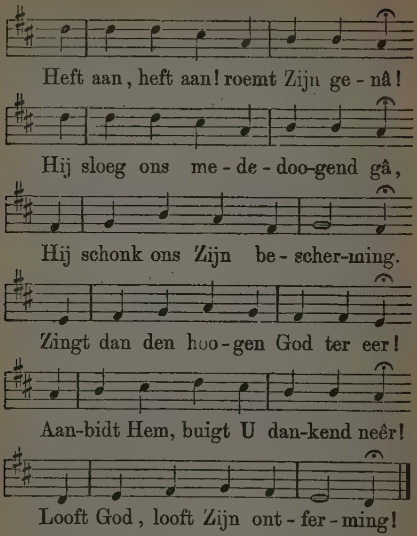

2. Ja, Vader! ja, ons lied zijt Gij!
Wij eeren Uwe heerschappij,
o Bron van licht en leven!
Uw grenzenlooze macht gebiedt:
Daar rijzen werelden uit niet,
Van Uwen glans omgeven.
't Is wijs en goed, al wat Gij werkt;
Gij heerscht alom en onbeperkt;
U loven alle tongen.

U, Vader! wien 't heelal vereert,
U danken wij, dat Gij regeert;
Nooit wordt Uw lof volzongen.

3. Zingt, aard' en hemel, zingt uw Heer!
Het Heilig, Heilig, meld' Zijn eer!
Nooit is Zijn naam volprezen.
Uit Hem en door Hem is het al;
Tot Hem zal 't keeren; ja, Hij zal
In allen alles wezen.

N°. 8. GOD MET ONS.

Uit Ev. Gezang 4.

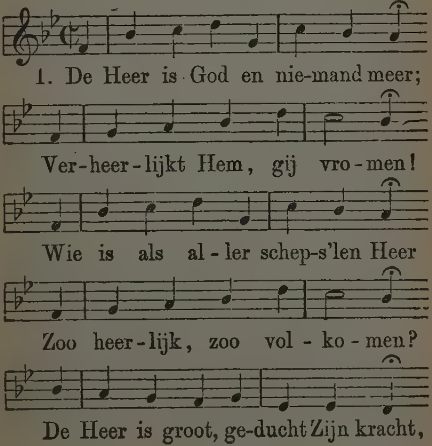

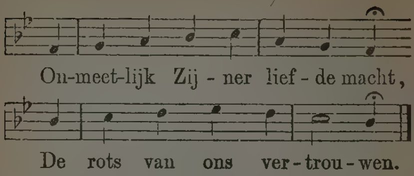

2. Hij is, hoe ver Hij schijnen moog',
Nabij, waar w'ons bewegen.
Geen nacht bedekt ons voor Zijn oog;
Hij weet ook wat wij zwegen.
Ja, wat ons zelf nog onbewust,
Diep in ons hart verborgen, rust,
Hij kent en weegt het mede.

3. Aan U, die alles ziet en weet,
Wil 'k alles toevertrouwen.
Op U, wiens krachten niemand meet,
Mag elk gewiss'lijk bouwen.
Waar immer ik mijn oogen sla,
Daar zie 'k U zorgend, vol genâ,
Een Vader en Ontfermer.

4. Gij zijt rechtvaardig, heilig, goed;
Bij reinen wilt Gij wonen.
Hem, die Uw wil met vreugde doet,
Zult G' ook met vreugde kronen.
Gij wischt den traan hem uit het oog,
Gij heft zijn hart tot U omhoog
En schenkt hem Uwen vrede.

5. Of zou de gloed dier majesteit
   Mij, zondaar, ook verteren?
Neen, nu 'k Gods groote heerlijkheid
   Blijd' als Zijn kind mag eeren,
Nu klinkt mijn lied: de Heer is groot!
De Heer is onuitsprecklijk groot!
   Oneindig groot in liefde!

N°. 9. GODS GOEDHEID.

Uit Ev. Gezang 12.

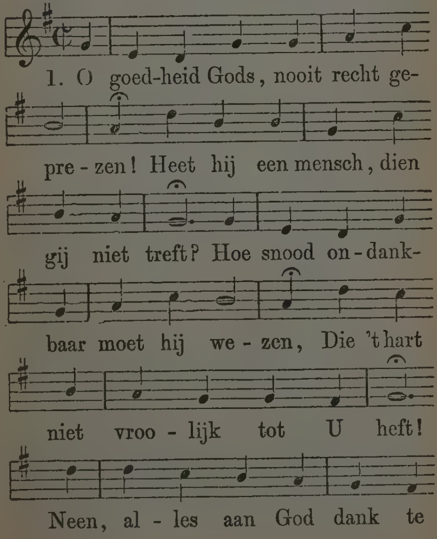

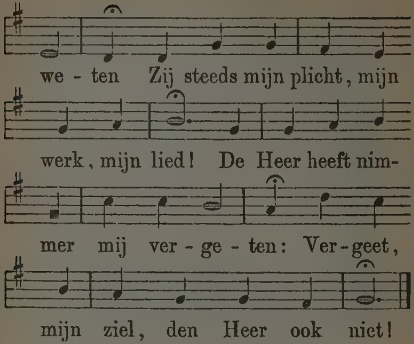

2. Wie wou mij wonderbaar bereiden?
Hij, die mij 't eerst heeft liefgehad.
Wie wou mij zoo geduldig leiden?
Hij, dien ik duizendwerf vergat.
Wie wekt in mijn gemoed den vrede?
Wie schraagt mijn geest met nieuwe kracht?
Wie deelt mij zooveel zegen mede?
Is 't niet mijn God, zoo sterk van macht?

3. Dit is mijn dank, dit Zijn behagen:
Ik moet volkomen zijn als Hij.
Mag ik mij naar dit doel gedragen,
Dan prijkt Zijn heerlijk beeld in mij;
Leeft Zijne liefd' in mijne ziele,
Zij leert mij doen, wat Hij gebiedt;
En schoon ik vaak uit zwakheid viele,
Toch heerscht in mij de zonde niet.

N°. 10. LOF DES SCHEPPERS.

Uit Ev. Gezang 14.

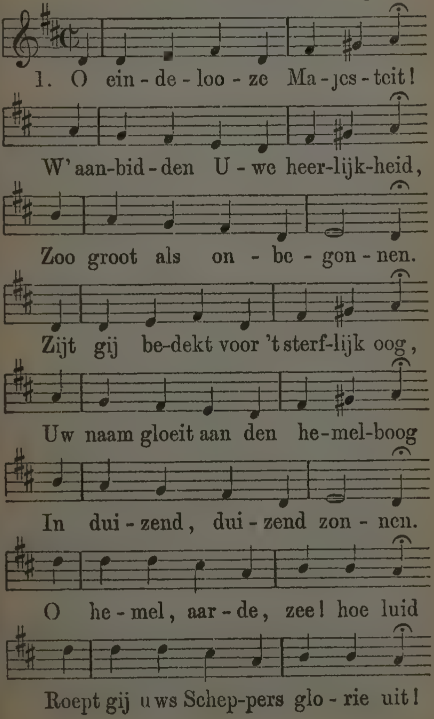

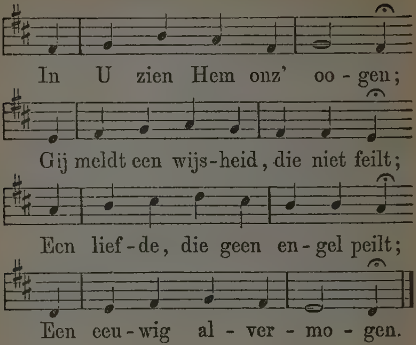

2. En ook ons, menschen, wrocht Zijn hand;
Wij allen zijn van Zijn verstand
Een enkele gedachte.
Wij ook, wij zingen Uwen lof,
En heffen blijd' ons boven 't stof,
o God! als Uw geslachte.
Wat nacht zijn schaduw om ons spreid',
Uw eeuw'ge goedertierenheid
Blijv' eeuwiglijk geprezen!
O sterv'ling, zij uw lijden diep,
't Was God, die u in 't leven riep:
Het doel moet godd'lijk wezen.

3. Nog spreekt Uw almacht: „Daar zij licht!"
En nacht en duisternisse zwicht
In onze donk're harten,
En onder eenen tranenvloed,

Dien 't waar berouw ons weenen doet,
Kiemt ons geluk uit smarten.
Dan valt de sluier voor ons oog,
Wij zien met held'ren blik omhoog
Tot Hem, die wil vergeven,
Die met Zijn vleugelen ons dekt
En in ons hart de hope wekt
Op rijker, hooger leven.

4. Hoe heerlijk zijn Uw werken, Heer!
U dank', U loov', U prijz', U eer'
Wat is, wat was of worde!
Gij schept uit lijden hemelvreugd,
Uit zond' een hooger trap van deugd
En uit verwarring orde.
O zaligheid van ons geslacht,
Hoe klimt bij 't heil ons aangebracht
Hier lof en dank te gader!
Wij zijn de werken Uwer hand;
Al wat Gij wilt brengt G'ook tot stand!
Lof, Halleluja! Vader!

N°. 11. GODS VOORZIENIGHEID.

Uit Ev. Gezang 16.

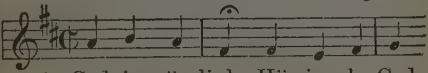

1. God is mijn lied, Hij is de God

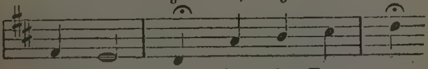

der krach-ten; Heer is Zijn naam,

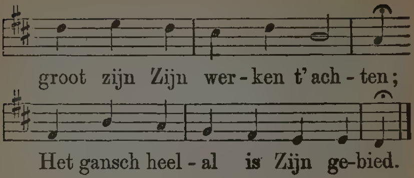

2. Zijn kleed is 't licht
En Zijne keus de beste;
Hij heerscht als God, en Zijnes zetels veste
Is op de trouw en 't recht gesticht.

3. Hij kent ons hart,
Ons wenschen, bidden, smachten,
Wat kwaad wij doen, wat goed wij ooit betrachten,
En ijlt ter hulp in onze smart.

4. Niets, niets is 't mijn,
Maar alles Gods geschenken.
Mijn hart, o Heer! zal eeuwig aan U denken,
Uw lof op mijne lippen zijn.

5. Is God mijn schild,
Wil God mijn redder wezen:
Wat heb ik dan met mijnen God te vreezen,
Hoe 't kwaad zijn woed' ook om mij spilt?

N°. 12. GOD IS LIEFDE.

Uit Ev. Gezang 38.

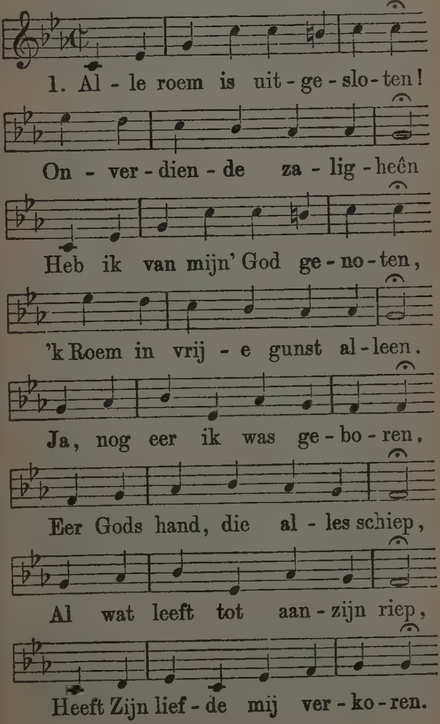

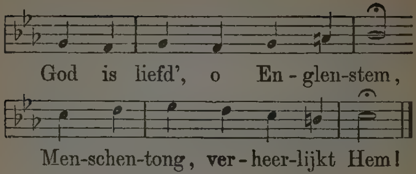

2. Af te sterven aan de zonden,
   't Is de vrucht van Zijnen geest,
Die mij heiligt en de wonden
   Van mijn kranke ziel geneest;
Die mij 't ware heil doet kennen,
   Mij vervult met kinderzin,
   En door dankb're wedermin
Aan Zijn dienst mij doet gewennen.
   God is liefd', o Englenstem,
   Menschentong, verheerlijkt Hem!

3. Dat heet gadelooz' ontferming,
   Dat genade, rijk en vrij!
God schenkt redding, schenkt bescher-
      ming,
Schenkt z'aan zondaars, schenkt z'ook mij;
Dan zelfs, als mijn onvermogen,
   Als mijn diep bederf mij smart,
   Toont mij 't godlijk vaderhart
Zijn verlossend mededoogen.
   God is liefd', o Englenstem,
   Menschentong, verheerlijkt Hem!

4. Kan een vrouw haar kind vergeten,
   Als haar zuig'ling schreit van pijn?

Zou z' een ware moeder heeten,
En zoo weinig moeder zijn?
Maar al kon dit mooglijk wezen,
Vader! die mijn nooden ziet,
Vader! Gij vergeet mij niet:
Neen, dit heb ik nooit te vreezen.
God is liefd', o Englenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

N°. 13. DER VROMEN VREUGD.

Uit Ev. Gezang 42.

1. Wek in mijn hart een blij-den zang,

Als ik Uw trouw, o God, ge-den-ke!

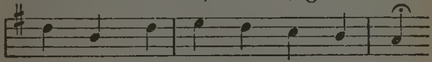

Geef dat Uw lief-de le-vens-lang

Mij vreed' en vreug-de schen-ke!

2. Ja, zoo ik ooit mocht waardig zijn,
Dat mij om U hier smaad verbeidde:
Geef, Vader! dat noch smaad, noch pijn
Mij van Uw liefde scheide!

3. Is 't hart niet altijd even blij,
De kracht van mijn geloof soms kleiner:
Versterk, volbreng Uw werk in mij,
En maak mij daaglijks reiner!

N°. 14. LIEFDE TOT GOD.

Uit Ev. Gezang 63.

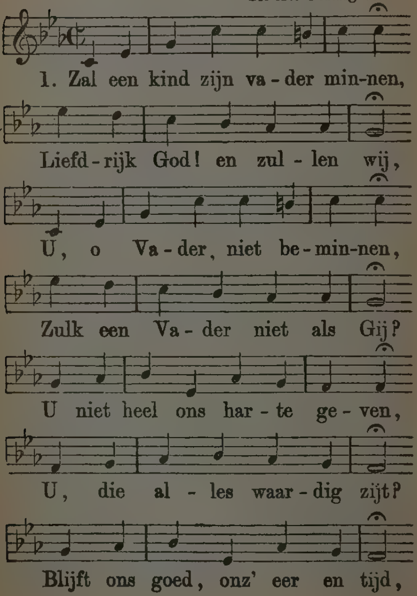

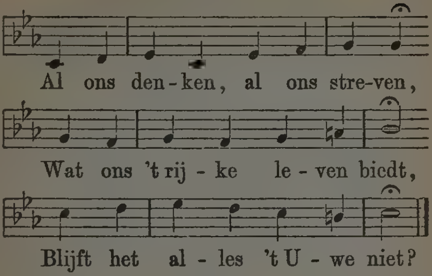

2. Wie kan Uwe liefde peilen?
   Neen, wij kunnen 't nimmermeer;
Englendoorzicht zou hier feilen,
   Elk valt hier aanbiddend neêr.
Wonderzaalge vreê des harten,
   Onuitspreeklijk heerlijk goed,
   Dat Gij ons hier smaken doet!
Troost en licht in alle smarten,
   Stroom van zegen voor Uw kind,
   Dat U veel te flauw bemint!

3. Wij weêrspannig, tegenstrevend,
   Morrend onder Uw gezag:
Gij verschoonend, graag vergevend,
   Steeds ontfermend al den dag;
Wij beseffen, wij gevoelen,
   God! daar is geen God als Gij;
   Gij alleen zijt waard, dat wij
Onze liefd' en ons bedoelen
   Eenig richten naar U heen,
   Vader! ja, naar U alleen.

4. Och! drong eens dat alvermogen
   Uwer liefd' alomme door!
Open aller blinden oogen,
   Open aller dooven oor!
Geef dat alle stervelingen,
   Geef dat ouderdom en jeugd,
   Al Uw kind'ren eens verheugd
Van Uw groote liefde zingen,
   Juichen in Uw heerschappij,
Meer U minnen nog dan wij!

N°. 15. GOD DE EENIGE MACHTIGE.

Uit Ev. Gezang 193.

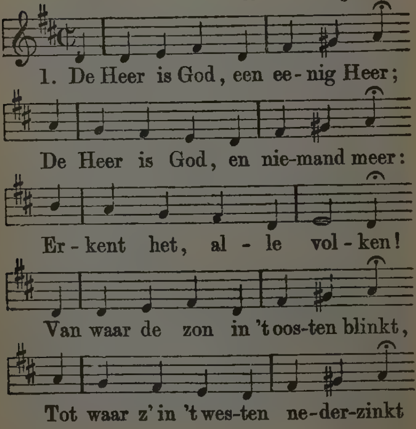

In 't rood der a - vond - wol - ken.

De Heer is God, de Heer re-geert;

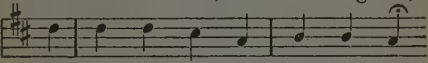

Hij is het, die het licht for-meert

En 't duis - ter op doet ko - men;

Door Hem is al - les wat be - staat;

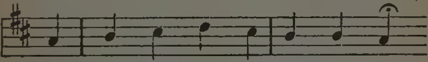

Hij schept zelfs ze - gen uit het kwaad:

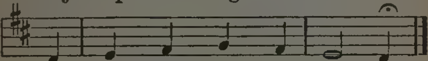

Ver - heer - lijkt Hem, gij vro - men!

2. Wee hem, wiens boezem ootmoed mist,
Wiens hart met zijn Formeerder twist,
  Hem rekenschap durft vragen!
  Het broze werk, uit leem gekneed,
Vraagt niet wat zijn boetseerder deed,
  Noch onderneemt te klagen.
Heer! wij bedekken ons gelaat,

Wij zwijgen stil tot Uwen raad,
 Wij willen need'rig knielen;
Verhoog, verneder naar Uw wil:
Wij zwijgen onderworpen stil,
 U wijden w' onze zielen.

3 Rampzalig hij, die U weêrstaat,
Dien Gij te schande worden laat
 En ver van U doet zwerven
Met d'afgod, waar zijn ziel aan kleeft,
Die hem geen troost in 't leven geeft
 En hooploos weg doet sterven.
Maar zalig 't volk, dat U erkent,
Dat Gij verlost hebt uit d'ellend'
 En in Uw weg doet treden;
Zij wand'len, Heer! in 't vroolijkst licht;
Geen schaamte dekt hun aangezicht,
 Nu noch in eeuwigheden.

4. De heemlen schiept Gij door Uw woord;
Hun heir heeft Uw bevel gehoord;
 Uw hand vervulde d' aarde.
O God! het was dezelfde macht,
Die uit dit zondige geslacht
 Uw dankbaar volk vergaârde.
Het volk, dat al Uw goedheid ziet,
Het dient, o Heer! U nooit om niet,
 Gij houdt U nooit verborgen;
Uw woord vervult hun ziel met vreugd,
Uw geest schenkt hun vernieuwde jeugd,
 Uw blik verdrijft hun zorgen.

5. Komt tot Hem samen, Adams kroost!
Hij is de God, het heil, de troost,
Dien allen zoeken zouden!
Buig, buig u neder, alle knie!
Dat elke tong Hem hulde biê!
Aanbidt en wordt behouden!
Treedt toe, spreekt uit, betuigt en zegt:
In Hem is sterkt', in Hem is recht,
Tot Hem zal alles komen,
Den God, die recht en waarheid kweekt,
Den God, die van genade spreekt
In 't hart van alle vromen.

N°. 16. DANKLIED.

Uit Ev. Gezang 194.

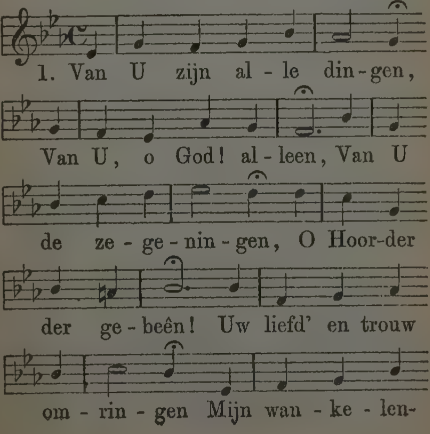

de schreên, En wat w' ooit goeds ont-

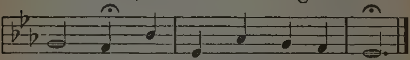

vin-gen, Het was van U al-leen.

2. Reeds vóór wij U iets vragen,
Voorkomt Gij onze beê;
Gij hoort ons, als wij klagen,
Gij schenkt aan 't hart Uw vreê;
Gij heelt zelfs in Uw plagen,
Giet balsem uit in 't wee;
Gij helpt niet enkel dragen,
Maar draagt ons zelven meê.

3. O, mocht ik U beminnen,
Gelijk Gij mij bemint,
En heil'ge vrees van binnen
Mij leiden als Uw kind!
Mocht ik dien rijkdom winnen,
Dien roest noch mot verslindt,
En werden nooit mijn zinnen
Door ijd'len glans verblind!

4. U zal ik eeuwig eeren,
Die eeuw'ge Goedheid zijt!
U blijv', o Heer der Heeren,
Geheel mijn hart gewijd!
Wat kan ik niet ontberen,
Wanneer Uw hand mij leidt!
Wat vuriger begeeren
Dan Uwe heerlijkheid!

N°. 17. LOF DER GODHEID.

Uit Vondel.

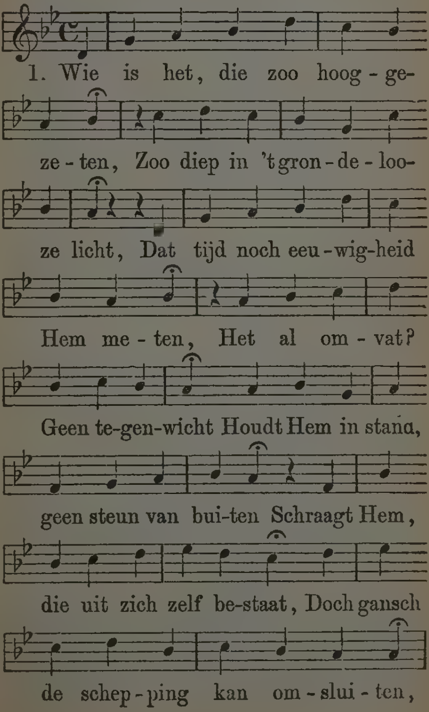

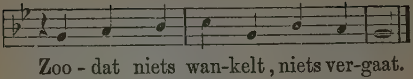

2. Dat's God. Oneindig, eeuwig Wezen
   Van alle ding dat wezen heeft!
Vergeef het ons, o, nooit Volprezen'
   Van al wat leeft of heeft geleefd,
Nooit uitgesproken noch te spreken,
   Vergeef het ons en scheld ons kwijt,
Dat geen verbeelding, tong noch teeken
   U melden kan, zoo als Gij zijt!

3. Elk heeft zijn naam: wie kan U noemen
   Bij Uwen naam? Wie wordt gewijd
Tot Uw orakel? Wie durft roemen?
   Gij zijt alleen dan die Gij zijt,
U zelf bekend en niemand nader.
   U zoo te kennen als Gij waart
Der eeuwigheden glans en ader,
   Wien is dat licht geopenbaard?

4. Wien is der glansen glans verschenen?
   Dat zien is nog een hooger heil
Dan eng'len zelfs van U ontleenen;
   Dat overschrijdt het perk en peil
Van elks vermogen. Wij verouden
   In onzen duur, Gij nimmermeer.
Uw wezen moet ons onderhouden.
   Verheft de Godheid, zingt haar eer!

Melodie laatste couplet.

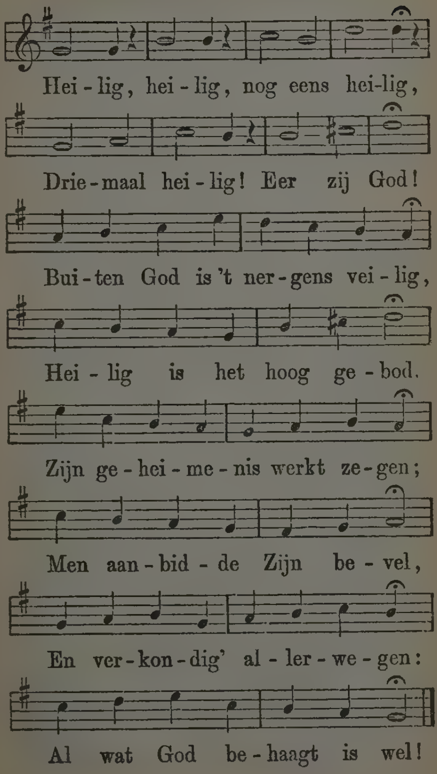

N°. 18. ÉÉN EN DEZELFDE.

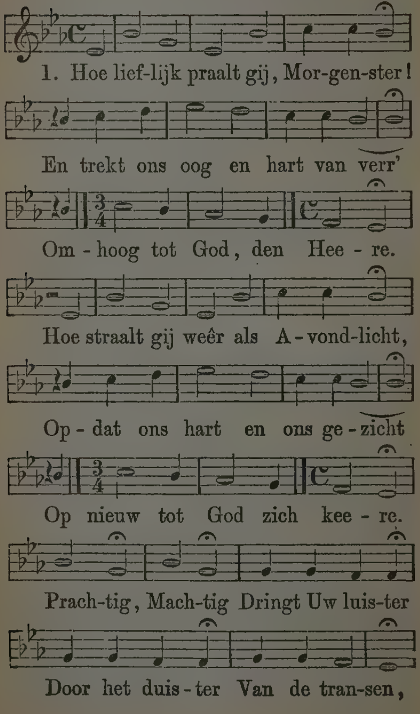

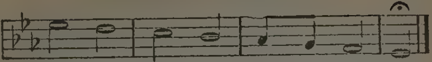

2. Verheffend licht, als d' ochtend praalt,
Vertroostend licht, als d' avond daalt,
Uit ééne bron gevloten,
Weerkaats uw glans in ons gemoed,
En toon ons God in kwaad en goed,
Geleden of genoten!
Weelde
Streelde,
Lijden griefde:
Maar Gods liefde
Bleef ons harte
't Eeuwig licht in vreugd en smarte.

N°. 19. GODE ALLEEN ZIJ DE EER.

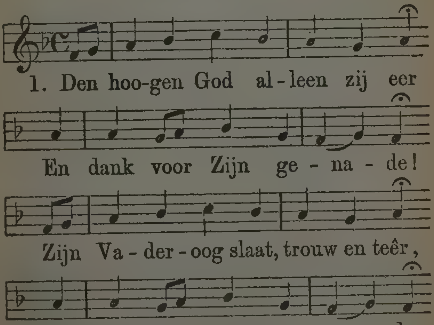

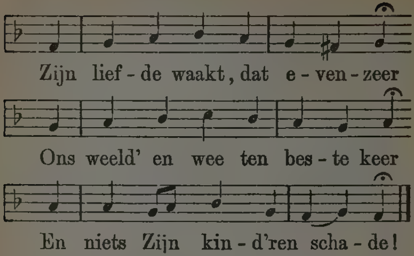

2. Hef u tot Hem dan, vroom gemoed,
   Bij nachten en bij dagen,
Bij morgenrood en avondgloed,
   Bij juichen en bij klagen!
Uit Hem alléén vloeit leed en lust,
In Hem alleen is kracht en rust...
   Op Hem dan 't oog geslagen!

3. Ja, prijz' uw lied den Hemelheer,
   En dank' Hem vroeg en spade
Dáárvoor, dat nu en immermeer
   Zijn liefd' ons komt te stade!
Wat ons verheff', wat ons verneêr',
Den hoogen God alleen zij eer
   En dank voor Zijn genade!

N°. 20. LOOF DEN HEER!

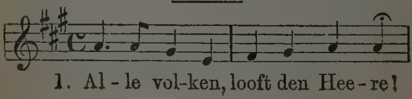

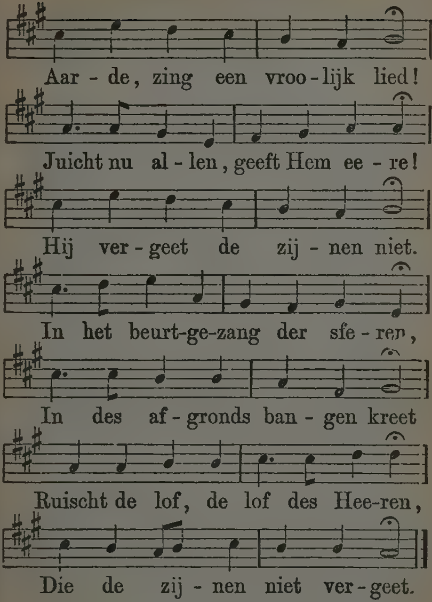

2. Uit Hem vloeien alle krachten,
Tot Hem stijg' der aarde lied!
Zalig, wie den Heer verwachten!
Hij vergeet de zijnen niet.
Smelt dan samen, Hem ter eere,
Diept' en hoogheid, lust en leed,
Smelt in 't loflied aan den Heere,
Die de zijnen niet vergeet!

N°. 21. DANKBARE BLIJDSCHAP.

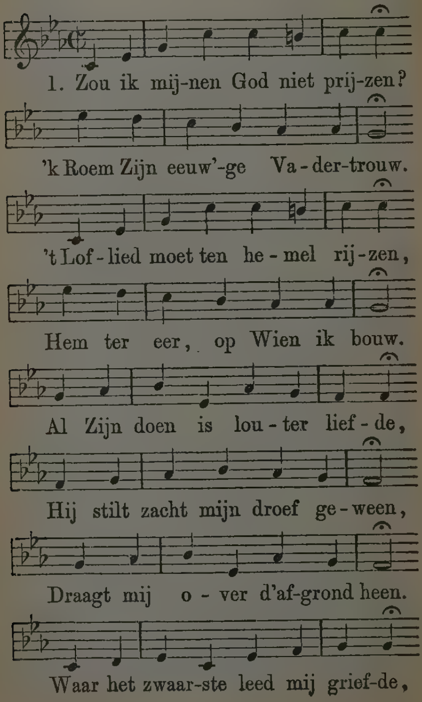

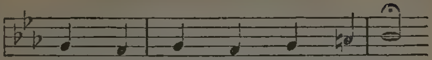

Heeft Hij m' ook Zijn troost be-reid:

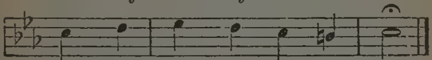

God blijft trouw in eeu-wig-heid.

2\. Wordt het jong der adelaren
Met hun vleug'len trouw gedekt:
's Vaders hand is in gevaren
Zeeg'nend over m' uitgestrekt.
Schijnt mij soms ook alles tegen,
Waar 'k in ongelijken strijd
Droeve nederlagen lijd:
Hij is 't, die langs Zijne wegen
Mij naar 't land des vredes leidt:
God blijft trouw in eeuwigheid.

3\. Als ik sluimer, God blijft waken,
't Rust in 's Vaders armen goed.
Hoe zou 't kwaad mijn sponde naken,
Waar Zijn' almacht mij behoedt?
Van Zijn licht spreekt elke morgen.
'k Waar in bange vrees vergaan,
Had ik 't heilwoord niet verstaan,
Dat mijn God voor mij wil zorgen.
Veel verloren, vaak geschreid!...
God blijft trouw in eeuwigheid.

4\. 's Vaders liefde kent geen perken.
Wat mij hier ontzinken moog',
God zal 't zwakke kind wel sterken,

'tLicht doen stralen voor mijn oog.
'tBroze scheepje zal niet stranden:
Draag ik niet op 's levens zee
'tVast geloofsvertrouwen meê?
'k Zal in veil'ge haven landen,
Waar mij niets van 't Heil'ge scheidt:
God blijft trouw in eeuwigheid!

N°. 22. HYMNE.

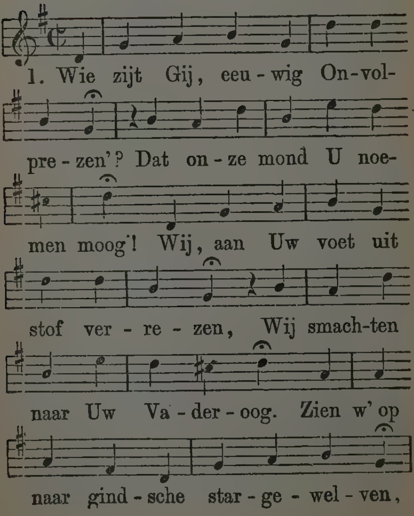

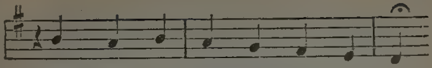

Daar zweeft Uw heer-lijk-heid voor-bij;

Wij vin-den, kee-rend in ons zel-ven,

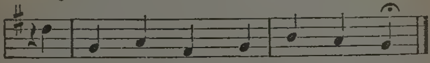

Uw spoor te-rug: ook dáár zijt Gij!

2. Naar U trekt iedere gedachte,
Voor U trilt elke harteklop.
Bij al wat 's menschen ziel verwachte,
Wacht z'U en zoekt z' Uw schaduw op.
Gij komt haar telkens, telkens nader,
Steeds grijpt zij naar Uw hand.. te vroeg!
Wij hebben U in alles, Vader!
En hebben U in niets genoeg.

3. Ons drijft een nameloos verlangen
Met heilig onuitbluschlijk vuur:
U gansch te kennen, gansch t'ontvangen,
Een erfgenaam van Uw natuur.
Zoo schreit geen rave naar zijn spijze,
Zoo trekt geen bloeme naar de zon,
Als 't hart naar U, Algoed', Alwijze!
U, Licht- en Liefd'- en Levensbron!

N°. 23. LOFPSALM.

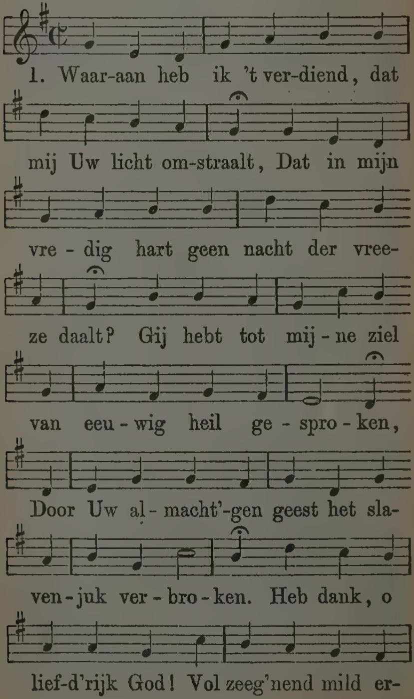

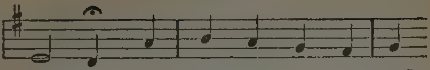

bar-men Draagt Gij Uw za - lig kind

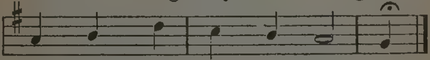

in trou - we Va - der - ar - men.

2. Wie rooft m' Uw liefdewoord, wie rukt mij uit Uw hand?
Wij blijven saam vereend door onverbreekb'ren band.
U zoek ik overal. Mijn God, in Uw nabijheid
Vind ik des harten vreê, de waarheid en de vrijheid.
Gij zijt mijn toeverlaat, mijn kracht, mijn licht, mijn leven;
Gij wijst Uw kind niet af, als 't U zijn hart wil geven.

N°. 24. LOFLIED

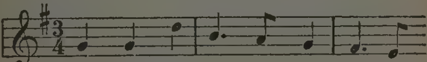

1. Wijs-heid en goed-heid, o God van

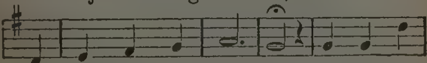

ge - nâ, zijn Uw we-gen. O - ver - al

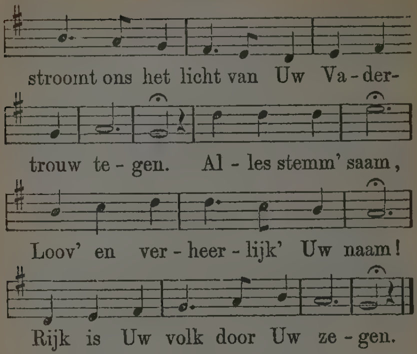

2. Leer ons, o Vader, d'ontfermende macht
   van Uw wezen
Dankbaar, vertrouwend in 't scheppings-
   en levensboek lezen!
 Groot zijt G' en goed,
 Trooster van 't angstig gemoed!
Nooit wordt Uw liefde volprezen.

3. Eens word' Uw heilwoord aan d' einden
   van d' aarde vernomen,
Eens klink' alomme het lied van Uw
   juichende vromen!
 Eens ruisch' het koor
 Jub'lend de hemelen door:
„Vader, Uw rijk is gekomen!"

N°. 25. GODS RECHT OP ONS.

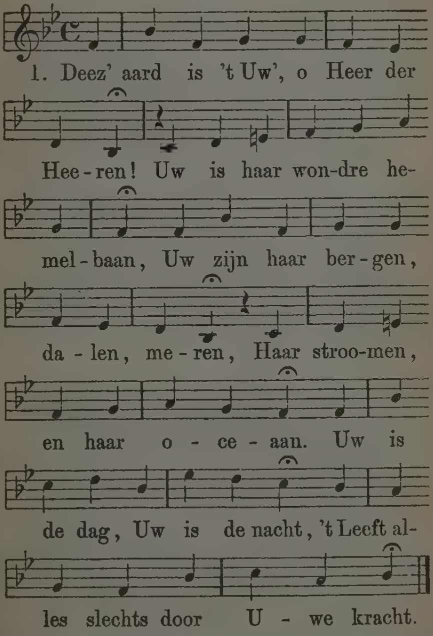

2. Uw is deez' aarde, lieflijk stralend,
Als zonnegloed haar ijs ontdooit;
Uw is z', in lenteschoonheid pralend,

Met bloesems als een bruid getooid;
Uw is z', als 't wuivend korenveld
Een rijken, schoonen oogstdag spelt.

3. Uw is deez' aard', als woeste vlagen
Haar akker teist'ren en haar woud;
Als stormen door het luchtruim jagen
En nev'len dalen, kil en koud;
Als 't witte sneeuwkleed is gespreid,
Waar zij eens bloeid' in heerlijkheid.

4. Uw is deez' aard' en ook haar koning,
Geschapen naar Uw beeld, Uw kind;
Hem gaaft Gij deze plek ter woning,
Hem schonkt Gij hier ook 't rijksbewind.
Waar Gij 't beveelt, legg' hij zijn kroon,
Zijn schepter neêr voor Uwen troon!

5. Mijn hart zij 't Uw' en heel mijn leven,
Als 't blijde straalt in zonnegloed,
En ook als wolken mij omgeven,
Als stormen varen door 't gemoed!
Gij zijt mijn God; al 't Uw' is 't mijn':
Leer mij steeds beter d' Uwe zijn!

N°. 26. GOD ONZE KRACHT.

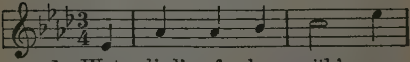

1. Wat vlied' of be - zwijk', ge-

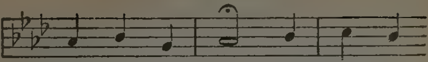

trouw is mijn God, Hij blijft aan

mijn zij in 't wis - se - lend lot.

Moog' 't hart soms ook sid - d'ren in 't

heetst van den strijd: Zijn liefd' en

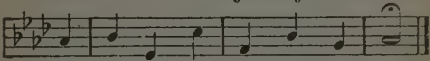

ont - fer-ming ver-troos-ten m' al tijd.

2. Door 't vleiende woord der zonde belaagd,
Door 't kwellend berouw gepijnigd, gejaagd,
Zie 'k op tot den Vader om rust voor mijn hart:
Dan stilt Hij de stormen en bant Hij de smart.

3. Als God mij vertroost, is 't kruis niet te zwaar,
Dan ken ik geen vrees in 't bangste gevaar,

Dan win ik al strijdend vertrouwen en
kracht
En zing ik mijn psalmen in duisteren
nacht.

4 Hij spreekt tot mijn ziel van 't leven
in 't licht,
En 'k houd dan mijn oog op 't hoogste
gericht;
Hij voert m' op Zijn vleug'len naar heilige sfeer,
En 'k voel dan de boeien der zonde niet
meer.

5. Ik roem in mijn God, ik juich in Zijn
trouw,
De rots mijner ziel, waar 'k eeuwig
op bouw.
Ik zal Hem nog prijzen in 't uur van
mijn dood;
Dan rijst nog mijn loflied: „Zijn goedheid is groot!"

N°. 27. LOFZANG.

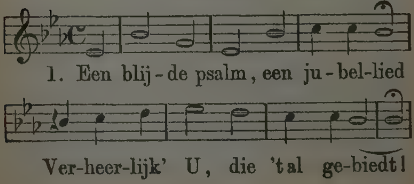

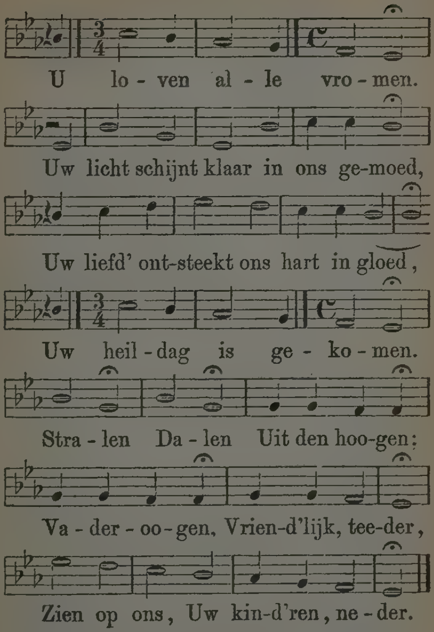

2. Wat is deez' aardsche worstelstrijd
Bij 't heil, waarmeê Gij ons verblijdt!
Hoe zaligt ons Uw zegen!
Nooit looft ons hart Uw trouw genoeg,
Uw liefde, die ons steund' en droeg
Op 's levens donk're wegen.
Weid ons,

Leid ons,
Trouwe herder,
Liefd'rijk verder!
Wat ons smarte,
Als w'U zien, dan juicht ons harte.

3. Waar 't hart van blijdschap overvloeit,
Voor U in dankb're liefde gloeit,
Daar is Uw welbehagen
Het Amen op ons lied, o Heer!
Doch, heilig God! Gij vraagt nog meer:
Al 't onz', all' onze dagen —
't Leven
Geven
Aan het Goede!
Blij te moede
Biddend werken! . . .
Daartoe moog' Uw geest ons sterken!

4. Laat dan Uw goedertierenheid,
Die 't licht op onze wegen spreidt,
Diep in ons harte dringen!
Dat wij door daden, rein en groot,
Door heil'ge trouw tot in den dood,
U 't schoonste loflied zingen!
Vader!
Nader
Tot Uw klaarheid,
Tot Uw waarheid,
Hoog verheven,
Voer ons 't rijke, schoone leven!

II. VERTROUWEN.

N°. 28. GODS VERTROOSTING.

Uit Psalm 27.

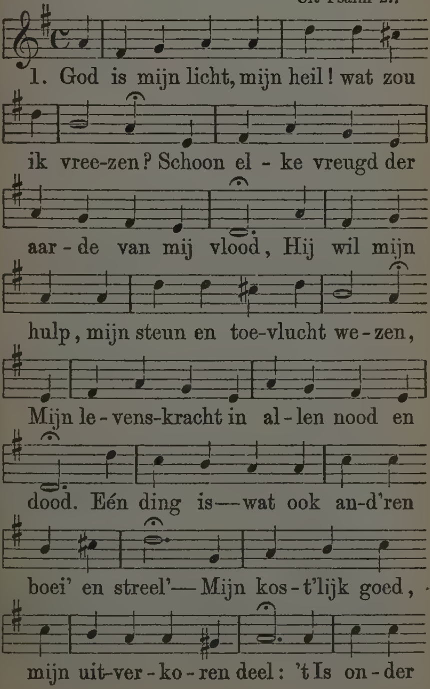

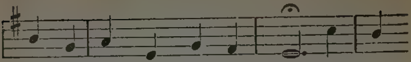

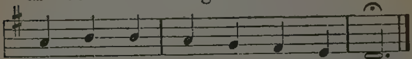

2. Mijn hart zegt mij, o Heer! van Uwentwegen:
„Zoek, wat ook drukk' of dreig', mijn aangezicht."
Dat wil, dat zal ik doen; ik zoek den zegen
Alleen bij U, o bron van kracht en licht!
Der menschen steun bezwijkt; ook vadertrouw
En moedermin laat m'eenzaam en in rouw:
Maar 't eenzaam hart is God het eerst nabij,
En als geen moeder troosten kan, troost Hij.

3. Ach, had ik in dit moeitevolle leven
Niet troost gevonden in Gods hulp en trouw:
Wat was mij nog van vreugd' en kracht gebleven?
'k Was lang vergaan in al mijn smart en rouw.
Neen, hoopt op God, gij strijders, en houdt moed!

Hij is getrouw, de bron van alle goed.
Let op Zijn wenk, weest vaardig tot
Zijn werk:
Hij schraagt den kleine, maakt den
zwakke sterk.

N°. 29. GODS MACHT.

Uit Psalm 33.

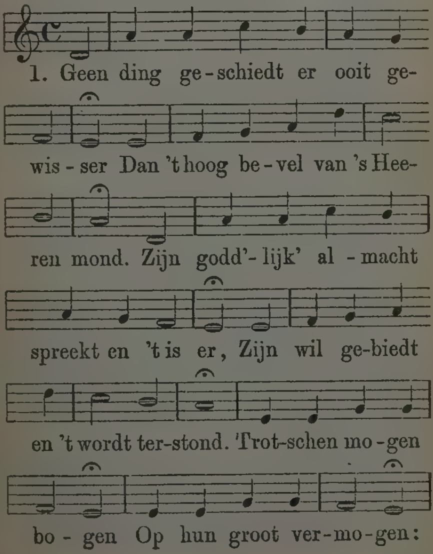

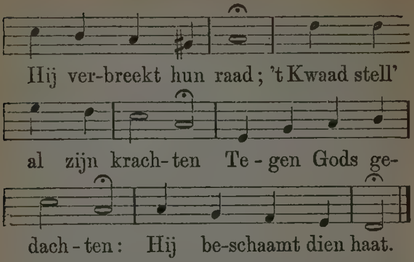

2. Maar d'altijd wijze raad des Heeren
Houdt eeuwig stand, heeft eind'loos
kracht.
Niets kan Zijn heilig werk ooit keeren;
't Wordt ook door tegenstand volbracht.
Zalig mag men noemen.
Die hun Maker roemen
Als hun steun en hoop;
Die, door Hem gedragen,
Moedig alles wagen
Aan hun strijd en loop.

3. Gods machtig' arm is 't schild der vromen,
In allen nood hun tegenweer.
Wat immer dreigend op moog' komen,
Legt straks zich dienend voor Hem neêr.
In de grootste smarten
Blijven onze harten
In den Heer gerust.
'k Zal Hem nooit vergeten,
Hem mijn toevlucht heeten,
Al mijn vreugd' en lust.

4 Ja, laat ons op Zijn naam vertrouwen,
Dien naam zoo heilig, groot en goed;
Zoo zal ons oog Zijn heil aanschouwen,
Zoo daalt Zijn vreed' in ons gemoed.
Vader, vol ontferming,
Toon ons Uw bescherming,
Maak ons trouw en sterk,
Dat w' in dood en leven
Dankend eere geven
Aan Uw wil en werk!

N°. 30. DER VROMEN STEUN.

Uit Psalm 34.

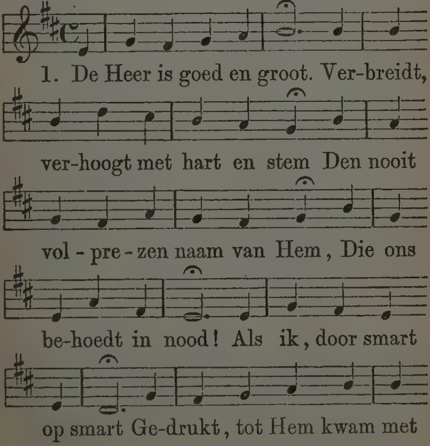

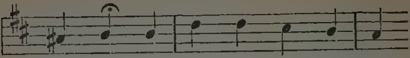

mijn beê, Ver-dween het on-ver-draag-

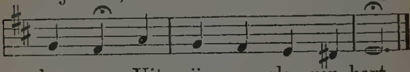

baar wee Uit mijn ver-sla-gen hart.

2. God is 't verbroken hart,
'tVerbrijzeld en bedrukt gemoed
Ten allen tijd' nabij en goed
In tegenheên en smart.
Veel wederwaardigheên,
Veel rampen zijn des vromen lot:
Maar altijd vindt hij troost bij God;
Zijn heil is God alleen.

3. God zorgt, als 't leed genaakt,
Dat hij niet gansch ter neder stort,
Zijn geestkracht niet gebroken wordt;
't Is God die hem bewaakt.
God blijft zijn trouwe vrind.
Waar hij soms in den vreemde dwaal',
Wat nacht er op zijn paden daal':
Hij blijft Gods dankbaar kind.

N°. 31. GODS TROUW.

Uit Psalm 90.

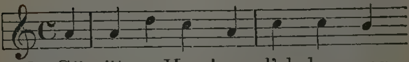

1. Gij zijt, o Heer! van d'al-ler-vroeg-

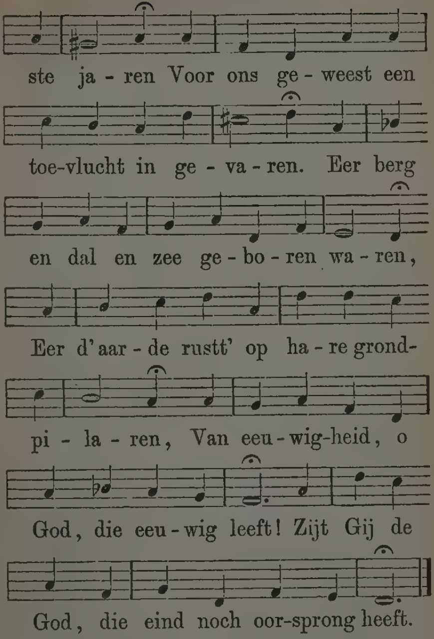

2. Laat Uw genâ ons met haar troost verrijken
En laat Uw werk aan Uwe knechten blijken,
Uw heerlijkheid niet van hun kind'ren wijken!

Uw liefd', Uw macht behoed' ons voor
bezwijken!
Sterk onze hand en zegen onze vlijt;
Bekroon ons werk, en nu, en t' allen tijd'!

N°. 32. GODS VRIENDLIJK AANGEZICHT.

Uit Psalm 97.

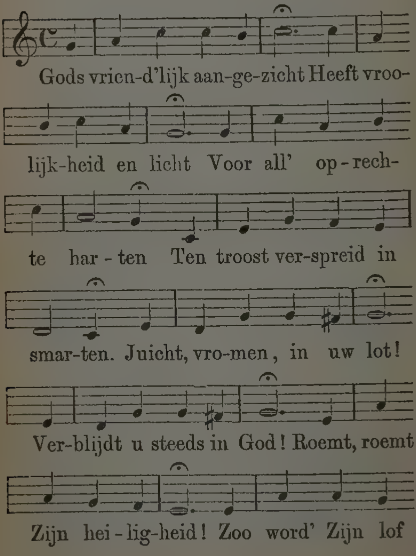

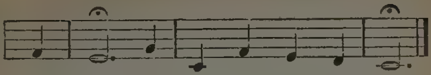

ver-breid Voor al dit heil - ge - not.

N°. 33. KINDERLIJK VERTROUWEN.

Uit Psalm 131.

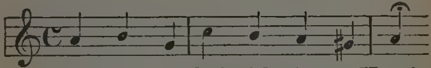

1. Mijn hart ver-heft zich niet, o Heer!

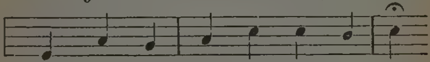

Mijn oog ziet niet laat-dun-kend neêr

Op 't lot en deel, mij toe - ge - legd,

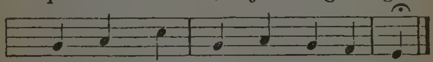

Noch haakt naar 't geen Gij mij ont-zegt.

2. Mijn ziel, die naar Uw vrede haakt
En 't morrend tegenstreven wraakt,
Is in mij als een kind gespeend
En heeft zich met Uw wil vereend.

3. Ja, stil gelijk 't gespeende kind,
Als 't maar in moeders arm zich vindt,
Zoo rust mijn ziel bij U, o Heer!
En kent geen and're wenschen meer.

4. Welzalig hij, die al zijn leed
Bij Uw vertroostingen vergeet
En, immer tot Uw dienst bereid,
Met blijde hoop Uw doen verbeidt!

N°. 34. GOD OVERAL.

Uit Ev. Gezang 7.

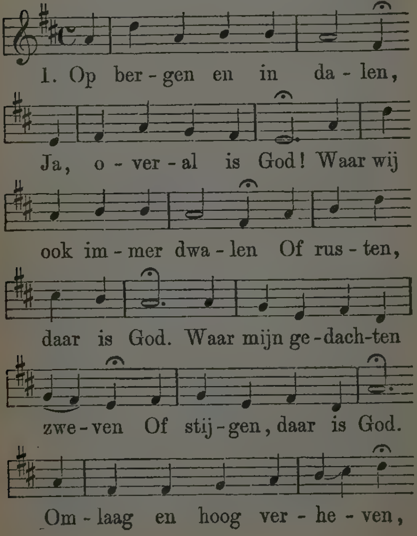

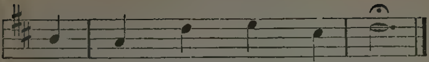

Ja, o - ver - al is God!

2. Zijn trouwe Vaderoogen
Zien alles van nabij.
Wie steunt op Zijn vermogen,
Dien dekt en zegent Hij.
Hij hoort de jonge raven,
Bekleedt met gras het dal;
Strooit overal Zijn gaven,
Ja, zorgt voor 't gansch heelal.

3. Roem, Christen! „Aan mijn zijde
„In elk gevaar is God;
„Waar 'k immer macht'loos strijde
„Of nederzink', is God!
„Waar trouwe vriendenhanden
„Niet redden, daar is God!
„In dood en doodsche banden,
„Ja, overal is God!"

N°. 35. DE GODDELIJKE TROUW.

1. Daar spreekt in 't diepst van 's men-

schen hart Een stem van won - d're

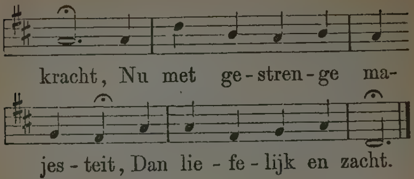

2. Maar of zij 't: „wel u!" hooren doet,
Of schaamte wekt en rouw:
Steeds is zij ons ten blijk en pand
Van d'eeuwig heil'ge trouw.

3. Ach! ongestadig is ons hart
En wank'lend onze tred:
Maar altijd is de hand gereed,
Die waarschuwt, hoedt en redt.

4. Onzeker is des menschen steun,
Bedrieg'lijk 's werelds goed:
Maar nimmer laat de trouw alleen,
Die waakt in ons gemoed.

5. Welzalig wie haar 't hart ontsluit,
Wie op haar wenken let
En alles eer verlooch'nen wil
Dan haar onschendb're wet!

6. Dan draagt, dan schraagt ons overal
De macht, die 't al gebiedt;
Wat hind'ren zou wordt ons tot hulp;
Wat wijkt verarmt ons niet.

7. De kracht zij klein, de moed soms flauw,
Onz' ontrouw baar' ons smart:
Wij vinden onzen troost bij Hem,
Die meer is dan ons hart.

8. Ons pogen schijne vaak vergeefsch,
Wat tegenstaat te sterk:
Wat nood! wij dienen 's Hoogsten raad
En Hij voltooit Zijn werk.

9. All' aardsche glans moog' ondergaan
In nacht en duisternis:
Het licht des heils, door God beloofd,
Het daagt, het daagt gewis.

10. O menschenkind, zoo vaak in nood
Verlegen en vervaard,
Erken de liefde, die u zoekt,
De trouw, die u bewaart!

11. Geef haar uw hart! Dan loeie vrij
Het noodweêr om u heen;
Gij hebt genoeg aan 't godd'lijk woord:
„Vrees niet, geloof alleen!"

N°. 36. WIE MAAR DEN GOEDEN GOD LAAT ZORGEN.

Uit Ev. Gezang 17.

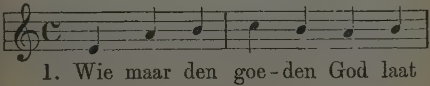

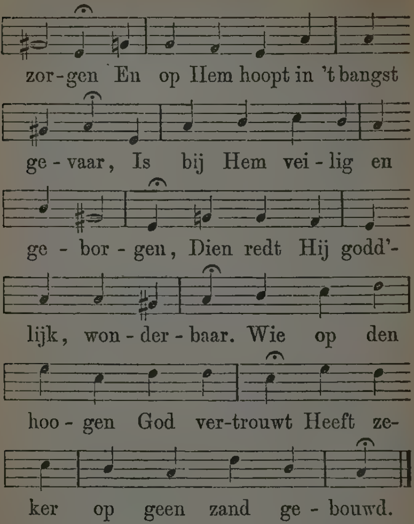

2. Wat baat ons al 't zwaarmoedig vreezen?
Wat baat ons 't zuchten, wee en ach?
Vergeefsch zou al ons kermen wezen,
Al kermden w' ook den ganschen dag.
De last des jammers, dien men draagt,
Drukt maar te meer, hoe meer men klaagt.

3. Men blijv' eerbiedig God verbeiden
En zwijg' den Heer ootmoedig stil;
Hij zal ons naar Zijn raad geleiden;

'tIs goed en heilig wat Hij wil:
Vertrouw het aan Zijn wijsheid vrij,
Hij weet wat elk het nuttigst zij.

4. Treedt vroolijk voort op 's Heeren wegen,
Volbreng uw taak in Zijne kracht;
't Wordt eind'lijk alles U ten zegen,
Wanneer gij biddend daarop wacht.
Richt steeds op God het hopend oog:
Hij voert u door de smart omhoog.

N°. 37. GODS LEIDING.

Uit Ev. Gezang 19.

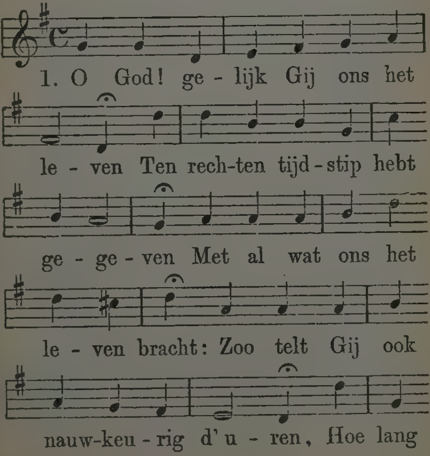

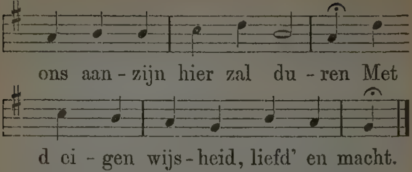

2. Wie, wie van alle menschenkind'ren
Kan ooit Uw eeuw'gen raad verhind'ren?
Geheel ons lot is in Uw hand;
Uw wenk doet, Heer! ons ademhalen,
Uw wenk doet ons ten grave dalen,
Uw wil, Uw raad houdt eeuwig stand.

3. De maat van onze levensjaren,
Van onze rampen en bezwaren,
Hebt Gij ons wijs'lijk toegedeeld;
Uw tuchtigen was enkel liefde,
En waar de smart ons immer griefde,
Gij hebt die wonde weêr geheeld.

4. Gij hebt, o albestierend' Koning!
De plaats bestemd van ieders woning,
Den kring, waarin hij werken moet;
De maat bepaald der zegeningen,
Die wij uit Uwe hand ontvingen;
En al wat Gij bepaalt is goed.

5. Wat troonen zinken, Heer der heeren!
Gij blijft in eeuwigheid regeeren,
Uw is de kracht, de Majesteit!
't Moet alles voor Uw wenken bukken,
Niets kan zich aan Uw macht ontrukken:
Maar deze macht werkt zaligheid.

6. o Vader! wat wij ooit bedoelen,
Van U afhank'lijk ons te voelen
Zij onze blijdschap hier beneên; —
Woudt G' altijd onzen wensch verhooren,
Dan was 't geluk voor ons verloren:
Uw wijsheid kent ons heil alleen.

7. Laat nimmer ons te dwaas begeeren,
Dat G' onze dagen moogt vermeêren,
Noch jagend wenschen naar den dood.
In Uwe hand zijn w' altijd veilig,
Al wat Gij doet is wijs en heilig,
En liefd' is al, wat Gij besloot.

8. Leer ons dan steeds op U vertrouwen,
Op Uw bestelling hope bouwen;
Geef ons, dat wij den kostb'ren tijd
Getrouw in Uwen dienst besteden
En moedig 't smalle pad betreden,
Dat tot het ware leven leidt!

N°. 38. RUST IN GODS BESTUUR.

Uit Ev. Gezang 20.

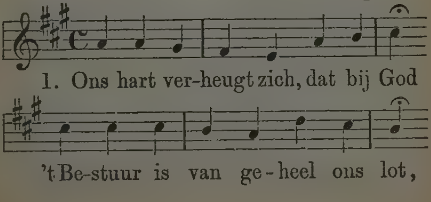

Dat Hij ons vreugd' of on - ge - val,

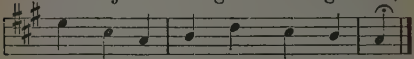

Naar wij be - hoe - ven, zen - den zal.

2. Waar ons geen schepsel helpt, helpt Hij.
Als alles vlucht, staat Hij nabij.
In smart en vreugd, in nood en strijd,
Blijft Hij dezelfde t' allen tijd.

3. Als wij de doodsvallei betreên,
Laat ons elk' aardsche vriend alleen:
Maar Hij, de beste vriend in nood,
Verzelt ons over graf en dood.

4. Komt, treên wij dan gemoedigd voort
In vast vertrouwen op Zijn woord!
Hoe moeilijk ons de weg ook schijn',
Het eind zal zeker zalig zijn.

N°. 39. GODE ZWIJGEN.

Uit Ev. Gezang 21.

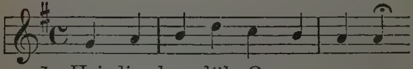

1. Hei - lig, heer-lijk Op - per-we-zen,

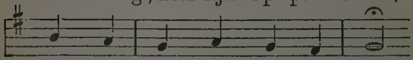

Die het groot heel - al ge - biedt!

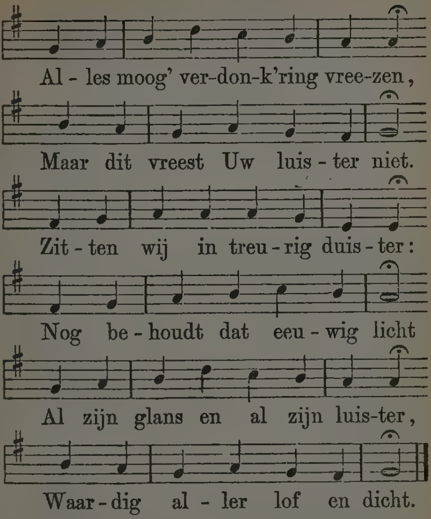

2. Diepe wijsheid zijn Uw paden,
Wijsheid zonder eind' of paal
Zijn, o hooge God! Uw daden,
Zijn Uw wegen altemaal;
Zijn ze zuurheid, zijn ze zoetheid:
Wij aanbidden, zwijgen stil;
Want de wezenlijke goedheid
Maakt het goed met dat zij 't wil.

3. Beter ging nog, een' der dagen,
Dit geheele wereldrond
Dan Uw god'lijk welbehagen,

Dan een stip daarvan te grond.
Hier verdwijnt, wat ooit moog' blinken,
Vrienden, rijkdom, eer of staat.
Laat het vallen, laat het zinken!
Niets besta dan deze raad!

N°. 40. RUST IN GOD.

Ev. Gezang 22.

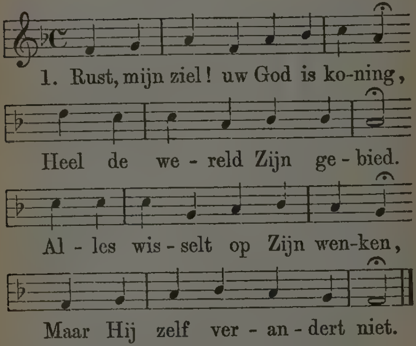

2. Ieder woelt hier om verand'ring
En betreurt ze dag aan dag,
Hunkert naar hetgeen hij zien zal,
Wenscht terug 't geen hij eens zag.

3. Rust, mijn ziel! uw God is koning:
Wees tevreden met uw lot;
Zie, hoe alles hier verandert,
En verlang alleen naar God!

N°. 41. TROOST IN TWIJFELMOEDIGHEID.

Uit Ev. Gezang 28.

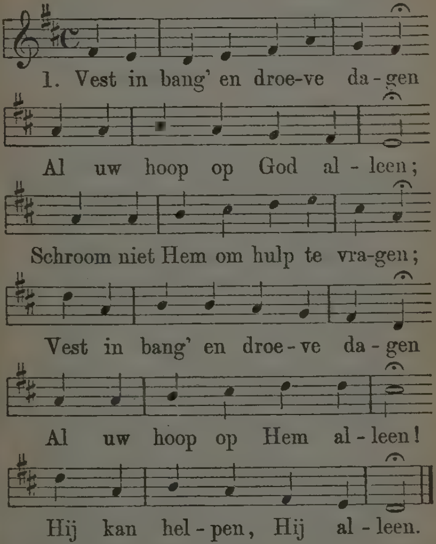

2. Ja, in duizend bange stonden
   Heeft Hij steeds getroost, gered;
Eeuwig wordt Hij trouw bevonden.
Ja, in duizend bange stonden
   Heeft Hij steeds getroost, gered
   Op het kinderlijk gebed.

3. Weg dan met uw bange zorgen,
Volg gehoorzaam Zijn gebod!
Vrees niet voor den dag van morgen,
Laat Hem, uwen Vader, zorgen;
Volg gehoorzaam Zijn gebod!
Hij, uw Redder, is uw God.

N°. 42. GELOOFSROEM.

Uit Ev. Gezang 58.

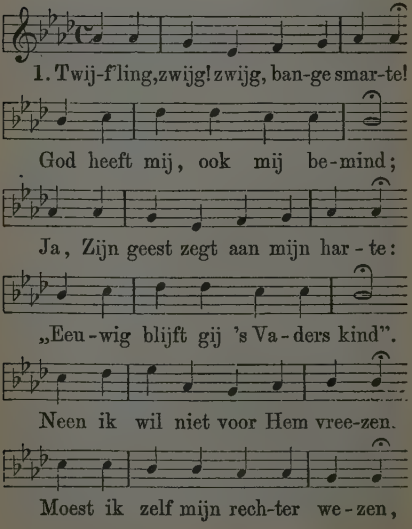

'k Zag geen uit-komst in mijn smart:

God is meer-der dan mijn hart!

2. Wat mij immer moog' berouwen,
   Hoe 't verderf der zonde dreigt:
Op Gods liefde blijf ik bouwen,
   Die mijn hart ten goede neigt.
Niets kan uit Zijn hand mij rukken.
'k Zal, wat nooden m' immer drukken,
   Juichen, ondanks alle pijn,
   Met Hem overwinnaar zijn.

3. Ruwe stormen mogen woeden,
   Alles om mij heen zij nacht:
God, mijn God zal mij behoeden,
   God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang Zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden:
   Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
   Voert Hij mij in 't eeuwig licht.

N°. 43. EINDLOOS HOUDT GODS LIEFDE STAND.

Uit Ev. Gezang 196.

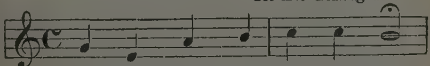

1. Eind'-loos houdt Gods lief-de stand!

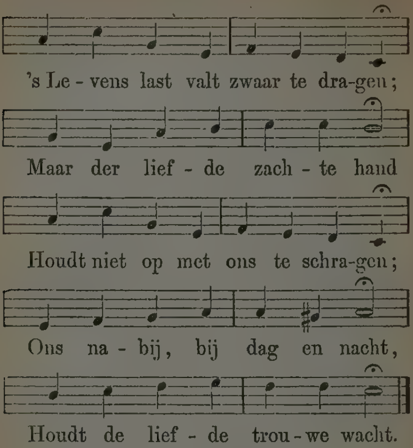

2. Eind'loos houdt Gods liefde stand!
In ons woelt het dwaas begeeren;
Maar der liefde zachte hand
Weet der driften storm te keeren;
Van de liefde Gods bewust,
Komt het mensch'lijk hart tot rust.

3. Eind'loos houdt Gods liefde stand!
Ach! wij struik'len, ach! wij vallen;
Maar der liefde zachte hand
Biedt haar sterken steun aan allen,
Stort in 't angstige gemoed
Levenskracht en levensmoed.

4. Prijst dan, prijst der liefde macht,
Macht, die d' aard' ten hemel heiligt!
Ook in donk'ren stervensnacht
Blijft ons pad door haar beveiligd.
Liefde voert naar 't Vaderland:
Eind'loos houdt Gods liefde stand!

N°. 44. WAT GOD DOET IS WELGEDAAN.

Ev. Gezang 197.

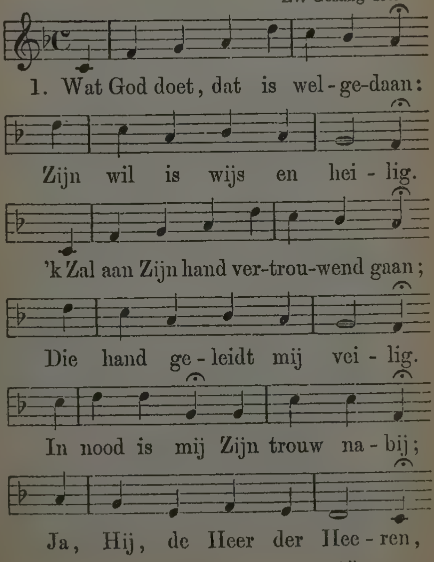

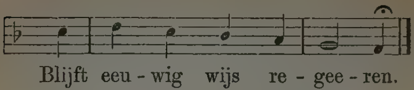

2. Wat God doet, dat is welgedaan:
Zijn woord eischt mijn vertrouwen.
Hij leidt mij op de rechte baan,
'k Mag daar zijn liefd' aanschouwen.
Hij geeft mij kracht;
Zijn hulp, Zijn macht
Redt mij uit smart en banden,
Mijn lot rust in Zijn handen.

3. Wat God doet, dat is welgedaan:
Hij luistert naar mijn klachten.
Zou mij Zijn liefde gadeslaan,
En ik Zijn hulp niet wachten?
God kent mijn hart;
Geen ramp, geen smart
Is ooit voor Hem verborgen;
Hij zal als Vader zorgen.

4. Wat God doet, dat is welgedaan:
Dat blijft de vreugd mijns levens.
God plant wel doornen op mijn paân,
Maar strooit daar rozen nevens.
Met smart paart God
Vaak rein genot;
Zijn vaderlijk' ontferming
Blijft eeuwig mijn bescherming.

5. Wat God doet, dat is welgedaan:
Nooit zal de moed m'ontzinken.

Biedt Hij den lijdenskelk mij aan,
'k Zal dien gewillig drinken.
God, wijs en goed,
Mengt zuur en zoet,
Naarmate wij 't behoeven;
Hij troost ook in 't bedroeven.

6. Wat God doet, dat is welgedaan:
Zijn trouw blijft mij ten hoede;
Zijn liefde doet geen kwaad ontstaan,
't Werkt alles meê ten goede.
Als God mij leidt,
Zal 'k, wel bereid,
Mijn hoogst en reinst verlangen
In d' eeuwigheid ontvangen.

N°. 45. HET LIED VAN DEN GOEDEN HERDER.

Uit Ev. Gezang 198.

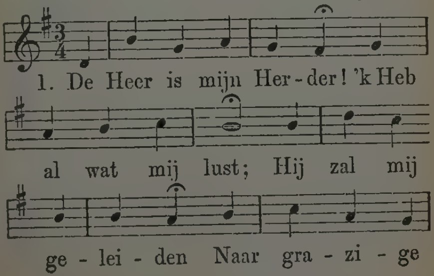

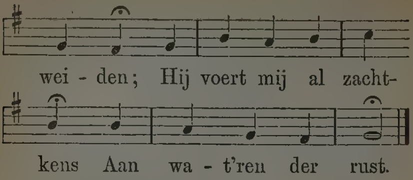

2. De Heer is mijn Herder!
Hij waakt voor mijn ziel;
Hij brengt mij op wegen
Van goedheid en zegen;
Hij schraagt m'als ik wankel;
Hij draagt m'als ik viel.

3. De Heer is mijn Herder!
Al dreigt ook het graf
Met grimmige kaken,
Geen schrik zal mij naken;
o Heer! mij vertroosten
Uw stok en Uw staf.

4. De Heer is mijn Herder!
Hem blijf ik gewijd;
'k Zal immer verkeeren
In 't huis mijnes Heeren.
Zoo kroont met haar zegen
Zijn liefde m' altijd.

N°. 46. VREES NIET GIJ KLEIN KUDDEKE.

Ev. Gezang 268.

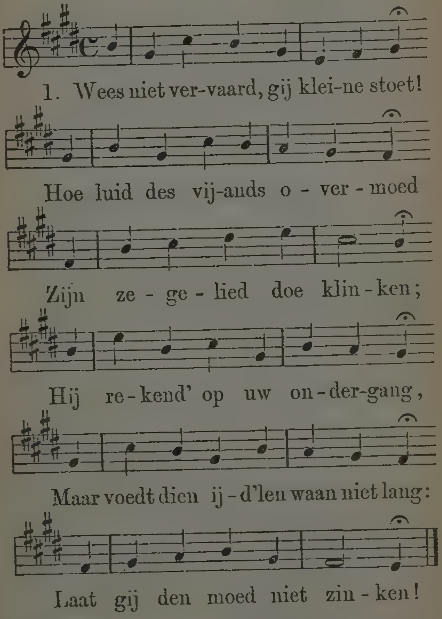

2. 't Is Godes zaak, waarvoor gij strijdt;
Op Hem gehoopt, vertrouwd altijd;
Laat rustig God regeeren!

Zijn liefd', in Christus eind'loos groot,
Zal, daar Hij hulp beschikt in nood,
Zijn woord doen triomfeeren.

3. Ons heeft de Godsstem vergewist,
Dat aller boozen macht en list
Niet ons, maar hen zal krenken.
Hun roem verkeert in hoon en spot;
God is met ons en wij met God —
Hij zal de zeeg' ons schenken.

N°. 47. BEVEEL DEN HEERE UWE WEGEN.

Uit Ev. Gezang 273.

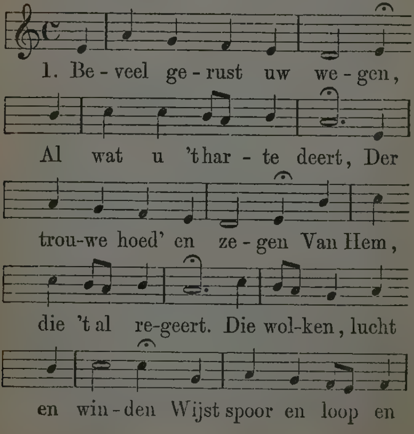

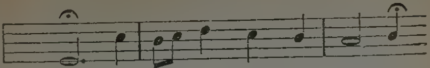

baan, Zal ook wel we-gen vin-den,

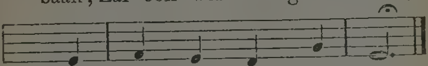

Waar-langs uw voet kan gaan.

2. Uw trouw en Uw genade,
   o Vader! weet zoo goed
Wat onze ziel tot schade
   Of winste worden moet.
Een weg hebt G' allerwegen;
   Geen middel, dat U faalt;
Uw doen is louter zegen,
   Uw gang met licht omstraald.

3. Mijn lijdend hart blijv' hopen,
   Blijv' hopen onversaagd!
Al spert zich d' afgrond open,
   Schoon u de kommer plaagt:
God rukt u uit die zorgen.
   Verwacht alleen Gods tijd!
En eerlang rijst de morgen,
   Wiens licht uw ziel verblijdt.

4. Schep moed! zeg aan uw smarte
   En zorgen goeden nacht!
Laat varen, wat uw harte
   In onrust heeft gebracht!
Gij wilt toch niet regeeren
   Als een, die alles weet?
God blijft, als Heer der Heeren,
   Met alle macht bekleed.

5. Wel kan Zijn hulp vertragen,
En 't schijnt soms in den nacht,
Alsof geen licht zal dagen,
Alsof geen troost u wacht,
Als ging Hij u begeven;
Wel kunnen op uw pad
Gevaren om u zweven,
Alsof u God vergat:

6. Maar zoo uw trouw mag blijken,
Zoo gij Gods wil betracht,
Dan doet Hij d' onspoed wijken,
Ook als gij 't minst verwacht.
Eens zal Hij u bevrijden
Ook van den zwaarsten last,
Houdt gij slechts onder 't strijden
Aan God en godsvrucht vast.

7. Hoor onze smeekgebeden!
Heer! red uit allen nood!
Sterk onze wank'le schreden,
En leer ons tot den dood
Op Uwe hoed' en zegen
Vertrouwen, vroom van zin:
Zoo voeren onze wegen
Gewis ten hemel in!

N°. 48. OPWEKKING.

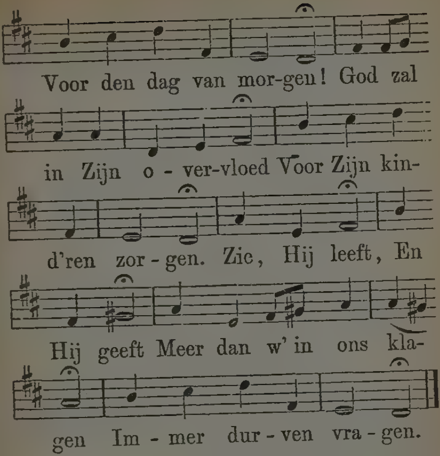

2. Merk toch, hoe Zijn trouw bekleedt
'tLelieken der dalen.
Alles in Zijn schepping weet
Ons Zijn gunst te malen.
Vreest dan niet!
Hij gebiedt!
Hij, de Heer der Heeren,
Zal altoos regeeren.

3. God is machtig, God is goed!
Kom, tot Hem gevloden!
Stort het uit, het vol gemoed,
Klaag Hem al uw nooden!

Altoos vindt
't Hulp'loos kind
Vreed' en mild erbarmen
In Zijn vaderarmen.

4. Hoor! wat zoete melodij!
Als een zomerregen
In des levens woestenij
Ruischt Zijn liefd' ons tegen.
Zij besproeit,
Waar zij vloeit,
Ook de dorste wegen
Met haar rijken zegen.

N°. 49. LIED DES VERTROUWENS.

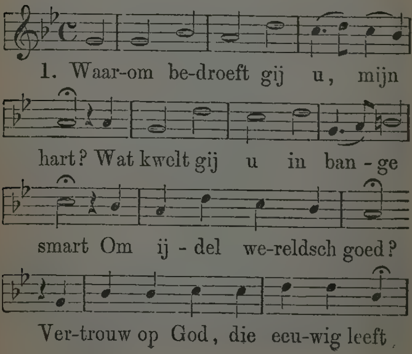

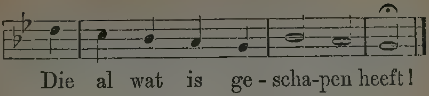

2. Neen, u verlaten kan Hij niet,
Die immers al uw nooden ziet,
Die aard' en hemel draagt!
Hij is uw Vader en uw God:
Hij leidt uw leven en uw lot!

3. O God! Gij zijt nog even rijk,
All' eeuwen door Uzelf gelijk;
Ik bouw op U alléén!
Geef Gij mij kracht en rust en raad!
'k Heb dan een schat, die nooit vergaat.

4. Lof, eer en prijs zij U gebracht,
Die mij, ook mij, zoo mild bedacht!
O God, maak mij getrouw,
Opdat ik eens in 't zalig licht
Moog' juichen voor Uw aangezicht!

N°. 50. GEEN KLAGEN.

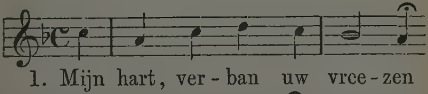

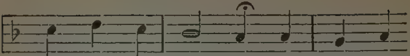

den is ge - ne - zen, Te strij-den

is ge - win. Ont - doe u van de

zor - gen, Die u het he - den

bracht! Licht brengt de dag van mor-

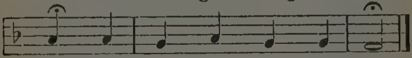

gen Een uit - komst, on - ver-wacht.

2. Werp af den last van grieven,
Die 'slechts de zelfzucht voedt!
Leer onbaatzuchtig lieven!
Dan wordt ook lijden zoet.
Een oog op God geslagen,
Een warme liefd' in 't hart!
Zóó is ze licht te dragen,
Des levens korte smart.

N°. 51. GELOOFSVERTROUWEN.

1. Hoe wij ook wor-st'len, trou - we

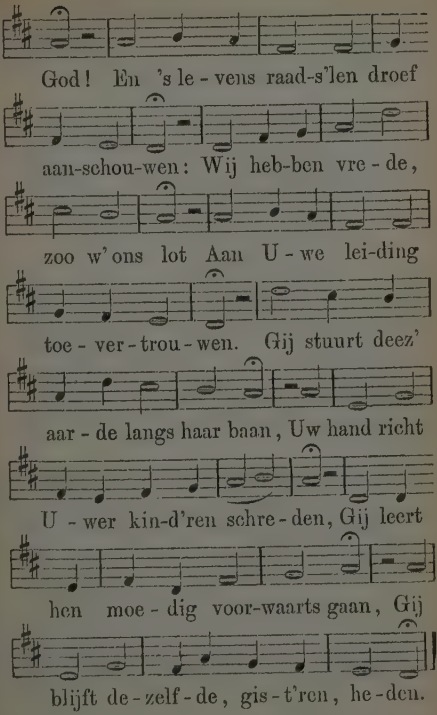

2. En als ons oog den sluier ziet,
Die onze toekomst houdt verborgen,
Dan vreezen Uwe kind'ren niet;

Zij laten hunnen Vader zorgen.
Gij voert ons tot het volle licht,
Door nev'len heen, langs Uwe wegen.
In 't eeuwig rijk, door U gesticht,
Wordt ook de strijd, de smart ten zegen.

N°. 52. BERUSTING.

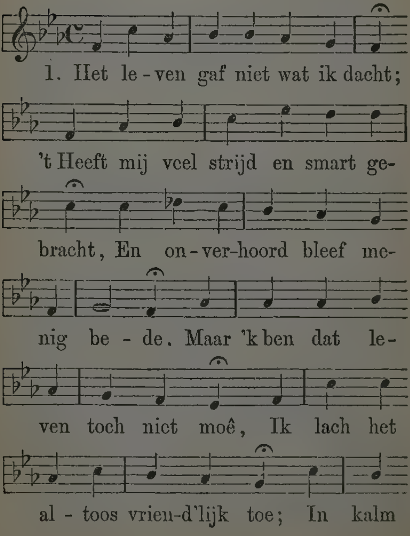

ver - trou - wen vond ik vre - de

2. De levensboom droeg menig tak,
Die onder zware stormen brak;
Veel bloesems, die niet mochten rijpen:
Maar 't kostlijkst goed bleef toch gespaard:
Ik heb het vast geloof bewaard,
'k Mocht in den strijd het eeuw'ge grijpen.

3. 'k Heb menig droom vaarwel gezegd,
Veel liefs in 't graf ter rust gelegd,
Ik heb geleerd in rouw en tranen;
Maar 't hart was sterker dan het leed;
Ik won in kracht, hoe meer ik streed;
't Moest al den weg ten leven banen.

4. Mijn God! al wat Gij schenkt is goed;
En neemt Ge mij ook goed en bloed,
Ik zal 't U zonder morren geven.
Dit ééne slechts: verlaat mij niet!
Waar 't kinderoog den Vader ziet,
Is smart gewin en sterven leven.

N°. 53. PEINZENSMOEDE.

1. Daar is geen Pries-ter die Hem ver-

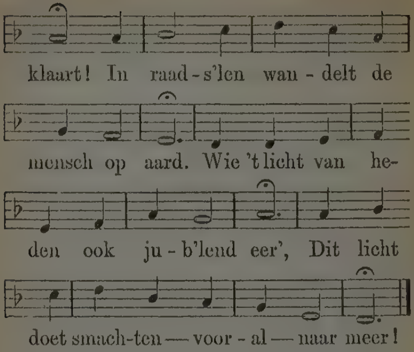

2. Want ach, wat nevel van dwaling vlied',
De zon der kennis zij schijnt hier niet.
Het eind' der wijsheid blijkt altoos meer:
Wij weten weinig, — te weinig, Heer!

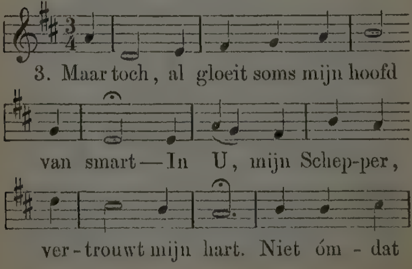

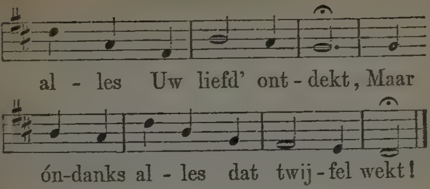

4. Trots 'tonverklaarb're, dat huiv'ren doet,
En 't onbewijsb're der hoop, die 'k voed!
Trots ieder raadsel, het Kwaad zóo groot,
DeSmart zóo schrik'lijk, trots rouw en dood.

5. Ja tóch, ik meene, dat ik Uw hand
Wel speurd' in 't leven — Uw Vaderhand,
En dat mijn ziele, ter stille nacht,
Uw stem wel hoorde, zoo teêr, zoo zacht!

6. Na vuur en stormwind zweefd' oók soms mij —
Schoon geen Elia — de Heer voorbij.
Uw starrenhemel, hij trekt mijn oog,
Als 't woord des Heil'gen mijn hart omhoog!

7. En 'k geef mij over, met blind geloof,
Aan U den Vader, wien niets m' ontroov'!
Daar is geen Priester, die U verklaart,
Doch U zoekt niemand vergeefs op aard.

N°. 54. EEN GELOOVIGE.

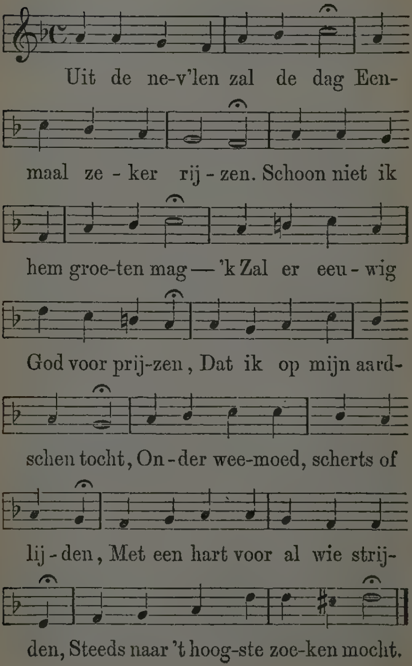

N°. 55. DOOR NACHT TOT LICHT.

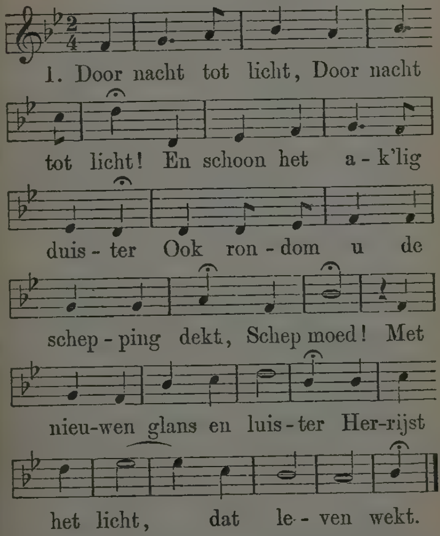

2. Door storm tot rust, Door storm tot rust!
Schoon ook d' orkanen gieren
Langs aard' en hemel, land en meer,
Schep moed!
Op hun onstuimig tieren
Volgt dra de zachte stilte weêr.

3. Door kruis tot heil, Door kruis tot heil!
En schoon des levens plagen
U dreigen als met reuzenmacht,
Schep moed!
Na droevig troost'loos klagen
Schenkt 's Heeren vreed' u nieuwe kracht.

4. Door strijd tot eer, Door strijd tot eer!
En schoon bij 't bloedig strijden
U dood en doodsgevaar omringt,
Schep moed!
Na lijden komt verblijden,
Als straks het zegelied weêrklinkt.

5. Door leed tot lust, Door leed tot lust!
En treurt g' ook in den morgen,
En weent gij ook te middernacht,
Schep moed!
Laat vrij uw Vader zorgen:
Hij waakt voor u met liefd' en macht.

N°. 56. HOOP.

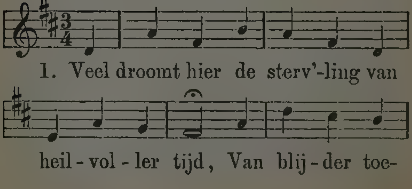

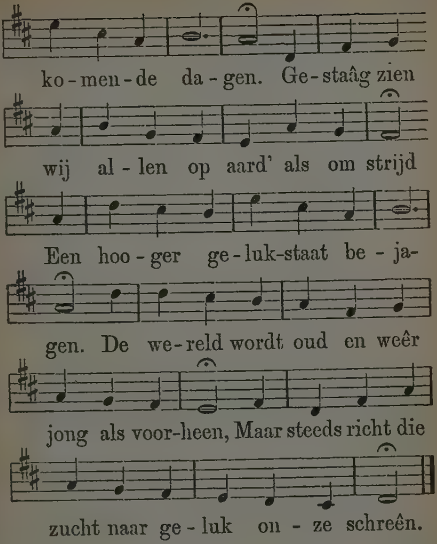

2. 't Is Hoop, die den mensch door het leven geleidt,
Die 't knaapje verblijdt door haar gaven;
Zij, die ook den jong'ling betoovert en vleit,
Wordt niet met den grijsaard begraven.
Want staakt hij vermoeid bij het graf zijnen loop:
Hij plant aan den rand van dat graf nog de Hoop.

3. Neen! 't is geen begooch'ling, geen ijdele waan,
In 't brein van den dwaze geboren:
„Iets beters is 't doel van des sterv'lings bestaan",
Zóó laat ook ons harte zich hooren.
En wat ons die inspraak zoo krachtvol onthult
Wordt wis voor de hopende ziel eens vervuld.

N°. 57. VREES IS NIET IN DE LIEFDE.

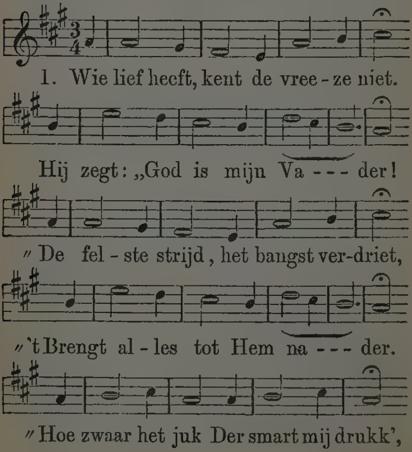

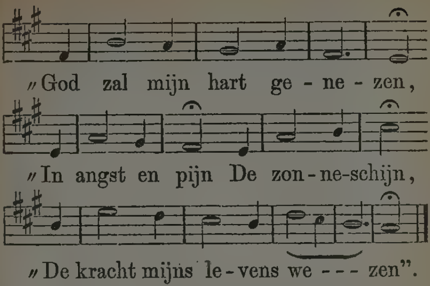

2. Wie lief heeft, kent de vreeze niet,
Al moet hij schuld belijden,
Omdat hij 's Vaders weg verliet
En ontrouw werd in 't strijden.
Hij keert toch weêr,
Hij buigt zich neêr
En smeekt: „vergeef mijn zonden!
„Gij kent mijn hart,
„Gij ziet mijn smart,
„Ik blijf met U verbonden".

3. Wie lief heeft, kent de vreeze niet,
Hoe fel het kwaad ook woede:
Het is zijn troost, dat God gebiedt
En alles wendt ten goede.
God zoekt en vindt
Zijn dolend kind,
En breekt den slavenkluister;
Hij zegepraalt,
Zijn liefde straalt
Ook hier eens, rijk in luister.

4. Wie lief heeft, kent de vreeze niet;
Hij zal niet angstig vluchten,
Als hij zijn sterken vijand ziet,
Wiens arm hij heeft te duchten.
Hoe 't hart ook bloed',
Hij laat zich 't goed
Der liefde nimmer rooven.
Hoe diep in rouw,
Hij blijft getrouw
In 't menschenhart gelooven.

5. Wie lief heeft, kent de vreeze niet.
God, maak ons rijk in liefde,
Ook jegens hem, die ons verried,
Wiens booze daad ons griefde!
Ons blijft de macht,
Als w' in Uw kracht
Het kwaad met goed vergelden;
Uw liefdegeest
Maakt onbevreesd,
Vormt ons tot kloeke helden.

N°. 58. GEDULD.

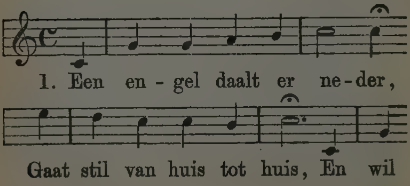

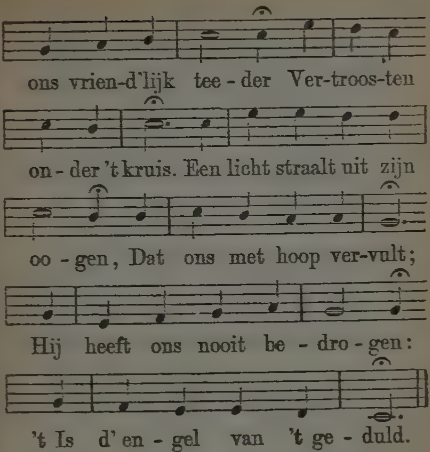

2. Hij toont, hoe 't bitter lijden
   Vaak rijke zegen is;
Hij spreekt van bet're tijden,
   Van 's hemels erfenis.
Als 't hart ons dreigt t' ontzinken,
   Richt hij den blik omhoog,
Waar held're starren blinken
   Aan donk'ren hemelboog.

3. Hij is tot ons gezonden
   Als bode van Gods trouw,
Hij heelt de zwaarste wonden
   En troost in droefsten rouw.

Waar 't antwoord zich laat wachten
Op menig bange vraag,
Daar stilt hij onze klachten
En fluistert: „Hoop en draag!"

4. Hij spreekt in 't nacht'lijk duister
Van 't heil, dat straks genaakt,
Van blijden zonneluister,
Die nacht tot morgen maakt.
Zijn leus is: „Niet versagen!
„'t Licht straalt aan gindsche kust;
„God helpt den last u dragen
„En schenkt na 't strijden rust."

N°. 59. DE HOOP.

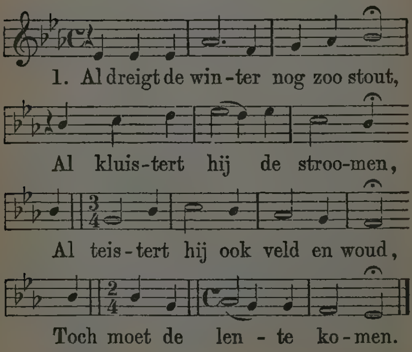

2. Verbergt de nevel grauw en dicht
De gouden zonnestralen,
Toch zal het vriend'lijk koest'rend licht
Weêr uit den hemel dalen.

3. Al blaast de storm met woeste kracht,
Wat zou 't de lente deren?
Zij komt, zij nadert stil en zacht
En durft den storm trotseeren.

4. En d'aard ontwaakt, zij weet niet hoe;
Zij schudt, zij breekt haar boeien;
Zij lacht den blauwen hemel toe
En gaat weêr vroolijk bloeien.

5. Wat vreest gij dan, o moed'loos hart!
Het licht schijnt voor de vromen.
De koû weêrstaan, den storm getart!
Uw lente moet eens komen.

N°. 60. BLIJMOEDIG.

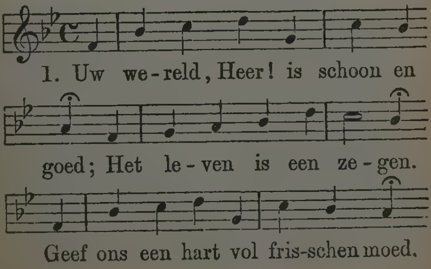

Dat lust heeft aan Uw we - gen!

Dan blijft ons hoofd om-hoog ge-richt,

Dan ziet ons oog in 't vriend'-lijkst licht

Al 't heil, van U ver - kre - gen.

2. Als wij soms, onder 't leed gebukt,
   Blind voor Uw zegeningen,
Door bange zorg terneêr gedrukt,
   Vol vrees door 't leven gingen:
Ontsluit ons oog dan voor al 't goed'
En leer ons, met vertroost gemoed,
   Weêr dankbaar 't loflied zingen!

3. Al schijnt deez' aard' een woestenij
   En 't kruis niet meer te dragen:
Gij staat Uw kind'ren trouw ter zij
   En hoort hun angstig klagen.
Gij wischt hun droeve tranen af
En blijft hun troost, hun schild en staf;
   Zij mogen niet versagen.

4. Heel d' aard verkondigt Uwen lof:
   De vogel in de twijgen,

De bloem, die geurt in veld en hof,
En zou Uw kind dan zwijgen?
Neen, 't vrome hart brengt ook zijn dank.
Zoo moog' in lief'lijk reinen klank
Ons lied ten hemel stijgen!

III. GEMEENSCHAP MET GOD.

N°. 61. GOD ONS LEVEN.

Uit Psalm 36.

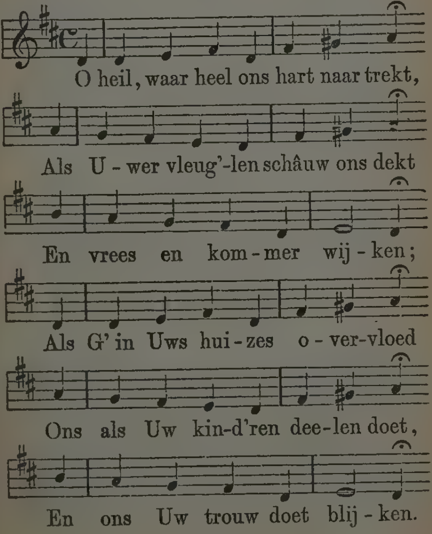

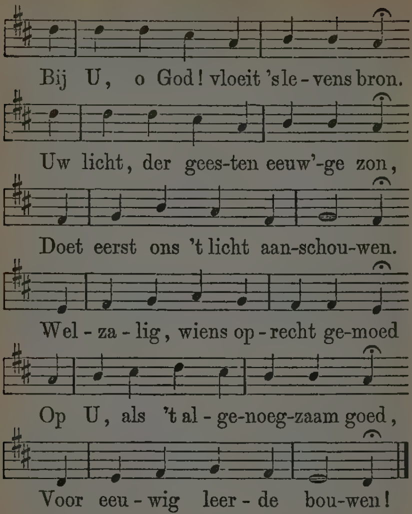

N°. 62. DORST NAAR GOD.

Uit Psalm 42.

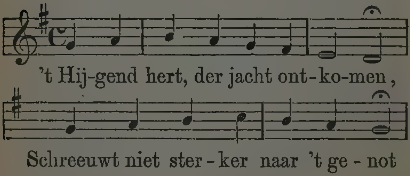

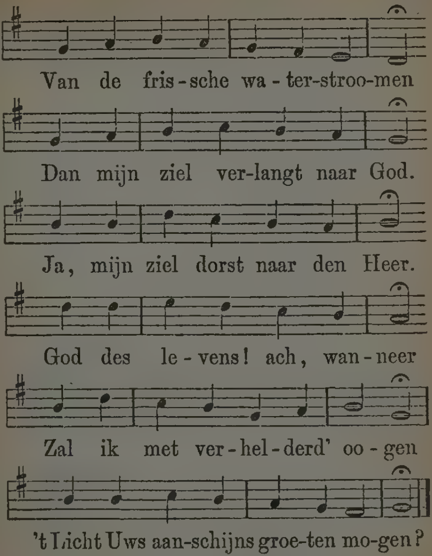

2. O mijn ziel, wat buigt g'u neder?
Waartoe zijt g' in mij ontrust?
Voed het oud vertrouwen weder;
Zoek in 's Hoogsten lof uw lust.
Ook in donkerheid en smart
Troost Hij 't Hem verbeidend hart.
Hoop op God, sla 't oog naar boven,
Eeuwig is Zijn naam te loven!

3. Ja, de Heer zal 't licht doen rijzen,
't Licht, waarvoor de schaduw vliedt.
'k Wil Hem door vertrouwen prijzen
En dat melden in mijn lied.
'k Wil Zijn lof, zelfs in den nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht,
En mijn hart, wat m' ooit moog' treffen,
Tot den God mijns levens heffen.

N°. 63. GOED NABIJ GOD.

Uit Psalm 73.

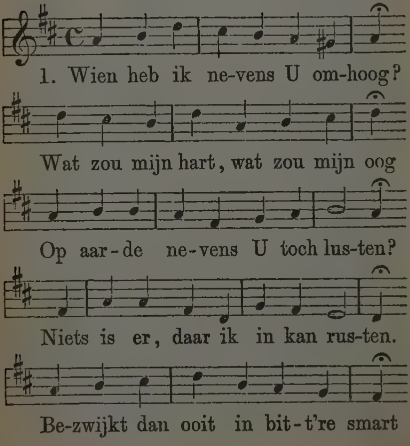

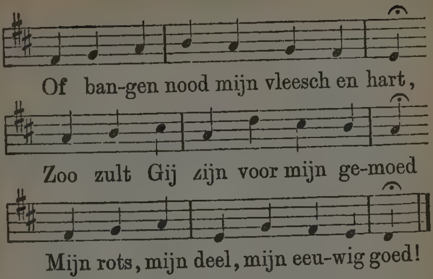

2. 'k Zal dan gedurig bij U zijn,
In al mijn nooden, angst en pijn;
U al mijn liefde waardig schatten,
Wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten.
Ja, leid Gij mij naar Uwen raad,
O God, mijn heil, mijn toeverlaat!
En toon m' in alle donkerheid
Het licht van Uwe heerlijkheid!

N°. 64. GEBEDSVERHOORING.

Uit Psalm 116.

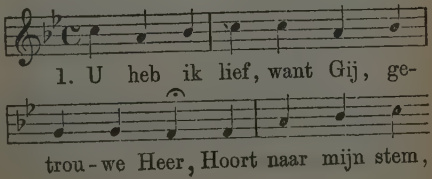

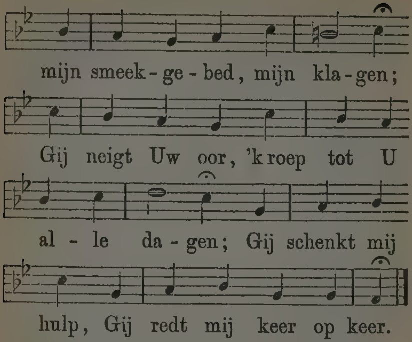

2. Niet ongetroost liet Gij mij van U gaan:
'k Was diep bedroefd, toen zaagt Gij op mij neder.
Keer nu, mijn ziel, keer tot uw ruste weder!
God hoord' uw klacht, Hij heeft u welgedaan.

3. Wat zal ik, God! met gunsten overlaân,
U, trouwe Heer! voor Uw genâ vergelden?
'k Zal in den blijden dag Uw naam vermelden,
En roepen U in lofgezangen aan.

4. En nu — met lust wil ik Uw paden gaan,
Mijn gansche leven U ten offer brengen,
In lief en leed U mijn gebeden plengen
Om eeuwig, Heer! in Uwe gunst te staan.

N°. 65. GOD ONZE REDDER.

Ev. Gezang 227.

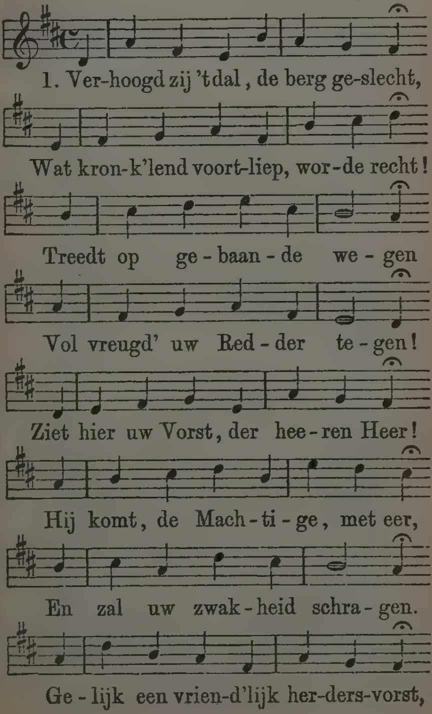

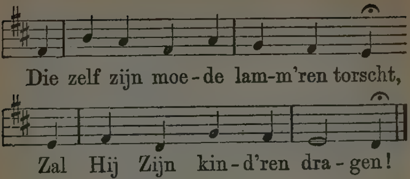

2. Zeg niet, o sterv'ling! zeg niet meer:
„Mijn weg is donker voor den Heer,
„Mijn recht is voor Gods oogen
„Met duisternis omtogen."
O, weet het nu, erken het luid:
Gods arm wordt door geen macht gestuit,
Wordt nimmer mat of moede;
Hij schenkt de sterkte, Hij de kracht,
En neemt, tot alles is volbracht,
U in Zijn Vaderhoede!

3. Komt, heffen wij tot God omhoog
Het zuchtend hart, het biddend oog!
Zijn almacht zal ons schragen,
Wat nooden ons belagen.
De moed kan jeugdigen ontgaan,
De jong'ling struik'len op zijn baan;
Maar die den Heer verwachten
Verheffen zich met aad'laars vlucht
Al hooger op naar reiner lucht,
Met steeds verjongde krachten.

N°. 66. DE ZEGEN DES GEBEDS.

Uit Ev. Gezang 79.

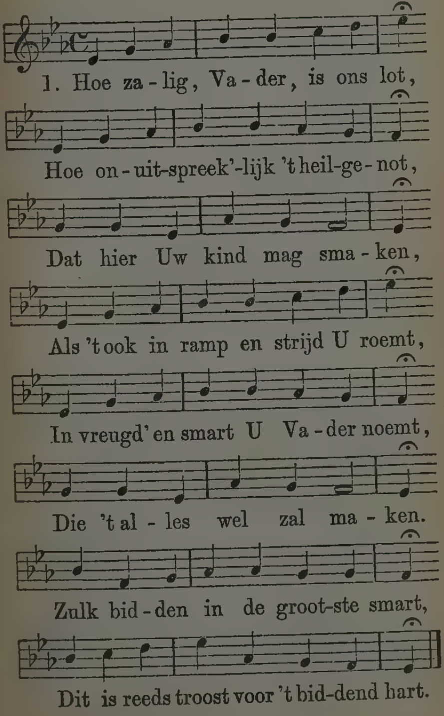

2. Dat dan geen donker oogenblik
't Kleinmoedig hart vervull' met schrik
Geen onheil ons doe wijken!
Neen, bij den Vader, die ons wacht,
Is raad en troost, is moed en kracht:
Welk hart zou dan bezwijken?
't Is God, die onze tranen telt
En 't smeekend kind ter hulpe snelt.

3. Stort eigen dwaasheid ons in smart:
O, dat geen vrees ons weenend hart
Verwijder' van Gods oogen!
God is een Vader, die vergeeft,
Die blijdschap in verlossen heeft;
Een God vol mededoogen,
Die, op het stil geloofsgebed,
Het zuchtend kind uit angsten redt.

4. Gij, Jezus! die uw strijd volstreedt,
Omdat g' uw lijden biddend leedt,
Gij kunt ons bidden leeren.
Uw geest vuur' ons vertrouwen aan,
Die leer' ons tot den Vader gaan
En Hem als Vader eeren!
Zoo vragen wij niets meer van God
Dan 't kinderhart en 't kinderlot.

N°. 67. GELOOFSVERBINDTENIS.

Uit Ev. Gezang 267.

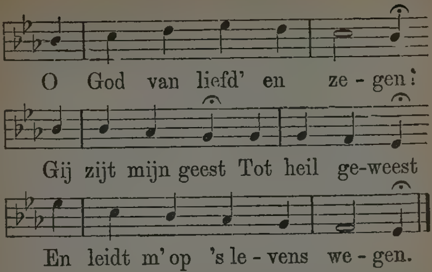

2. Door Uwe trouw
Zal vreugd' noch rouw
Mij ooit van U doen wijken;
En hoe mijn vleesch
Ook lijd' en vreez':
Mijn hart zal niet bezwijken.

3. Heer! tot U vlucht
Steeds ied're zucht
Bij 't lief en leed mijns harten.
Mijn steun en licht!
Uw aangezicht
Verdrijft all' aardsche smarten.

4. U zij altijd
Mijn hart gewijd,
U, hulp en troost der armen!
Zie hoe ik strijd,
Zie hoe ik lijd,
En toon mij Uw erbarmen!

5. Dat 's vijands macht,
Dat 's boozen kracht
Mij nimmer U ontroove!
Trek hemelwaart
Mijn hart van d' aard',
Vermeerder mijn geloove!

N°. 68. ONAFSCHEIDELIJK.

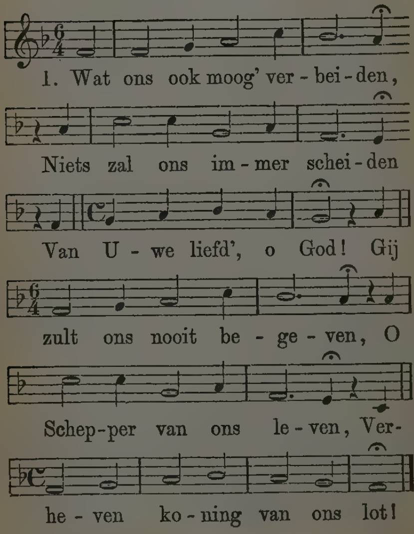

2. De smarten zullen komen,
De tranen zullen stroomen,
Eens wenkt de bleeke dood:
Maar zielesmart noch sterven
Doet ons Uw goedheid derven;
Uw goedheid, Vader, is zoo groot!

N°. 69. GOD BIJ ONS.

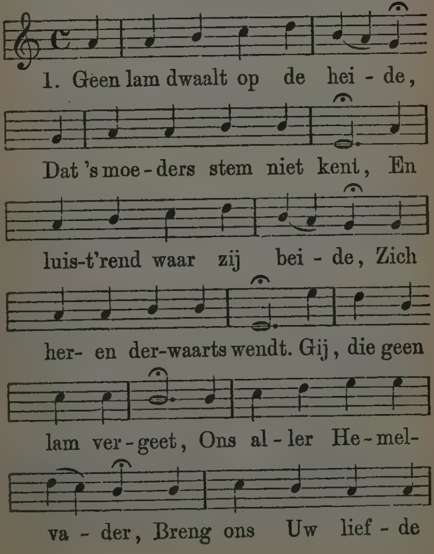

na - der In een-zaam-heid en leed!

2. Leer ons aandachtig luist'ren
Naar 't geen Uw goedheid meldt,
Naar Uwer stemme fluist'ren
Door 't woud en over 't veld!
En, of 't ons eenzaam schijn',
Of scharen om ons woelen,
Doe Gij ons steeds gevoelen
Dat w' in Uw hoede zijn!

N°. 70. NIET ALLEEN.

1. Wie helpt den last mij dra - gen

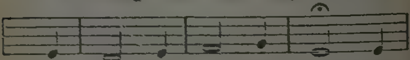

Van wen-schen on - ver - vuld, Van

ban - ge, som - b're vra - gen En diep-

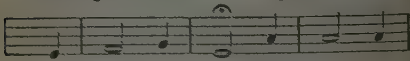

ge - voel - de schuld? Mij kwelt zoo

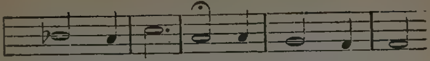

me - nig do - ren, Ik ga met wan-

k'le schreên; 'k Heb, ach! zoo-veel ver-

lo - ren, Ik ben zoo gansch al - leen.

2. Ik kom tot U gevloden
   Met al mijn leed, mijn strijd.
'k Geloof, trots al mijn nooden,
   Dat Gij mijn Vader zijt.
Gij hoort mijn angstig klagen,
   Mijn twijf'lend droef: waarheen? —
Gij helpt den last mij dragen:
   Ik ben niet meer alleen.

N°. 71. SLECHTS ÉÉNE SCHREDE.

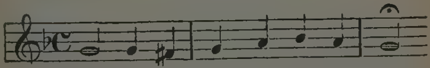

1. Het doel is ver, de weg is steil,

Mijn voet is uit - ge - gle - den.

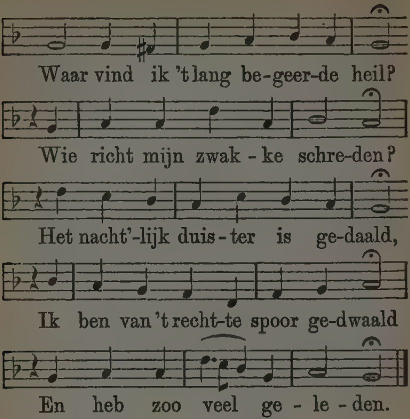

2. Vrees niet, mijn hart! uw Vader waakt.
   Al is Zijn weg verborgen:
Hij hoort de klachten, die gij slaakt,
   En kent uw bange zorgen.
Hij laat u hier niet eenzaam staan,
Hij laat u niet in 't leed vergaan;
   Straks groet ge blij den morgen.

3. Mor niet, omdat Hij u beproeft!
   't Wordt alles vreugd' en vrede.
Uw Vader weet wat gij behoeft
   En deelt Zijn kracht u mede.
Neem op uw kruis! Daar rijst een ster!
Uw Vader roept, Hij is niet ver —
   Nog slechts één enk'le schrede!

N°. 72. GODS GENADE IS MIJ GENOEG.

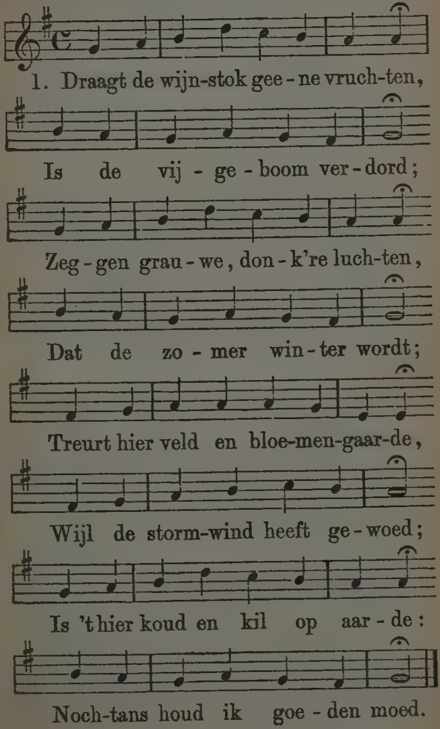

2. Schijnt geen licht hier meer te dagen,
Daalt de nacht des onspoeds neêr;
Moet ik soms mijn nooden klagen,
Daar ik, ach! zooveel ontbeer;
Zie ik hier mijn goed, mijn have
Weggevoerd door 's onheils vloed;
Leidt mijn weg ook ras ten grave:
Nochtans houd ik goeden moed.

3. Nochtans wil ik mij verheugen
In mijn trouwen God en Heer;
Hij verkwikt met volle teugen,
Hij vertroost mij telkens weêr.
Nochtans wil ik mij verblijden,
Vroolijk zijn in mijnen God:
Hij schenkt mij in strijd en lijden
Vrede, vreugde, heilgenot.

4. Neen, ik wil, ik mag niet vreezen.
Is niet God mijn levenskracht?
Wil Hij niet mijn redder wezen,
Straalt Zijn licht niet in mijn nacht?
Als ik Hem maar mag ontmoeten,
Wat mij dan ook kwellen moog':
Hij bevleugelt mijne voeten,
Hij voert mij getroost omhoog.

5. Heeft de storm het woud ontlooverd:
't Vogeltj' onder 't naakte dak
Heeft zijn liev'lingsplek heroverd,
Zingt nu op een dorren tak.

God! Uw hemel is gebleven,
'k Zie hem beter dan voorheen,
Ik heb voor mijn hart, mijn leven
Nu genoeg aan U alleen.

N°. 73. DE HEER KENT AL DE ZIJNEN.

1. De Heer kent al de zij-nen En

noemt ze bij hun naam; Zijn licht blijft

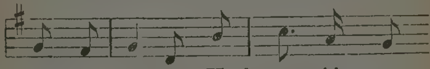

hen be-schij-nen, Hij brengt z' in vreug-

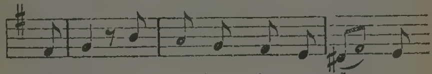

de saam. Hij laat hen niet ver-der-ven,

Maar redt z' uit bang ge-vaar; In le-

ven en in ster-ven Ver-troost Hij

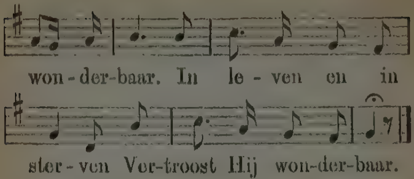

2. Hij kent z' aan 't kalm vertrouwen,
 't Geloof, dat in den nacht
Den psalm zingt van 't aanschouwen,
 Dat eens Gods kind'ren wacht.
Hij kent z' ook aan de hope,
 De star aan 's hemels trans,
Die, wat de tijd hier sloope,
 Zacht straalt in held'ren glans.

3. Hij kent z' aan 't alvermogen
 Der liefde, rein en groot,
Vrucht van Zijn mededoogen
 En sterker dan de dood;
Der liefd', uit Hem geboren,
 Die naar geen loon ooit vraagt
En al wat ging verloren
 Ontfermend zoekt en draagt.

4. Hij kent z' in alle landen,
 Hij kent ze groot en klein.
Niets rukt hen uit Zijn handen,
 Hij houdt ze vroom en rein.

Hij leert ze moedig streven
Naar 't onverderf'lijk goed,
En schenkt hun 't eeuw'ge leven,
Des geestes overvloed.

5. Wie zou ons 't beste rooven,
Het blij geloof, de hoop?
Wie 't vuur der liefde dooven?
Ons blijft des geestes doop.
Uw hand zal trouw ons leiden,
Ons dragen immermeer.
Wat zou ons van U scheiden?
Wij blijven d' Uwen, Heer!

N°. 74. GEMEENSCHAP MET GOD.

1. Daar ruischt door al - le he - mel-

stre-ken Een zucht, een klacht, een beed',

een lied: In dui-zend ta - len 't ee - ne

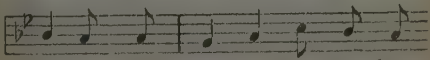

tee - ken Van 't geen niet ee - ne kan

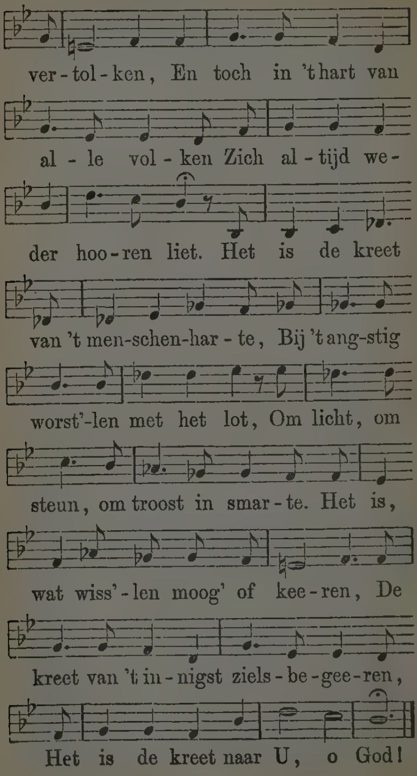
ver - tol - ken, En toch in 't hart van
al - le vol - ken Zich al - tijd we -
der hoo - ren liet. Het is de kreet
van 't men-schen-har - te, Bij 't ang-stig
worst'-len met het lot, Om licht, om
steun, om troost in smar - te. Het is,
wat wiss'-len moog' of kee - ren, De
kreet van 't in - nigst ziels - be - gee - ren,
Het is de kreet naar U, o God!

N°. 75. BEDE.

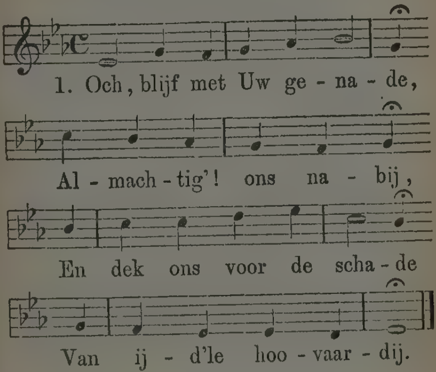

2. Licht ons met Uwe stralen,
   Gij, zon der geesten! voor,
   Opdat wij niet verdwalen,
   Noch struik'len op ons spoor.

3. Ompantser ons van binnen,
   O Heil'ge! met Uw kracht,
   Dat wij 't gevlei der zinnen
   Weêrstaan met moed en macht.

4. Vereenig al ons trachten,
   Alwijze! met Uw wil,
   En leer ons U verwachten,
   Blijmoedig, ned'rig, stil.

5. Gord, stevig ons de lenden,
O Gij, die eeuwig werkt!
Dat wij de taak volenden,
Waartoe Gij roept en sterkt.

6. Verzel ons met de hoede,
Die aard' en hemel draagt,
En keer Gij 't al ten goede,
Wat ooit ons heil belaagt.

7. Volzaal'ge, zij Uw vrede
In 't diepste van ons hart
Uw gaav' op ied're bede,
Uw troost bij ied're smart.

8. Bezegel' ons Uw trouwe,
O Heer, zoo goed als groot,
Op Wien ons harte bouwe
In allen nood en dood!

N°. 76. NIET TE VERGEEFS.

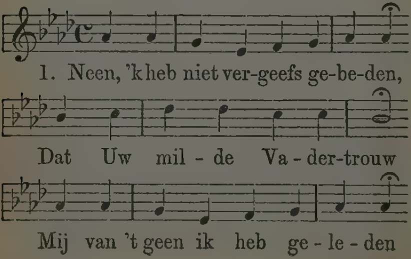

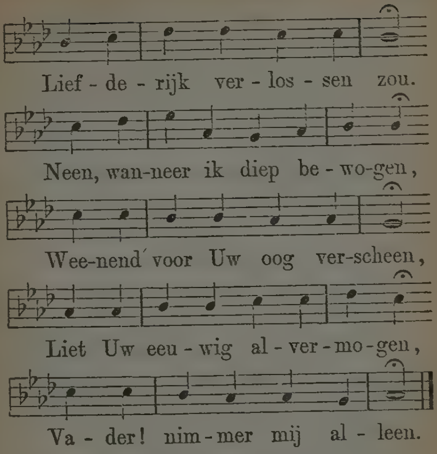

2. 'k Heb wel vaak mijn zielsverlangen
   Aan Uw voeten neêrgelegd,
Zonder 't antwoord op te vangen,
   Dat ik mij had toegezegd.
'k Trad wel vaak Uw hemel nader
   Om een enk'len zegen — één!
En uit naam van U, o Vader!
   Sprak de harde wereld: „neen!"

3. Maar toch juich ik wel tevreden,
   En toch stijgt mijn dankbaar lied:
Neen, geheel vergeefs gebeden,
   Neen, mijn God! dat heb ik niet.

Want te midden van de smarten,
Bij het onverhoord gebed,
Bleef de hoogste schat des harten,
Werd mijn beter deel gered.

4. Neen, 'k heb niet vergeefs gebeden,
'k Heb mijn rust, ik heb mijn vreê,
Waar ik U kwam tegentreden,
Weêrgekregen op mijn beê.
En voor al het dwaas verlangen,
Dat mij rust'loos verder joeg,
Biddend meer terug ontvangen,
Dan ik van Uw liefde vroeg.

5. Wat mij kwellen komt en plagen,
Wat mij grieft en wat mij deert:
'k Heb mijn eigenzinnig vragen
En mijn dwingen afgeleerd.
'k Heb mijn beed' U opgezonden,
En mijn eigen zin zoo klein,
Machteloos en dwaas gevonden
En Uw wil zoo hoog en rein.

6. 'k Heb, met Jezus neêrgebogen,
Meêgebeden in den nacht:
Niet dat mijn wil heerschen moge,
Maar dat d'Uwe word' volbracht.
En met Jezus uit d' ellende
Tot den strijd weêr opgestaan,
Vang ik — tot het lot zich wende —
Moedig mijnen loop weêr aan.

7. 'k Heb gevraagd om aardschen zegen,
'k Heb gevraagd om vreugd' en goed,
Ik heb meer van U verkregen:
Kracht en licht en levensmoed.
Neen, 'k heb niet vergeefs gebeden:
Ging niet alles naar mijn zin —
'k Heb vertroosting bij het heden
En ga blij de toekomst in.

N°. 77. VREDE.

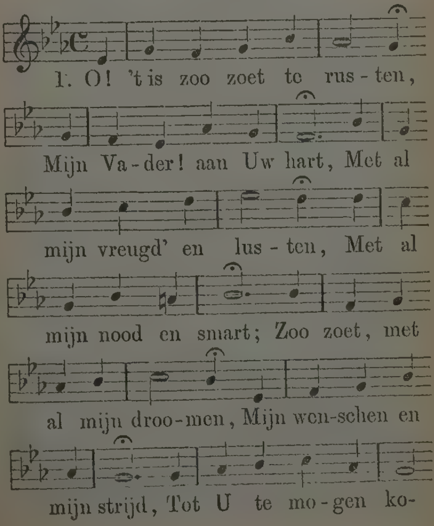

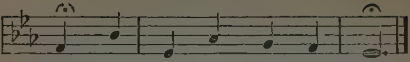

2. Bij al de pracht en luister,
   Die ons deez' aarde biedt,
Is 't leven vaak zoo duister,
   En wij begrijpen 't niet.
Wij zoeken en wij gissen,
   Wij vorschen wel gestaâg,
Maar moeten 't antwoord missen
   Op menig droeve vraag.

3. Wij strijden — en we voelen
   Ons vaak zoo zwak, zoo moê!
De wereld en haar woelen
   Schijnt ons een raadsel toe.
Maar zoeken wij bij 't klagen,
   O God! Uw aangezicht,
Dan zien wij 't licht weêr dagen,
   En vrees en twijfel zwicht.

4. O, geef mij dan te rusten,
   Mijn Vader, aan Uw hart!
Gij kent mijn vreugd', mijn lusten,
   Mijn nooden en mijn smart.
Wil al mijn wenschen neigen
   Tot U en Uwen wil —
Dan, wat mij moog' bedreigen,
   Is 't in mijn harte stil.

N°. 78. LAAT DE KIND'REN TOT MIJ KOMEN.

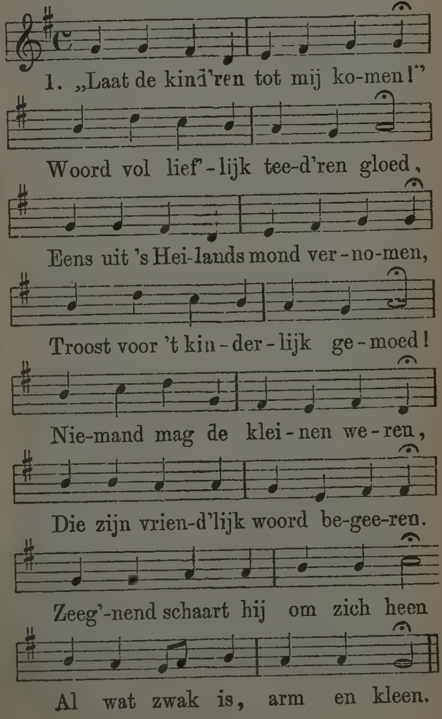

2. „Laat de kind'ren tot mij komen!"
   Heerlijk Evangeliewoord!
Licht op 't pad van alle vromen!
   Onverbreekbaar liefdekoord!
„God een Vader, wij Zijn kind'ren!
„Niemand mag ons weren, hind'ren,
   „Als wij tot den Vader gaan."
   Zalig, wie dat woord verstaan!

N°. 79. ONZE TROOST.

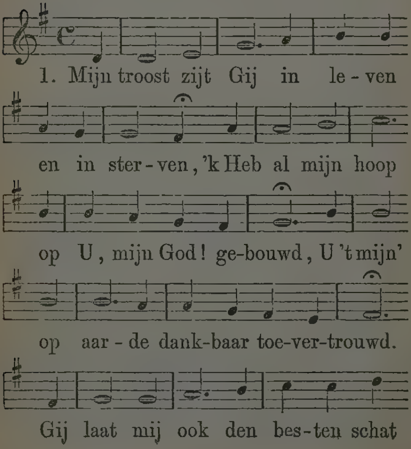

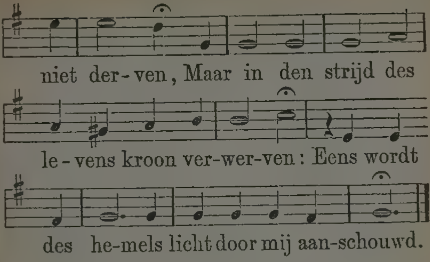

2. Ik ben Uw kind, tot eeuw'ge vreugd' verkoren.
Hoe soms ook 't hart van bange vreeze trill',
Toch wil 't getroost al wat de Vader wil.
Wat ook in zware worst'ling ging verloren,
'k Hoor toch het zegelied der eng'lenkoren:
„Hoe 't buiten storm', daarbinnen is het stil"

N°. 80. HET HEILIGE DER HEILIGEN.

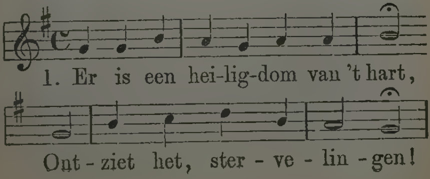

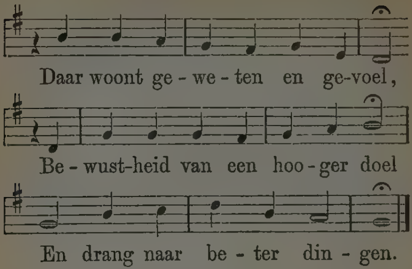

2. Daar zetelt zekerheid van God
   En onverderf'lijk leven,
Daar plichtbesef, erkentenis
Van al wat goed en godd'lijk is
   En waar geluk kan geven.

3. Daar gaan de kostlijkst' offers op:
   Gebeden, zuchten, tranen,
Die zich zoo stil en ongemerkt
Door al, wat om hen woelt en werkt,
   Een weg naar boven banen.

4. De lamp, die daar voor 't outer hangt,
   Is door God zelf ontsteken,
O laat die reine vlam met rust!
Want, waar haar licht is uitgebluscht,
   Gaat alle licht ontbreken.

IV. HEILIGING.

N°. 81. BOETPSALM.

Uit Psalm 51.

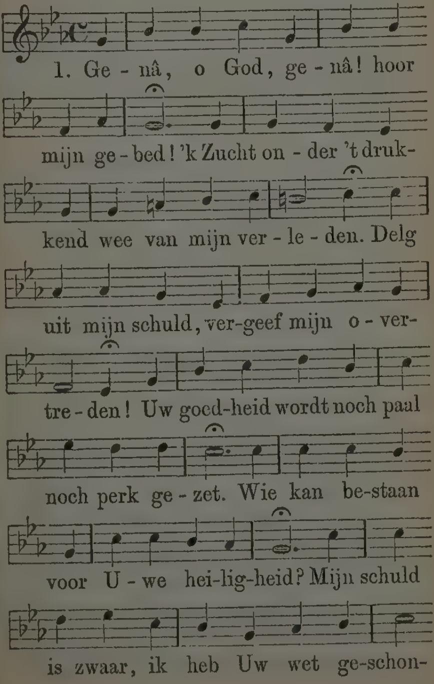

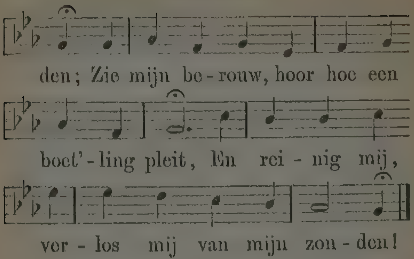

2. Verwerp mij van Uw aangezicht toch niet!
Ai, laat van mij Uw' heil'gen geest
niet scheiden!
Die kan alleen op 't rechte spoor mij
leiden.
Bestier mijn gang, daar Gij mijn zwak-
heid ziet;
Geef mijn gemoed, dat nu angstvallig
vreest,
De blijdschap weêr; doe op Uw heil
mij hopen;
Laat mij, gesterkt door Uwen heil'gen
geest,
Volvaardig 't pad van Uw geboden loopen!

3. Gods offers zijn een gansch verbroken
geest,
Door schuldbesef getroffen en verslagen.
Dit offer kan Uw heilig oog behagen;
't Is nooit, o God! van U veracht geweest.

Ach, geef mij weêr gewenschte ziele-
vreugd',
Laat van Uw lippen mij het troost-
woord hooren!
Zoo wordt op nieuw 't verbrijzeld hart
verheugd
En in mijn ziel de ware rust herboren.

N°. 82. GODS GEBOD ONZE ZALIGHEID.

Uit Psalm 119.

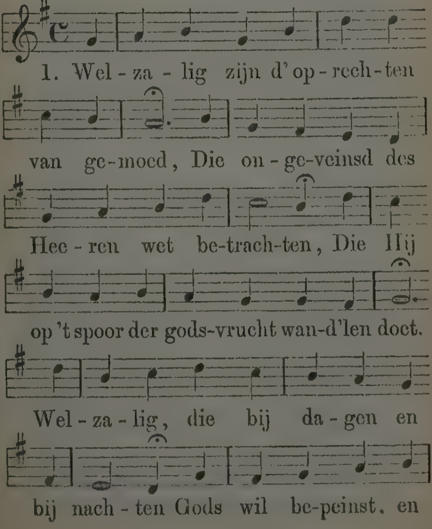

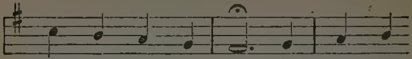

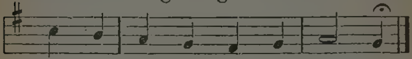

2. Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen geest!
Mocht die mij op mijn paân ten leidsman strekken!
'k Hield dan Uw wet, dan leefd' ik onbevreesd;
Dan zou geen schaamt' mijn aangezicht bedekken,
Wanneer 't mij immer helder waar' geweest,
Hoe Uw geboôn mij Uwe liefd' ontdekken.

3. Leer mij, o Heer, den weg door U bepaald!
Dan zal ik dien ten einde toe bewaren.
Geef mij verstand, met godd'lijk licht bestraald!
Dan zal mijn oog op Uwe wetten staren;
Dan houd ik die, hoe licht mijn ziel ook dwaalt;
Dan zal zich 't hart met mijne daden paren.

N°. 83. IN 'T GEVOEL VAN SCHULD.

Uit Psalm 130.

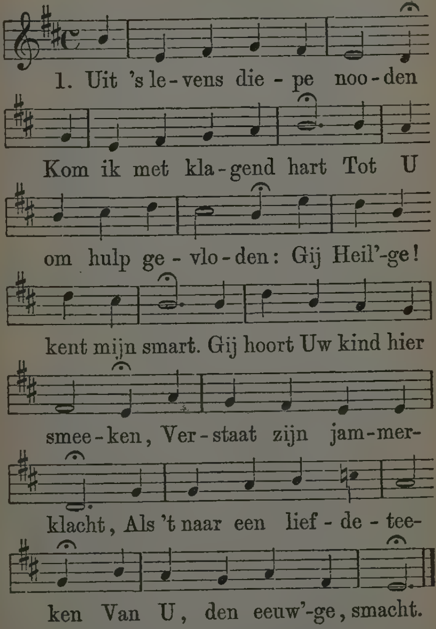

2. Zoo Gij in 't recht wilt treden,
Mijn God! en gadeslaan
Mijn ongerechtigheden,

Hoe zal ik dan bestaan?
Maar Vader! Uw ontfermen,
Uw liefd', Uw groote trouw
Zal mij in nood beschermen,
Vertroosten in mijn rouw.

3. In twijf'ling, zond' en zorgen
Blijft Gij voor elk gemoed
't Licht van een nieuwen morgen,
Des levens hoogste goed.
Op 's werelds raads'len, vragen
Spreidt Gij een vriend'lijk licht,
En waar wij immer klagen,
Troost ons Uw aangezicht.

4. Hoopt op den Heer, gij vromen!
Is uwe ziel in nood:
Er zal verlossing komen;
Gods goedheid is zeer groot.
Hij maakt op onze beden
Van zond' en schuld ons vrij,
Zorgt dat de ramp van heden
De vreugd van morgen zij.

N°. 84. GODS HEILIGHEID.

Uit Ev. Gezang 11.

heid, Rein-heid van het har - te geldt;

Eeu-wig licht, waar niets dan klaar-heid,

Niets dan vlekk'-loos licht uit welt!

Laat Uw hei - lig - heid, o Heer,

On - ze har - ten al - toos meer

Zoo door-drin-gen, zoo ver - hoo-gen,

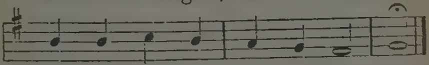

Dat wij U aan-schou-wen mo - gen!

2. Nooit kunt G'iets beminnen, Vader!
Hoe volkomen 't ons ook schijn',
Wat Uw heiligheid niet nader',
U niet poog' gelijk te zijn.
Och, neem U dan onzer aan,
Die op 's levens donkre paân

Hulp'loos dwalen, hoop'loos zwerven,
Als wij Uw geleide derven.

3. Is, hoe 't struiklen ons moog' smarten,
Onze kracht te zwak en klein:
Schep Gijzelf ons reine harten!
Gij zijt rein, maar maakt ook rein.
Louter ons onrein gemoed,
Vader, door Uw liefdegloed!
Heer, Uw goede geest geleide
Ons verstand en harte beide!

4. Heilig God, doe ons gelijken
Naar Uw rein en heerlijk beeld!
Heiligst', elke smet t' ontwijken
Zij wat ons het meeste streelt!
Och, dat eenmaal overal
Al wat is en worden zal,
Aardbewoners, hemelingen,
't Heilig! Heilig! Heilig! zingen!

N°. 85. GOD ENKEL LICHT.

Uit Ev. Gezang 83.

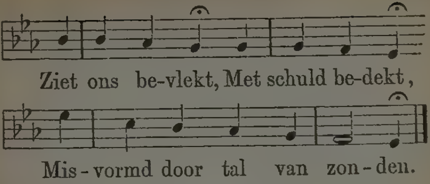

2. Heer! waar dan heen?
Tot U alleen!
Nooit hebt g' Uw kind verstooten;
Gij kent zijn leed,
En eer hij 't weet,
Houdt hem Uw arm omsloten.

3. Wilt Gij, o Heer!
Steeds U ter eer,
't Geloof in ons versterken:
Dan zullen wij,
Gereed en blij,
Uit liefde 't goede werken.

N°. 86. BEDE IN NOOD.

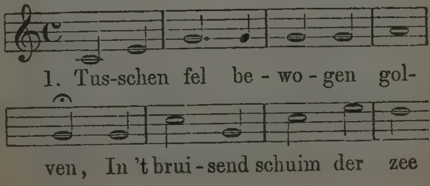

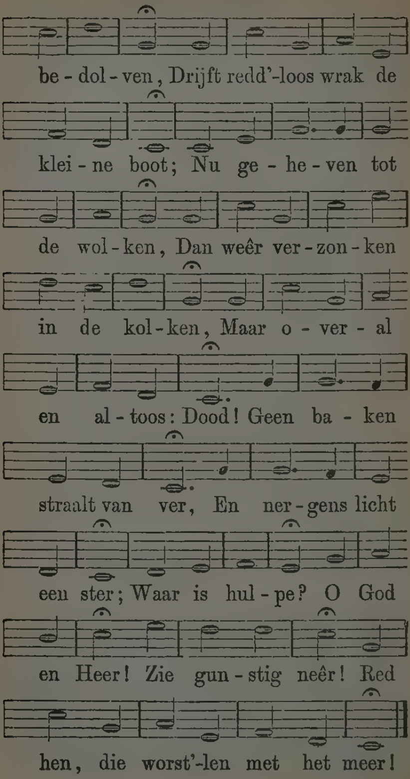
be - dol - ven, Drijft redd'-loos wrak de
klei - ne boot; Nu ge - he - ven tot
de wol - ken, Dan weêr ver - zon - ken
in de kol - ken, Maar o - ver - al
en al - toos: Dood! Geen ba - ken
straalt van ver, En ner - gens licht
een ster; Waar is hul - pe? O God
en Heer! Zie gun - stig neêr! Red
hen, die worst'-len met het meer!

2. Tusschen feller, wilder golven,
In dieper afgrond nog bedolven,
Drijft redd'loos zwak het broze hart,
Nu in twijfelzucht verzonken,
Dan in der aarde lust verdronken,
Maar steeds door zond' en schuld benard.
Geen baken straalt van ver.
En nergens licht een ster;
Waar is hulpe?
O God en Heer!
Zie gunstig neêr!
Red Gij de ziel uit 's levens meer!

N°. 87. GOD MAAK MIJ VRIJ.

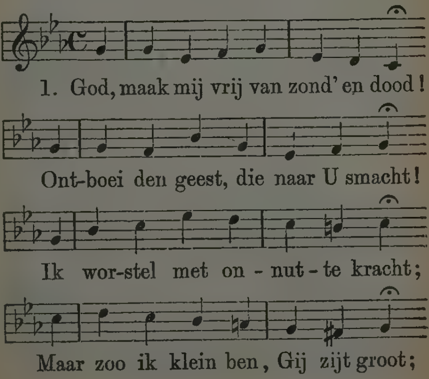

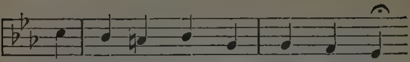

Maar zoo ik zwak ben, Gij zijt sterk.

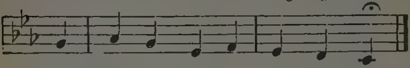

Vol-voer, o Heer, vol-tooi Uw werk!

2. Een vonk van Uwe liefde viel
In 't donker en verstijfd gemoed,
En zette 't kille hart in gloed;
Een straal doortintelde mijn ziel. —
Maar o, de scheem'ring, die ik zag,
Wat is zij bij den vollen dag?

3. Die dag van volheid kome ras,
Waarin geen schaduw meer zal zijn,
Waar alles Wezen wordt, wat schijn,
En Waarheid, wat verwachting was.
O God . . . wat is er van den nacht?
Ontboei den geest, die naar U smacht!

N°. 88. BEDE DES HARTEN.

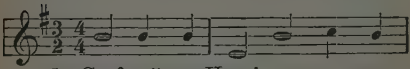

1. Geef mij, o Heer! een o - pen

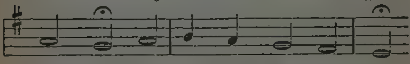

har - te, Dat ik Uw stem ver - sta,

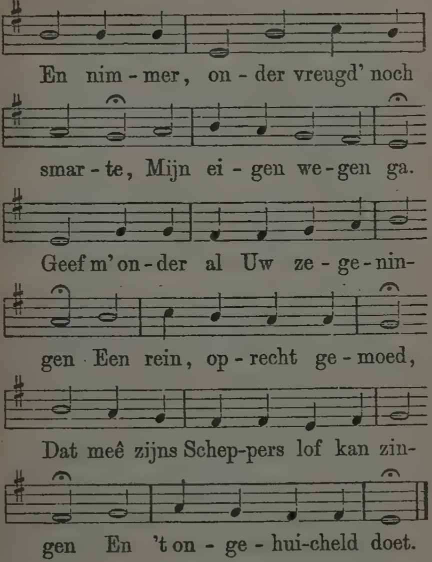

2. Geef, geef m' in droev' en blijde dagen
Den zin, die U behaagt,
Die in 't geluk naar U blijft vragen
En niet in 't leed versaagt;
Die verder dan naar 't vluchtig heden
Het oog des geestes richt,
En, door dat uitzicht, hier beneden
Des levens last verlicht.

N°. 89. GEBED OM HEILIGING.

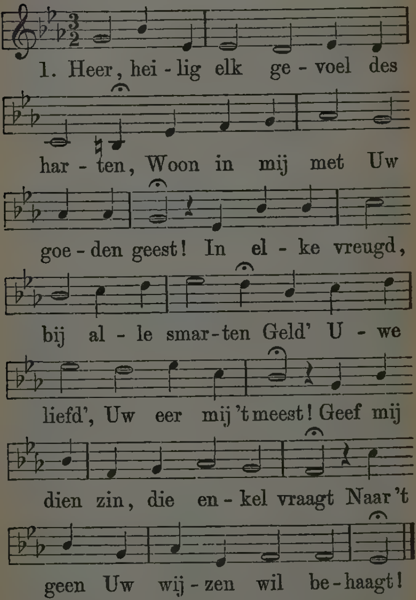

2. Ach, wensch op wensch houdt mij gevangen
En buigt en boeit mijn zwak gemoed!

Leer mij alleen naar U verlangen,
Naar U, mijn onvergank'lijk goed!
Buig onder Uwe heerschappij
Mijn kranke ziel, dan is zij vrij!

N°. 90. GODSVRUCHT.

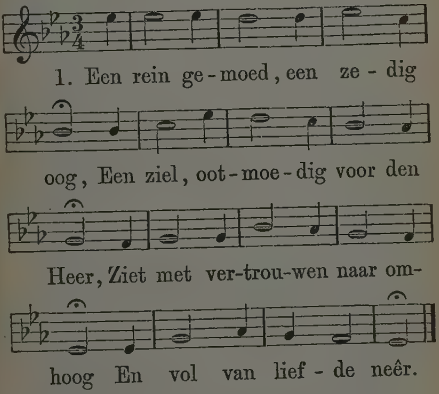

2. Een op zijn' God vertrouwend hart,
Een hart, vervuld van liefd' en vreê,
Geniet altijd meer vreugd' dan smart
En dankt in wel en wee.

N°. 91. ÉÉN DING IS NOODIG.

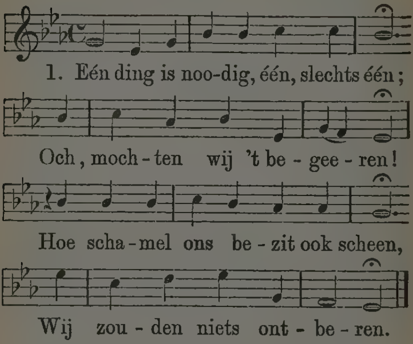

2. Eén ding is noodig, één, bij jeugd
 En kracht en oude dagen;
Dat ééne schenkt de ware vreugd'·
 Och, mochten wij 't U vragen!

3. Eén ding is noodig. Ongelijk
 Verdeelt Gij d' aardsche schatten.
De hemelgaaf maakt armen rijk:
 Mocht onze hand haar vatten!

4. Eén ding is noodig. Welk een lot
 Uw goedheid ons verleene:
Mocht maar elk onzer, groote God,
 U danken voor dat Eéne!

N°. 92. EEN KIND GELIJK.

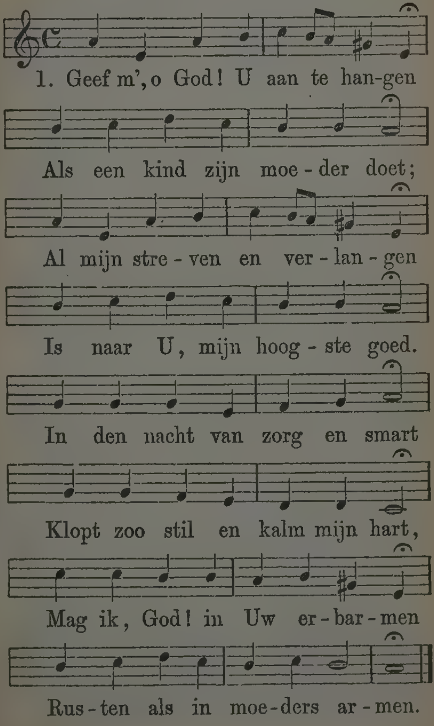

2. Schuldgevoel houdt mij gescheiden
Van Uw vriend'lijk aangezicht;
'k Durf, ik mag mij niet verblijden
In de koest'ring van Uw licht;
Maar 't berouw, die heil'ge smart,
Voert terug naar 't vaderhart.
Liefd' omstraalt mij uit den hoogen
Als uit zachte moederoogen.

N°. 93. HEILIGING DES HARTEN.

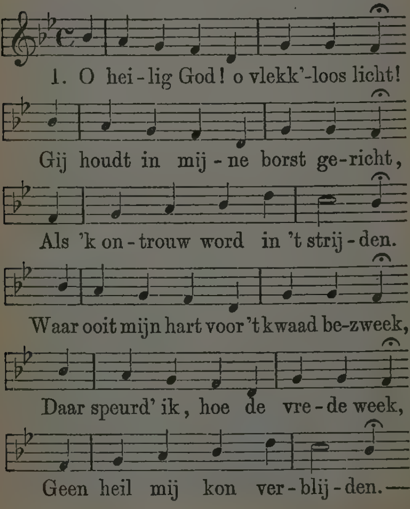

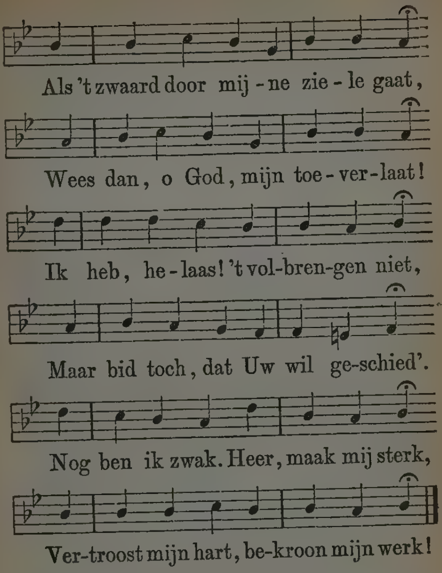

2. Ik vraag geen rust, maar lust en kracht,
Om, waar de felle strijd mij wacht,
  Uw moedig kind te wezen.
Ik wil op Uwe wegen gaan,
Den vijand met Uw hulp weêrstaan,
  Uw licht zal mij genezen.
Waar Uwe klaarheid mij omstraalt,
Daar wordt de zeeg' op 't kwaad behaald.

Waar 'k Uwe stem, o Vader! hoor,
Daar dring ik tot den hemel door.
Waar Gij, o God! mijn boeien slaakt,
Zijt Gij 't ook, die mij zalig maakt.

N°. 94. STRIJD EN RUST.[1]

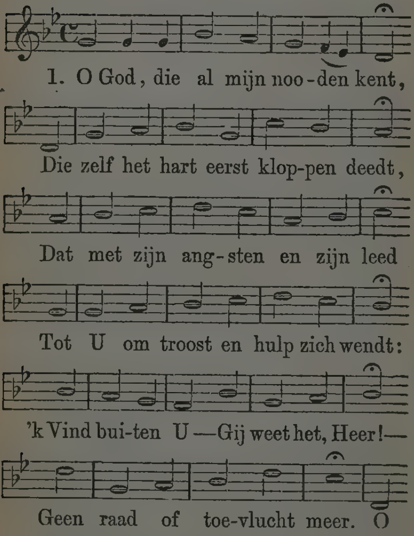

[1]) Dit nommer kan ook worden gezongen op de wijze van n°. 164, dezelfde als het Ev. Gez. 49.

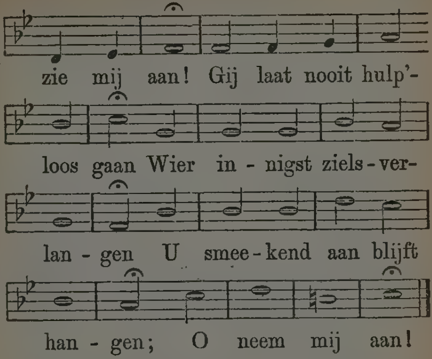

2. Ach! al te vaak en al te lang
Werd reeds dit hart, dat U behoort,
Door tal van ijdelheên bekoord.
Doch al te drukkend en te bang
Werd mij 't verned'rend slavenjuk,
Waar 'k wrev'lig onder buk.
O maak mij vrij!
Klein is mijn moed; maar Gij
Kunt mij van vrede spreken,
Kunt al mijn banden breken;
Maak Gij mij vrij!

3. Heb dank! reeds d' eerste zwakke kreet,
Die uitgaat naar Uw Vaderhart,
Vindt, bij beschaamdheid, druk en smart,
Uw troost, Uw licht, Uw hulp gereed.
Het heimwee, dat naar U ons trekt,
Gij hebt het zelf gewekt.

Uw eeuw'ge trouw,
Waarop ik hoop en bouw,
Verwint mijn tegenstreven,
Verbindt aan U mijn leven
In vaste trouw.

4. Wel is de strijd nog niet volstreên;
Nog telkens toont der zonde macht
Bij nieuw gevaar weêr nieuwe kracht;
Maar Gij, Gij laat mij niet alleen,
Gij brengt door moeit' en leed, o Heer!
Mij telkens tot U weêr.
O blijf mijn hoop!
Bekwaam mij tot mijn loop!
Leer alles mij verzaken
Om slechts naar U te haken;
Blijf Gij mijn hoop!

5. Zoo vindt mijn ziel die heil'ge rust,
Waarbij geen aardsch genieten haalt,
Die 't hart, waarin zij nederdaalt,
Beschut voor lage vrees en lust.
Schoon dan mijn beste deel en lot
Verborgen zij in God:
't Is wel behoed.
Wat hier ten avond spoed':
Mijns harten innigst leven
Blijft eeuwig opwaarts streven,
Door God behoed.

V. SMART.

N°. 95. GODS ONDOORGRONDELIJKHEID.

Uit Ev. Gezang 9.

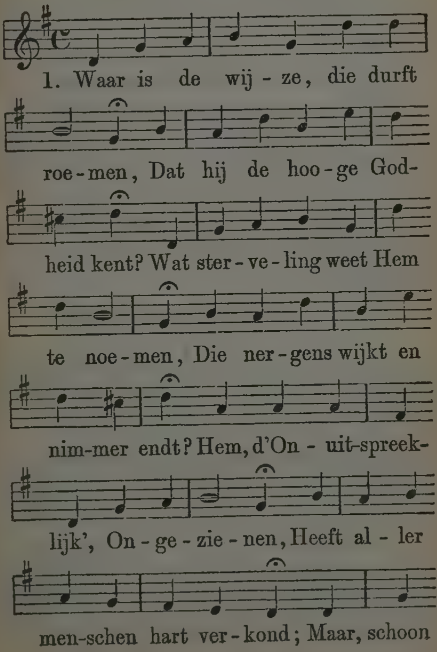

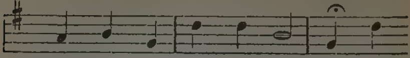

Hem mil - li - oe - nen die - nen, Zijn

we - zen heeft niet één door-grond.

2. Toch U aanbidden, U vertrouwen
Is wat mij 's harten drang gebiedt;
Op Uwen zegen mag ik bouwen,
Al noemt Gij mij Uw naam ook niet.
Naar 't heerlijk licht van Uwe woning
Zoek ik met onverzaadb'ren lust:
Dan brengt G', o oppermachtig Koning!
Verstand en hart in U tot rust.

N°. 96. ONDER RAMPEN.

Ev. Gezang 27.

1. Leer ons, Va - der! U ver-bei-den,

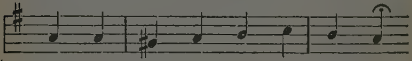

Vol - gen, waar Gij ons wilt lei - den,

Steu - nen op Uw trouw en macht,

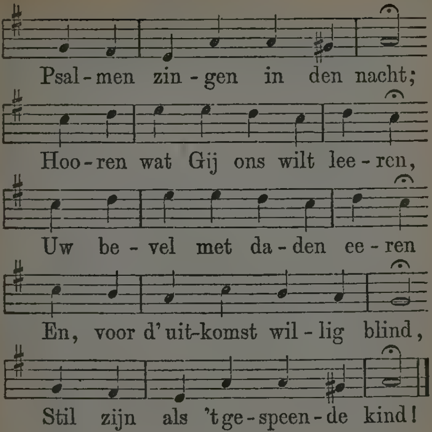

2. Leer ons wars zijn van het zorgen
Voor den naderenden morgen;
  Bij het kwaad, dat ons ontmoet,
  Stil gelooven: God is goed!
Biddend waken, moedig strijden;
Ned'rig wachten, hopend lijden;
  Vroolijk zijn met stil ontzag:
  Leer ons, Heer, dit elken dag!

N°. 97. IN BEPROEVING.

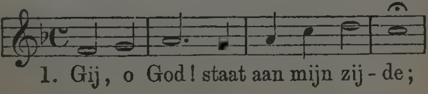

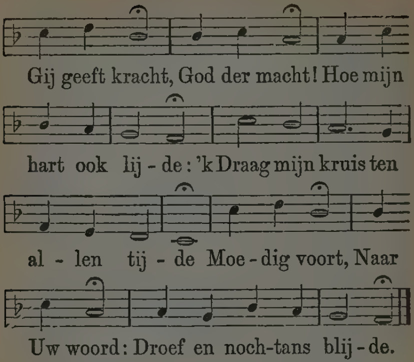

2. Duurt de bange strijd van 't leven
Onverpoosd:
Gij wilt troost
Aan den lijder geven.
Worden ook de liefste panden
Ons ontroofd:
Die gelooft
Stelt z' in Uwe handen.

N°. 98. IN BANGE DAGEN.

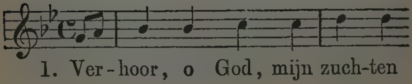

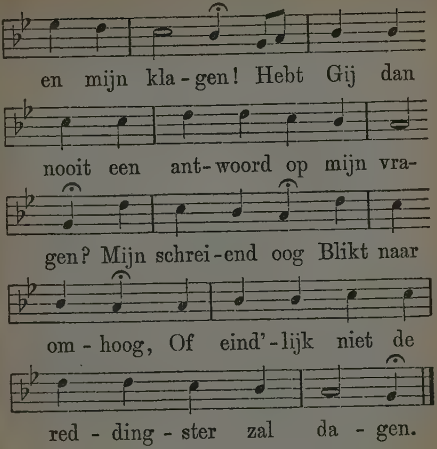

2. Maar neen, mijn God! Gij hebt mijn hand genomen:
Ik voel haar en ik volg U zonder schromen.
Hoe donker 't zij,
Gij ziet voor mij,
Gij zijt mijn oog: zoo zal ik verder komen.

3. 'k Zal komen, God! ook over deze steenen,
Dit dorre pad en alle bergen henen.
Gij trekt mijn spoor
De graven door.
'k Zal komen, waar Uw kind'ren niet meer weenen.

4. Verhoor, o God, mijn bidden en mijn smeeken!
'k Vraag dit alléén, wil daarop amen spreken:
„Geef mij geduld!"
Gij wilt, Gij zult
Mij nimmermeer Uw liefde doen ontbreken.

N°. 99. EEN KRUIS MET ROZEN.

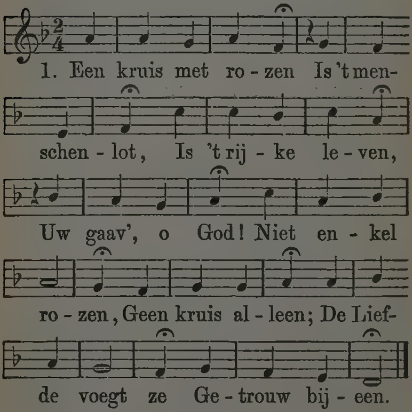

2. Een kruis met rozen!
Och, vroom en goed,
Och, leer het dragen

Met blijden moed!
Ik weet: de rozen,
Zij vallen af.
Het kruis nu legt ge
Pas neêr aan 't graf.

3. Toch — welk' uw gaarde
En treur' uw huis —
Merk op de bloeme,
Die blijft aan 't kruis.
En kweek nog dankbaar
Den kleensten knop,
En neem met liefde
Uw last weêr op!

4. De bloeme lacht u,
O lach haar toe!
En vloek het kruise
Nooit, levensmoe!
Moog elke bloeme
Der aard' vergaan,
De vrucht des levens,
Die rijpt er aan.

N°. 100. WEEMOED EN HOOP.

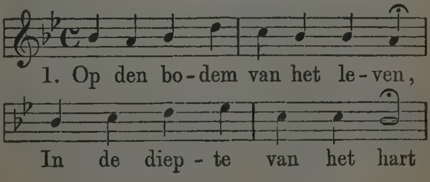

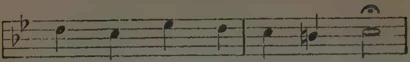

Rust de wee-moed en de smart:

Maar de ho - pe rijst er ne - ven

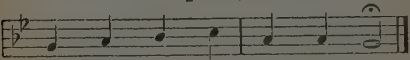

In 't ge - slin - gerd men-schen-hart.

2. Tusschen weemoed, strijd en hope
Snelt het leven ras voorbij.
Waakzaam, werkzaam wachten wij,
Tot het raadsel zich ontknoope,
Wat ons korte leven zij.

N°. 101. KLACHT.

1. Uw naam is eeu-wen lang ge-

pre - zen, Maar is Uw heil' - ge

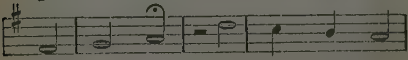

wil vol-bracht? Het licht scheen aan

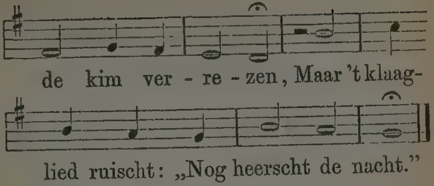

2. Zij hebben Uw gebod vergeten,
Al noemen z' U den besten vriend,
Verdoolde blinden, die niet weten
Wat tot hun waren vrede dient!

3. Zij hebben Uwen lof verkondigd,
Met geestdrift Uwen naam geroemd,
Maar in dienzelfden naam gezondigd,
Gehaat, verketterd en verdoemd.

4. En wij! Hoe arm is vaak ons leven!
Soms pijnt in 't hart een diepe wond,
Omdat wij 't U niet wilden geven,
Uw liefd' er geene schuilplaats vond.

5. O groote Meester, laat de stralen
Van 't licht der liefd' in Uw gemoed
Vertroostend in de harten dalen!
Verkwik ons met Uw heil'gen gloed!

VI. WERK EN STRIJD.

N°. 102. ONTWAAK GIJ DIE SLAAPT.

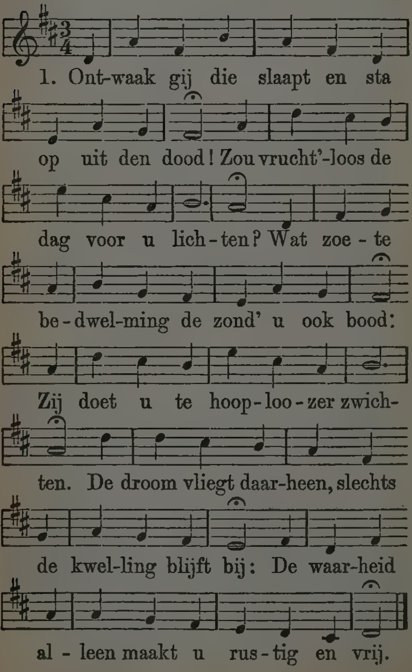

2. Ontwaak gij die slaapt! 't Is God zelf,
die u wekt,
Die al uwe boeien wil breken;
Tot arbeid, ten heiligen arbeid u trekt,
Te lang reeds verzuimd en ontweken.
Ontwaak! met uw taak gaat uw heil
u voorbij:
Slechts waken en werken maakt moe-
dig en blij.

3. Ontwaak gij die slaapt en sta op tot
den strijd,
Den strijd tegen wereld en zinnen!
Het hart, reeds zoolang der verdooving
gewijd,
Kan 't leven slechts worst'lend herwinnen:
Maar strijdende groeit u de moed en
de kracht,
En rijk is de zegen, waar God u meê
wacht.

4. Welzalig d' oprechte, die wandelt in 't
licht,
Voor immer den doodslaap ontrezen.
Wat ooit voor de macht der verderfe-
fenis zwicht,
't Doet hem niet versagen of vreezen.
Geschraagd door Gods kracht wordt hij
loopend niet moê;
Steeds klaarder en schooner blinkt d' eer-
kroon hem toe.

N°. 103. LEVENSSTRIJD.

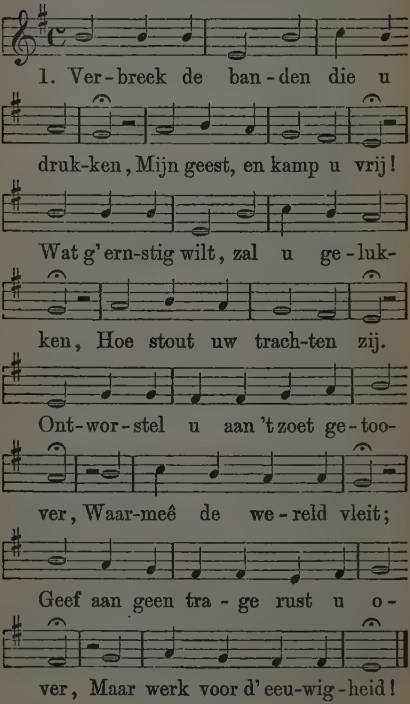

2. Leer naar een hooger goed verlangen
Dan d' aard begeerlijk heet,
En geef u aan geen mensch gevangen
Terwijl g' u Godes weet!
Laat door geen schrikbeeld u ontstellen,
Schoon 't uitzicht donker zij!
Hem blijft des hemels gunst verzellen,
Die moedig is en vrij.

N°. 104. RUST U TEN STRIJD.

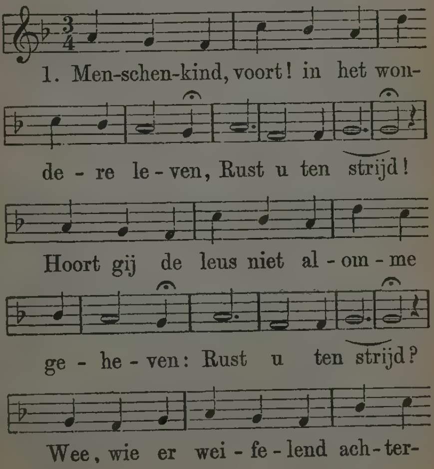

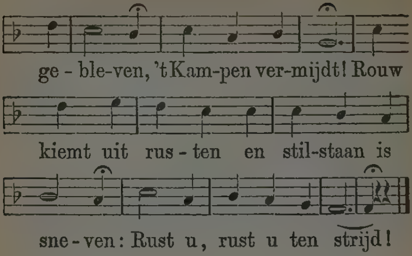

2. Of u de weelde der lief'lijkste dreven
't Harte verblijdt,
Of er de lent' en de liefd' u omgeven:
Rust u ten strijd!
Boven uw huis blijft de doodsengel zweven,
Daalt er en snijdt
Levensdraân af door den uwen geweven:
Rust u, rust u ten strijd!

3. Loont u de lust, ach! het leed wacht er neven.
Rust u ten strijd!
Wat u bekoort, moet u eenmaal begeven:
Voort rolt de tijd.
Kracht brengt het kampen, en sterk maakt het streven.
Mensch, wie gij zijt,
Op uw banier zij de leuze geschreven:
Rust?.. Ja, rust na den strijd!

N°. 105. KRACHT.

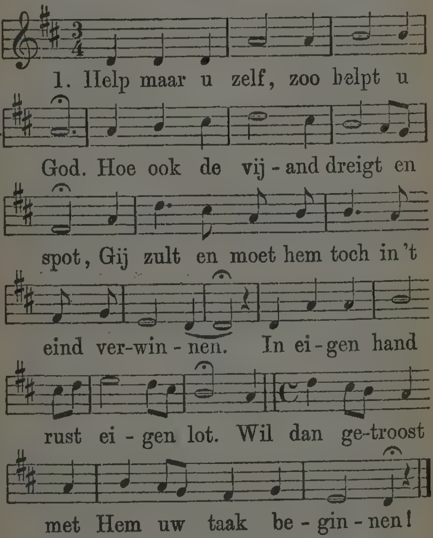

2. Valt ook de strijd u lang en zwaar,
Zie, 't uur van zeeg' is dikwijls daar,
Als nood en dood uw hart van angst
doen beven.
Sta daarom pal in elk gevaar!
Wie trouw volhardt, hem wordt de
kroon gegeven.

N°. 106. EEN PSALM DES LEVENS.

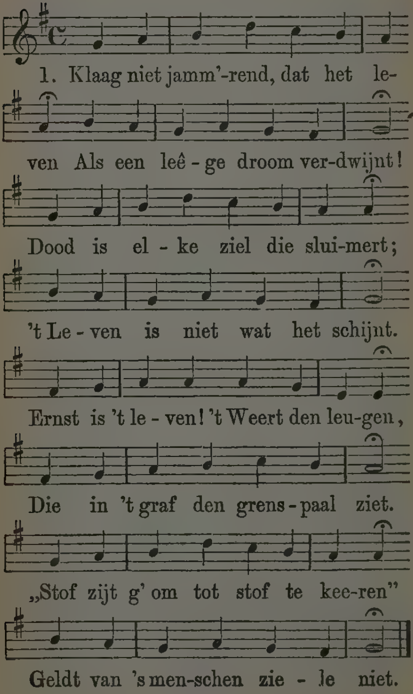

2. Niet maar lijden of verblijden
Is de roeping van Gods kind:
Neen, maar hand'len, dat elk morgen
Verder ons dan 't heden vind'!
Bouw niet op de schoone toekomst;
't Dood verleên begraav' zijn doôn!
Zwoeg en ploeg in 't levend heden
En verwacht van God de kroon!

3. 't Leven van Gods eed'le kind'ren
Leert ons hoe men heerlijk strijdt,
Hoe men eens een voetspoor nalaat
In den zandzoom van den tijd:
Voetspoor, dat misschien een ander,
Die op 's levens golven zweeft
Of aan 't strand wordt neêrgeworpen,
Als hij 't ziet, den moed hergeeft!

4. Weest in 't legerkamp der wereld,
Weest in 's levens worstelperk
Niet als kind'ren bang en weerloos,
Maar als helden fier en sterk!
Laat ons dulden, waken, werken
En, op ieder lot bereid,
Rust'loos voortgaan en voltooien
In des Heeren mogendheid!

N°. 107. WERKEN, DENKEN, LEEREN.

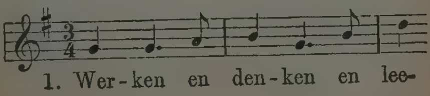

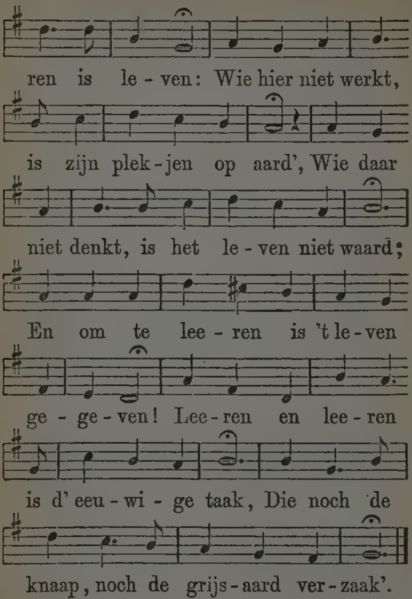

2. Ernst is het leven, — o zalig, die 't weten!
Arbeid en roeping en edele strijd.
D'eeuwigheid vraagt naar de vrucht van den tijd:
Dwazen, die 't werk'loos, gedacht'loos vergeten,

En pas te laat, aan het einde der baan,
D'ernst van het ijdele leven verstaan.

3. O, dat de Heer der talenten u wachte,
Gaven verdubb'lend; o, naarstig en vroeg,
Mensch, zoek het leven en grijp naar den
ploeg,
Blik in uw boezem en kweek de gedachte!
Ken, op uw weg, in uw werk, ken
uw God,
Dat Hij u leer' in de school van uw lot!

4. Werk om te leven en leef om te werken,
Niet voor het brood, dat weêr hongeren
doet,
Maar voor de spijze, die eeuwiglijk voedt,
't Harte verkwikt en de ziele zal sterken,
Ook als uw taak, op den donkeren rand,
Eenmaal ontvalt aan uw stervende hand.

5. Werken en denken en leeren is leven.
Zalig de minste, de kleenste, die 't vat!
Hem werd het leven een heilige schat,
Need'rige kiem van een zaliger streven:
't Werk van den geest, van de hand
looft den Heer,
Als de gedachte het wijdt tot Zijn eer!

N°. 108. BID EN WERK.

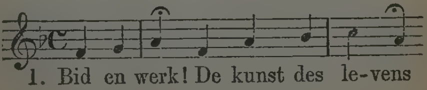

Schuilt in dat ver-eend ge-bod:

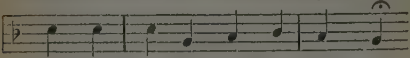

't Is uw plicht en voor-recht te-vens,

Kind der aar-de, kind van God!

2. Werk en bid! All' 's Hemels gaven
 Vloeien uit die dubb'le wel:
Wien niet bidt, is 't werken... slaven,
 Wien niet werkt, is 't bidden.. spel!

3. Bid en werk bij zon of regen,
 Bij bewolkt' of klare lucht!
Bidden is des arbeids zegen,
 Arbeid is des biddens vrucht.

4. Werk en bid! En al uw krachten
 Keeren tot haar evenwicht,
Daden groeien uit gedachten
 En het zwaarste kruis wordt licht!

N°. 109. ONVERMOEID.

1. Des drij-vers ge-wel-di-ge

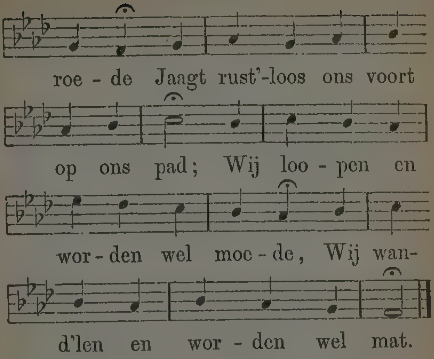

2. De hitte des daags drukt ons neder
En donker daalt menige nacht;
Wij gaan — en wij komen niet weder,
Waar 't luchtje zoo mild was en zacht.

3. Noch omzien, noch schreien, noch klagen
Vertroost ons, vernieuwt ons de kracht...
Mijn ziel, laat een psalmtoon u dragen,
En klink, o mijn harpe, te nacht:

4. Wij slaan naar de bergen onz' oogen,
De hulpe zal komen van God;
't Is Hij, die uw tranen zal drogen,
U leidt op den weg van uw lot!

5. Vaartwel dan, gij lachende dreven!
En vredige dalen, gegroet!
Berg-op gaat de weg van ons leven,
Wij stijgen met manlijken moed.

6. Wij kennen en — kussen de roede,
Die rust'loos ons drijft op ons pad.
Wij loopen en — worden wij moede —
Wij zoeken ook d' eeuwige Stad!

7 Geen rusteloos zwerven en smachten
Is 't leven: een Doel licht ons voor;
En worst'lende winnen wij krachten,
En dwalende vinden wij 't spoor!

8. Een Machtige steunt ons en schraagt ons.
Wij struik'len: Hij richt onzen voet;
Wij vreezen, wij vallen... Hij draagt ons
Getrouw over bergen en vloed!

9. Zoo vreest niet! laat rijzen uw psalmen,
Laat vroolijk langs afgrond en rots
Het moedige reislied weêrgalmen,
Het reislied der kinderen Gods!

10. Wij wachten met dankenden hoofde
Uw heil en Uw waarheid, o Heer!
En wat het verleden ons roofde
Geeft schooner de toekomst ons weêr.

11. Bij middag, bij nacht, Gij Algoede!
Zijt schaduw en licht op ons pad: —
Wij loopen en worden niet moede,
Wij wand'len en worden niet mat.

N°. 110. HIER GEEN RUST.

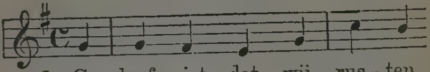

1. Ge - loof niet dat wij rus - ten

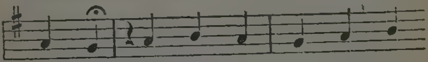

mo - gen, Eer ons de Heer ter rust

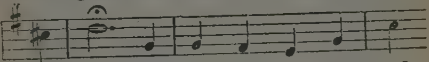

ge - leidt; Houd u den slaap des doods

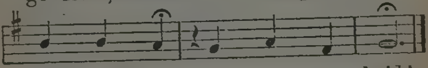

uit d' oo - gen Door werk - zaam-heid!

2. Verpoos uw geest, verkwik uw krachten,
Schort d'arbeid, maar hervat hem weêr;
En leg, ook zelfs in uw gedachten,
Uw taak niet neer!

N°. 111. ONZE ROEPING.

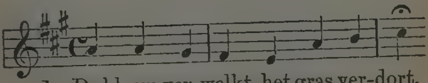

1. De bloem ver-welkt, het gras ver-dort,

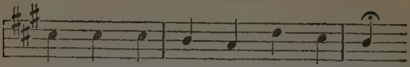

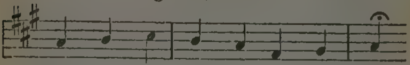

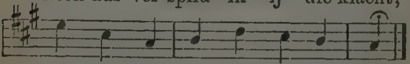

2. Ontzaglijk is de macht van 't kwaad.
Dat eischt van ons een kloeke daad,
Een helder hoofd, een vaste hand,
Een hart in heil'gen gloed ontbrand.

3. Houdt ook de zelfzucht hier haar troon:
Gods kind'ren werken niet om loon.
Hun liefd' is 't licht in 's werelds nacht;
Haar blijft in 't eind' de hoogste macht.

N°. 112. ZAAI UW ZAAD IN DEN MORGENSTOND.

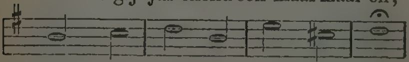

Zie de mor-gen-stond u zaai - en:

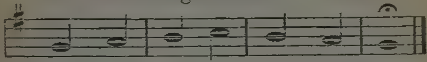

Wat ge - daan is, is ge - daan.

2. Zie niet uit naar 't verst gelegen,
   Wijd aan 't naast' u eerst met lust!
Eerst na d' arbeid volgt de zegen,
   Slechts de nijv're hand vindt rust.

3. Weet g' al niet vooruit, wat slagen,
   Wat wellicht mislukken zal:
Met uw God moogt g' alles wagen,
   Vindt gij zegen overal.

N°. 113. WERK EN STRIJD.

1. Vroom en vroo-lijk, frisch en vroeg,

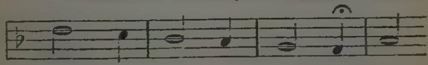

Met de zon - ne wak - ker, Strek

uw han - den naar den ploeg Op den

groo - ten ak - ker! Kracht, ge - zond-

heid, raad en baat Voor uw zie - le-

noo - den Is in d'ar - beid, in de

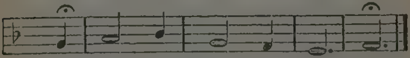

daad U van God ge - bo - den!

2. Werk en min, ziedaar de troost!
 Bouw een huis op aarde,
Leef en streef voor gaad' en kroost,
 Kweek de schoone gaarde!
Wie uit liefd' een heil'gen plicht
 Hart en hoofd wil geven,
Zal zijn God en vreed' en licht
 Vinden in het leven!

N°. 114. HET ZACHTE JUK.

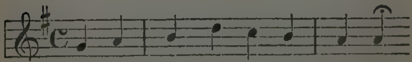

1. Zacht is 't juk. Ik volg uw schre-den,

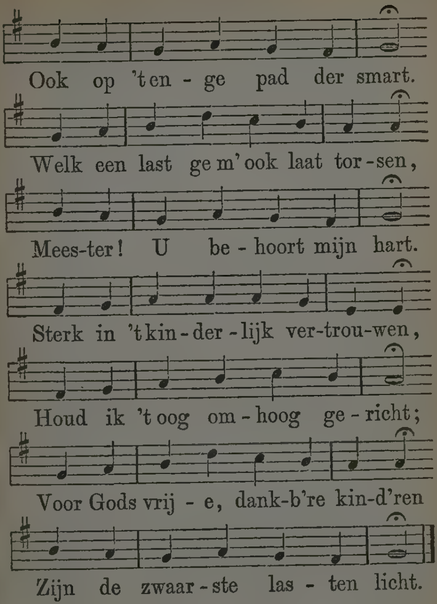

2. Zacht is 't juk. Gij toont den Vader,
Die mijn boeien liefd'rijk slaakt,
't Kind, dat in Hem blijft gelooven,
Door Zijn liefde zalig maakt.
Wie zich door uw geest laat leiden
Vindt in Gods gebod zijn lust.
Welk een toekomst hem moog' beiden,
't Hart is blijd', in God gerust.

3. Zacht is 't juk. Ik wil niet klagen;
   Eerst het kruis en dan de kroon.
Wie u volgt zal nimmer vreezen,
   Kracht in God is 't zalig loon.
Met u wil ik wachten, lijden,
   Vroolijk ook in duist'ren nacht,
Met u voor de waarheid strijden:
   Trouwe vriend, uw juk is zacht!

N°. 115. WOORDEN DES LEVENS.

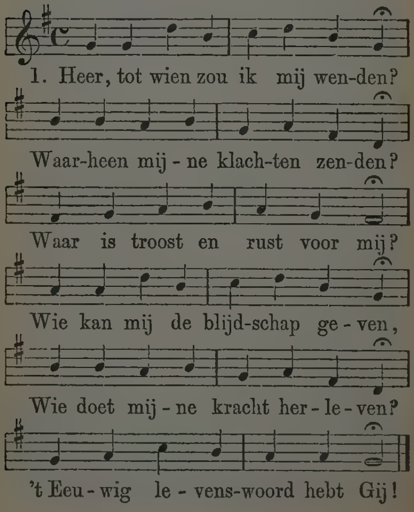

2. Wat is leven toch? Door zorgen
Voor het moog'lijk kwaad van morgen
Week zich maken en bezwaard?
Of zou leven zijn genieten
Van de vreugden, die vervlieten
Als 't vergank'lijk goed der aard?

3. Leven is door rust'loos strijden
In Gods ruste zich verblijden,
't Hoofd aan elken vijand biên·
't Is gelooven, lieven, hopen,
Boven zich den hemel open
En den dood gebonden zien.

4. Leven is met stralend' oogen
Vroolijk opziend' naar den hoogen
In te gaan door d' enge poort;
En zulk eeuwig, zalig leven
Kan mij Uw gemeenschap geven:
Gij, Heer! hebt het levenswoord.

N°. 116. GODS GEBODEN ZIJN NIET ZWAAR.

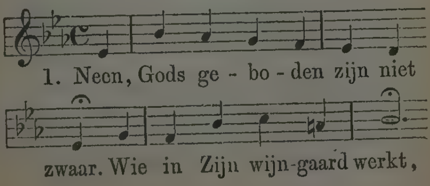

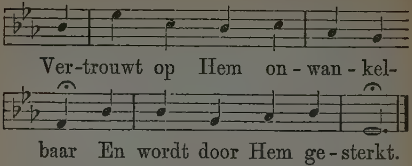

2. Hij is geen heer, hij is geen knecht,
Hij is een dankbaar kind:
Hoe meer 't zich aan zijn vader hecht,
Hoe meer het vreugde vindt.

3. Zijn hart is aan zijn werk gewijd:
Hij handelt ongevraagd,
Gelijk een goede boom altijd
Van zelf zijn vruchten draagt.

4. Hij zucht niet, als in 's Heeren gaard
Weêr grooter taak hem wacht:
Acht God ons hooger roeping waard,
Hij meerdert ook de kracht.

5. Gods werk vertroost zelfs dan het hart,
Als 't leven lijden geeft.
Wie voelt ontbering, last of smart,
Die 't ééne nood'ge heeft?

6. Zoo rijk aan winst en lafenis
Is 't leven tot Gods eer,
En wie alzoo niet zalig is,
Hij wordt het nimmermeer.

N°. 117. DES MEESTERS MOED, DER JONGEREN KRACHT.

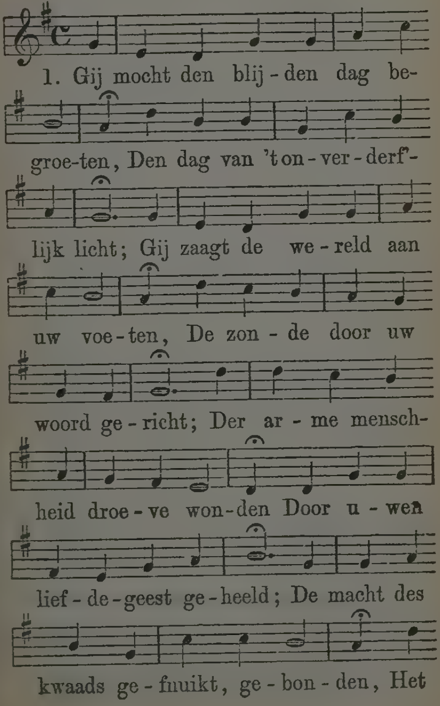

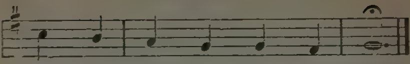

eeu - wig rijk u toe - be - deeld.

2. Al moest g' ook over Isrel weenen,
Gij bleeft ook in die smart een held;
Gij wist: „Het leven is verschenen,
„Des Vaders macht behoudt het veld;
„Waar 't goed' en kwaad' elkaâr bestrijden,
„Daar blijft aan God de zegepraal!"
Zoo drong ook onder 't bitterst lijden
Steeds in uw hart een zonnestraal.

3. Mocht uwe kracht, uw kalm vertrouwen
Ons sterken in den bangen strijd;
Mocht ook ons hart uw dag aanschouwen,
Dan troost uw heil ons t' allen tijd,
Dan kunnen w' elken storm trotseeren.
Zij ook het zware kruis ons lot:
Wij blijven in de hand des Heeren,
Wij zijn 't gezegend volk van God.

N°. 118. HOOGE ROEPING.

1. Wij heb - ben 't le - vens-woord ver-

no - men, Dat ons tot bid - dend wer-

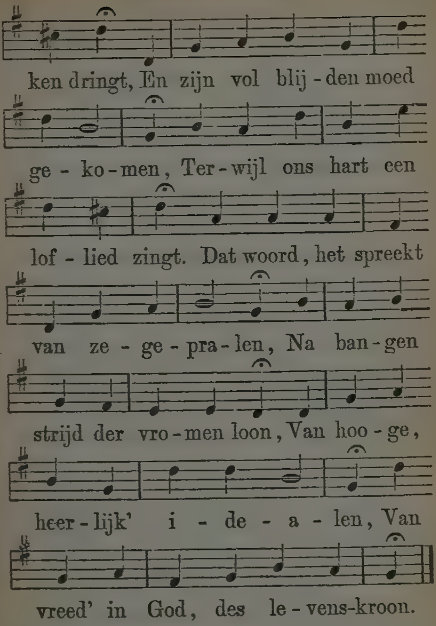

2. Wij willen 't hemelsch goed verov'ren
En wand'len in Gods heilig licht.
Wien ook de zonde moog' betoov'ren,
Wij strijden tot de vijand zwicht.
Waar 't hart van vreeze zou bezwijken,
Daar grijpen wij des Vaders hand,

En ziet! de duist're machten wijken;
W'aanschouwen straks 't beloofde land.

3. Drukt soms het kruis hier onze schoud'ren
En derven wij all' aardsche vreugd:
Ons hart zal nimmermeer veroud'ren,
Maar zalig zijn in eeuw'ge jeugd.
Moog' eens de glans van 't oog verbleeken,
De kracht des lichaams droef vergaan:
Wat nood! wij volgen onbezweken
Met kloeken moed de heil'ge vaan.

4. Wie zal ons 't kost'lijkst goed ontrooven,
Als wij, gesterkt door 's geestes macht,
Blijmoedig hopen, vast gelooven
En leven in der liefde kracht?
Zoo moeten strijd en leed ons stalen;
Wij vreezen niet voor zond' en dood.
Waar 't sterf'lijk oog den nacht ziet dalen,
Daar ziet ons hart het morgenrood.

N°. 119. WERKEN.

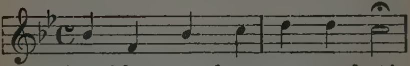

1. Rust'-loos wer-ken vroeg en laat!

Heil'-ge wet van 't le-ven! Vrij en

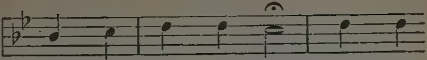

blij maakt eerst de daad, 't Moe-dig

voor-waarts stre-ven. Wie het groot ver-

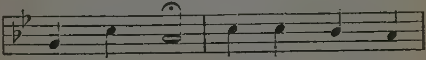

los - sings-woord Dank-baar heeft ver-

no - men, Werkt met vuur'-gen ij - ver

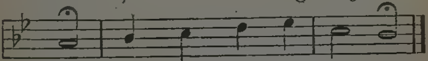

voort, Kan niet eind'-loos droo-men.

2. Komt, als kind'ren van het licht,
   Aan het werk getogen!
Vreest niet! Elke vijand zwicht
   Voor Gods alvermogen.
Alles steunt u in uw loop,
   Toekomst en verleden:
Legt maar steeds, vol blijde hoop,
   Al uw kracht in 't heden!

3. Elke bange worstelstrijd
   Vind' u vastberaden!
Ziet, dan worden t' allen tijd
   Uw gedachten daden.

Waar de wil is, daar wordt licht
Ook een weg gevonden.
Vreugd en kracht vindt g' in uw plicht,
Nooit door vrees gebonden.

4. Grijpt maar diep in uw gemoed
Om den schat te delven!
Vromen hebben 't hoogste goed,
't Leven in zich zelven.
't Rijk van God is in hun hart;
Licht straalt op hun wegen.
Ied're worst'ling, ied're smart
Wordt een bron van zegen.

5. Alles wordt ons tot gewin,
Waar wij Gode leven.
Komt, met God de wereld in,
Haar ons licht gegeven!
Liefd' en vreê tot haar gebracht,
't Kwaad zijn macht ontnomen! —
't Is nog dag... maar onze nacht
Kan zoo spoedig komen.

VII. LIEFDE.

N°. 120. DE WARE GODSDIENST.

Psalm 15.

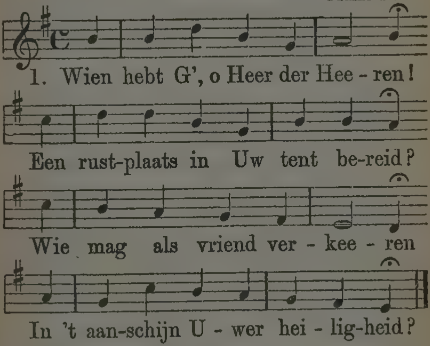

2. Die onberisp'lijk wandelt,
De vreeze Gods in stilte kweekt,
Die naar zijn woorden handelt
En met zijn ziel de waarheid spreekt;

3. Die met geen lasterreden
In 's naasten hart een angel slaat,
Maar, wordt de deugd vertreden,
Den huich'laar in 't gezicht weêrstaat;

4. Die 't kwaad durft openbaren,
Al school het achter 't purperkleed,
En, schoon zij beed'laars waren,
De kind'ren Gods zijn broeders heet.

5. Wie treedt op zulke wegen
Vindt in Gods tent zijn plaats bereid;
Hij wandelt met Gods zegen
En wankelt niet in eeuwigheid.

N°. 121. DE HEERSCHAPPIJ VAN HET RECHT OP AARDE.

Uit Psalm 72.

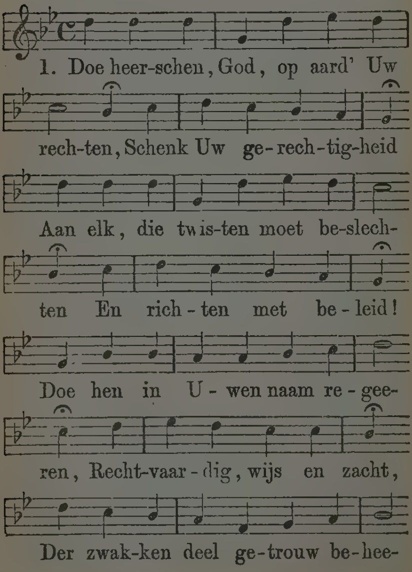

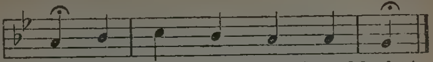

ren En hoo - ren naar hun klacht!

2. De bergen zullen vrede dragen,
De heuvels heilig recht;
Hij zal hun vroolijk op doen dagen
Het heil hun toegezegd;
't Mishandeld volk wordt dan uit lijden
Door Zijnen arm gerukt;
Hij zal nooddruftigen bevrijden,
Verbrijz'len wie verdrukt.

3. 't Rechtvaardig volk zal welig groeien,
Daar twist en wrok verdwijnt;
't Zal alles door den vrede bloeien,
Als 't licht der liefde schijnt.
't Zal alles U eerbiedig vreezen,
Zoo lang er zon of maan
Bij 't nageslacht ten licht zal wezen
En op- en ondergaan.

4. Ja, alle vorsten zullen buigen
En vallen voor U neêr;
Heel 't menschdom zal Uw lof getuigen
En leven U ter eer.
't Verslagen volk in zijne nooden,
In zijn ellend' en pijn
Gansch hulpeloos tot U gevloden,
Zult Gij ten Vader zijn.

5. Nooddruftigen zult Gij verschoonen,
Aan armen uit genâ
Uw hulpe ter verlossing toonen.

Gij slaat hun wegen ga,
Als hen geweld en list bestrijden,
Al gaat het nog zoo hoog.
Hun bloed, hun tranen en hun lijden
Zijn dierbaar in Uw oog.

6. Geloofd zij God, Zijn eeuwig wezen,
Bekleed met majesteit;
Hij word' alom gedankt, geprezen
Om Zijn barmhartigheid!
Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen,
Men loov' Hem vroeg en spa;
De wereld hoor' en volg' die zangen
Met amen, amen na!

N°. 122. LIEFDE.

Uit Psalm 133.

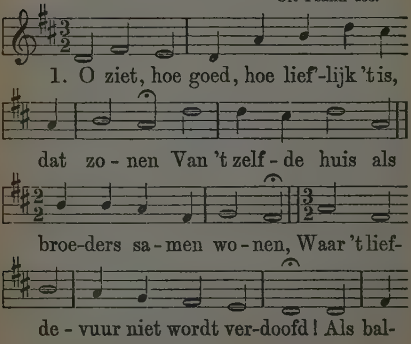

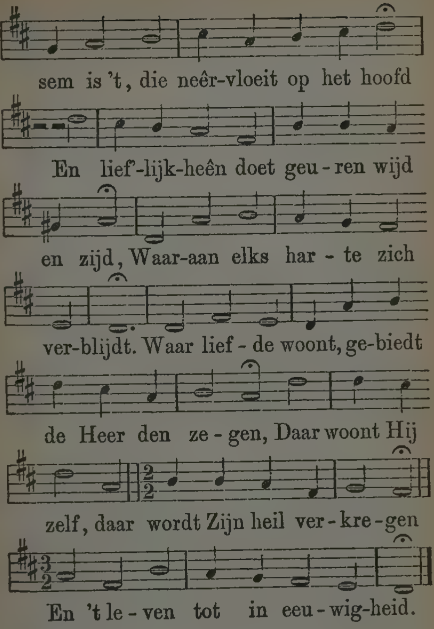

N°. 123. CHRISTELIJKE BROEDERSCHAP.

Uit Ev. Gezang 69.

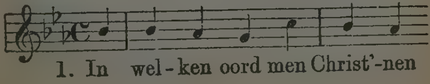

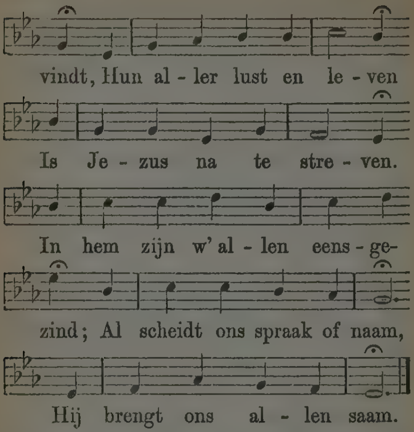

2. Als één van ziel, als één van zin,
Der zwakken lasten dragend,
De moeden vriend'lijk schragend,
Verbinden w' ons in broedermin,
Zoodat w' in vreugd en pijn
Elkand'ren alles zijn.

3. Komt, sterken wij den liefdeband!
Eén strijd is 't, dien wij strijden,
Eén lijden, dat wij lijden.
Ons steunt één trouwe Vaderhand;
Ons wacht, na strijd en kruis,
Eénzelfde vaderhuis.

N°. 124. ÉÉN IN GOD.

Uit Ev. Gezang 99.

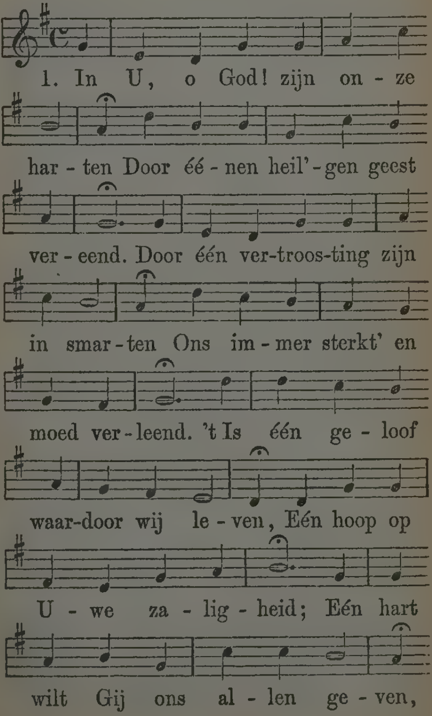

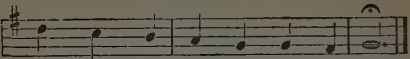

Eén vreug - de hebt Gij ons be-reid.

2. Och, heilig ons dan in uw waarheid!
Zij voer' in ons steeds heerschappij!
Breng uit elk duister ons tot klaarheid,
Vorm ons tot helden, kloek en blij!
Zoo zullen w' Uwer ons nooit schamen,
Wien hart en mond geheel behoort;
Zoo, zoo verbinden w' ons te zamen
In trouw aan U en aan Uw woord.

3. Bewaar ons aller ziel en zinnen,
Dat, hoe de wereld vleien moog',
Wij boven alles U beminnen,
Blijmoedig wand'len voor Uw oog!
Zoo volgen wij met vaste schreden
Het pad des heils, hoe zwaar 't ook schijn';
Zoo zal, op 't geen wij eens beleden,
Ons leven 't heerlijk Amen zijn.

N°. 125. DE ZALIGSPREKINGEN.

Ev. Gezang 203.

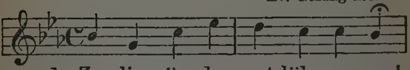

1. Za - lig zijn de geest-lijk ar-men!

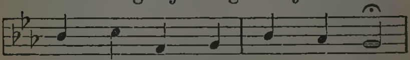

Hun - ner is Gods Ko - nink - rijk.

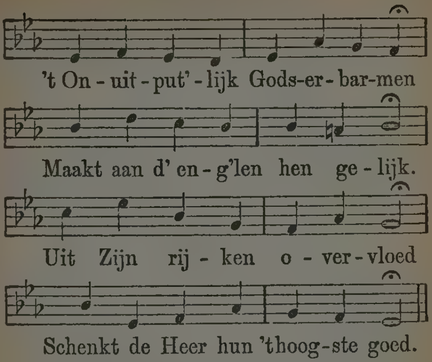

2. Zalig, die berouwvol treuren!
   Want de Trooster is nabij,
Die hen vriend'lijk op zal beuren
   Met een hemelsch medelij.
   Tranen, dus tot God geschreid,
   Werken eeuw'ge zaligheid.

3. Zalig, die zachtmoedig dragen,
   Met geen boozen wrok vervuld;
Die, waar and'ren morrend klagen,
   Stil zich oef'nen in geduld!
   Hoe gering hun deel ook schijn',
   't Aardrijk zal hun erfgoed zijn.

4. Zalig zijn die dorstend smachten,
   Hong'ren naar gerechtigheid,
Die naar beter voedsel trachten

Dan de wereld toebereidt!
Wie verlangend opwaarts blikt
Wordt verzadigd en verkwikt.

5. Zalig, die barmhartig deelen
In des broeders jammerstaat,
Tranen drogen, wonden heelen,
Zeeg'nend steeds met woord en daad!
Hun, als zij hun Rechter zien,
Zal barmhartigheid geschiên.

6. Zalig zijn de reine harten,
Die, hoe zoet de zonde streelt,
Biddend, onder strijd en smarten,
Streven naar Gods deugdenbeeld!
In een onbeneveld licht,
Zien zij 's Heeren aangezicht.

7. Zalig zij, die vrede stichten,
Stormen stillen, waar zij woên,
En, waar liefdebanden zwichtten,
't Koude hart weêr gloeien doen!
Treff' hen ook der menschen spot:
Als Zijn kindren mint hen God.

8. Zalig, die als ware vromen,
Hoe de wereld hen verstoot,
Haat noch smaad noch laster schromen,
God getrouw tot in den dood!
Heerlijk is voor 's Heeren troon
Eens des overwinnaars loon.

9. Weest het zout, het licht der aarde!
Wandelt tot des Vaders eer!
't Hart geeft aan het werk zijn waarde;
Legt het in Gods handen neêr!
Wenscht g' een hemel voor uw deel:
Hemelsch zij uw hart geheel!

N°. 126. HET GODSRIJK.

Ev. Gezang 237.

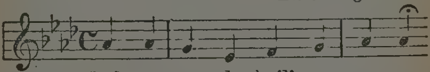

1. Wach-ter op de heil'-ge mu-ren,

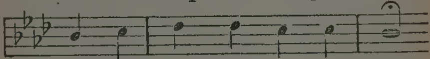

Wach-ter! wijkt nog niet de nacht?

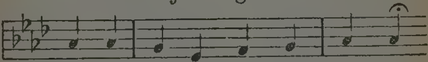

Ach! wij tel-len rust'-loos d'u-ren,

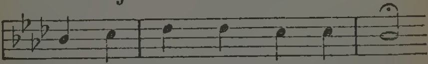

Tot ons d'och-tend te-gen-lacht,

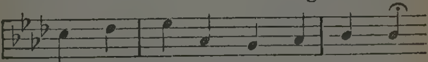

Als 't ge-stern-te gaat ver-blee-ken,

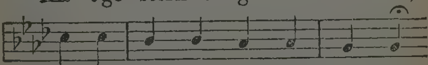

Als het duis-ter is ge-we-ken,

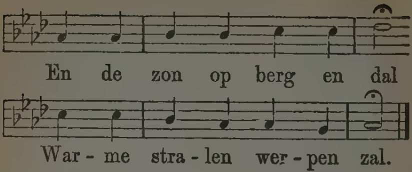

2. Ziet! vertoont zich uit het donker
   Niet alreê der bergen top?
Gaat met zacht en rein geflonker
   Ginds de morgenster niet op?
Heid'nen houden op te dwalen
In de doodsche schaduwdalen;
   Met ontsluierd aangezicht
   Groeten zij het rijzend licht.

3. Wie, o God van macht en sterkte!
   Moet niet opgetogen staan
Over 't geen Uw trouw bewerkte,
   Over Uwe liefdedaân?
Hoe ontsluit Uw hand de deuren!
Troost bereidt Gij hun die treuren,
   Nu in elke donkerheid
   Christus' licht zijn stralen spreidt.

4. Blijf, o God, in onze dagen
   Voortgaan met uw heerlijk werk!
Leer ons steenen aan te dragen
   Voor d' onzichtbre, heil'ge kerk!
Geef ons met een rein vertrouwen
Op een vasten grond te bouwen!
   Niet van eigen doen en kracht,
   Slechts van U zij 't heil verwacht!

5. Welk een zegen zal ontspruiten
   Door de werken Uwer hand!
Waar G'Uw bronnen wilt ontsluiten,
   Groent alras het dorre land.
Alle volken zullen komen
En Uw poorten binnenstroomen,
   Knielen voor Uw aangezicht,
   Juichen in Uw eeuwig licht.

N°. 127. UW KONINKRIJK KOME.

Ev. Gezang 239.

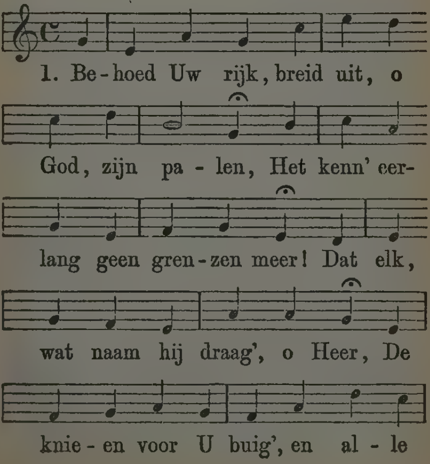

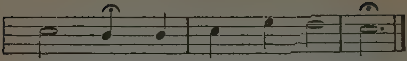

ta - len Uw lof her - ha - len!

2. Door U bezield, door U verlost, zijn
   w' allen
De kind'ren van één groot gezin:
Ontgloei' heel d'aard' in broedermin!
Moog' elke muur, die nog haar dui-
   zendtallen
      Vanéén scheidt, vallen!

3. Blijf door Uw trouw ons zwak geloof
   beschamen,
Ontfermend Vader! D'aard' word' één
Door liefde voor het heil'g' alleen!
Breng in Uw huis eens al Uw kind'ren
   samen
      Voor eeuwig! Amen!

N°. 128. ZENDELINGSLIED.

Ev. Gezang 245.

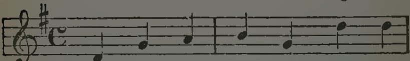

1. Slaat d'oo - gen naar 't ge - berg - te

he - nen! Schoon duis - ter - nis zijn

kruin om - hult, Niet al - tijd zal 't ge-

loofs-oog wee - nen: Wat God be-loofd

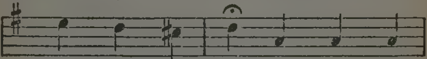

heeft wordt ver - vuld. Eens zal de

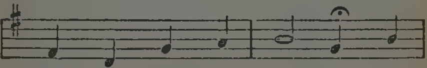

dag des heils ver - rij - zen, De

zon hoog aan den he - mel staan: Laat

elk des Hee - ren goed -heid prij-zen,

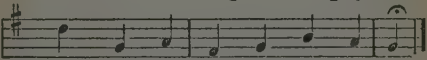

Reeds breekt het och-tend - krie-ken aan!

2. O machtig' Evangeliewoorden,
   Spoedt heerlijk voort en overwint!
Och! dat u alle volk'ren hoorden,
   Zoo ver men immer volk'ren vindt.
Bekroon Uw werk, o groote Koning!

Uw zachte schepter heersch' alom!
Zoo word' eens aller hart Uw woning
En heel deez' aard' Uw heiligdom!

N°. 129. LIED VOOR ZENDELINGEN.

Uit Ev. Gezang 249.

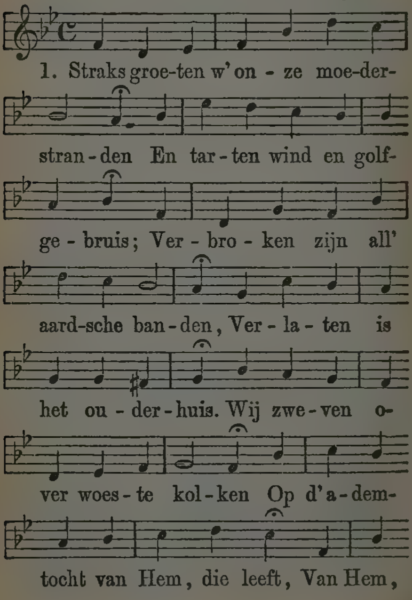

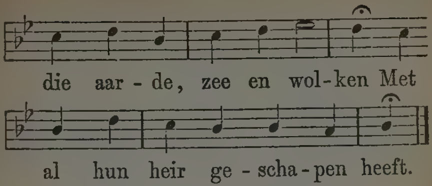

2. Het ga ten leven, 't ga ten doode:
   Hem klopt ons hart, Hem looft ons lied.
Hij, die zich wijdt tot hemelbode,
   Hij rekent op deez' aarde niet.
Er wacht een haven ons na 't zwerven;
   Wij vinden eens der eeuwen rots,
Zoo w' uw gemeenschap nimmer derven,
   O eerst' en grootste zend'ling Gods!

3. De stem, die fluistert in onz' ooren,
   Gelijk der Eng'len harpgezang,
Is waard, dat wij haar dankend hooren,
   Dat wij haar volgen levenslang.
Hier werd nog nooit een hart bedrogen;
   De hoop maakt sterk, 't geloof verwint;
Het doel blinkt heerlijk in onz' oogen,
   Ook waar de weg in nacht begint.

N°. 130. ÉÉN WEG, ÉÉN DOEL.

Uit Ev. Gezang 274.

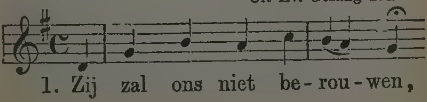

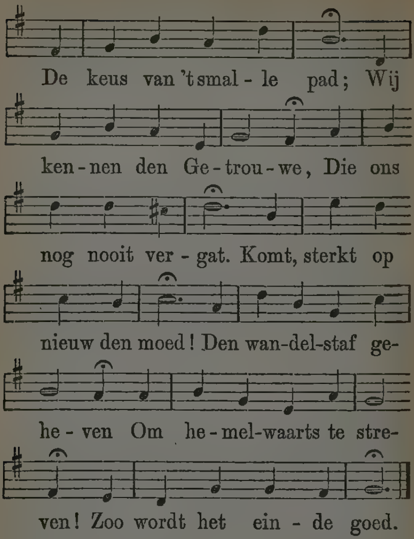

2. Moog' ons de weg vermoeien
En vaak d' oneffen baan,
Waar scherpe distels groeien,
Ons wonden onder 't gaan:
Zie, 't zonlicht schenkt ons moed,
Alsof de zoete blikken
Eens Vaders ons verkwikken.
Voorwaar, wij hebben 't goed!

3. Wij reizen met elkander;
Wij wand'len hand aan hand;
D' een zij tot troost den ander
Op weg naar 't Vaderland.
Zijn wij als broed'ren één!
Geen strijd om beuzelingen,
Daar eng'len ons omringen
En zweven voor ons heen!

4. Ziet g' een uit zwakheid vallen:
Reikt hem de broederhand!
Vertroost en schraagt steeds allen!
Snoert vast den liefdeband!
Komt, sluit u vaster aan!
In eigen oog de kleinste,
Word' elk ook graag de reinste
Op d' afteleggen baan!

5. Geen omzien naar 't verleden,
Naar 't geen 't u nam of gaf!
Vall' ook de bloem van 't heden
Reeds aan den avond af:
Slechts met te meerder moed,
Te rustiger en blijer,
Van aardsche banden vrijer,
Gestreefd naar 't eeuwig goed!

N°. 131. DE ZEGEPRAAL DER LIEFDE.

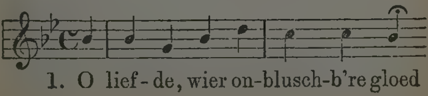

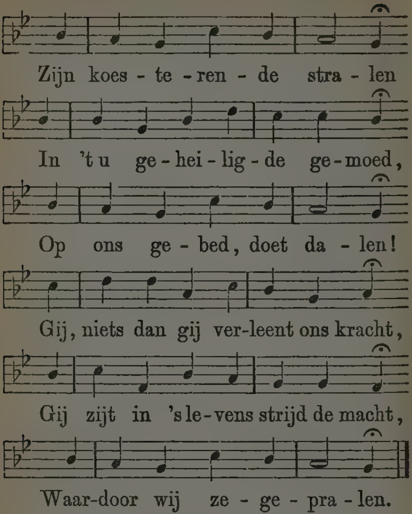

2. Wij zegepralen op den haat,
   Want gij leert ons vergeven;
G' ontsluiert ons den dageraad
   Van 't eeuwig liefdeleven.
Wij zegepralen op den druk,
Want zelfs in 't bitterst ongeluk
   Zult gij ons niet begeven.

3. Wij zegepralen op de smart
   En roemen in ons lijden;
Want ook bij 't lijden zal ons hart

Zich in Gods gunst verblijden.
Wij zegepralen op de wraak,
Aan God bevelen w' onze zaak
En leeren biddend strijden.

N°. 132. BROEDERLIEFDE.

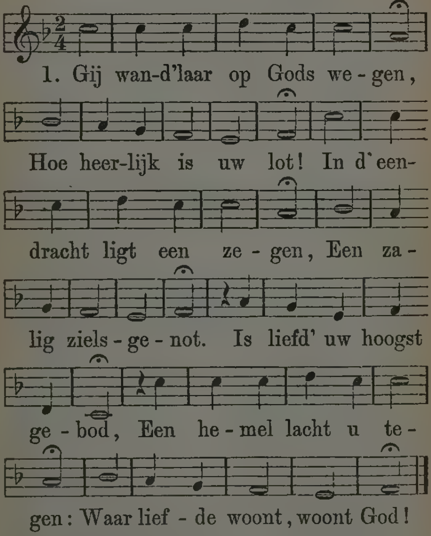

2. Met rozen-vingertoppen
Stort liefd' in 't rein gemoed
Een dauw van balsemdroppen,

Zoo lavend en zoo zoet,
Als die, bij d' uchtendgroet,
De dorre bloesemknoppen
Verjongd ontluiken doet.

3\. O God! Gij zijt het leven,
Wijl Gij de liefde zijt.
Wilt Gij ons liefde geven,
Dan leven wij altijd.
De liefde heeft haar strijd,
Maar wordt aan 't eind van 't streven
Tot koningin gewijd!

N°. 133. DE MACHT DER LIEFDE.

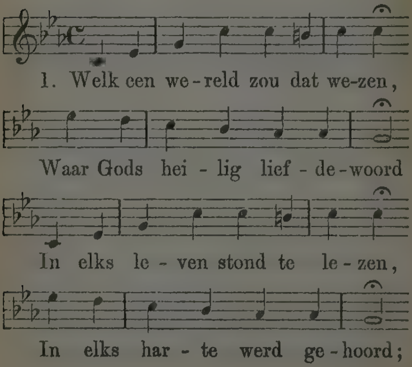

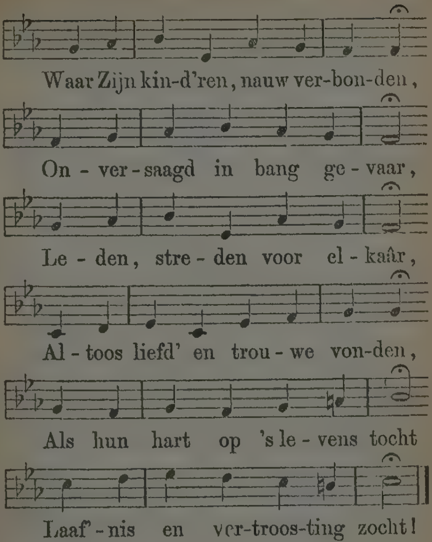

2. God verhoord' al onze beden,
   Als wij op het enge pad
Staâg vereenigd voorwaarts schreden
   Naar het licht der hemelstad.
O! der zonde machteloosheid
   Bleek dan, als w' in liefd' ontbrand.
   't Heil'ge zochten, hand in hand,
Eén in geestdrift, alle boosheid
   Werend uit elkaârs gemoed,
   Streefden naar het hoogste goed.

3. Hoe zou 't zegelied des geestes
Vroolijk ruischen over d' aard';
Hoe zag ons die dag des feestes
In één zaal'gen kring geschaard,
Als wij blijd' elkander dienden,
Liefd'rijk, ned'rig, rein van zin!
Alles werd ons tot gewin,
Waar w' als echte, trouwe vrienden
Samen droegen 't zware juk,
Waakten voor elkaârs geluk.

4. 't Hoogste heil werd hier verworven,
's Levens taak met vreugd volbracht,
Als w' aan 't kwaad gansch afgestorven,
Leefden in der liefde kracht;
Als wij trouw al 't onze gaven
Voor der broed'ren vreugd' en vreê,
Al wat zucht in angst en wee
Mededoogend wilden laven.
Dan ontsloot zich 't Eden weêr
En Gods eng'len daalden neêr.

5. Zal dat rijk des geestes komen,
Wordt die heil'ge beê verhoord?
Blijft, o profetie der vromen!
Aan de liefde 't laatste woord? —
Ons de toekomst, als w' in 't heden
Bidden, werken! Niet vertraagd!
Liefdes blijde morgen daagt.
Komt! Vol hoop, met kloeke schreden
't Licht des hemels te gemoet!
Liefdezonne, wees gegroet!

N°. 134. LIEVEN EN LEVEN.

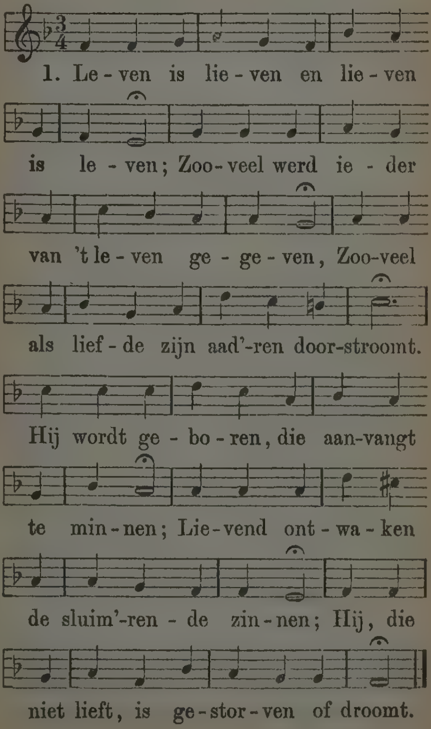

2. Leven is lieven en lieven is leven,
Liefdeloos worden is krank zijn en sneven,
Liefdeloos zijn is de dood, is het graf.
Weder te leven is weder te minnen;
Dringt weêr de liefd' in de grafspelonk binnen:
Straks rolt de zerk van de groeve weêr af.

3. Liefde dooråamt ons en liefde bezielt ons,
Liefde formeerd' ons en liefde behield ons,
Liefde verzoend' ons met liefde, met God.
Liefde geeft adem, bewustzijn en krachten,
Kracht ook tot lijden, tot dorsten en smachten:
Smachten is liefd' en door liefde genot.

4. God! geef mij vreugde: genieten is lieven!
God! geef mij lijden: hoe zwaarder de grieven,
Hoe er de liefde meer lieven in ziet.
God! is het moog'lijk een leven te leven,
Dat met geen draadje van liefd' is doorweven:
Doem mij ter dood, tot die hel doem mij niet!

N°. 135. WENSCH NAAR LIEFDE.

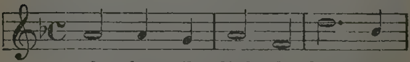

1. Ach, dat ik lief - de heel mijn

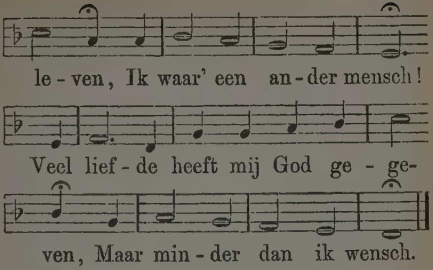

2. Ach, dat ik liefde heel mijn leven,
'k Bleef van veel lijden vrij!
Een hart vol liefd' is mij gegeven,
Maar niet genoeg voor mij.

3. Ach, dat ik liefde heel mijn leven,
Ik werd van zonden rein!
Een schat van liefd' is mij gegeven,
Maar toch voor mij te klein.

4. Ach, waar' de liefde zelv' mijn leven,
Dan waar' de wereld mijn!
Mocht wat in mij niet lief heeft sneven,
Ik louter liefde zijn!

II. GEMEENTELEVEN.

I. BIJ DE GODSDIENSTOEFENING.

N°. 136. IN GODS NABIJHEID.

Uit Psalm 84.

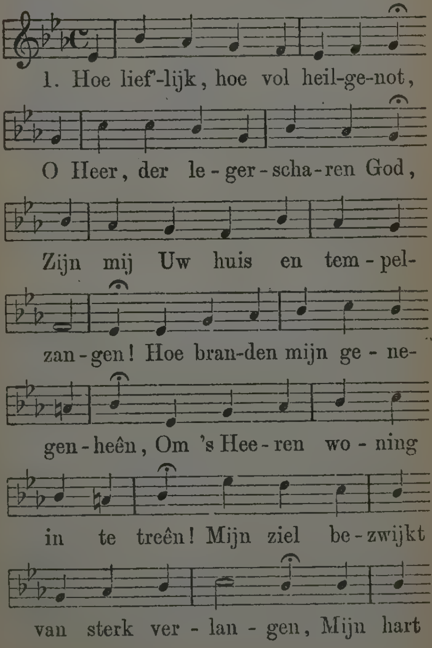

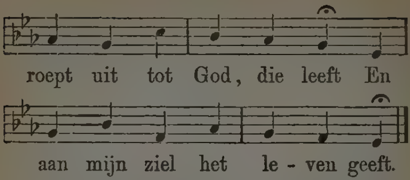

2. Zelfs vindt de musch een huis, o Heer!
De zwaluw legt haar jongskens neêr
In 't kunstig nest. Bij Uw altaren,
Bij U, mijn Koning en mijn God,
Verwacht mijn ziel een heilrijk lot.
Geduchte Heer der legerscharen,
Welzalig hij, die bij U woont,
Gestaâg U prijst en eerbied toont!

3. Welzalig elk, die al zijn kracht,
Zijn hulp alleen van U verwacht,
Die kiest de welgebaande wegen;
Gaat ook zijn pad door een woestijn:
Hem zult G' een frissche bronwel zijn;
Gij stort op hem een milden regen,
Een regen, die hem overdekt,
Verkwikt en hem tot zegen strekt.

4 O God, die ons ten schilde zijt,
En ons van zond' en schuld bevrijdt,
Verblijd ons met Uw gunstbetooning!
Eén dag is in Uw huis mij meer
Dan duizend, waar ik U ontbeer.

'k Waar' liever in mijns Heeren woning
Een dorpelwachter, dan gewend
Aan d' ijd'le vreugd' in 's boozen tent.

5. Want Gij, o Heer! zoo goed, zoo mild,
Zijt ons een zon, zijt ons een schild,
Wier licht en hoed' ons nooit begeven.
Gij zult ons 't goede niet in nood
Onthouden, zelfs niet in den dood,
Als w' in oprechtheid voor U leven.
Welzalig hij, die op U bouwt
En zich geheel aan U vertrouwt!

N°. 137. IN GODS NABIJHEID.

Andere bewerking van Psalm 84.

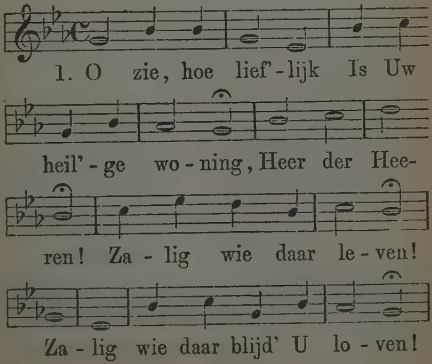

Wie daar blijd' U lo - ven!

2. Zie, zelfs de zwaluw, zelfs het ned'rig muschjen
Vindt er woning voor het pluimloos broedsel.
Mijn thuis is bij Uw altaren,
Is bij Uw altaren.

3. Eén dag te liggen op des tempels dorpel
Is mij beter dan al d' aardsche weelde.
Wee mij, moest ik U verliezen,
Moest ik U verliezen!

4. Gij zijt ons alles, zon en schild den vromen!
Roem en hulpe hun, die rein van hart zijn!
Heere! Heil, wie op U bouwen!
Heil, wie op U bouwen!

N°. 138. ZEGENBEDE.

Uit Psalm 134.

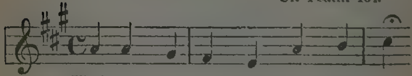

1. Heft u - we han-den naar om-hoog,

Slaat naar Gods hei - lig-dom het oog,

Knielt, knielt eer - bie - dig voor Hem neêr!

Looft, looft nu al - ler hee-ren Heer!

2. Dat 's Heeren zegen op U daal'!
't Licht Zijner goedheid U bestraal'!
Zijn Vadertrouw uw hart verblijd'!
Looft, looft den Heer ten allen tijd'!

N°. 139. VOOR DE GODSDIENSTOEFENING.

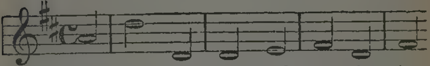

God - lof! de he - mel-poort is niet

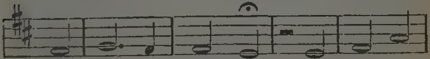

voor ons ge - slo - ten, Gods eng'-len

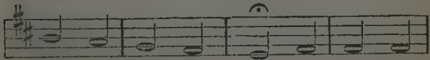

we - ken niet van d' aard'; Wij zijn geen

zwer-vers, niet ver-la-ten, niet ver-

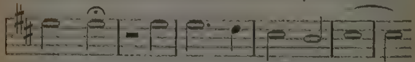

stoo-ten, Maar wel-be-mind en wel-

be-waard. 't God-zoe-kend hart mag o-

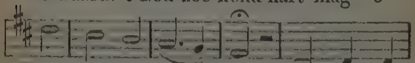

ver-al Hem vin-den, Ook zelfs in

nacht en een-zaam-heid, En wie in 't

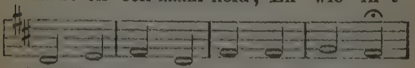

hei-ligst trach-ten zich ver-bin-den,

Hij toont hun al zijn heer-lijk-heid.

N°. 140. LIED VOOR DEN RUSTDAG.

Ach, Heer! laat thans het vriend'-lijk

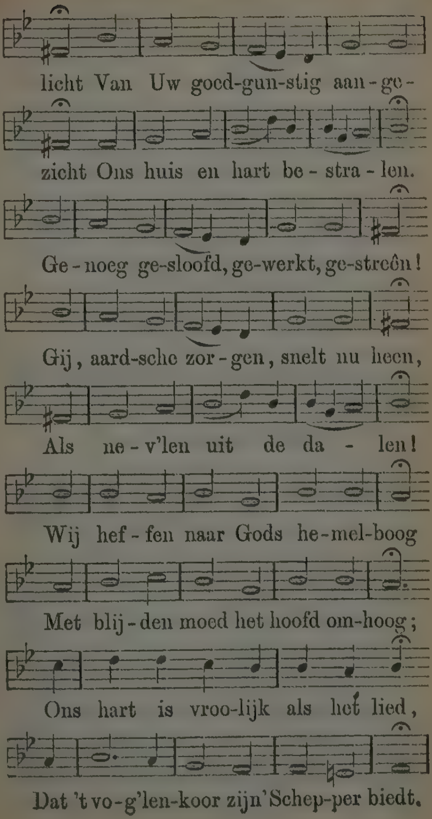
licht Van Uw goed-gun-stig aan-ge-
zicht Ons huis en hart be-stra-len.
Ge-noeg ge-sloofd, ge-werkt, ge-streên!
Gij, aard-sche zor-gen, snelt nu heen,
Als ne-v'len uit de da-len!
Wij hef-fen naar Gods he-mel-boog
Met blij-den moed het hoofd om-hoog;
Ons hart is vroo-lijk als het lied,
Dat 't vo-g'len-koor zijn' Schep-per biedt.

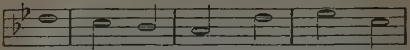

O God, wat maakt G' Uw kin - d'ren

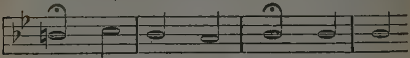

rijk! Uw kin - d'ren rijk! Uw goed-

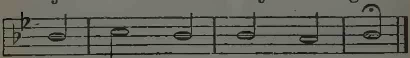

heid lo - ven w'eeu - wig - lijk.

N°. 141. HET KERKGEBOUW.

1. Een rust-plaats voor den lij - der,

Ge - bo - gen on - der 't kruis, Een

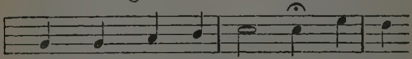

wijk-plaats voor den strij - der Zij ons

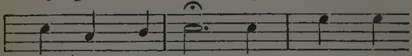

dit vrien-d'lijk huis! Moog' 't woord hier

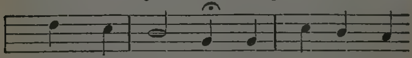

steeds weêr-klin-ken, Dat leert en troost

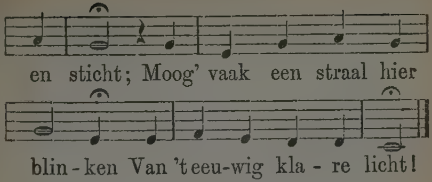

2. Een frissche levensadem
Uit hooger, reiner sfeer
Doortint'le hier de harten
En stemm' ze tot Gods eer!
Daal neder in ons midden,
O Geest van liefd' en kracht;
Beziel ons spreken, bidden,
Houd voor ons heil de wacht!

N°. 142. GOD ONZE VREUGDE.

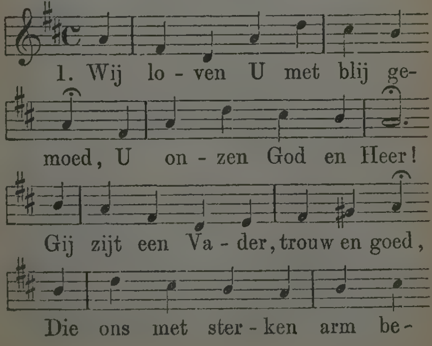

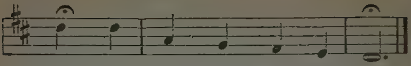

hoedt: U zin - gen wij ter eer.

2. Aan U en aan Uw dienst, o God!
Zij steeds ons hart gewijd.
Gehoorzaamheid aan Uw gebod
Bereidt Uw kind'ren 't zaligst lot,
Dat eeuwig 't hart verblijdt.

3. Uw dienst geeft leven aan den geest,
Uw dienst wekt altijd vreugd.
Ook hij, die moed'loos klaagt en vreest,
Dat d' aard zijn wonden nooit geneest,
Wordt door Uw dienst verheugd.

4. Zoo loven w' U ons leven lang
In 't dankbaar, vroolijk lied.
Is soms de strijd ook zwaar en bang,
Toch klinkt, o God! ons lofgezang:
„Uw kind'ren vreezen niet."

N°. 143. BIJ DE GODSDIENSTOEFENING.

1. Nu klink', o Heer, ons al - ler

A - men In 't lied des lofs, U toe-

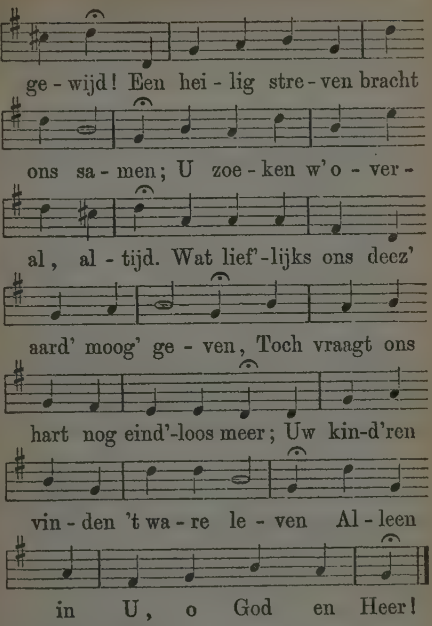

2. Wij zien, waar 's werelds stemmen zwijgen,
De Jacobsladder opgericht,
En onze vrome beden stijgen
Tot U omhoog, naar 't hemelsch licht.
Maar 't schoonst omstraalt ons Uwe klaarheid,

Als wij, in liefd' onwankelbaar,
Elkander leiden tot Uw waarheid,
Den hemel zoeken voor elkaâr.

3. Als w'eenzaam ons ten strijde gorden,
Gedreven door Uw hoog gebod,
Dan laat G' ons ook het loon geworden:
Den stillen vreed' in U, o God!
Maar als wij, één door heil'ge banden,
Kloek strijden, dicht bijeen geschaard,
Dan zien w'Uw Pinkstervlammen branden
En daalt Uw hemel neêr op aard'.

4. Komt, broeders, saam den loop begonnen
En saam volhard in 't heilig werk!
Dan wordt de wereld overwonnen,
Dan zijn wij elke macht te sterk.
Hier op deez' feestdag saam gebeden,
Als kind'ren van één huisgezin,
En straks denzelfden strijd gestreden!
Zoo wordt ons alles tot gewin.

N°. 144. NA DE GODSDIENSTOEFENING.

Uit Ev. Gezang 96.

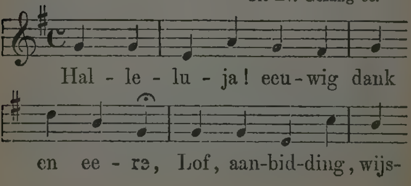

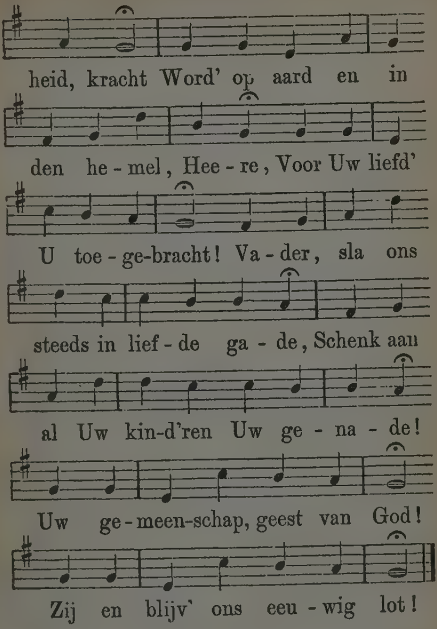

N°. 145. SLOTZANG.

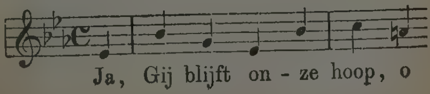

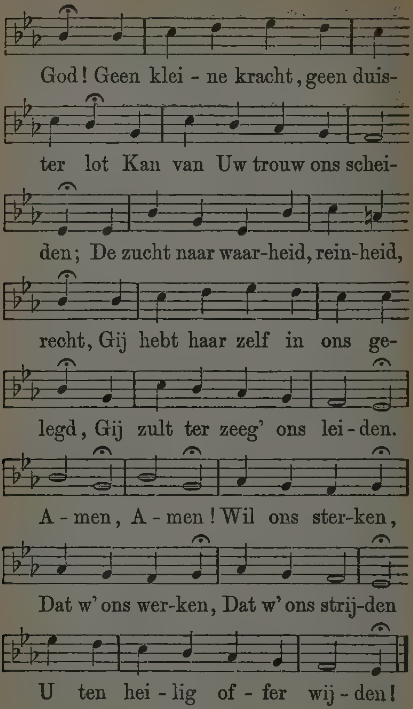
God! Geen klei - ne kracht, geen duis-
ter lot Kan van Uw trouw ons schei-
den; De zucht naar waar-heid, rein-heid,
recht, Gij hebt haar zelf in ons ge-
legd, Gij zult ter zeeg' ons lei - den.
A - men, A - men! Wil ons ster-ken,
Dat w' ons wer-ken, Dat w' ons strij-den
U ten hei - lig of - fer wij - den!

N°. 146. ZEGEN.

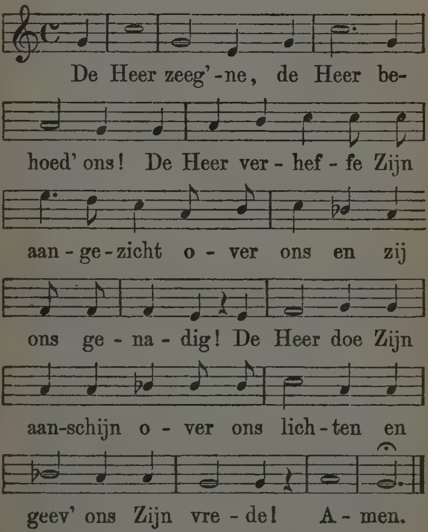
De Heer zeeg'-ne, de Heer be-
hoed' ons! De Heer ver - hef - fe Zijn
aan - ge - zicht o - ver ons en zij
ons ge - na - dig! De Heer doe Zijn
aan-schijn o - ver ons lich - ten en
geev' ons Zijn vre - de! A - men.

II. ADVENTS-EN KERSTLIEDEREN.

N°. 147. ADVENT.

Uit Ev. Gezang 154 en 155.

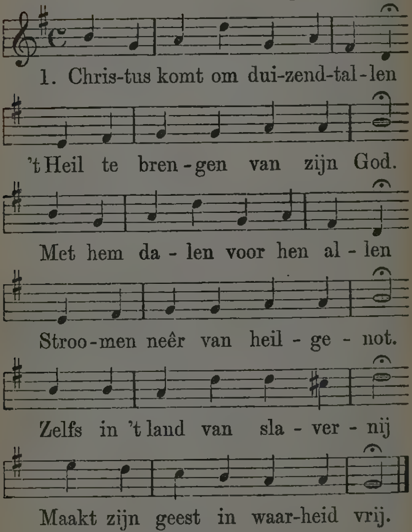

2. Goddelijke liefdekoorden
Trekken allen naar hem heen;
Uit het zuiden, uit het noorden

Brengt hij allen weêr tot één;
Eén door éenes geestes doop,
Eén in keuze, liefd' en hoop.

3. Zoo, zoo zal het Godsrijk komen,
Dat zijn groot geloof eens zag.
„Amen!" zeggen alle vromen,
„Kom, o kom, gij blijde dag!
„Dat heel 't menschdom, Gods geslacht,
„Tot Zijn rijk zij toegebracht!"

N°. 148. DE STER DER WIJZEN.

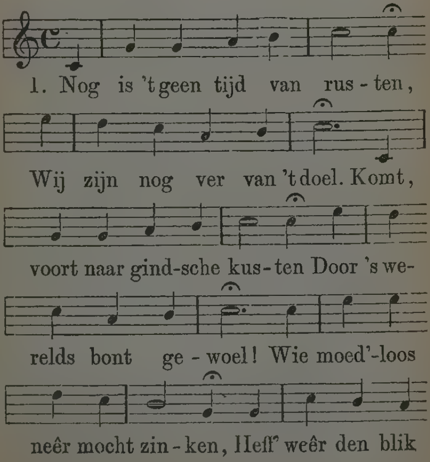

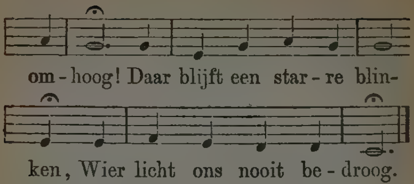

2. Zij heeft met lief'lijk gloren
De blijde maar' gebracht,
Toen 't heil'ge werd geboren
In 's werelds schoonsten nacht.
Zij heeft met hemelklaarheid
De wijzen voortgeleid
Naar 't koninkrijk der waarheid,
Naar 't land der zaligheid.

3. Zij blijft in schoonheid stralen
En wijst ook ons het spoor.
Waar wij in neev'len dwalen,
Gaat zij ons lichtend voor.
Zij leert ons voorwaarts schrijden
Met koninklijken moed;
Zij leert ons 't zwaarste lijden
En off'ren goed en bloed.

4. 't Gebeurt wel, dat wij klagen
In hoop'loos ongeduld,
Als 't licht niet schijnt te dagen
En vrees ons hart vervult.

Dan straalt haar lichtglans neder,
De starre ziet ons aan;
Zij lacht: wij hopen weder,
Zij wenkt ons en — wij gaan.

5. Geen bergstroom houdt ons tegen,
Wij gaan door 't heete zand,
Langs ongebaande wegen
En ook door 's vijands land.
Vaak onder angstig zwijgen
Gaan wij de hoogten op.
Niets weert ons; wij bestijgen
Toch eens der bergen top.

6. Soms is ons hart in rouwe,
Als 't sombre doodslied klinkt
En naast ons een getrouwe
In 't graf ter neder zinkt.
De star zegt: „Weêrgegeven
„Aan d'aard', wat haar behoort!
„Schep moed! uw dooden leven:
„Hun graf is hemelpoort."

7. Onrustig hart, heb vrede!
Gij wordt in 't leed gestaald,
En eens wordt naar uw bede
De zeeg' op 't kwaad behaald.
Er moet wel veel verouden,
Wel sterven menig' vreugd',
Maar 't beste blijft behouden,
Het leeft in eeuw'ge jeugd.

8. Zoo wordt dan heel ons streven
Op 't hoogste doel gericht
En 't raadselvolle leven
Gewijd door 's hemels licht.
En, moet de doodsnacht dalen,
Neemt God wat Hij ons gaf:
Zijn starre blijft toch stralen,
Zij schijnt in 't donker graf!

N°. 149. KERSTPSALM.

Uit Ev. Gezang 229.

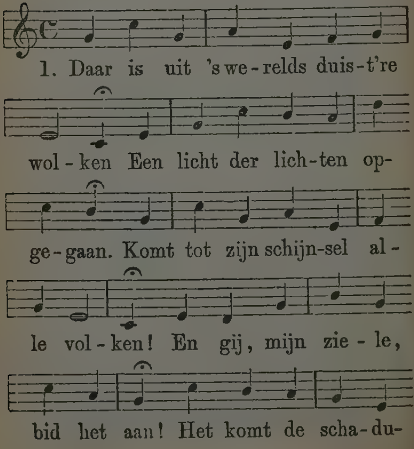

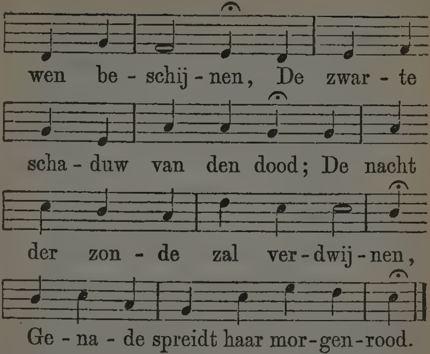

2. Al hebt G', o God! vermenigvuldigd
   De gaven van Uw overvloed:
Wat baat het, waar zich 't hart beschuldigt
   En sidd'rend voor U krimpen moet?
Geen dubbel' oogst van most of koren
   Verdrijft de smarten van een ziel,
Voor wie de hemel is verloren,
   Omdat z', o Heer! van U verviel.

3. O God, wij willen ons verblijden,
   Verblijden voor Uw aangezicht!
De volheid der beloofde tijden
   Is voor de volken aangelicht!
Komt, dat w'aanbiddend nedervallen
   En juichend roepen: „God is groot!
„Hij biedt het levensbrood aan allen,
   „Hij redt de ziel uit elken nood!"

4. Gij wilt met vrede tot ons komen,
Met vreed' en vrijheid, vreugd en eer;
Het juk is van den hals genomen:
God lof! wij zijn geen slaven meer.
De staf des drijvers ligt verbroken,
Aan wien ons hart zich had verkocht,
En 't wapentuig in brand gestoken
Van hem, die onze ziele zocht.

N°. 150. KERSTVREUGDE.

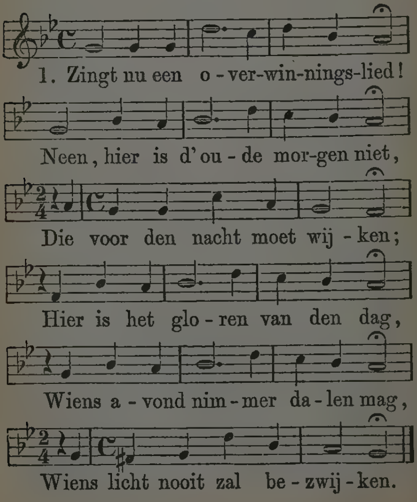

2. Neen, hier is d'aardsche vreugde niet,
Die voor des levens smarten vliedt,
Die in den storm gaat sterven;
Hier is de blijdschap rijk en groot,
Die ons vertroost in rouw en dood
En 's hemels kracht doet erven.

3. Neen, hier is niet het oud verbond,
Op dwang en slaafsche vrees gegrond,
Dat angstig 't hoofd deed buigen;
Hier is de zachte liefdeband,
Der vrijheid kost'lijk onderpand,
Waarin wij dankbaar juichen.

4. Geen knechten, neen, maar kind'ren, vrij,
Des Vaders kind'ren, zalig, blij,
Tot eeuwig heil verkoren!
Dit is Gods vriend'lijk hemelwoord.
't Word' eens in aller hart gehoord:
„Uw Heiland is geboren!"

N°. 151. KERSTLIED.

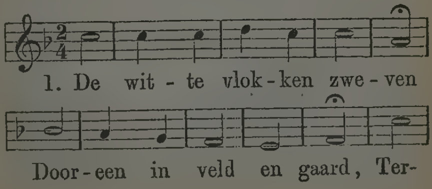

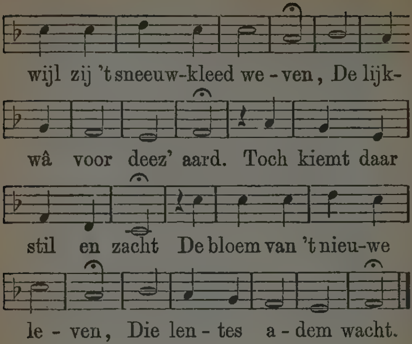

2. Ons is een kind geboren
In 's werelds winternacht;
Toen is ons 't lief'lijkst gloren
Van 's hemels licht gebracht.
Het straalt in ons gemoed,
Dat blij met d' eng'lenkoren
Den Vredevorst begroet.

N°. 152. NAGALM.

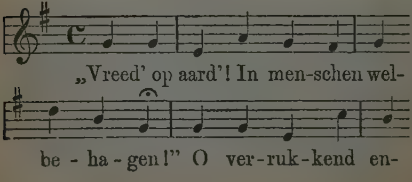

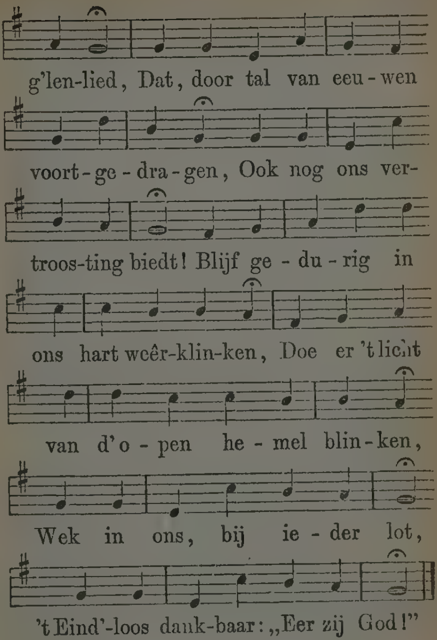
g'len-lied, Dat, door tal van eeu-wen
voort-ge-dra-gen, Ook nog ons ver-
troos-ting biedt! Blijf ge-du-rig in
ons hart weêr-klin-ken, Doe er 't licht
van d'o-pen he-mel blin-ken,
Wek in ons, bij ie-der lot,
't Eind'-loos dank-baar: „Eer zij God!"

III. LIJDENSGEZANGEN.

N°. 153. DE MACHT VAN DEN GEKRUISIGDE.

(Voor Koor en Gemeente.)

Koor.

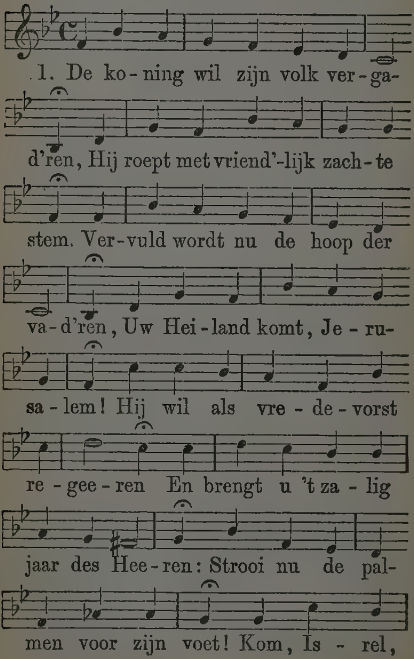

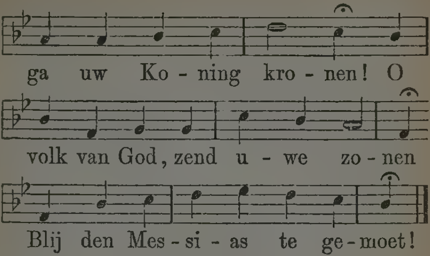

Gemeente.

2. Wel is de dag des heils gekomen,
   Maar Isrel vond zijn vrede niet.
'tWas ziende blind door aardsche droomen,
   Toen 't zijn Messias snood verstiet.
Hij zocht ontfermend de verloornen,
Zijn volk vlocht hem een kroon van doornen,
   De goede herder stierf aan 't kruis.
Maar allen, die zijn woord gelooven,
Zij richten 't hopend oog naar boven
   En zoeken hem in 't Vaderhuis.

Vrouwen.

3. Nooit klaarder heeft uw licht geblonken,
   Nooit straald' in schooner glans uw macht,
Dan toen g', o Heer! aan 't kruis geklonken,
   Gewillig 't vrees'lijk offer bracht.
Waar z' u een valschen leidsman scholden,
Hebt gij nooit kwaad met kwaad vergolden.
   Een koning waart gij, gad'loos groot,
Toen g' u niet op uw hat'ren wreektet,
Voor 't blinde volk vergiff'nis smeektet,
   Gehoorzaam bleeft tot in den dood.

Gemeente.

4. Uw heerschappij zal niet bezwijken,
   Uw troon staat vast op sterke rots.
Wel sterven alle wereldrijken,
   Maar 't uwe blijft, den storm ten trots.
O Vredevorst, o Man der smarten,
Uw groote trouw wint aller harten,
   Uw teed're liefde zegepraalt.
En ons, die thans uw eere zingen,
Trekt gij omhoog naar reiner kringen,
   Waar 's hemels licht ons tegenstraalt.

N°. 154. BIJ JEZUS' KRUIS.

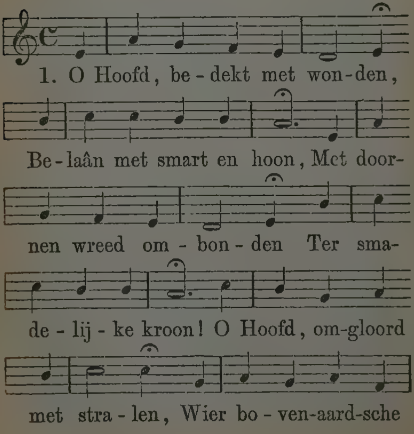

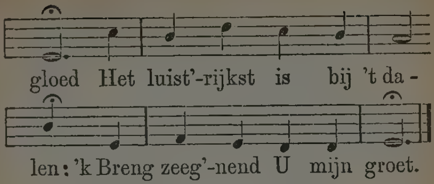

2. Wat kwam, o reine en goede!
U toch zoo duur te staan?
Wat deed u dus, ten bloede
Gefolterd, ondergaan?
't Was eeniglijk uw liefde,
Zoo groot, zoo sterk, zoo trouw
Die, wat haar weerde of griefde,
Haar doel niet missen wou.

3. Verdoolden en verblinden,
Verkocht aan 't slavenlot,
Hun God te leeren vinden
En 't kinderdeel bij God:
Dat was uw eenig streven,
Dat elken prijs u waard;
Al eischte 't ook uw leven,
Gij hebt dien eisch aanvaard.

4. Zoo hebt gij in uw lijden
Het heerlijkst werk volbracht;
Zoo werd uw dulden — strijden
In Godes naam en kracht;

Zoo is uw smaad uw glorie,
  En uw verlatenheid
Het teeken der victorie,
  Waartoe g' ons roept en leidt.

5. O Jezus, Man van smarten!
  Zij toch Uw heil'ge keus
Geschreven in mijn harte,
  Als heel mijns levens leus:
Naar liefde's eisch te sterven
  Aan eigen lust en zin,
Dat doet de kroon verwerven,
  Dat voert ten hemel in!

N°. 155. DOOR LIJDEN VERHEERLIJKT.

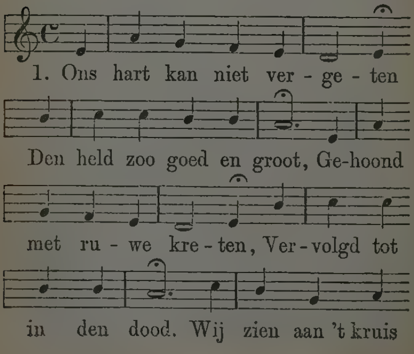

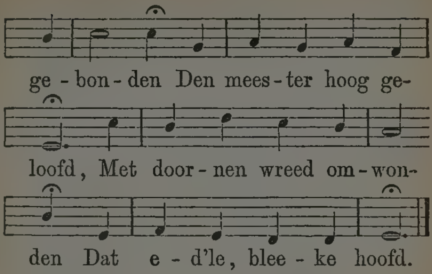

2. Zijn hart was vol erbarmen,
Zijn woord vol heil'gen gloed;
Hij kwam met reddend' armen
De zondaärs te gemoet.
Ach! rust'loos moest hij zwerven,
Hij vond geen vriend'lijk t' huis;
Hij legd' eerst bij zijn sterven
Zijn hoofd ter rust... aan 't kruis.

3. Maar onverwinbaar straalde
Zijn licht in schrikb'ren nacht;
Aan 't kruishout zegepraalde
Der liefde hoogste macht.
De heildag werd geboren,
De schoonste hoop vervuld,
Toen alles scheen verloren,
In duisternis gehuld.

4. Geen macht zoo groot op aarde
Als 't hart vol teederheid;
Geen schat zoo hoog in waarde
Als 't heil door God bereid!

Zoo moet hij, die ook stervend
Des Vaders wil volbracht,
In strijd de kroon verwervend,
Steeds heerschen in Gods kracht.

5. En wie bij zijn getrouwen
Zich moedig heeft geschaard,
Zal 't licht van God aanschouwen,
Hij vindt den vreed' op aard.
Zoo word' ons hart, ons leven
Door 's Heilands geest gewijd,
En heel zijn heilig streven
Het onze, t' allen tijd'!

N°. 156. JEZUS' LIEFDE TOT IN DEN DOOD.

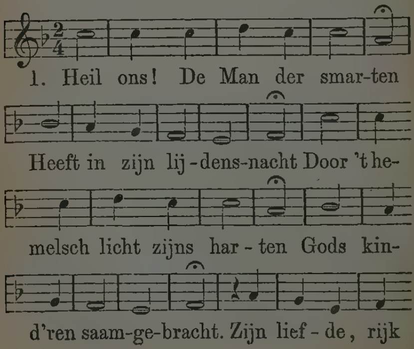

en groot, Blijft al - le stor-men tar-

ten, Is ster - ker dan de dood.

2. Wij worden niet gescheiden,
Hoe fel het kwaad ook woed';
De liefde blijft ons leiden,
Niets dooft haar heil'gen gloed.
En, als de doodsnacht daalt,
Blijft hare vreugd' ons beiden:
De liefde zegepraalt.

3. Wij blijven saam verbonden,
In lief en leed getrouw.
Wij heelen 's broeders wonden,
Vertroosten hem in rouw.
Wij hebben saam bij 't kruis
Den veil'gen weg gevonden,
Die leidt naar 't vaderhuis.

N°. 157. KRACHT VAN HET KRUIS.

1. 't Is vol-bracht! O Man van smar-te!

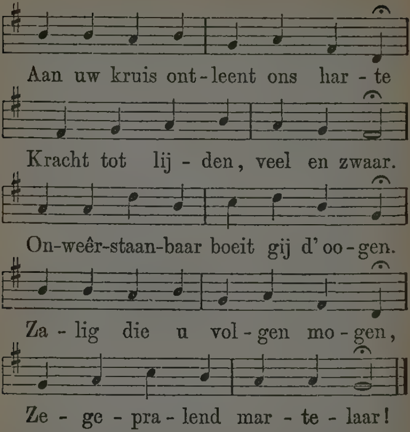

2. Blijv' uw kruis, als heilig teeken,
Eeuwig tot de menschheid spreken,
Als voor allen opgericht!
Blijv' het uit den tijdstroom rijzen,
Gids voor helden, heil'gen, wijzen,
Ook voor ons een stralend licht!

3. Ja, in lichtglans zien w' u blinken,
Die den lijdenskelk woudt drinken
En den zwaarsten strijd doorstaan.
Hoog blijv' steeds uw kruis verheven,
Als de star, die ook ons streven
Richt naar uwe zegebaan!

IV. PAASCHLIEDEREN.

N°. 158. PAASCHZANG.

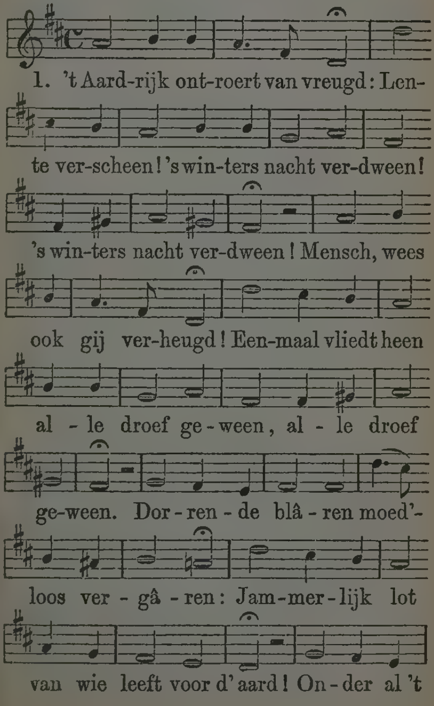

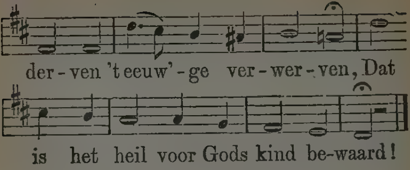

2. God heeft te niet gedaan
'T Vonnis, geveld
Door het wreedst geweld. (tweemaal)
Hoog mocht het lijden gaan,
Hij heeft den held
In zijn eer hersteld. (tweemaal)
Of een verbasterd Isrel hem lastert,
Eind'looze dank hief hem straks ten troon:
Nimmer zag d' aarde luister of waarde
Als van den held met de doornenkroon.

3. Roept hem tot koning uit!
Liefde verwint,
Zij verlost, zij bindt; (tweemaal)
Niets wat haar invloed stuit.
Vrede hervindt
Ieder hart dat mint. (tweemaal)
Overal wijden zijne bevrijden
Zeeg'nend hun zangen aan zijne macht;
Gode te leven, zelf zich te geven,
Dat is onsterf'lijke levenskracht!

4. Schoon, zinrijk Paaschverhaal:
„Macht'loos, geknot
„Liggen haat en spot. (tweemaal)
„Groot is de zegepraal,

〃Zalig het lot
〃Van wie leeft voor God!" (tweemaal)
Vreest dan geen menschen! Hoe z'u verwenschen:
Liefde dwingt eindelijk weêrliefd' af.
Vreest dan geen smarten! Edele harten
Vinden hun kroon ook bij kruis en graf.

N°. 159. PAASCHLIED.

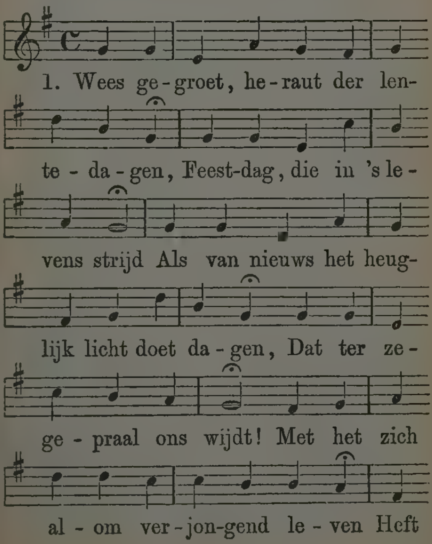

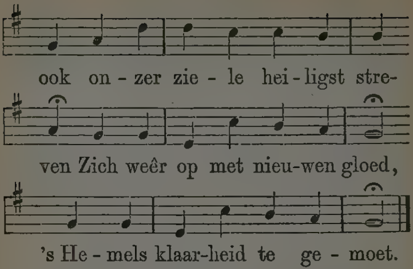

2. Over 't hart in wereldzin verzonken
Lag de doodswa uitgestrekt;
Maar, God lof! Zijn roepstem heeft weêr-
klonken
En ten leven ons gewekt.
Afgeworpen zij nu elke kluister,
Snel ontvloden 't heilloos zondeduister;
't Hart, door God gewekt, bevrijd,
Zij aan Hem geheel gewijd!

3. Ja, wij willen worstelen en strijden
Om de kroon die God ons toont;
Haar verbeidend vreezen wij geen lijden,
Wordt geen zinnenlust verschoond.
Moet het graan niet eerst in d' aarde
zinken,
Zal men straks de gouden aar zien blinken?
Neen, wij schuwen nacht noch graf,
Sterft maar 't hart al 't zondig' af.

4. Druk, o God, des kruises heilig teeken
Diep ons allen in het hart!
Laat den Man van smarten steeds ons spreken
Van de wijding aller smart!
Leer ons 't U alleen behoorend leven
Daag'lijks willig U ten offer geven,
Om, van 't eig'ne gansch ontdaan,
Tot Uw leven in te gaan!

5. Vader, onder Uwe heil'ge hoede
Zij de strijd van nieuws aanvaard!
Keer' Uw liefd' ons ieder kwaad ten goede,
Maak' elk leed ons los van de aard'!
Toon ons midden in al 't aardsche duister
Uwer goedheid eeuwig klaren luister,
En weerklink' in strijd en smart
't „Vrede zij u!" in ons hart!

N°. 160. PASCHEN.

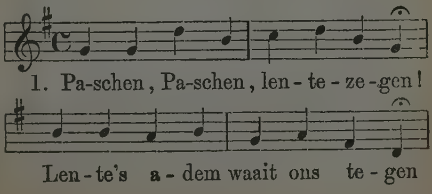

Uit der graf-steê die-pen nacht.

Bloe-men zul-len we-der bloei-en,

Al-le men-schen-har-ten gloei-en:

't Le-ven is aan 't licht ge-bracht.

2. Schoon der helle booze machten
Zich reeds triomfeerend achtten,
Is haar duister werk verstoord!
't Leven scheen in boei geklonken,
Maar uit donk're grafspelonken
Schrijdt het sterker immer voort.

3. Elke slagboom is verbroken,
Overal de hoop ontloken
En gevleugeld ieders hart,
Levenslust en kracht herrezen
En het twijf'lend hart genezen
Van zijn troostelooze smart!

———

N°. 161. PAASCHMORGEN.

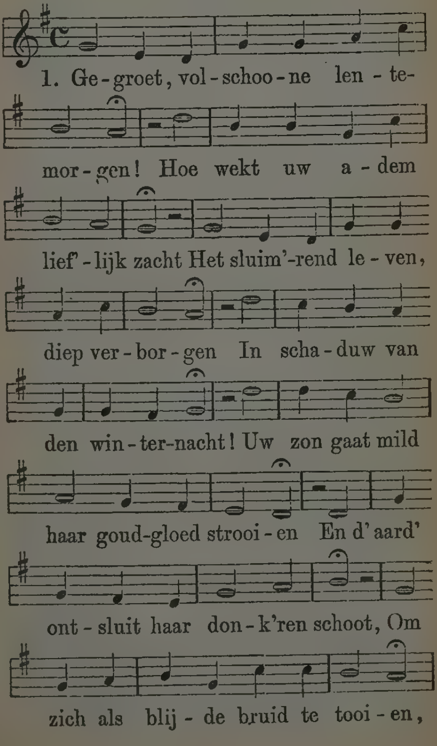

Nu 't duis-ter voor den licht-glans vlood.

2. Ontwaak, mijn ziel! De psalmen rijzen,
De Paaschzon straalt in reine pracht.
Het licht, dat u den weg blijft wijzen,
Zie, 't overwint den somb'ren nacht!
Zoo schept uw God het nieuwe leven,
Waar 't al ten doode scheen gedoemd.
U wil Hij d' eeuw'ge vreugde geven.
Ontwaak, mijn hart! Zijn trouw geroemd!

3. Ontwaak, mijn ziel, uit d' ijd'le droomen
Van aardsche vrees en aardschen lust!
Uw lentemorgen is gekomen,
Nu 's hemels licht u wakker kust.
Gods liefde zal u overschijnen;
Vang al die gouden stralen op;
En wat u kluistert zal verdwijnen,
Als 't windsel van der bloeme knop.

4. Ontwaak, mijn hart, in leed verloren!
Werp thans uw bange zorgen af!
Tot vreed' en heil zijt gij geboren,
U dwingt geen dood, u bindt geen graf.
Hij, die hier d'aard' op nieuw doet bloeien,
Spreekt ook tot u Zijn scheppingswoord.
Hij laat des levens stroomen vloeien.
Uw reinste bede wordt verhoord.

5. Ontwaak, mijn hart! Gods naam geprezen!
Het licht verwint, uw Heiland leeft.
Hoe zoudt gij moed'loos twijf'len, vreezen,
Waar d' adem Gods u mild omzweeft?
Weet, hoe ook 't zwaarste wordt geleden,
God heeft u eeuw'ge vreugd' bereid.
Vol moed den bangsten strijd gestreden!
Het eind' is vreed' en zaligheid.

N°. 162. ONS PAASCHFEEST.

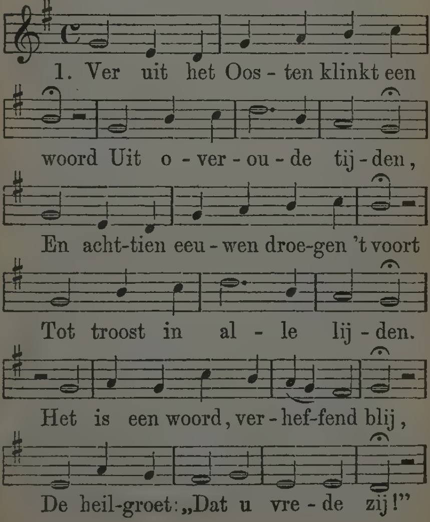

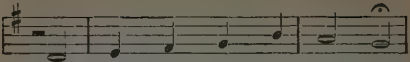

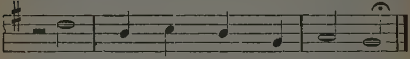

2. Ja, „Vrede zij u!" galmt het voort
In duizend kerkklokstonen
En stemt tot lof aan ieder oord,
Waar dankb're christ'nen wonen.
Verbroken is der helle macht,
De waarheid is aan 't licht gebracht!
Komt, droeven, staakt uw weenen:
Het leven is verschenen!

3. Zoo waar na langen winternacht
Der aard', ter dood verwezen,
De lentetijd nieuw leven bracht,
Zoo waar is hij verrezen!
Hij leeft in ongebroken kracht
Voort van geslachte tot geslacht.
Mocht al het lichaam sneven:
Zijn geest is ons gebleven.

4. O ziet, nog treden overal
Des vredebrengers voeten;
En elk, wiens hart hem zoeken zal,
Hij zal hem ook ontmoeten.
Alom waar liefde zeeg'nend werkt,
Bedroefden troost en zwakken sterkt,
Daar zal 't geloofsvertrouwen
Zijn heerlijk beeld aanschouwen.

5. Onzichtbaar, maar gezien nochtans,
   Vertoont zijn beeld op aarde
Alom met onverdoofb'ren glans
   De paarl van groote waarde.
Wie daarvoor 't hart voeld' opengaan,
In hem is Christus opgestaan.
   Hij deelt van zijnen vrede
   Aan al de zijnen mede.

N°. 163. PAASCHZANG.

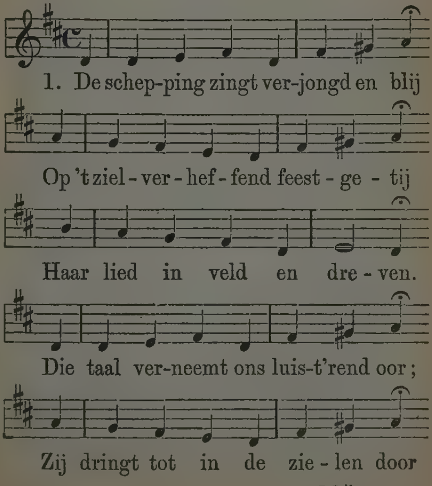

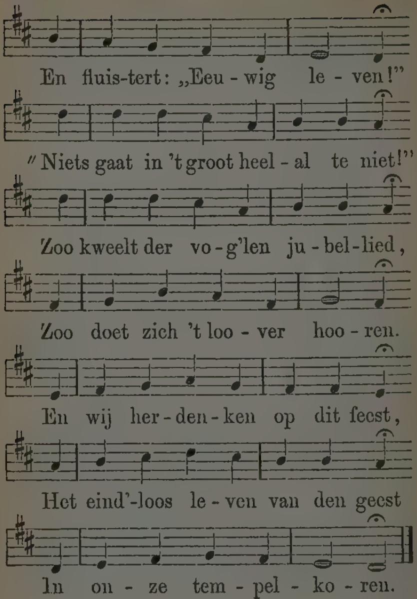

2. Het Paaschlied rijst met blijden klank:
„U, Jezus! u zij lof en dank!
„Wij zien den morgen gloren.
„De zielskracht, van u uitgegaan,
„Blies ’t geestesleven krachtig aan,
„De menschheid werd herboren.”

Dat vuur gloeit in de menschheid voort,
In Pinkstervlam, in daad en woord,
En brengt het Godsrijk nader.
Zijn gloed verwarmt en heiligt d'aard',
En wenkt de geesten hemelwaart
Tot aller God en Vader!

N°. 164. WAT STAAT GIJ EN ZIET OP NAAR DEN HEMEL!

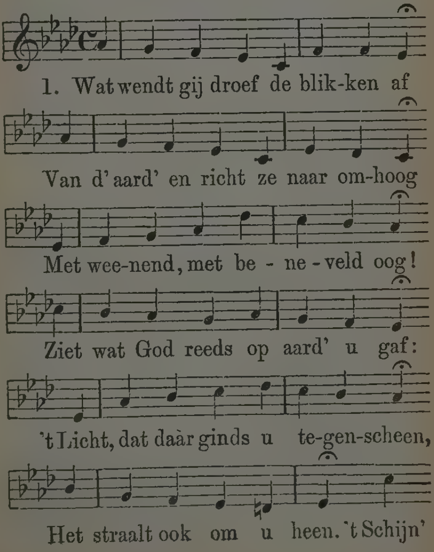

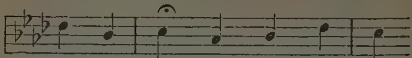

in uw hart, Dan vindt gij troost

in smart. Ook op uw doo - den-

ak - ker Kust het de bloe - men

wak - ker: Ont - sluit dan 't hart!

2. Hij dwaalt, die hier slechts schaduw ziet,
Een grafspelonk, een tranendal,
Waar nimmer morgen dagen zal;
Hij zoekt, maar vindt den hemel niet.
Het zwarte floers voor zijn gezicht
Sluit ook zijn hemel dicht.
Den blinddoek af,
Die u met nacht omgaf!
Wie durft gelooven, hopen,
Hem gaat de hemel open,
Trots zond' en graf.

3 Niet d'aarde draagt de schuld van 't leed—
Der kind'ren lach, der vog'len lied,
Zij huich'len niet, zij liegen niet —,
Maar wel wie hier zijn God vergeet:

Zelf sluit hij wrev'lig d' oogen dicht
Voor 's hemels zonnelicht.
Erken uw Heer!
Hij buigt zich tot u neêr,
Om u, ook u t' omarmen
Met goddelijk erbarmen:
Keer tot Hem weêr!

4. Geen vloek dan meer voor d' aardsch' ellend'!
Geen hunk'ren naar een vroegen dood!
Des levens zegen is zeer groot.
Gods kind, dat hier zijn hemel kent,
Voelt, rustig onder 't aardsch gedruisch,
Zich bij zijn Vader t'huis.
Dankt veeleer God!
Hij schenkt ons 't zaligst lot:
Tot hemel d' aard' te maken
Is hemelvreugde smaken.
Dankt dan uw God!

5 Waar is een vreugd', een kalmt', een heil,
Zoo zalig als dit hoogst genot?
Het komt van God en leidt tot God.
Het heeft noch maat, noch perk, noch peil.
Steeds voller, hooger heerlijkheid
Wordt ons door God bereid.
Hij is mijn lust,
Mijn hoop, mijn kracht, mijn rust.
O prijst Hem, mijn gezangen!
Ik blijf Zijn heil verlangen,
Mijn hoogste lust!

V. PINKSTERLIEDEREN.

N°. 165. VENI CREATOR SPIRITUS.

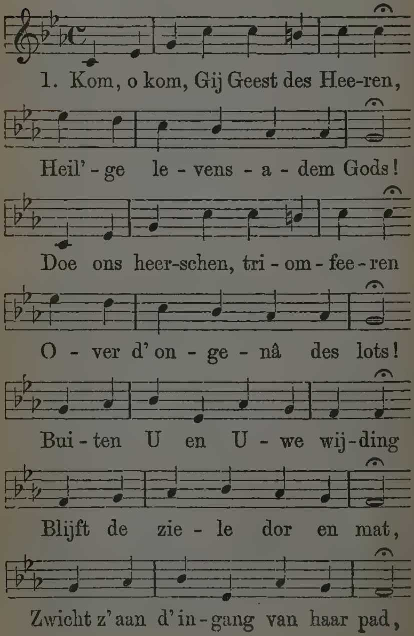

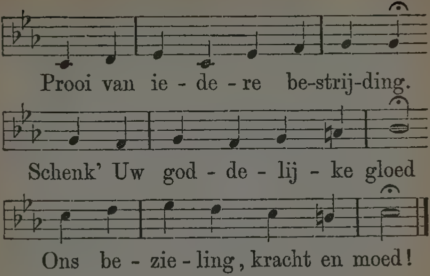

2. Ach, hoe velen, die daar zwerven
   Zonder leidstar, zonder wit,
Hunk'rend naar hetgeen zij derven,
   Onvoldaan bij elk bezit!
Laat welhaast hun jammer enden,
   Geest der waarheid; doe hun hart,
   Al te lang in schijn verward,
Naar hun eenig heil zich wenden;
   Toon hun, eer hun avond daalt,
   't Licht dat van Gods aanschijn straalt!

3. Blijft zooveel hen nog verdeelen,
   Die, geroepen tot één strijd,
Elke breuke moesten heelen,
   Allen aan elkaar gewijd:
Kom dien demon buiten drijven!
   Geest der liefde, breng hen saam;
   Wil den schoonen broedernaam
Diep in aller harten schrijven,
   Tot in eendrachts heil'ge kracht
   't Groote Godswerk zij volbracht!

4. Kom, ja kom, o geest des Heeren,
Toon ons al Gods heerlijkheid
En vervul het zielsbegeeren,
Dat den dag des heils verbeidt!
Doe den heil'gen tempel rijzen,
Waarin aller lof en lied
God ter eere samenvliet,
Aller woord en werk Hem prijzen!
Zie hier zijn wij; ziel en zin,
Neem Gij z' al vernieuwend in!

N°. 166. PINKSTERLIED.

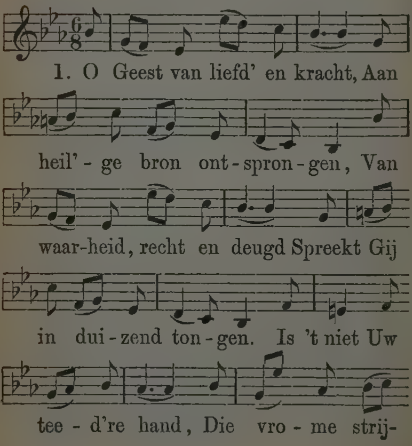

ders kweekt? Is 't niet Uw vlam-mend

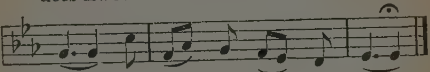

zwaard, Dat sla - ven-kluis-ters breekt?

2. Geen kerker, geen geweld
Kan hind'ren U of keeren;
In elken levensstrijd
Zult, moet Gij triomfeeren.
Doordring Uw liefd' en kracht
Ook ons met heil'gen gloed!
Geef ootmoed ons in 't leed,
Bij 't strijden heldenmoed!

N°. 167. HEILIG VERLANGEN.

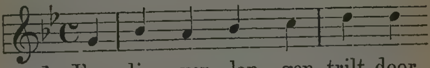

1. Een diep ver - lan - gen trilt door

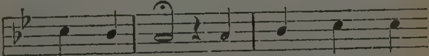

't hart der aard' Naar 't mor - gen - rood,

dat licht en le - ven baart.

2. Zonk onzes levens licht in 't duist're graf,
O heimwee, wentel gij den steen weêr af!

3. O, schenk aan 't zieke merg weêr frissche kracht,
Aan 't streven nieuwe jeugd, aan 't willen macht!

4. Herleev' op nieuw de hoop, 't geloove keer'!
Beziel' een heil'ge drang ons leven weêr!

5. Kom tot ons, Heil'ge Geest! en 't duister zwicht.
Uit donk're diepten smacht ons hart naar licht.

N°. 168. PINKSTERGLOED.

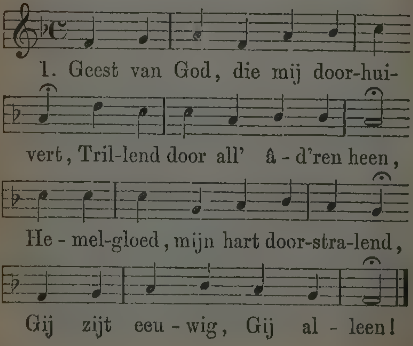

2. 'k Wil mij niet voor U verharden,
Levenbrengend' adem Gods!
Liever 's werelds smart geleden,
Dan versteenen tot een rots!

3. Liever door de vlam geblakerd,
Mits het vuur des hemels zij,
Dan bevroren in de wolken
Van een doodsche hoovaardij!

N°. 169. PINKSTEREN.

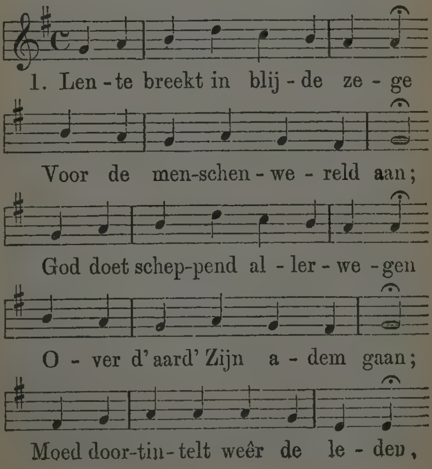

Straalt uit d' oo - gen, klinkt in 't woord;

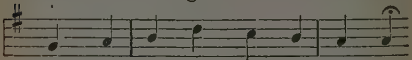

Daar wordt weêr ge - dankt, ge - be - den

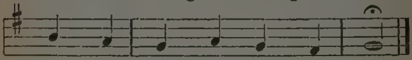

En het ant-woord Gods ge - hoord.

2. Waar Hij geestdrift doet ontvonken,
   Harten jeugdig maakt en vrij,
Spot daar nimmer: „zij zijn dronken
   „Van den wijn der dweperij!"
Geestdrift is geloovig streven,
   Lieven, werken, rijk in vreugd';
Pinkster wijst de bron van 't leven;
   Heil'ge geest is eeuw'ge jeugd.

N°. 170. NIEUWE LIEDEREN.

1. Nieu-we lie-d'ren, nieu-we zan-gen

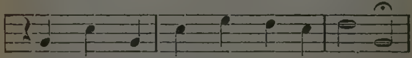

Ont-vloei-en, als w' Uw heil er-lan-gen,

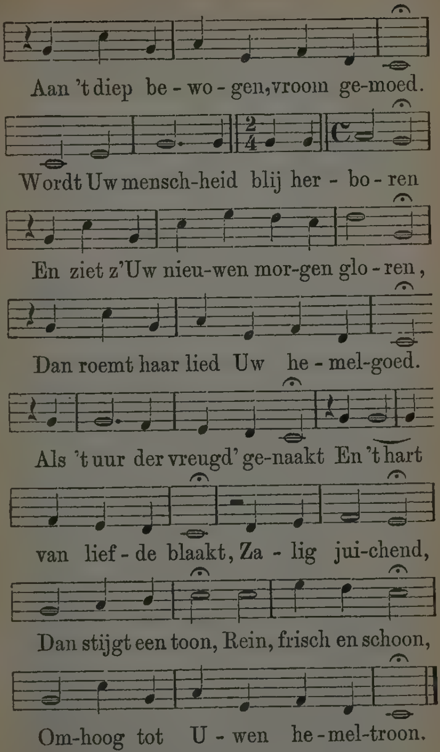

2. Niet de psalmen van 't verleden
Vertolken al de vreugd' van 't heden,

De nieuwe geest wekt nieuwen zang.
Hooren wij zijn machtig bruisen,
Dan moet ons eigen loflied ruischen,
Aan 't hart ontvloeid door heil'gen drang;
Dan welt ook 't levend woord,
't Welluidend rein akkoord
Uit de diepte.
Een heil'ge gloed
Straalt in 't gemoed,
Als 't blij den nieuwen morgen groet.

3. God, Uw kracht stroomt in onz' ad'ren;
Gij spraakt niet slechts tot onze vad'ren,
Uw stem weêrklinkt in eeuwigheid.
Laat Uw levensstroomen vloeien,
't Onvruchtbaar, dorstig land besproeien!
Ook ons hebt Gij Uw heil bereid.
Uw rijke zegen daal',
Uw vriend'lijk zonlicht straal'
In ons harte!
En 't dankbaar kind,
Dat U hervindt,
Zing' juichend, waar 't met U verwint!

4. D'eeuwen leiden tot Uw vrede,
Uw menschheid komt met ied're schrede
Steeds nader tot Uw vlekk'loos licht.
't Heil, dat heden bleef verborgen,
Aanschouwen Uwe kind'ren morgen

Met blij ontsluierd aangezicht.
In altoos reiner klank
Breng' dan Uw volk zijn dank!
Geef ons psalmen
Uw liefde waard:
Dan stijgt van d'aard'
Een eng'lenlofzang hemelwaart.

N°. 171. PINKSTERZANG.

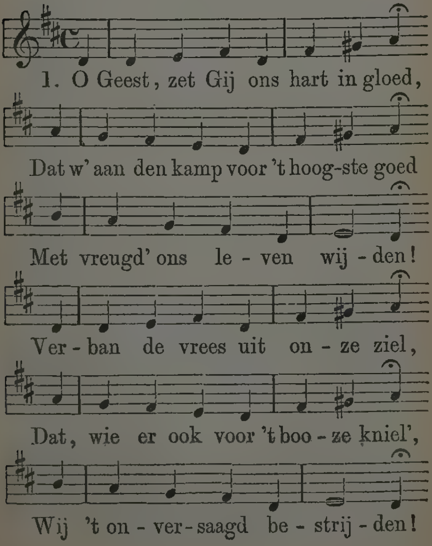

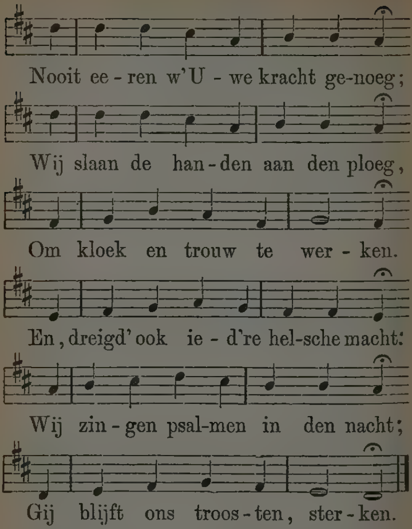

2. Breng, Geest der liefd', in Christus' naam
De volken dezer aarde saam,
Die thans nog zijn gescheiden!
Geen droeve haat, geen tweedracht meer!
Zij vinden eens elkander weêr,
Als Gij hen steeds blijft leiden;
Zij gaan elkander te gemoet,
Waar, Geest! Uw heil'ge liefdegloed
Hun harten blijft verwarmen.

Zoo stilt Gij aller vrome klacht
En voert hen, na een langen nacht,
  Weêr in elkanders armen.

3. Laat Uwe stralen, rijk in kracht,
Met godd'lijk',onverwinb're macht
  In aller harten vloeien!
Waar Gij ons leven gansch bestuurt,
De moeden weêr ten strijde vuurt,
  Daar zal het Godsrijk bloeien.
O bron des levens, lichtfontein,
Vorm een gemeente, vroom en rein!
  Nog springen Uwe wellen
Steeds uit de diepte, frisch en klaar;
Gij brengt wat goed is, schoon en waar,
  En blijft ons zege spellen.

N°. 172. PINKSTERBEDE.

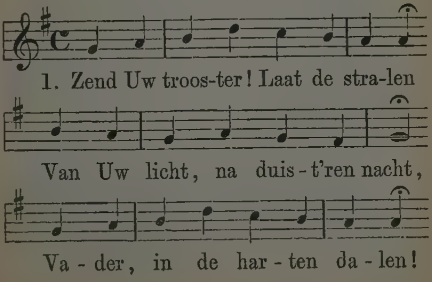

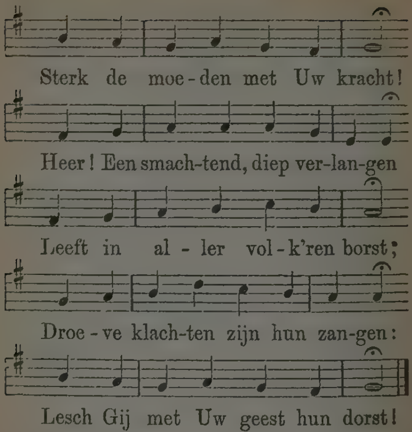

2. Ach, zij voelen 't: al hun weten,
   Ook zoo 't heel deez' aard' omspant,
Voert hen, als zij U vergeten,
   Slechts aan 's afgronds donk'ren rand.
En als 't hart U blijft begeeren,
   Drijft het Farizeesch gebod
't Kind, dat Uwe wet wil eeren,
   Ver van U, barmhartig God!

3. Wat eens 't zware kruis hielp dragen,
   Dat werd zelf een knellend juk;
IJd'le menschenvonden knagen
   Aan der ziele reinst geluk.

Kerkgebaar en doode vormen,
Letterdwang en Joodsche leer
Leiden ons door 's levens stormen
Niet tot Uwen vrede, Heer!

4. Zou de kerk ons troosten, laven,
Als zij Uwen heil'gen geest
In haar stelsel heeft begraven,
't Volle licht der waarheid vreest?
Als zij, vreemd aan Uw erbarmen,
't Vuur der liefde heeft gebluscht,
Hoe brengt zij dan ooit ons, armen,
In des levens strijd tot rust?

5. Breek haar ijz'ren slavenboeien,
Ruk haar kerkermuren neêr!
Wat Uw rijk niet vrij laat bloeien,
Sterve door Uw machtwoord, Heer!
Zoo word' eens, o God almachtig,
Uwe wet met vlammenschrift
Onuitwischbaar, rein en krachtig,
In elk menschenhart gegrift!

6. Zoo word' eens 't geloof beleden
Door een leven, rein en trouw;
Zoo breng' ieder kloek in 't heden
Steenen voor Uw tempelbouw!
Wat de toekomst houd' verborgen,
Welk een somb're nacht ook daal':
Gij regeert, en elke morgen
Spreek' van Uwe zegepraal!

7. Wat ooit door Uw vroomste tolken
Tot de menschheid werd gebracht,
Word' in reiner vorm den volken
Nieuwe bron van troost en kracht!
Vrij moog' hier in nacht verzinken
't Sterf'lijk kleed van d'eeuw'gen geest:
Maar Uw stem blijv' steeds weêrklinken!
Schenk ons, Heer, dat Pinksterfeest!

N°. 173. DE VERTROOSTING DES GEESTES.

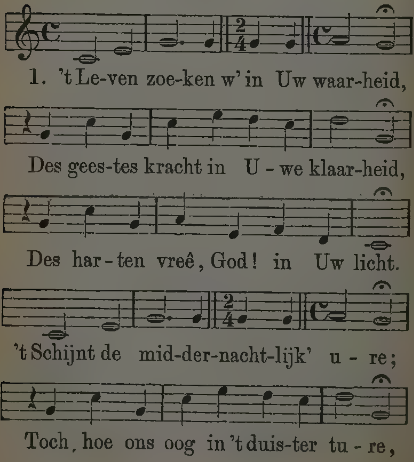

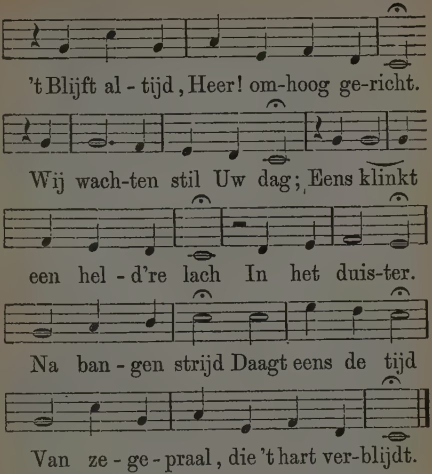

2. Moet Uw kind nog angstig dolen,
Is 't licht in droeven nacht verscholen,
Gij overwint de duisternis.
Ondoorgrond'lijk', Ongeziene!
Gij wilt, dat ook de zond' U diene;
Gij ziet, wat ons verborgen is.
Vermeerder ons geloof!
Geen vrees, geen twijfel doov'
't Licht der hope,
Den hemelgloed
In ons gemoed,
Uw liefd', Uw onverderf'lijk goed!

3. Nacht is 't soms, vol bange droomen,
Omdat de roepstem Uwer vromen
Onzeker, mat op aard' weêrklinkt.
Heerlijk zal Uw morgen gloren,
Uw menschheid wordt eens blij herboren,
Als z' uit Uw levensstroomen drinkt.
Gij blijft de sterke God;
Uw wil, uw heilgebod
Zegepralen.
Wat U weêrstaat,
Verzinkt, vergaat.
Welzalig, wie U nooit verlaat!

4. Sterk, als eens in d' oude dagen,
Zij 't volk, dat door Uw geest gedragen,
Den vijand kloek tot wijken dwingt;
't Volk, dat nooit de hoop verliezend,
Gewillig steeds den kruisweg kiezend,
In bangen nood zijn loflied zingt!
Geef ons Uw geesteszwaard:
En ied're macht op aard'
Moet ons dienen.
Schenk ons Uw kracht:
En uit den nacht
Verrijst Uw zon in wond're pracht.

VI. HERVORMINGSLIEDEREN.

N°. 174. EEN VASTE BURG IS ONZE GOD.

Uit Ev. Gezang 264.

1. Een vas - te burg is on - ze God,

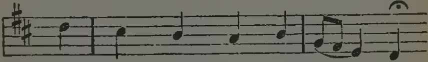

Een toe - vlucht voor de Zij - nen;

Al drukt het leed, al dreigt het lot,

Hij doet Zijn hulp ver - schij - nen.

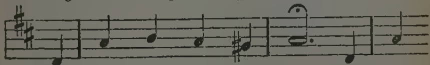

De vij - and rukt vast aan Met op-

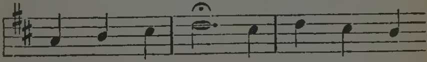

ge - sto - ken vaan; Hij draagt zijn rus-

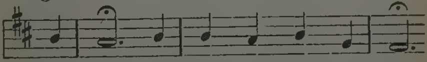

ting nog Van gru - wel en be - drog,

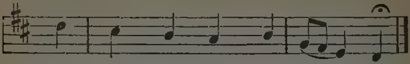

Maar zal als kaf ver-dwij-nen!

2. En grimd' ook d' open hel ons aan
Met al haar duizendtallen:
Toch zal geen vrees ons nederslaan,
Toch doen wij 't krijgslied schallen.
Hoe ook de satan woed':
Wij staan hem, voet voor voet,
Wij tarten zijn geweld;
Zijn vonnis is geveld;
Eén woord reeds doet hem vallen.

3. Gods woord houdt stand in eeuwigheid
En zal geen duimbreed wijken.
Beef, Satan! Hij, die ons geleidt,
Zal u de vaan doen strijken.
Delf vrouw en kind'ren 't graf,
Neem goed en bloed ons af,
Het brengt u geen gewin:
Wij gaan ten hemel in
En erven koninkrijken!

N°. 175. HERVORMING.

Uit Ev. Gezang 241.

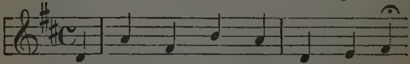

1. Een stem weêr-klinkt er schoon en luid,

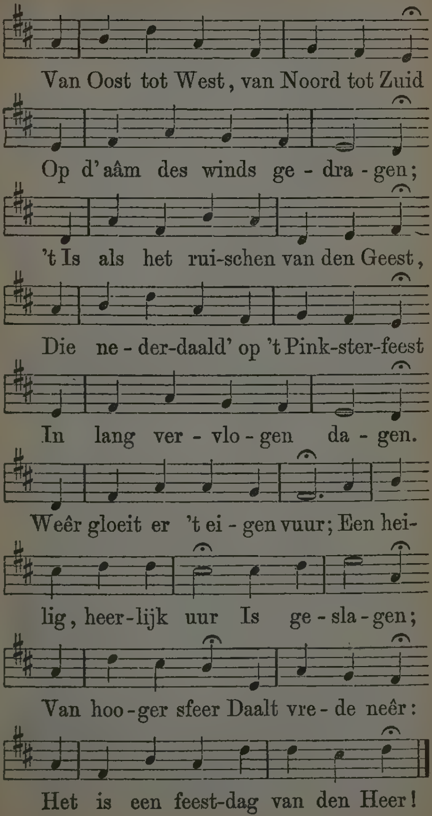
Van Oost tot West, van Noord tot Zuid
Op d' aâm des winds ge - dra - gen;
't Is als het rui-schen van den Geest,
Die ne - der-daald' op 't Pink-ster-feest
In lang ver - vlo - gen da - gen.
Weêr gloeit er 't ei - gen vuur; Een hei-
lig, heer-lijk uur Is ge - sla - gen;
Van hoo - ger sfeer Daalt vre - de neêr:
Het is een feest-dag van den Heer!

2. Uit duizend, duizend monden rijst
Het loflied, dat Gods liefde prijst,
In aller volken talen.
Toch is het éénes geestes doop,
Eén liefd' is 't, één geloof, één hoop,
Eén lichtbron, rijk in stralen;
Toch is 't één Vadernaam,
Die allen bindt te saam: —
Zij herhalen
Aan ieder oord
Het godd'lijk woord,
In der profeten hart gehoord!

3. Gods liefde had den dag gewekt:
De menschen hadden 't licht bedekt,
Door 's Eeuw'gen hand ontstoken.
De Vader maakte 't menschdom vrij:
Het menschdom koos weêr slavernij
En ketens, lang verbroken.
Maar weêr, o lofzingt Hem!
Weêr heeft Zijn liefdestem
Luid gesproken;
Weêr week de nacht,
En 's Heeren kracht
Heeft licht en vrijheid ons gebracht.

4. Komt, feestgenooten, één van zin,
't Verbond vernieuwd van broedermin!
Nooit mag de liefde kwijnen.
Vereenen w' ons op nieuw te saam
En doen wij in des Heeren naam

Zijn licht in 't duister schijnen!
Hij gordt ten allen tijd'
Tot kloeken heil'gen strijd
Al de Zijnen.
Zend op ons, Heer!
Uw Geest ter neêr,
En haast is 't nacht noch scheem'ring meer!

N°. 176. HERVORMINGSLIED.

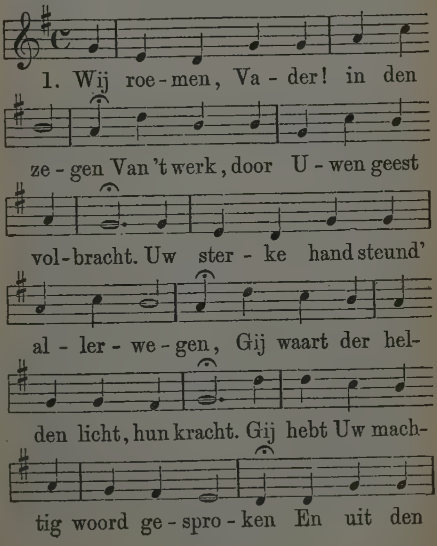

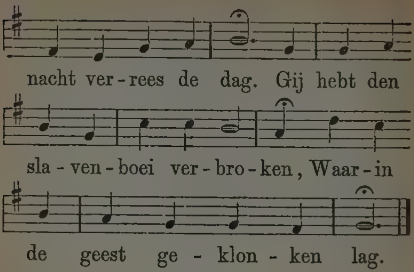

2. Zoo wordt, o God! op Uw bevelen
   Uit dichte duisternisse licht;
Zoo moet het kwaad het goede telen,
   Totdat het eens voor eeuwig zwicht;
Zoo hoopt de menschheid in haar lijden
   Op U, die 't lot der waarheid stiert,
En ziet Uw almacht voor haar strijden,
   Totdat zij heerlijk zegeviert.

3. Och, dat wij voor de waarheid leven
   En dankbaar in haar voetspoor gaan!
Och, dat wij rust'loos voorwaarts streven
   Om haar steeds reiner gâ te slaan;
Totdat wij haar in 't eind zien blinken,
   Waar ons geen dwaling meer verbeidt,
En volop uit haar oorsprong drinken
   Licht, vrede, vreugd' en zaligheid!

N°. 177. DAAR ZIJ LICHT!

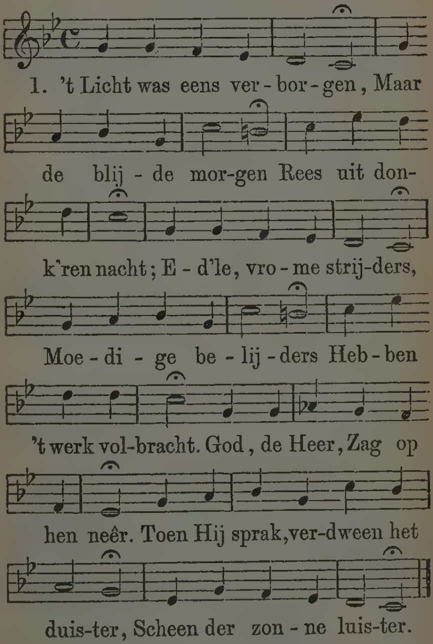

2. 't Woord gaat nooit verloren:
Allen zullen 't hooren,
't Woord van zaligheid.

Waar ook donk're wolken
Over 's aard'rijks volken
Droevig zijn gespreid,
Daar ook zwicht
De nacht voor 't licht.
't Zal in reine schoonheid stralen
Eeuwig zegepralen.

3. Wie zou angstig vreezen?
't Licht, hier eens verrezen,
Drijft de nev'len voort.
Slaat de macht der zonde
Hier nog menig' wonde:
God houdt trouw zijn woord.
Juicht dan blij!
God maakt u vrij;
Hij spreekt ook tot uw geweten:
„Duldt geen slavenketen!"

4. Wij ook gaan getuigen. —
Nooit lafhartig buigen
Voor de duist're macht;
Door Gods geest gedreven,
Trouw naar 't lichtrijk streven...
Dat zij onze kracht!
't Heldenkoor
Ging blijd' ons voor.
Moedig volgen wij hun schreden;
Ons behoort het Heden!

N°. 178. DE EISCH VAN HET PROTESTANTISME.

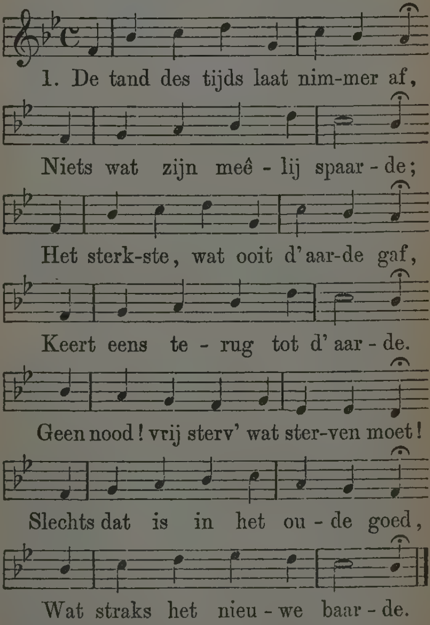

2. Een and're macht trotseert den tijd,
Zij lacht wat met zijn slaven;
't Geen d' ouderdom ten grave wijdt,

Zij helpt het meê begraven;
'tGeloof vertrouwt met vasten moed
Op 's geestes eeuw'gen overvloed,
God leent het scheppingsgaven.

3. Hervorming blijft all' eeuwen door
D' onmisbaar' eisch van 't leven,
En ieder' eeuw ziet vóór zich 't spoor,
Dat nieuwe winst moet geven.
Gij, kinderen van dit geslacht,
Wat slaapt gij dan, als ware 't nacht?
Recht leven is kloek streven.

4. Roemt vrij de daden van 't weleer
Op geestdriftvolle wijzen,
Maar voelt er bij: uw taak is meer
Dan slechts 't weleer te prijzen.
Wie mat, de tranen op 't gezicht,
Bij d' ouden tempel nederligt,
Ziet nooit den nieuwen rijzen.

5. Neen, nog is 't Protestantsche bloed
Niet opgedroogd in de ad'ren,
Nog voelt ons hart den warmen gloed
Van 't heilig vuur der vad'ren.
Een stem bereikt ons uit hun graf:
„Werpt thans ook gij uw kluisters af,
En beter tijden nad'ren."

6. Weêr moet ook gij, als zij weleer,
Met wat u lief is breken;
Weêr eischt de tijd, weêr eischt de Heer:
Trekt uit naar vreemde streken!

Geen traagheid breidel' uwen moed,
Geen kleingeloof verlamm' uw voet!
Gods hulp zal niet ontbreken.

7. Steeds talrijker wordt hun geslacht,
Die d' ouden band ontgroeien;
Wie toch hun geest te kluist'ren tracht
Zal nooit hun hart ontgloeien.
Spreekt in hun taal, opdat hun oor
Gods stem in eigen binnenst' hoor',
En weêr zal 't Godsrijk bloeien.

8. Met nieuwen moed, met vrijen geest,
Verlost van 't weif'lend zweven,
Voor moeite noch voor strijd bevreesd,
Gesterkt tot eind'loos streven,
Betreên Gods kind'ren nieuwe paân
En doen in al wie met hen gaan
Den levenslust herleven!

N°. 179. DE ZEGEPRAAL DES GEESTES.

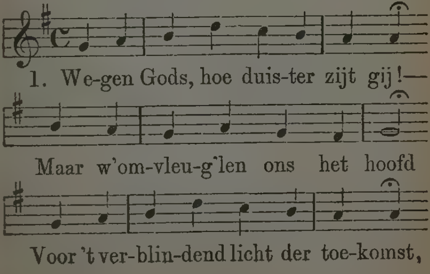

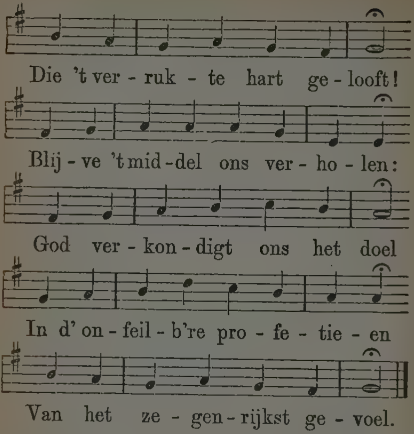

2. Aan den eindpaal van de tijden
 Ziet ons oog den geest van 't kwaad,
Moê geworsteld en ontwapend,
 Tot geen afval meer in staat.
Als de Heere God in allen,
 En in alles Alles is,
Zal het licht zijn, eeuwig licht zijn,
 Licht uit licht en duisternis.

III. SAMENLEVING.

I. MORGEN EN AVOND.

N°. 180. MORGENZANG.

Uit Ev. Gezang 179.

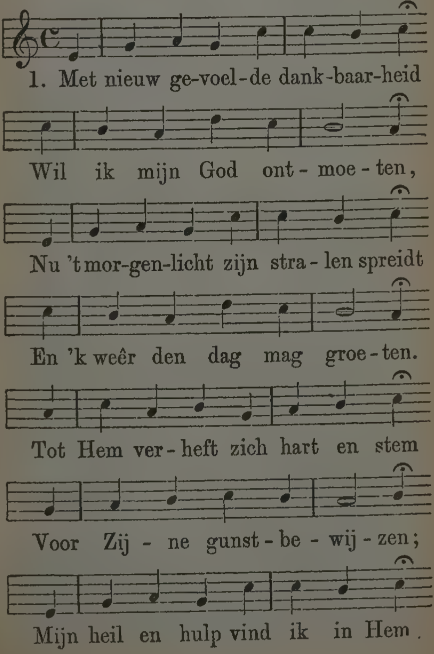

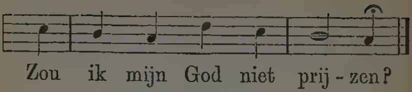

2. Ja, daag'lijks bij 't ontwaken treedt
   Met altoos nieuwen zegen,
Met kracht naar kruis, met troost in leed,
   Gods eeuw'ge trouw mij tegen.
Deez' dag zij Hem geheel gewijd,
   Dat blijven al mijn dagen;
Dan zal ik, door Zijn gunst verblijd,
   Ook d' onspoed vroolijk dragen.

3. Wel kan er velerlei gevaar
   En zorg m' ook heden wachten,
Wel wordt verzoeking licht te zwaar
   Voor mijn geringe krachten:
Toch wil ik moedig voorwaarts treên,
   Den strijd niet angstig vreezen,
God wil de leidsman mijner schreên,
   Mijn steun en trooster wezen.

4. Door Uwen goeden geest geleid
   En krachtig door Uw zegen,
Voel ik mij tot mijn taak bereid
   En treed haar moedig tegen.
Dat ik met kinderlijk ontzag
   Slechts naar Uw heil verlange
En door een rein en kloek gedrag
   Mijn morgenlied vervange!

N°. 181. MORGENBEDE.

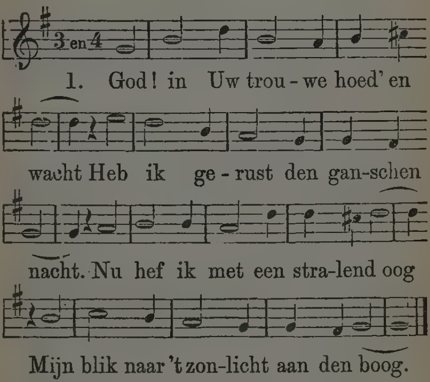

2. Waarheen ik zie langs berg en dal,
'tIs zegen, zegen overal.
Zoo stroom' dan ook met blij geluid
Een lofgezang ten boezem uit!

3. Geef mij, o Heer! het grootste goed:
Een vroolijk hart, een vroom gemoed,
Een wil tot deugd, een schrik voor kwaad,
Een ziel, die zich op U verlaat!

4. Komt dan mijn uiterst' avondstond,
Dan zing ik nog met hart en mond:
„Legg' mij de dood ter ruste neêr,
„Ik ken Uw morgenlicht, o Heer!"

N°. 182. MORGENLIED.

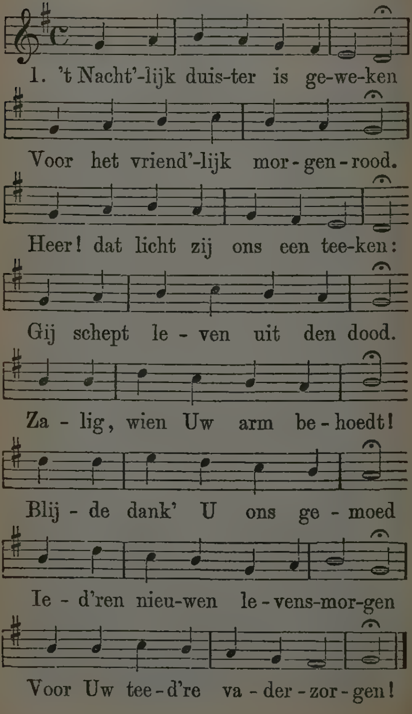

2. Laat Uw geesteslicht weêr schijnen
   Klaar en diep in aller hart!
Laat de duist're nacht verdwijnen,
   Die ons in haar net verwart!
   Niet een sluim'ring, traag en loom,
   Niet een ijd'le, dwaze droom,
Maar een ernstig, heilig waken
Zal Uw kind'ren zalig maken.

3. Leer ons d' ouden waan vergeten,
   Jagen naar 't geen vóór ons is!
Breek Gij onze slavenketen,
   Maak ons van Uw heil gewis!
   't Oude zij voorbij gegaan!
   Liefd'rijk Vader, vuur ons aan,
Dat wij, onvermoeid in 't strijden,
U ons hart, ons leven wijden!

4. Nieuwen moed en nieuwe krachten
   Schenkt Gij allen, die Uw heil
Stil vertrouwend blijven wachten:
   Uwe trouw kent paal noch peil.
   God! Uw liefdezonne straalt,
   Ook als 's levens avond daalt.
Veilig in Uw trouw geborgen,
Wacht Uw kind den nieuwen morgen.

N°. 183. LEVENSLUST.

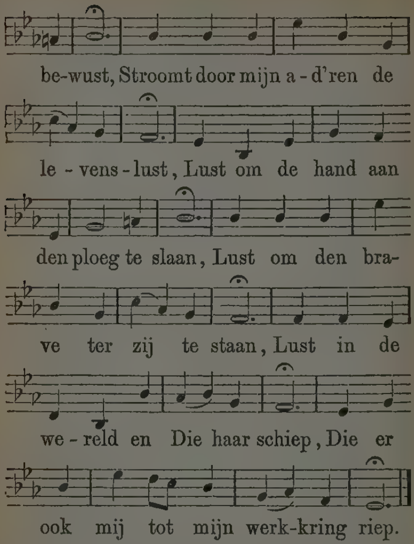

2. 't Leven, Uw gave, getrouwe God!
Waarborgt ook mij een gezegend lot.
Mij ook bracht eenmaal Uw scheppings-
woord,
Tolk Uwer eind'looze liefde, voort:
Gij wilt door mij ook, schoon zwak en
klein,
In Uwe wereld verheerlijkt zijn.

3. Hier is mijn arm, hier mijn kracht en tijd,
Trouw zij het al aan mijn plicht gewijd!
Hoog is het doelwit en steil de baan,
Toch heb ik vroolijken moed bij 't gaan.
Zij 'k als een kindeken zwak in nood:
Gij staat mij bij en door U ben 'k groot.

4. Weg alle loomheid! 'k Wil blij en koen
Trachten in 't leven Gods werk te doen.
't Geldt er door daden, zoo groot als
schoon,
Zijn eer te zoeken als eenig loon.
Middel in Godes almacht'ge hand,
Heb ik voor d' uitkomst Zijn trouw
tot pand.

5. Dit is de macht, die mij staande hield:
God heeft ook mij met Zijn geest bezield;
Zonne vol warmt' en vol licht mag 'k zijn,
Allen verkwikkend met held'ren schijn;
Liefd' en vertroosting voor jong en oud
Heeft 's Vaders goedheid mij toever-
trouwd.

6. Doch er zij nimmer een werk gewaagd,
Eer er Uw zegen op werd gevraagd!
Vurig zij 't willen: de kracht is klein,
Zoo niet Uw zegen mijn steun mag zijn.
God, leid mijn schreden door Uwen raad!
Zoo treed ik voorwaarts tot kloeke daad.

N°. 184. DES SCHEPPERS AVONDLOF.

Psalm 8.

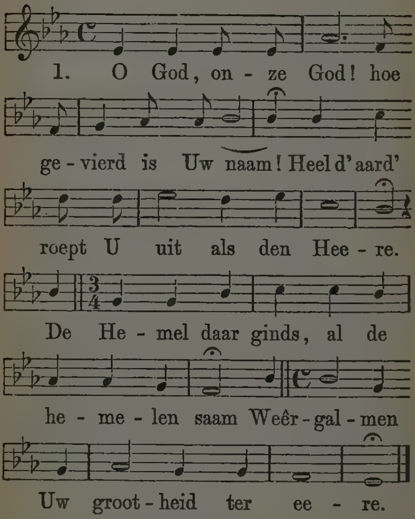

2. De kinderkens staam'len aanbiddend
Uw lof,
En waar zij 't Hozanna doen stijgen.
Daar knielen Uw hat'ren beschaamd in
het stof,
Daar blozen Uw last'raars en — zwijgen.

3. Wanneer ik omhoog blik naar d' eeu-
   wigen trans,
'tVerwonderlijk werk Uwer ving'ren,
De starren, de maan, die met zilve-
   ren glans,
Haar blauwende banen doorsling'ren:

4. Wat is dan de mensch, dat Gij zijner
   gedenkt,
Het stofkind, gebukt aan Uw voeten,
Dat Gij hem Uw aandacht, Uw tee-
   derheid schenkt,
Dat Gij als Uw kind hem wilt groeten?

5. Gij hebt hem gezalfd tot een koning
   der aard',
Die heerscht over 't werk Uwer handen;
'tBuigt al voor zijn staf, wat er leeft
   in de gaard'
Of zweeft in de wijde waranden:

6. De wollige schapen, het zuivelrijk vee,
De dieren, die 't mastbosch bevolken,
'tGevogelt' des hemels, de visschen
   der zee,
En al wat er plast in de kolken.

7. O God, onze God! hoe gevierd is Uw
   naam!
Heel d' aard' roept U uit als den Heere!
De hemel daar ginds, al de hemelen saam
Weêrgalmen Uw grootheid ter eere!

N°. 185. AVONDZANG.

Uit Ev. Gezang 180.

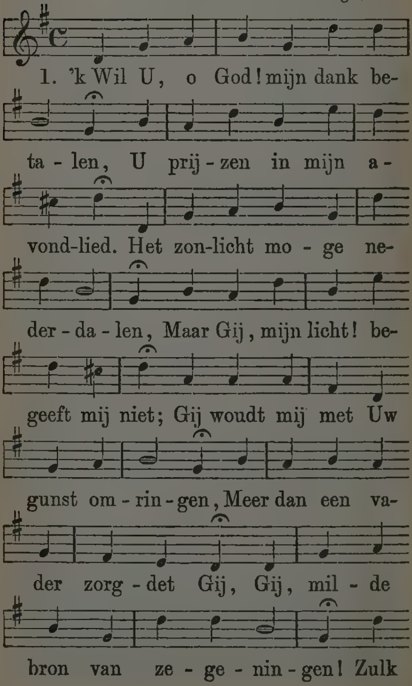

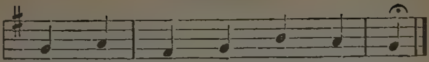

een ont - fer - mer waart Gij mij.

2. Uw trouwe zorg wou mij bewaren,
Uw hand heeft mij gesteund, geleid;
Gij waart nabij in mijn bezwaren,
Nabij in elke moeilijkheid.
Deez' avond roept mij, na mijn zorgen,
Tot rust voor lichaam en voor geest:
Heb dank! reeds van den vroegen morgen
Zijt Gij mijn heil en hulp geweest.

3. Ik weet, aan wien ik mij vertrouwe,
Al wisselen ook dag en nacht.
Ik ken de rots, waarop ik bouwe:
Hij feilt niet, die Uw heil verwacht.
Eens, aan den avond van mijn leven,
Breng ik, van zorg en strijden moê,
Voor elken dag mij hier gegeven,
U hooger, reiner loflied toe.

II. JAARGETIJDEN.

N°. 186. LENTELIED.

Uit Ev. Gezang 255.

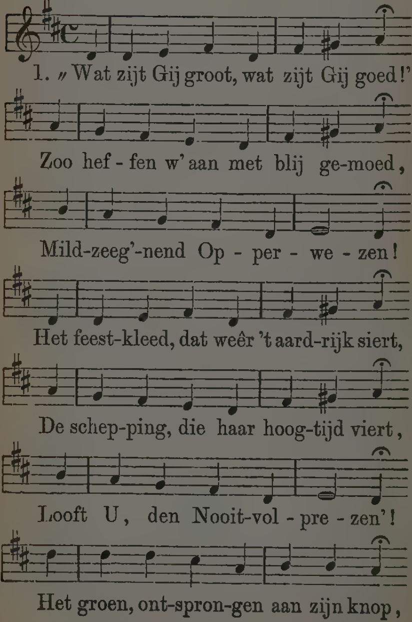

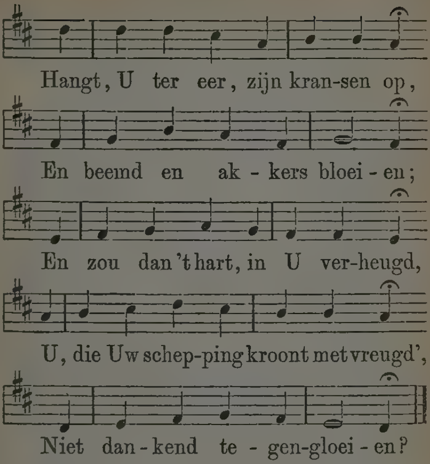

2. Wat zijn Uw giften veel en rijk!
Welk vader is aan U gelijk
  In zegenend erbarmen?
Uw liefd' is over allen groot,
Gij stort Uw weldaân in den schoot
  Van rijken en van armen;
Uw zonne, die Gij op laat gaan,
Lacht dankb'ren en ondank'bren aan;
  Gij strooit uw lenterozen
Ook op het pad van zondaars, Heer!
En uit Uw wolk drupt zegen neêr
  Op goeden en op boozen.

3. Het wintergraan, met zorg vergaârd,
Zonk met een stille beed' in d'aard;
Uw adem hield het wakker,
En 't zaad is heerlijk opgegaan:
Wij zien het langzaam rijpend graan
Reeds golven langs den akker.
Voleindig wat Uw hand begon,
Schenk aan het zwellend ooft Uw zon,
Aan 't dorstig land Uw regen;
En over 't Evangeliezaad,
Dat in ons hart ontkiemen gaat,
Een milden Pinksterzegen!

4. Dies heffen w'aan met blij gemoed:
,,Wat zijt Gij groot, wat zijt Gij goed
En rijk in 't weldoen, Heere!''
Uw macht, die 't al tot aanzijn wenkt,
Een nieuw gelaat aan 't aardrijk schenkt,
Uw liefd' en macht zij d'eere!
O, mocht de nieuwe levensgloed,
Die d'aard' doordringt, ook ons gemoed
Doorlout'ren en bezielen!
Dan rijst voor U, d'Alzegenaar,
Op ied're plek het dankaltaar,
Waarvoor w'aanbiddend knielen.

N°. 187. LENTE.

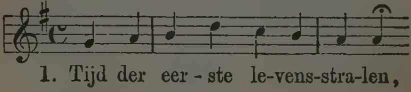

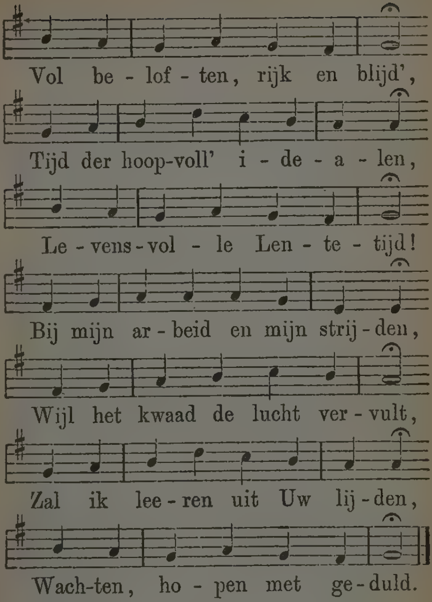

2. Elke bloesem zal mij leeren,
   Elke zoete lentelucht
Zal mij 't leven profeteeren,
   Waar de ziel zoo vaak naar zucht.
Laat gerust den storm dan loeien,
   't Levenslied klinkt wijd en zijd:
„'t Leven zal op aarde bloeien
   In haar vollen zomertijd."

N°. 188. ZOMERLIED.

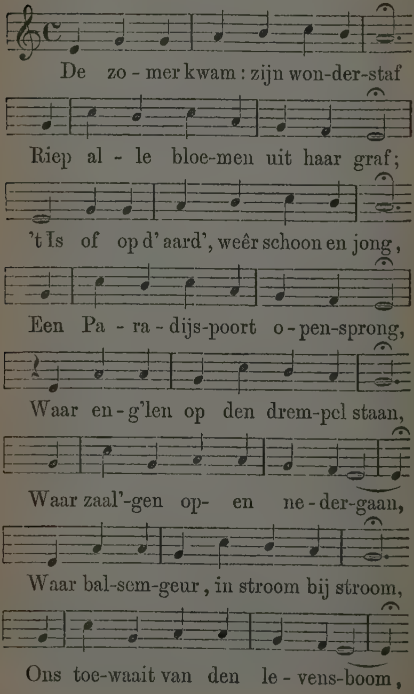

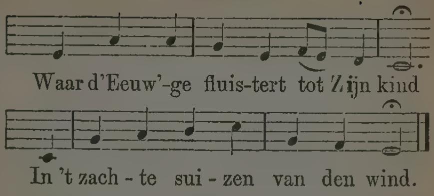

N°. 189. HERFSTLIED.

Ev. Gezang 257.

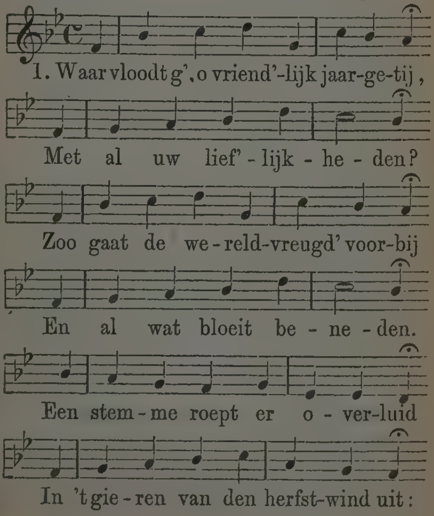

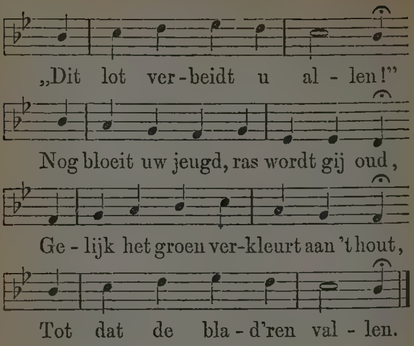

2. Voorwaar, al 't menschdom is als gras,
   Geslachten zijn verdwenen;
Hun heerlijkheid werd stuivend' asch,
   Hun glans heeft uitgeschenen;
De bloem valt af, het gras verdort,
Nog eer het heden avond wordt;
   Maar, wat in puin moog' zinken:
Gods woord houdt stand in eeuwigheid
En 't licht, dat hier ons troost en leidt,
   Blijft in den doodsnacht blinken.

3. Wel straalt de zon van 's hemels tinn',
   Maar met omwolkten luister.
Wat krimpen weêr de dagen in!
   Hoe overvalt ons 't duister!
Maar schoon aan d' overfloersde lucht

De zon gestaâg ons oog ontvlucht
En vroeg ter kim gaat dalen:
Gij, Heer! mijn zon, mijn licht, mijn lied,
Verandert of verduistert niet;
Steeds blijft Uw liefde stralen!

4. Wat klaag ik, dat mijn jeugd verdween
Bij 't mind'ren mijner krachten!
Mijn oog blikt naar den hemel heen:
Ik blijf Gods lente wachten.
Gods schepping is geen woestenij,
Maar blijft in 't late herfstgetij
Nog geur'ge bloemen dragen.
Al word ik oud, mijn hart blijv' jong!
Het danklied, dat mijn kindsheid zong,
Klink' in mijn najaarsdagen!

5. Wat zegt het, zoo 'k met blij ontzag
Op Uwe trouw mag hopen,
Dat d' aardsche mensch van dag tot dag
Deez' kranke hut ziet sloopen?
Zoo slechts, verjongd van dag tot dag,
De nieuwe mensch meer leven mag
En wasdom mag verwerven;
Zoo Gij, o God! mij rijp bevindt
En nog mijn herfst een bloemknop wint,
Die open gaat bij 't sterven.

N°. 190. HERFSTZANG.

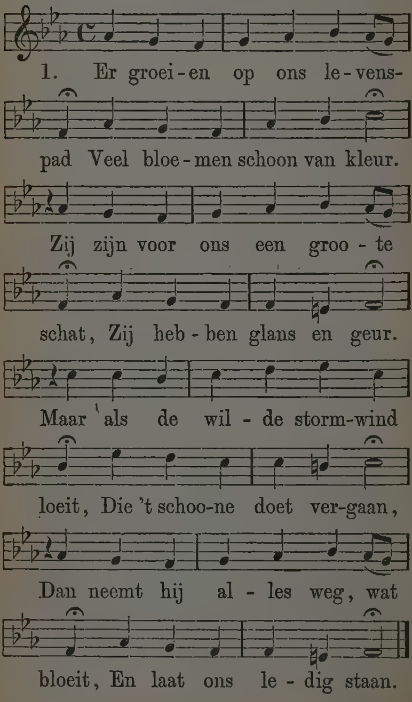

2. Zoo is 't met ied're aardsche vreugd',
Die in ons leven lacht;
Zoo met de schoonheid en de jeugd,
Met rijkdom, eer en macht.
Vernielend gaat de wreede tijd
Door 't korte leven heen
En rooft wat ons het meest verblijdt,
Wat ons onmisbaar scheen.

3. Toch is er iets, dat niet vergaat,
Dat blijft in vreugd' en smart,
En nog een zegen achterlaat
In ieder menschenhart:
Een rein gemoed, vol ware deugd,
Een vast geloof in God.
Zij schenken ons de hoogste vreugd',
Het zaligst levenslot.

N°. 191. IN DEN WINTER.

Ev. Gezang 258.

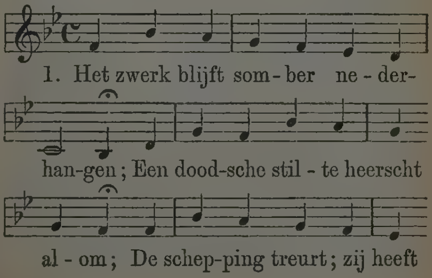

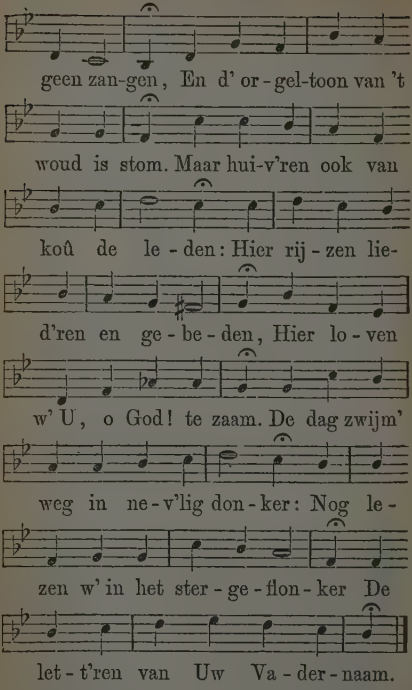

2. Groot blijven al Uw werken, Heere!
Heeft niet de winter ook zijn pracht?
U zij de lof, de sterkt' en eere,

U en de grootheid Uwer macht;
Wiens aêm de wat'ren doet verstijven,
Dat z'als een vloer gezolderd blijven,
Van marm'ren zuilen onderschraagd;
Op wiens bevel des hemels sluizen
Zich op'nen, de rivieren bruisen,
De sneeuwstorm langs de velden jaagt.

3. Gij blijft als Koning hoog gezeten,
Ook bij het stijgen van den vloed,
Ook als de stroom, zijn boei vergeten,
Zijn keten dond'rend springen doet;
't Zij hij het ijs daar werpt in stukken
En berggevaarten aan doet rukken,
Die zwalpend kneuzen op den wal;
't Zij zich de wat'ren zacht ontbinden
En vreedzaam zich langs d' oevers winden:
Uw Vaderoog waakt overal!

4. Gij blijft de steun, de troost der armen,
Bij 't snerpen van den winternacht;
Gij, die den wind in Uw erbarmen
Voor 't pas geschoren lam verzacht;
Geen muschjen, over 't aardrijk zwervend
En hong'rig 't laatste voedsel dervend,
Valt buiten U op 't sneeuwdek neêr:
Hoe zoudt G', o Vader, één vergeten
Van wie Uw kind'ren mogen heeten?
Gij moed'looz' armen, hoopt dan weêr!

5. Ja, moog' geheel de schepping zwijgen,
Nu d' aard' haar winterslaap begon:
De winter zal ons lied doen stijgen,
Waar nooit de zomer 't voeren kon.
„God heeft in menschen welbehagen!"
Zoo ruischt, de heem'len doorgedragen,
Het lied van Bethlem-Ephrata;
En wij, die voor de kribb' ons buigen,
Die aard' en hemel saam doet juichen,
Wij zingen 't lied der eng'len na.

6. Wij zingen juichend 't lied der hope
Bij 't dalen van den langsten nacht;
Wat ook de gramme winter sloope:
De lente keert en 't aardrijk lacht.
Al staart ons oog hier op de graven,
Waaraan wij onze dooden gaven,
Thans door één lijkkleed overdekt:
Eens ruischt het leven weêr langs d' akker;
Al wat gestorven scheen wordt wakker,
God! als Uw levenszon het wekt.

III. OUD- EN NIEUWJAAR.

N°. 192. OUDEJAARSAVONDLIED.

Uit Ev. Gezang 160.

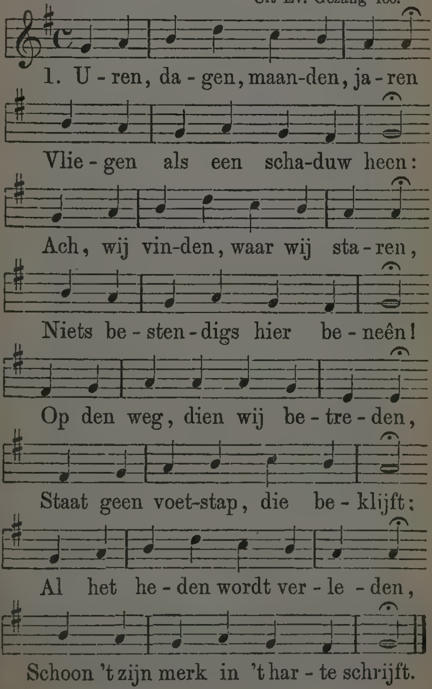

2. Voorgeslachten kwijnden henen,
   En wij bloeien op hun graf;
Ras zal 't nakroost ons beweenen;
   't Menschdom valt als blad'ren af.
't Stof, door eeuwen saamgelezen,
   Houdt hetzelfde graf bewaard;
Buiten U, o eeuwig Wezen!
   Ach, wat was de mensch op aard'?

3. Dat de tijd hier 't al verover',
   Aan geen tijdperk hangt mijn lot.
Gij, Gij blijft mij altijd over,
   Gij mijn redder, Gij mijn God!
Welk een ramp mij hier ook nader',
   Wat verander', wat verkeer',
'k Vind in U, getrouwe Vader!
   Al mijn troost en rijkdom weêr.

4. Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
   Met uw blijdschap en verdriet!
Welk verlies ik moog' beweenen,
   Vader! Gij begeeft mij niet:
Vader, ook waar 'k eenzaam zwerve,
   Vader, ook bij strijd en val,
't Zij ik leve, 't zij ik sterve,
   's Harten eeuwig één en al!

N°. 193. OUDEJAARSAVOND.

Uit Ev. Gezang 252.

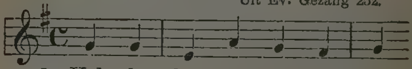

1. Hal - le - lu - ja! Prijst den On-

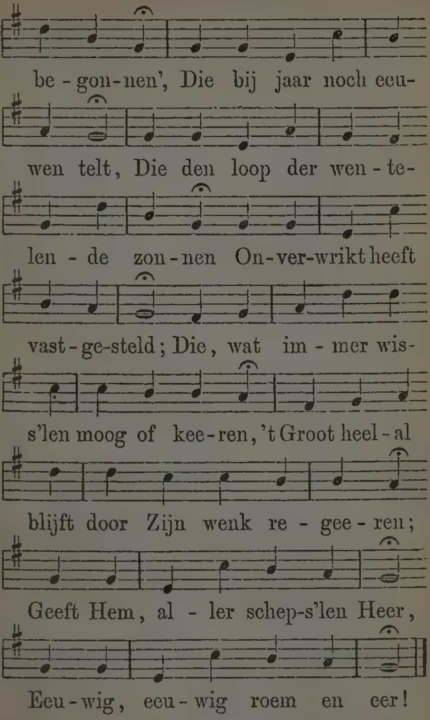

2. Halleluja! Dankt den milden Vader,
Die het weldoen nooit vergeet;
Dankt Hem, die de rijkste zegenader

Dag aan dag ontspringen deed!
Hoe de wereldzee ook bruist' en woedde,
In Zijn Vaderarm was rust en hoede.
't Hart, in zulk een God verblijd,
Zij voor eeuwig Hem gewijd!

3. Vader! Zie ons met gewonde zielen
Nogmaals, vol van zondenrouw,
Maar ook vol geloove voor U knielen,
Steunend enkel op Uw trouw!
Met dien staf, ons in de hand gegeven,
Nad'ren wij getroost de grens van 't leven.
Waar elk' aardsche luister zwicht,
Blijft Uw liefd' ons eeuwig licht.

N°. 194. OUDEJAARSLIED.

Ev. Gezang 202.

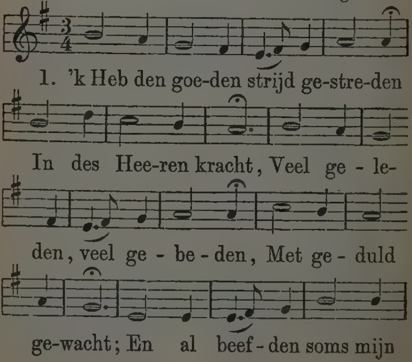

le - den, 'k Heb den loop vol-bracht.

2. Rotsen, waar wij op vertrouwden,
Bogen 't hoofd ter aard;
Luchtpaleizen, die wij bouwden,
Bleven niet gespaard.
'k Heb het beste toch behouden,
'k Heb 't geloof bewaard.

3. Doornen, tot een krans geweven,
Heeft mij d' aard bereid;
Maar de kroon van 't eeuwig leven,
Eeuw'ge heerlijkheid,
Als de hemel slechts kan geven,
Is mij weggeleid.

4. Ook mijn uiterst ademhalen
Loov' den trouwen Heer!
Mijn geloof gaat zegepralen;
Vrienden, weent niet meer!
Laat de zon ter kimme dalen:
Schooner rijst zij weer!

N°. 195. RUSTE GODS.

Uit Ev. Gezang 263.

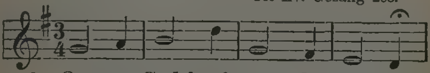

1. On - ze God heeft voor de zij - nen

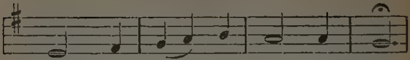

Ginds een rus - te weg - ge - leid;

't Sab-bats-licht der eeu-wig-heid Blijft

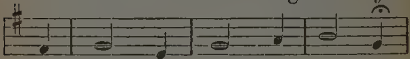

het vreem-d'lings oord be - schij-nen,

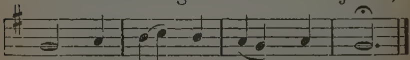

Dat nog van de Gods- stad scheidt.

2. Vrij ga door den tijd verloren
   Wat, hier voor een tijd ontstaan,
   Bloesems afwierp op mijn paân:
'tEeuwig' is uit God geboren,
   't God'lijke zal nooit vergaan.

3. Dat vertroost ons onder 't lijden,
   Als wij, moê en afgemat,
   Weenend stilstaan op ons pad;
Dat versterkt ons voort te schrijden
   Tot de poort der hemelstad.

N°. 196. DE SCHEIDINGSURE.

1. 'k Wil lui - de roe-men, trou - we

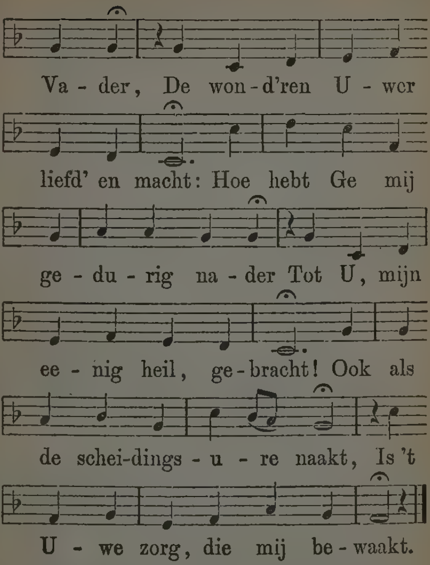

2. Hoe tuigden al mijn levensdagen,
Hoe tuigde 't hart, door leed beproefd,
Dat Gij niet plaagt uit lust tot plagen,
En tot ons bestwil ons bedroeft!
Hoe werd ik ook in 't bangst gevaar
Uw troost, Uw kracht, Uw licht gewaar!

3. Ik weet mijn lot bij U geborgen:
Gij hebt U mij — ik m' U verpand.

Op U werp ik mijn laatste zorgen:
Mijn tijden zijn in Uwe hand.
Mijn stervensuur hebt Gij bepaald:
Blijf bij mij als de doodsnacht daalt!

N°. 197. HET BLIJVEND GOED.

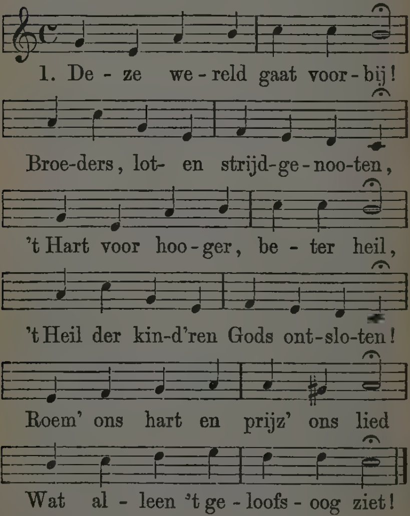

2. Elke bloem die hier ontlook,
Derft alras haar eersten luister;
'tLicht, dat nauw de kim ontdook,

Zinkt reeds t'avond weêr in 't duister;
Alles komt hier om te gaan,
Vluchtig als der droomen waan.

3. Maar, God lof! het beste deel
Wijkt niet met den lust der zinnen.
'tOngeloof zoekt ver en veel:
Voor 't geloof ontspringt daarbinnen,
Steeds nabij en altijd frisch,
D'één' en eeuw'ge lafenis.

4. 't Hart in liefde's heil'ge kracht
Onverdeeld aan 't werk te geven,
Dat alom ons roept en wacht: . . .
Dit alleen is waarlijk leven!
Zelfzucht delft der ziel een graf:
't Eeuw'ge vindt, wie 't eig'ne gaf.

5. Met het toevertrouwd talent
Staâg te woek'ren en te werven;
Schoon vergeten en miskend,
Willig lof en loon te derven:
Dat brengt hier den schat in 't hart,
Die èn tijd èn wiss'ling tart.

6. Roep' ons al der zonde macht
Steeds tot waken, worst'len, strijden:
Bij de worst'ling groeit de kracht;
En, of 't vleesch al moge lijden,
't Kwaad verwinnend te weêrstaan
Doet reeds hier ten hemel gaan.

7. In des geestes reine sfeer
Straalt ons 't godd'lijk aanschijn tegen,
Zien wij 't vriendlijk eng'lenheer
Met ons gaan op alle wegen
En een Bethel ons bereid,
Ook in nacht en eenzaamheid.

8. Laat dan wat het oog bekoort
Telkens wiss'len, kwijnen, sterven,
Zoo maar 't hart aan Hem behoort,
Die ons 't Zijne wil doen erven,
En ons door gemis en strijd
Tot Zijn heilgemeenschap wijdt!

9. Deze wereld gaat voorbij!
Doch, terwijl de hulsels wijken,
Kiemt en wast alree wat eens
In te schooner glans zal prijken.
Deze wereld gaat voorbij:
Dat heel 't harte Godes zij!

N°. 198. NIEUWJAAR.

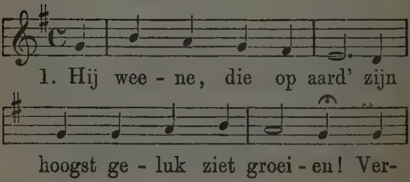

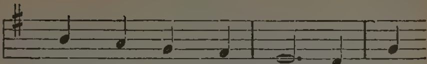

geefs wacht hij den oogst op d' ak-

ker van den tijd. De bloem, die he-

den bloeit, zal mor-gen niet meer

bloei-en: Het aard-rijk kweekt geen

vrucht, die eeu-wig 't hart ver-blijdt.

2. Het zij ons hart zich hecht aan gade,
   kroost of vrinden,
'tVliegt alles met den tijd gelijk een
   schaduw heen.
Hij zal zich arm en dwaas en zonder
   bijstand vinden,
Die 't hoogst geluk niet zocht in U,
   o God! alleen.

3. Ja, dat wij 't hart aan d' aard', aan
   onze broed'ren boeien,
Maar met geen aardschen band, dien
   't woên des tijds verslindt.

Uw liefde, die bij 't leed ons zooveel
heil doet bloeien,
Uw liefd' alleen zij 't snoer, dat ons
aan d' aard' verbindt.

N°. 199. DE EERSTE DAG DES JAARS.

Uit Ev. Gezang 250.

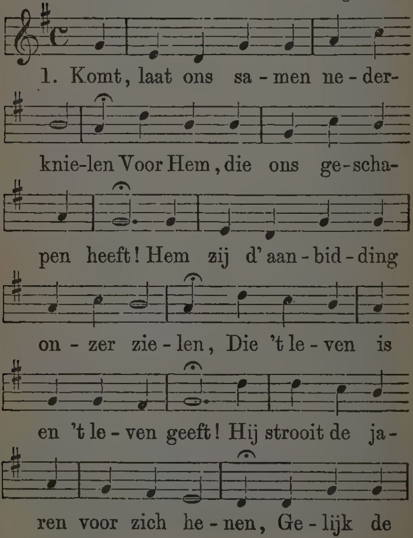

land-man 't ko - ren strooit; De tij - den

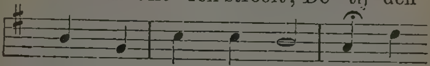

kwa - men en ver - dwe - nen, Der

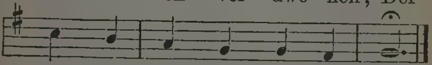

tij - den God ver - an - dert nooit.

2. Ja, ook Uw liefd', o God van zegen,
Is eeuwig, wijl Gij liefde zijt!
Gij leidt ons op de rechte wegen,
Gij sterkt ons in den goeden strijd.
Als w' in den geest al 't heil verzaam'len,
Dat G' in één enkel jaar ons schenkt,
Dan buigen w' ons in 't stof en staam'len:
„Wie zijn wij, Heer! dat G' ons gedenkt?"

3. Schoon wij de starren tellen konden,
Uw gunstbewijzen telt niet één;
Wij, wij vermeerd'ren onze zonden,
Maar Gij Uw goedertierenheên.
Ik ben geringer, Heere, Heere!
Dan al het heil, dat mij weêrvaart,
Uw goedheid, die ik heden eere,
Is wel een eeuwig danklied waard.

4. Wil door Uw zegen ons verblijden,
Zoo ons de blijdschap heilzaam is;
Of wel, beschikt G' ons kruis en lijden,
Zoo heilig ons door droefenis!

Laat ons geen wereldsch goed bejagen,
  Dat met de wereld henen drijft,
Maar naar dien waren rijkdom vragen,
  Die onverderf'lijk overblijft!

5. O Gij, van wien ons 't heil moet dagen,
  Omring ons met Uw heil'ge trouw,
Blijf met Uw sterken arm ons schragen,
  Vertroost ons hart bij schaamte en rouw!
Breng ons terug van elke dwaling,
  Maak van den dienst der zond' ons vrij,
En geef dat ieder' ademhaling
  Een lofzang aan Uw liefde zij!

N°. 200. NIEUWJAARSLIED.

Ev. Gezang 254.

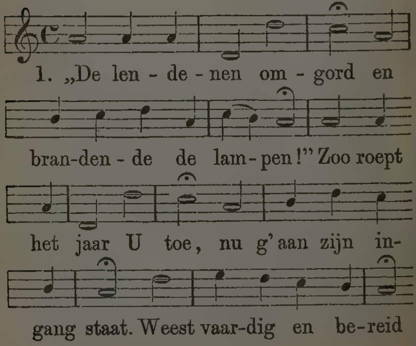

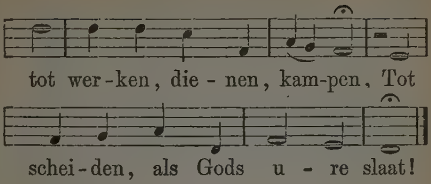

2. De lendenen omgord! Schikt weg wat u zou hind'ren,
Om volgzaam 't aller uur, langs d'ongewisse paân,
Als knechten in Gods dienst, neen! als geliefde kind'ren,
Den weg, dien Hij U wijst, te gaan!

3. Ons leven is een staâg verreizen en vertrekken;
Wij vinden vast verblijf noch rustplaats hier benêen;
Ons komt gedurig weêr de stem des geestes wekken:
Op, maakt u vaardig en reist heen!

4. Op, uit uw woning naar het stroodak in de verte!
Der armen Heiland roept in guren winternacht:
Op, uit uw blij gezin naar 't eenzaam huis der smarte,
Van wie daar weenen 't leed verzacht!

5. Op, van de plek der rust in 't kamp-
perk van het leven!
Daalt willig, moet het zijn, ook van
de plaats der eer!
Of, zoo Gods pad u leidt door donkr'
olijven-dreven,
Neemt op uw kruis en volgt uw Heer!

6. Gaat, waar uw God u roept en laat
Zijn wenk u leiden!
Omknelt uw staf en buigt uw schou-
d'ren onder 't kruis!
Groet wie gij liefhebt, want uw wegen
zullen scheiden:
Bereidt uw hart, bereidt uw huis!

7. „Bereid zijn" klinkt de last: zoo neemt
dan saam de vouwen
Van 't hangende gewaad, dat licht u
struik'len doet!
Omgordt u met de kracht van 't vol
geloofsvertrouwen,
Met Christenliefd' en Christenmoed!

8. Steekt uwe lampen aan! — ook zoo een
zon van zegen
Uw levenspad bestraalt en in uw wo-
ning lacht;
Omgordt u, gij moet voort op d' on-
bekende wegen!
De lampen aan! — straks komt de nacht!

N°. 201. MET GOD.

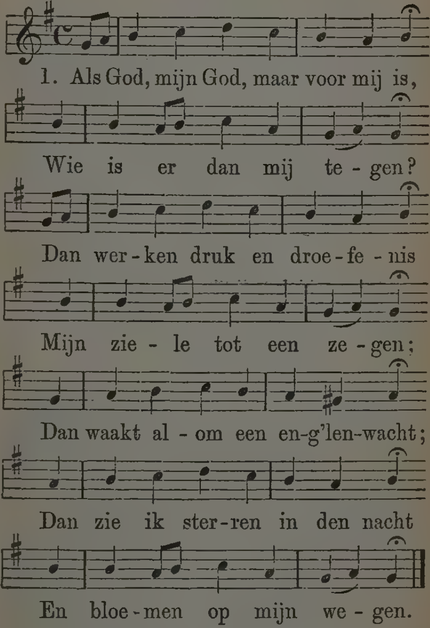

2. En wat er dreig', of wie er woed',
Mijn Herder blijft mij leiden.
Geen leeuwenmuil, geen wolfgebroed

Kan van Zijn staf mij scheiden.
Hij voert mijn ziel, met liefd' en lust,
Naar stille wateren der rust
En liefelijke weiden.

3. Ik heb mijn God, dat is genoeg;
Ik wensch mij niets daarnevens;
Veel meer dan 't meeste dat ik vroeg,
Mijn alles is Hij tevens:
Mijn hoogste goed, mijn troost in smart,
De trouwe Vader van mijn hart
En 't eeuwig licht mijns levens.

N°. 202. ARBEIDSZEGEN.

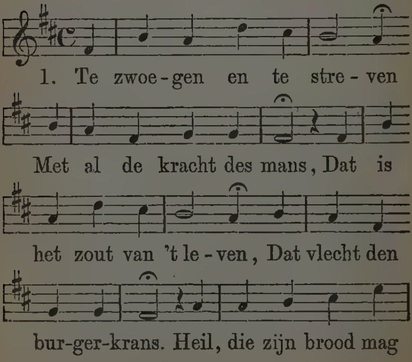

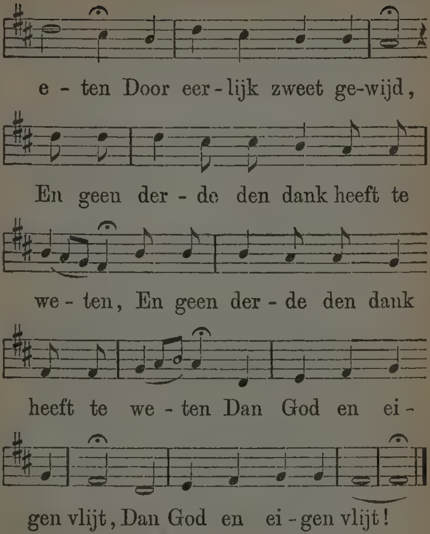

2. Nutt' arbeid staalt de spieren,
Verhoogt den heldenmoed
En doet den bloedstroom zwieren
Met nieuwen levensgloed.
Dat angst den vrek vertere,
Die hongert bij zijn goud:
Zalig hij, die met God en met eere (twee-
maal.)
De zijnen onderhoudt! (tweemaal.)

3. Een zegen is verborgen
In ieder eerlijk werk.
Het sust des levens zorgen,
Het maakt den zwakke sterk.
Wat baat zijn dons den booze,
Die toch niet rusten mag?
Zie, gij slaapt op uw stroo als op rozen, (tweemaal.)
Na welbesteden dag. (tweemaal.)

4. De burgers zijn de zuilen,
Waar huis en staat op rust.
Wie ruilen wil, moog' ruilen:
Ons is de last een lust.
Wel, die zijn beste krachten
Niet tot zich zelv' beperkt!
Hij mag heil van den Bouwmeester wachten, (tweemaal.)
Die immers eeuwig werkt. (tweemaal.)

IV. HUISGEZIN.

N°. 203. HUWELIJKSTROUW.

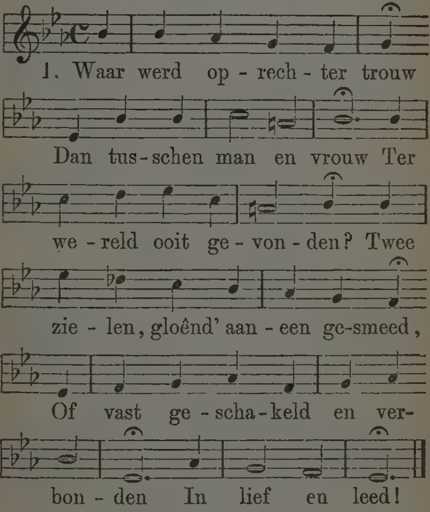

2. Waar zoo de liefde viel,
Smolt liefde ziel met ziel
En hart met hart te gader.
Die liefd' is sterker dan de dood;
Geen liefde komt Gods liefde nader,
Noch is zoo groot.

N°. 204. BIJ HET HUWELIJK.

Ev. Gezang 224.

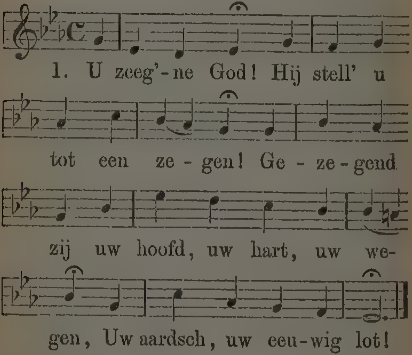

2. Gezegend d' echt,
Die u verbindt; zijn banden,
Zijn bloemen en zijn juk, de trouwe handen
Door God ineen gelegd!

3. Gezegend 't huis,
Waarin de liefde wone,
Waar u de Heer met vreugd' en eere krone,
Gezegend ook het kruis!

4. Het kruis te zaam,
Als één van ziel, gedragen!
Den blik op hem, die 't kruis verdroeg, geslagen,
En in zijn kracht en naam!

5. O God, verhoor
En schenk ons onze bede!
Toon hun Uw gunst, doordring hen van Uw vrede,
Licht met Uw licht hen voor!

N°. 205. BEDE BIJ HET HUWELIJK.

Ev. Gezang 225.

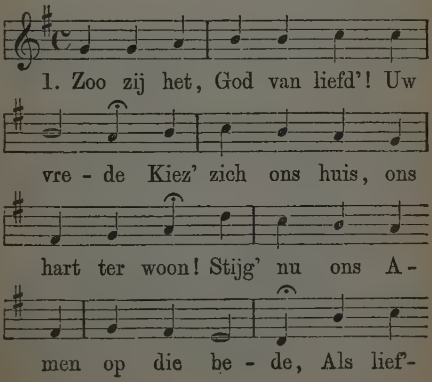

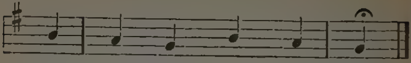

lijk reuk-werk, tot Uw troon!

2. Ja, Amen, Vader! wij verbeiden
Alleen door U 't begeerlijkst goed;
Gij zult ons zeeg'nen, Gij ons leiden,
Waar onze weg ook henen spoedt.

3. Ons lot rust veilig in Uw handen.
Wijd Gij ons huis ten tempel in,
En vorm door d' aardsche liefdebanden
Uit ons een hemelsch huisgezin!

N°. 206. HUWELIJKSWIJDING.

1. Blijf Gij met U-wen ze-gen, God!

de - ze twee na - bij, En ga op

al - le we - gen Be-scher-mend hun

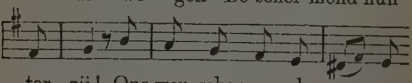

ter zij! Ons wen-schen en be - ra-men

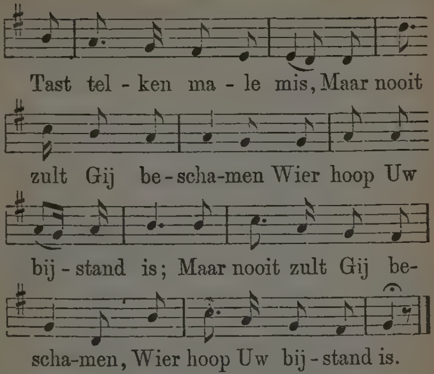

2. Zij gaven d' een den ander
Vrijwillig hart en hand:
Verbind Gij z' aan elkander
Met niet te slaken band!
Mocht ooit hen iets verblinden,
Z' ontvoerend aan hun plicht:
Doe Gij z' elkaar hervinden } (twee-
In Uwes aanschijns licht! } maal.)

3. Zich aan elkaar te wijden
Met heilig hulpbetoon,
Eén zelfden strijd te strijden,
Den strijd om 's levens kroon:
Dat zij hun eenig trachten,
Zoowel in vreugd' als rouw.

Zoo mogen z'U verwachten, (twee-
Verzekerd van Uw trouw. maal.)

4. Te midden van al 't kwade,
Dat ieders kruis hier is,
Wat komt ons meer te stade
Dan liefde's lafenis?
Beziel dan heel ons leven,
O Gij, die liefde zijt!
En leer ons 't godd'lijk geven, (twee-
Dat goddelijk verblijdt! maal.)

5. Welzalig 't huis en 't harte,
Waarin de liefde troont,
En met haar, ook in smarte,
Gods heil'ge vrede woont!
Wat nacht er moge dalen,
Wat immer wijk' of zwicht':
Waar liefde's oogen stralen, (twee-
Daar straalt het eeuw'ge licht. maal.)

N°. 207. HUWELIJKSZEGEN. [1])

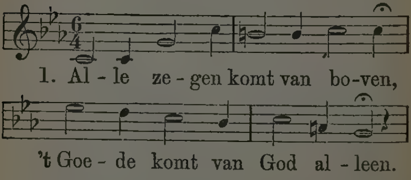

[1]) Dit nummer kan ook worden gezongen op de wijze van Lied 14.

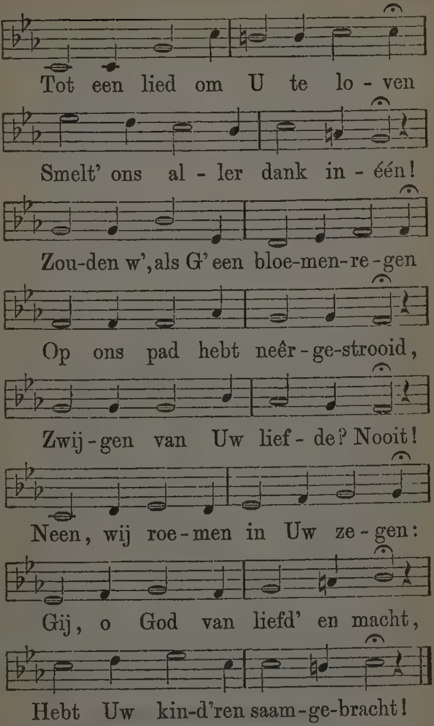

2. Vader, hoor de vuur'ge beden:
Bouw het huis, en zegen 't, Heer!
Richt, Alwijze, steeds hun schreden!

Daal' Uw vreed' op 't echtpaar neêr!
Zóó, door Uwen geest geheiligd,
Vinden z' onder vreugd' en kruis
Uwen hemel in hun huis.
Door Uw heil'ge trouw beveiligd,
Prijzen z' Uwen Vadernaam,
Uwe liefde snoert hen saam.

N°. 208. DER KINDEREN ZEGEN.

Uit Ev. Gezang 218.

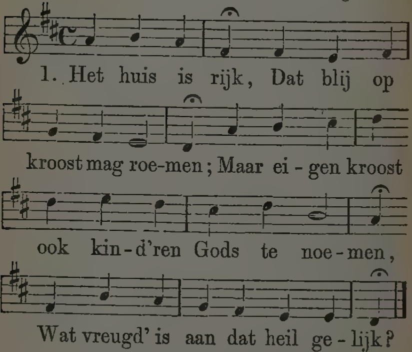

2. Wat wordt van 't kind,
Het kind van zwakt' en zonde,
Wanneer het niet van 's levens eerste stonde
In U, o God! een Vader vindt?

3. Wij willen saam
God voor dien zegen prijzen,
En ons gebed zal voor die kind'ren rijzen:
„O Vader, heilig z' in Uw naam!"

N°. 209. HET VROME GEZIN.

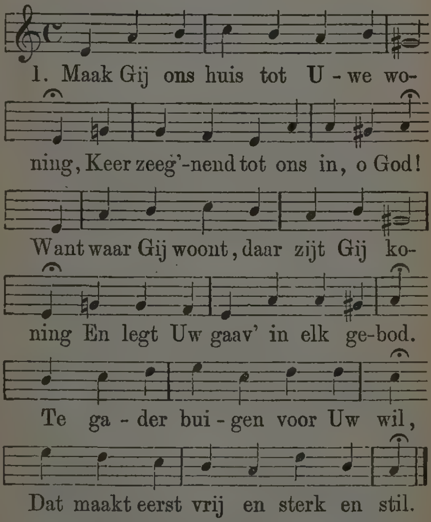

2. Dan wekt Uw trouw ons elken morgen,
En om en in ons wijkt de nacht.
Wij wentelen op U de zorgen

En immer schept Gij moed en kracht.
Hoe 't lot ook wiss'le, wat ook wijk':
Met U zijn w' ook in armoê rijk.

3. Door liefd' is dan ons huis beveiligd,
Door Uwe liefd', in ons gedaald,
Die 't ned'rigst dak ten tempel heiligt,
Waarin Uw licht ons tegenstraalt.
Zij waakt als d' engel van het huis
En windt een bloemkrans om het kruis.

4. Geen vloed van ruw' en bitt're woorden
Verraadt er d' onmacht van 't gezag;
Der oud'ren macht zijn liefdekoorden,
Der kind'ren wet is blij ontzag.
De hechte trouw, elkaâr gewijd,
Is aller steun in eigen strijd.

5. De vreugde wordt er rein genoten,
Het lijden derft er troost noch kracht.
Wijl allen werken, onverdroten,
Rest niemand tijd tot zucht of klacht.
Gezonde, frissche levenslust
Vervult er 't hart met blijde rust.

6. Geen and're gave wordt tot zegen
In 't rijkst paleis en d' armste kluis,
Aleer dit heilgoed werd verkregen:
Een vroom en vriendelijk te huis,
Waar allen saam in vreugd' en pijn,
O God! Uw huisgenooten zijn.

N°. 210. ONVERGANKELIJK.

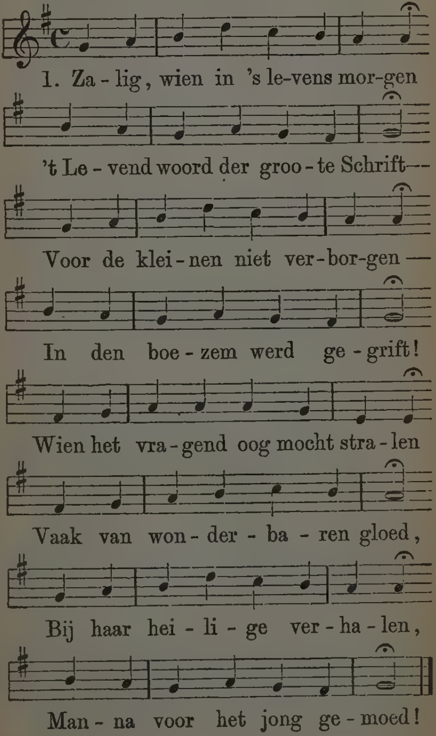

2. Zalig, die in d' eerste jaren,
   't Hart gericht naar Gods geboôn,
Leerd' op 't heilig beeld te staren
   Van den een'gen Menschenzoon,
Die de wereld heeft bejegend
   Met zijns Vaders vredegroet;
Die de kind'ren heeft gezegend,
   D' aard' verloste met zijn bloed!

3. Want die indruk kan niet sterven.
   En de weêrklank van dat woord
Ruischt, waar ooit de voet moog' zwerven,
   Door het menschenleven voort:
Echo uit het vroom verleden,
   Vol geloof en rein genot;
Wekstem uit der kindsheid Eden,
   Moederwoord en woord van God!

4. Onvergeet'lijk — schoon vergeten,
   Onweêrstaanbaar — schoon weêrstaan,
Dringt vaak plots'ling door 't geweten
   Weêr het woord der oude blaân.
't Is een psalmtoon van 't verleden,
   't Is een klachte van het kruis...
En de ziel keert in gebeden,
   En de boet'ling reist naar huis!

5. Niet verloren, niet verloren,
   In wiens reine kinderziel,
Als het Godszaad in zijn voren,
   Eens dat woord des levens viel!

'tLeeft, schiet op, zal vruchten dragen;
Schoon 't verstikt scheen en versmoord,
't Brengt in late najaarsdagen
Nog zijn oogst van zegen voort.

6. Neen, het woord gaat niet verloren
Voor het hart, des twijfels roof;
Uit den kampstrijd als herboren,
Rijst het kinderlijk geloof!
Ander licht vall' op de blâren
Van de schriften, die weleer
Hem zijn moeder mocht verklaren —
Ook dat licht is van den Heer!

7. Met apost'len en profeten
Leert hij straks het hopend oog,
Smachtend, moedig, roodgekreten —
Vroolijk richten naar omhoog.
En voor 't diep gevoel van 't harte
Is daar wonder groot noch schoon,
Als de stille Man der smarte,
Met zijn een'ge doornenkroon.

N°. 211. HEB LIEF.

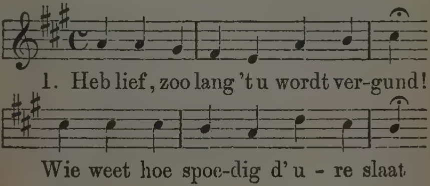

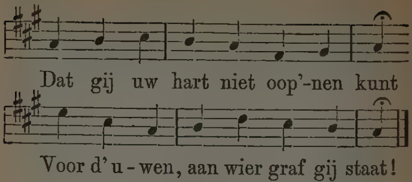

2. Waak over 't heilg' in uw gemoed!
En, waar g' op aarde liefde vindt,
Verkwik daar, koester met uw gloed
Het hart, dat zich aan 't uwe bindt!

3. Wie u laat lezen in zijn ziel,
Beschaam zijn goed vertrouwen nooit!
Zorg dat gij steeds, hoe zwaar 't u viel,
Uw bloemen op zijn paden strooit!

4. 't Onvriend'lijk woord sterv' in uw mond!
Al zegt ge: „'t Was niet kwaad gemeend!"
't Slaat toch zoo vaak een diepe wond,
En jaren wordt er om geweend.

5. Geen zelfverwijt doorvlijm' uw borst,
Als 't liefst' u wordt van 't hart gescheurd!
Troost blijv' u, als ge 't zwaarste torst,
Als g' aan de groeve staat en treurt!

V. VADERLAND.

N°. 212. GELUKKIG VADERLAND.

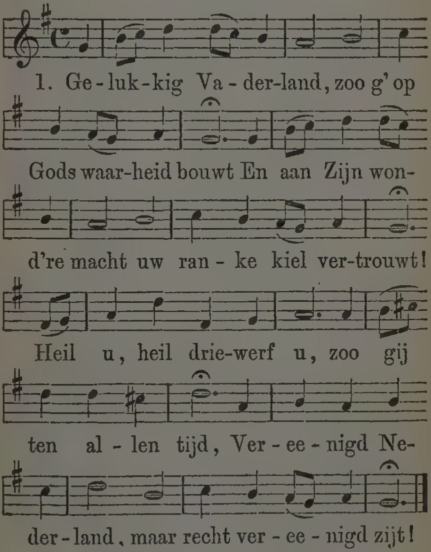

2. O vrijgevochten volk, sta voor uw rechten pal!
Houd onbesmet uw vlag en toon haar overal!

Uw woord zij goed als goud; wees trouw, maar niemands knecht!
Strijd onversaagd uw strijd voor vrijheid en voor recht!

3. Uw trouwe Herder waakt, Hij slaapt of sluimert nooit;
Hij brengt de kudde saam, die droevig was verstrooid.
Komt, zweert uw veeten af; weest één in Godes kracht;
Dan keert d'aloude roem, want nog maakt eendracht macht!

N°. 213. NATIONAAL LOFLIED.

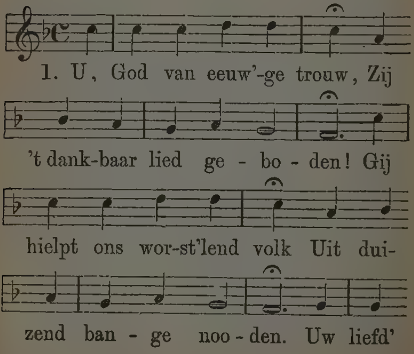

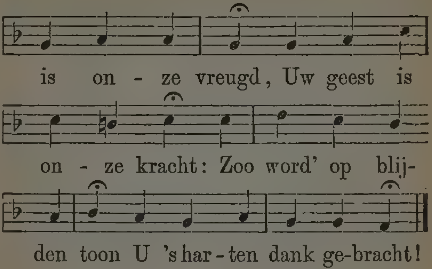

2. Wij lezen Uwen raad,
Geschreven op de blad'ren
Van 't heilig vrijheidsboek,
De glorie onzer vad'ren.
In bangen lijdensnacht
Weest Gij hun 't veilig spoor;
Uw licht ging op hun pad
De vrome strijders voor.

3. Leer ons voor 't eêlst kleinood
Het liefste willig derven;
Voor vrijheid, waarheid, recht
Kloek lijden, strijden . . . sterven!
In onze harten straal'
't Licht uit Uw Vaderoog,
Dan houdt uw dankbaar volk
De heil'ge vaan omhoog.

N°. 214. OP EEN NATIONALEN FEESTDAG.

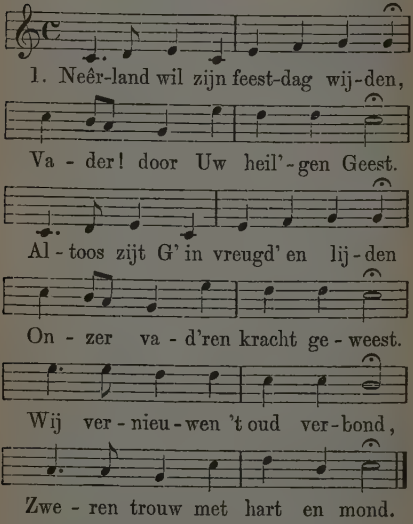

2. Hooger streven zij ons leven!
   Voorwaarts, Neêrland, God in 't hart!
Door Zijn heil'gen geest gedreven,
   Wordt gij sterk in strijd en smart.
Nooit word' ons die kroon ontroofd,
Nooit des altaars vuur gedoofd!

3. 't Vuur van liefd' en eendracht gloeie,
Broedertwist zij trouw geweerd!
Neêrland leve, groei' en bloeie,
Hoû zijn schoonen naam geëerd!
Eén, door heil'gen broederband,
Eén zij 't lieve vaderland!

4. Vrijheid blijv' haar wiek ontplooien
Op der vad'ren heil'gen grond;
Vroomheid blijv' de kroone tooien,
Waarheid heersch' er t' aller stond!
Wordt hier 't booze kloek weêrstaan:
Neêrland zal niet ondergaan!

N°. 215. HET VADERLAND.

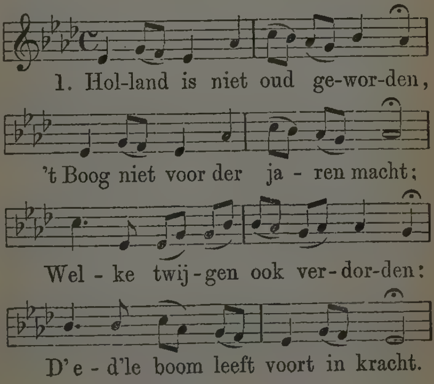

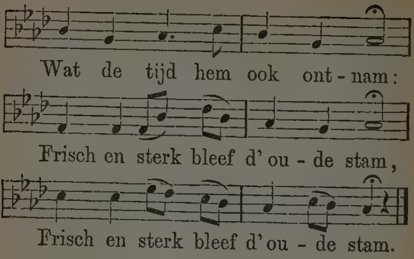

2. Zien wij dan met helder' oogen
'tLeven vroolijk in 't gelaat,
Vastberaden, ongebogen,
Rein van zin en sterk van daad!
't Heilig licht in hart en hoofd
Worde nimmermeer gedoofd! (tweemaal.)

3. Moedig, wakker voorwaarts streven,
Nooit door laffe vrees geboeid;
Aan ons werk al 't onze geven,
Voor het hoogst' en best' ontgloeid —
Dat is leven, rijk en schoon:
't Zij en blijv' jong Hollands kroon!
(tweemaal).

4. Onze leus zij: Eén voor allen
En dan allen ook voor één!
Samenstaan en samenvallen!

Wie breekt door dien ringmuur heen?
D' eêlste krachten saamgegaârd,
Hollands eer en roem bewaard!
(tweemaal.)

5 Ied'ren vijand kloek bestreden,
Koste 't ons ook goed en bloed!
Wie zijn taak volbrengt in 't heden,
Wacht de toekomst af vol moed.
Houw en trouw in nood en dood!
Zoo blijv' Holland goed en groot!
(tweemaal.)

N°. 216. BLIJF ÉÉN.

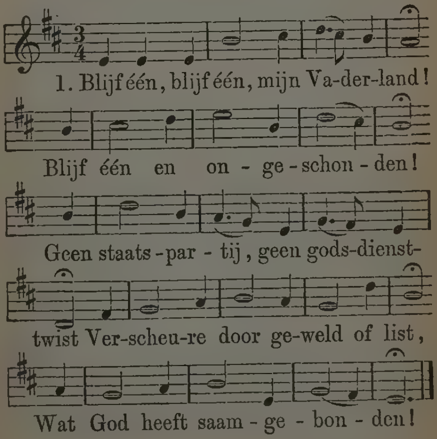

2. Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!
   Laat niets die kracht u rooven!
Schraag, als een eenig man, den troon;
En meng geen wanklank in den toon
   Van 't oud „Oranje boven!"

3. Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!
   Laat niets die vreugd' verbitt'ren!
Blijf, kleinst maar roemrijkst volk der aard',
Door ord' en rust de vrijheid waard,
   Die uw gelaat doet schitt'ren!

4. Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!
   Laat niets die deugd verflauwen!
Wroet in geen eigen ingewand!
En, Leeuw van Neêrland, toon geen tand
   Dan tegen vreemde klauwen!

N°. 217. EENDRACHT.

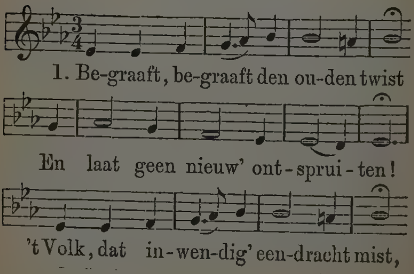

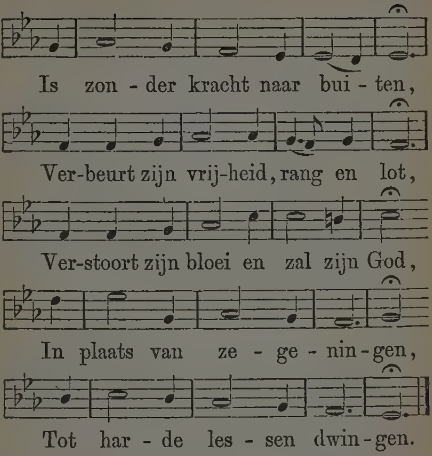

2. Wij niet aldus! De wereld zie
   In ons een volk, vereenigd
En krachtig door een wijsheid, die
   Geen wonden slaat, maar lenigt;
Een volk, dat, vreedzaam, vroom en vroed,
Met zijn ervaring voordeel doet;
   Waar allen samenwerken
   Om aller hand te sterken!

3. Waar eerbied heerscht voor ieders recht
   En ieders rein bedoelen;
Waar arm en rijk, en heer en knecht
   Zich landgenooten voelen;

Waar d' eene stand den and'ren eert,
Geen enk'le deugd haar lof ontbeert,
En handen saamgeslagen
Den troon des konings schragen!

4. Een volk, door zielegrootheid groot,
Wat aanzien 't word' onthouden,
Sterk door den sterken Bondgenoot,
Op Wien de vad'ren bouwden;
Waar God gevreesd wordt met de daad,
All' ongerechtigheid gehaat,
En ouders kind'ren leeren
Het best de besten t' eeren!

5. Zoo moge 't zijn! De wereld hoor'
Van deez' gewijde stede
Een kreet, die door de wolken boor'
Een duren eed, een bede;
Een kreet van vreugd' uit volle borst,
Een eed van trouw aan volk en vorst,
Een beê tot God hierboven,
Wiens liefd' en macht wij loven!

N°. 218. LIED DES VREDES.

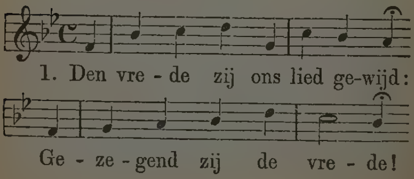

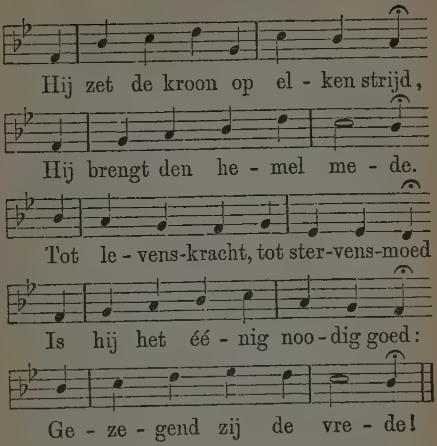

2. O zoete vreê, verkwik ons hart,
Ontrust door zooveel zorgen!
Bezweer de zonde, zalf de smart,
Ook die wij diepst verborgen!
Verzoen ons met den druk des lots,
Wees ons een blijde glimlach Gods,
Een straal van d'eeuw'gen morgen!

3. O heil'ge vreê, sprei in ons huis
Een geur van lief'lijkheden!
Lok bloemen uit het naakte kruis,
Vereenig al de leden,
Maak ouderliefd' en broedermin
Den rotsgrond van het huisgezin,
Maak eigen haard ons Eden!

4. O sterke vreê, bescherm ons land!
Snoer volk en koning samen!
Verbroeder alle rang en stand,
Talenten, krachten, namen!
Maak Holland in Europa's krans
Een parel, stil en rein van glans,
Die 't schijngoed moog' beschamen!

5. Lang leev' de vreê! Maar krijg aan 't kwaad,
Eer 't hart en huis ontwijde!
Aan tweedracht krijg! Aan nijd en haat
Krijg, krijg ten allen tijde!
Bestreden wat een volk onteert!
Want wie den waren vreê begeert,
Die ruste zich ten strijde!

6. Den vrede zij ons lied gewijd:
Gezegend zij de vrede!
Hij zet de kroon op elken strijd,
Hij brengt den hemel mede.
Tot levenskracht, tot stervensmoed
Is hij het eenig noodig goed:
Gezegend zij de vrede!

VI. SCHEIDEN EN STERVEN.

N°. 219. IN 'T AANGEZICHT DES DOODS.

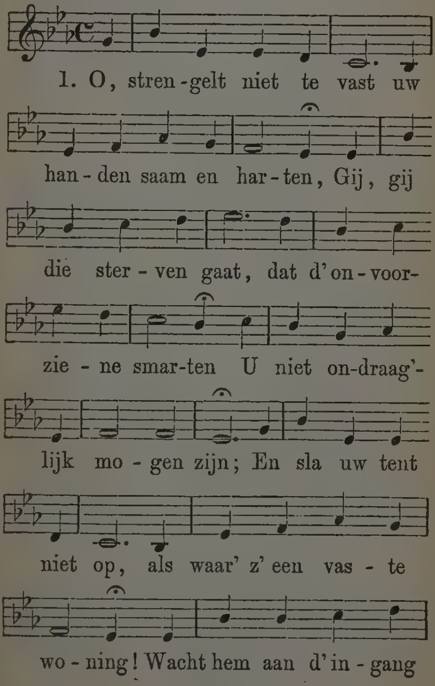

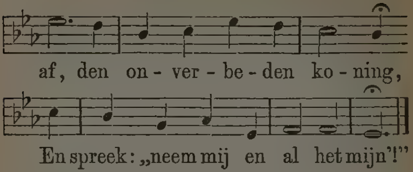

2. Geen schuld blijv' onverzoend en onbeweend geen zonde!
Vertrouw u aan den slaap op d'onbezorgde sponde
Niet zonder avondbede toe!
Dat, zoo te middernacht hij tot u in dorst dringen,
Een heilig' eng'lenwacht uw slaapsteê moog' omringen
En minder wreed hem worgen doe!

3. Bemin wat blijven zal! Alléén wat blijft heeft waarde:
Het godd'lijk' in den mensch, het hemelsch' op deez' aarde,
't Onsterf'lijk' in den sterveling!
Denk, wil en werk wat blijft, wat eens de dood aan 't leven,
Gelouterd en beproefd, met winst terug zal geven,
Als goud dat door den smeltkroes ging!

4. Sterf, eer ge sterven moet, vrijwillig alle dagen;
Voorkom uw weêrpartij, wiens komst ge niet vertragen

Wiens arm ge niet ontwijken kunt!
Verwacht hem ieder uur, die ieder uur
kan komen,
En zij elk oogenblik als uitstel aange-
nomen,
Als winst, die u zijn traagheid gunt!

N°. 220. KOMEN EN GAAN.

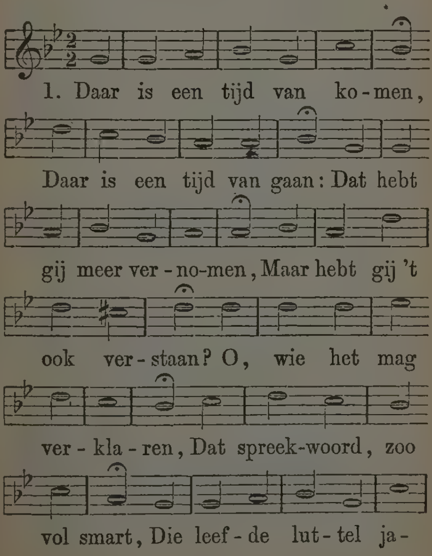

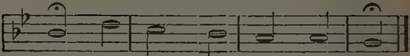

2. Die heeft in 't zoete leven,
Vol leed en lief'lijkheid,
In jonkheids rijke dreven
Genoten en — geschreid;
En in zijn stiller harte
Zich reeds een schat vergaârd
Van weemoed, liefde, smarte,
Dien hij getrouw bewaart.

3. Die weet: wij armen boeten,
Wij boeten, wreed en snel,
Vast menig lief ontmoeten
Met menig lang vaarwel.
Die blikt soms lange, lange
Terug in zijn weleer,
En 't wordt hem bange, bange,
En 't leven buigt hem neêr.

4. Die voelt van al dat komen,
Dat komen en dat gaan
Van menschen, dingen, droomen,
Zich moê en onvoldaan;
En zoekt met sterk verlangen
Naar Een, die komt en — blijft,
Wien hij aan 't hart kan hangen,
Waar alles henendrijft.

N°. 221. GRAFLIED.

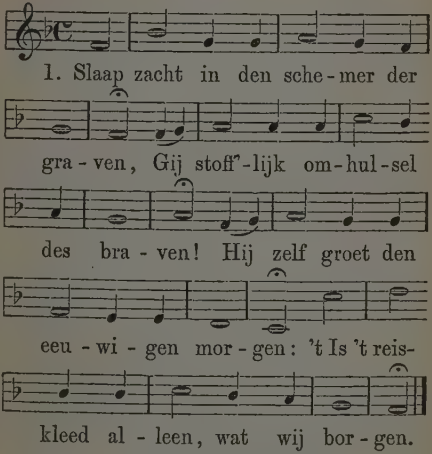

2. Hoor! 't ruischt door het gras van de
   zoden:
„Omhoog, niet beneên zijn uw dooden!
„Het graf is een hemelsche poorte,
„Het sterven een wedergeboorte!"

3. Gebergten en wouden bezweken,
Gebloemt' en gestarnte verbleeken:
De mensch, aan Gods zijde verheven,
Zal hemel en aard' overleven!

N°. 222. STERVENSMOED.

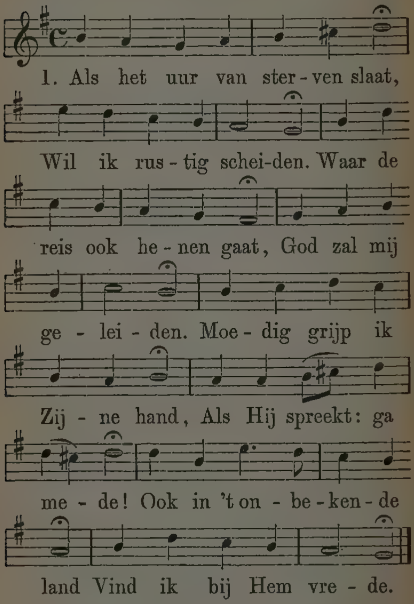

2. Moet ik 't liefst' in bitt're smart
Hier voor 't laatst aanschouwen:
'k Wil den Trooster van mijn hart

Alles toevertrouwen.
God zal in den bangsten nood
Kracht tot strijden geven.
'k Wil niet sidd'ren voor den dood:
In mijn God is 't leven.

N°. 223. WAT ER BLIJFT.

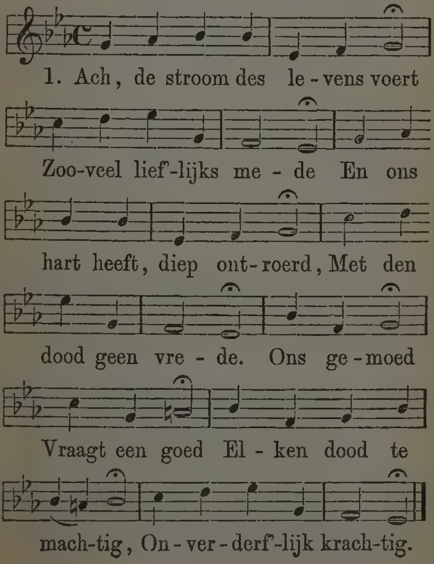

2. 't Leven, ons door God bereid,
'S Geestes eêlste gaven
Zijn geen prooi der sterf'lijkheid,
Worden niet begraven.
Staak uw klacht!
Elke nacht
Brengt een nieuwen morgen:
God zal voor u zorgen.

3. Grijp dan in uw aardschen loop
Naar het eeuw'ge leven;
Kweek in U de zaal'ge hoop,
Blijf naar 't hoogste streven!
Trouw volhard!
Vrees geen smart!
Wie in tranen zaaien,
Zullen juichend maaien.

N°. 224. BIJ HET GRAF.

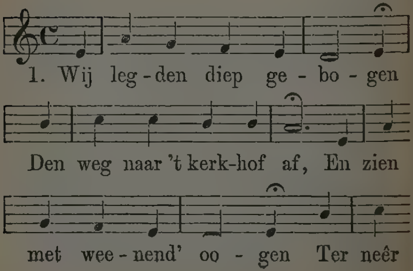

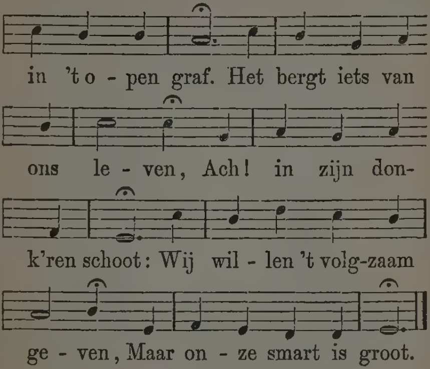

2. Ach, 't valt zoo hard te scheiden
   Van 't geen ons dierbaar is!
Moet onze tocht steeds leiden
   Door 't land der duisternis?
Waarom die somb're vragen,
   Die nacht in 't bang gemoed?
Waarom die felle slagen,
   Die stormen zoo verwoed?

3. O Heer, die in ons harte
   De liefde hebt gewekt,
Gij ziet wat bitt're smarte
   Ons met haar nev'len dekt.
Waarom is liefde lijden,
   En laat Gij 't teêrst gemoed
Den zwaarsten strijd hier strijden?
   En Gij, o God, zijt goed!

4. Vergeef ons al die vragen!
Wij zijn 't gekrookte riet,
Dat aan des onweêrs vlagen
Slechts bevend weêrstand biedt:
Gij zult het niet verbreken.
Wij zijn wel moê gestreên,
Maar niet in 't leed bezweken:
Gij liet ons nooit alleen.

5. Wij grijpen, fel bewogen,
De hand, die zwaar ons sloeg.
Nu, God van mededoogen,
Nu spreekt Gij: „'t Is genoeg." —
Uw kind heeft onder 't klagen
De les der smart verstaan,
't Heeft willig leeren dragen:
Het is tot U gegaan!

6. Neem, Vader, ons in d' armen
En spreek van Uwen vreê,
Uw eindeloos erbarmen,
Uw troost in angst en wee!
Zeg Gij ons, dat Uw leven
Den doodsnacht overwint,
Dat voor elk heilig streven
Een nieuwe dag begint!

7. Wij leggen in Uw handen
Den liefsten, besten schat.
Verbreekt Gij dierb're banden,

Zijn wij soms moed' en mat —
Toch gaan wij met U mede
Naar 't land, dat Gij ons wijst.
Wel vaak met wank'le schrede,
Maar 't harte dankt en prijst.

8. Wat Gij ons hadt gegeven,
Dat naamt Gij ons weêr af;
Maar 't beste blijft toch leven,
't Verzinkt niet in het graf.
Het schijnt wel gansch verloren,
Maar blijft altoos ons deel.
De liefd', uit U geboren,
Verwint den dood geheel.

LIJST

DER EERSTE REGELS IN ALPHABETISCHE VOLGORDE.

	Lied.
't Aardrijk ontroert van vreugd	158.
Ach, dat ik liefde heel mijn leven	135.
Ach, de stroom des levens voert	223.
Ach, Heer! laat thans het vriend'lijk licht	140.
Al dreigt de winter nog zoo stout	59.
Alle roem is uitgesloten!	12.
Alle volken looft den Heere!	20.
Alle zegen komt van boven	207.
Als God, mijn God, maar voor mij is	201.
Als het uur van sterven slaat	222.
Begraaft, begraaft den ouden twist	217.
Behoed Uw rijk, breid uit, o God!	127.
Beveel gerust uw wegen	47.
Bid en werk! De kunst des levens	108.
Blijf één, blijf één, mijn Vaderland	216.
Blijf Gij met uwen zegen	206.
Christus komt om duizendtallen	147.
Daar is een tijd van komen	220.
Daar is geen priester, die Hem verklaart	53.
Daar is uit 's werelds duistre wolken	149.
Daar ruischt door alle hemelstreken	74.
Daar spreekt in 't diepst van 's menschen hart	35.
De bloem verwelkt, het gras verdort	111.
Deez' aard is 't Uw', o Heer der Heeren	25.
De Heer is God, een eenig Heer	15.
De Heer is God en niemand meer	8.
De Heer is goed en groot	30.
De Heer is mijn Herder!	45.
De Heer kent al de zijnen	73.
De Heer zeeg'ne, de Heer behoed' ons	146.
De Koning wil zijn volk vergad'ren	153.
De lofzang stijgt tot U naar boven	1.
De lendenen omgord en brandende de lampen	200.
Den hoogen God alleen zij eer	7.
Den hoogen God alleen zij eer	19.
Den vrede zij ons lied gewijd	218.
De schepping zingt verjongd en blij	163.
Des drijvers geweldige roede	109.

Lied.
De tand des tijds laat nimmer af........... 178.
De witte vlokken zweven................. 151.
Deze wereld gaat voorbij................. 197.
De zomer kwam, zijn wonderstaf... ...... 188.
Doe heerschen, God, op aard' Uw rechten.. 121.
Door nacht tot licht, door nacht tot licht.. 55.
Draagt de wijnstok geene vruchten........ 72.
Een blijde psalm, een jubellied........... 27.
Een diep verlangen trilt door 't hart der aard. 167.
Eén ding is noodig, één, slechts één..... 91.
Een engel daalt er neder................. 58.
Een kruis met rozen..................... 99.
Een rein gemoed, een zedig oog.......... 90.
Een rustplaats voor den lijder........ .... 141.
Een stem weêrklinkt er schoon en luid.... 175.
Een vaste burg is onze God.............. 174.
Eind'loos houdt Gods liefde stand!......... 43.
Er groeien op ons levenspad.............. 190.
Er is een heiligdom van 't hart........... 80.
Frisch als de morgen, zijn kracht bewust.. 183.
Geef m', o God! U aan te hangen......... 92.
Geef mij, o Heer! een open harte......... 88.
Geen ding geschiedt er ooit gewisser...... 29.
Geen lam dwaalt op de heide.............. 69.
Geest van God, die mij doorhuivert........ 168.
Gegroet, volschoone lentemorgen!......... 161.
Geloofd zij God met diepst ontzag!........ 2.
Geloof niet, dat wij rusten mogen......... 110.
Gelukkig Vaderland, zoo g' op Gods waarheid bouwt............................ 212.
Genâ, o God! genâ, hoor mijn gebed...... 81.
God, enkel licht......................... 85.
God! in Uw trouwe hoed' en wacht....... 181.
God is mijn licht, mijn heil, wat zou ik vreezen 28.
God is mijn lied, Hij is de God der krachten 11.
Godlof! de hemelpoort is niet voor ons gesloten 139.
God, maak mij vrij van zond' en dood!.... 87.
Gods vriend'lijk aangezicht................ 32.
Gij mocht den blijden dag begroeten....... 117.
Gij, o God! staat aan mijn zijde........... 97.
Gij wand'laar op Gods wegen............. 132.
Gij zijt, o Heer! van d' allervroegste jaren. 31.
Halleluja, eeuwig dank en eere........... 144.

Lied.
Halleluja! prijst den Onbegonnen'.......... 193.
'k Heb den goeden strijd gestreden......... 194.
Heb lief, zoo lang 't U wordt vergund..... 211.
Heer, heilig elk gevoel des harten......... 89.
Heer tot wien zou ik mij wenden?........ 115.
Heft uwe handen naar omhoog............ 138.
Heilig God, voor wien slechts waarheid.... 84.
Heilig, heerlijk Opperwezen!.............. 39.
Heil ons! de Man der smarten............ 156.
Help maar u zelf, zoo helpt u God........ 105.
Het doel is ver, de weg is steil........... 71.
Het huis is rijk, dat blij op kroost mag roemen. 208
Het leven gaf niet wat ik dacht........... 52.
Het zwerk blijft somber nederhangen...... 191.
Hoe lief'lijk, hoe vol heilgenot............ 136.
Hoe lief'lijk praalt gij, Morgenster!........ 18.
Hoe wij ook worst'len, trouwe God....... 51.
Hoe zalig, Vader! is ons lot.............. 66.
Holland is niet oud geworden............. 215.
't Hijgend hert, der jacht ontkomen........ 62.
Hij weene, die op aard zijn hoogst geluk ziet groeien................................ 198.
In U, o God! zijn onze harten........... 124.
In welken oord men Christ'nen vindt...... 123.
't Is volbracht! o Man van smarte.......... 157.
Ja, Gij blijft onze hoop, o God!........... 145.
Juich, aarde, meld uws Scheppers eer..... 4.
Klaag niet jamm'rend, dat het leven....... 106.
Kom, o kom, gij geest des Heeren........ 165.
Komt, laat ons samen nederknielen........ 199.
Komt, laat ons 's Heeren goedheid loven... 6.
Laat de kind'ren tot mij komen........... 78.
Lente breekt in blijde zege............... 169.
Leer ons, Vader! U verbeiden............ 96.
Leven is lieven en lieven is leven......... 134.
't Leven zoeken w' in Uw waarheid....... 173.
't Licht was eens verborgen............... 177.
Loof, loof den Heer, mijn ziel! met alle krachten................................ 5.
Maak Gij ons huis tot uwe woning........ 209.
Menschenkind, voort in het wondere leven. 104.
Met nieuw gevoelde dankbaarheid......... 180.
Mijn hart, verban uw vreezen............. 50.

Lied.
Mijn hart verheft zich niet, o Heer!....... 33.
Mijn troost zijt Gij in leven en in sterven. 79.
't Nacht'lijk duister is geweken............ 182.
Neen, Gods geboden zijn niet zwaar....... 116.
Neen, 'k heb niet vergeefs gebeden........ 76.
Neêrland wil zijn feestdag wijden.......... 214.
Nieuwe lied'ren, nieuwe zangen........... 170.
Nog is 't geen tijd van rusten............. 148.
Nu klink' o Heer, ons aller Amen......... 143.
Och blijf met uw genade.................. 75.
O eindelooze Majesteit!.................... 10.
O Geest van liefd' en kracht.............. 166.
O Geest, zet gij ons hart in gloed........ 171.
O God, die al mijn nooden kent........... 94.
O God, gelijk Gij ons het leven........... 37.
O God, onze God! hoe gevierd is Uw naam! 184.
O goedheid Gods, nooit recht geprezen!.... 9.
O heilig God! o vlekk'loos licht........... 93.
O heil, waar heel ons hart naar trekt..... 61.
O Hoofd, bedekt met wonden............. 154.
O liefde, wier onblusch'bre gloed.......... 131.
O mijn ziel, houd goeden moed........... 48.
Ons hart kan niet vergeten................ 155.
Ons hart verheugt zich, dat bij God....... 38.
Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit den dood 102.
Onze God heeft voor de zijnen............ 195.
Op bergen en in dalen.................... 34.
Op den bodem van het leven.............. 100.
O strengelt niet te vast uw harten saam en handen.................................. 219.
O! 't is zoo zoet te rusten................ 77.
O! zie hoe lief'lijk....................... 137.
O ziet, hoe goed, hoe lief'lijk 't is, dat zonen. 122.
Paschen, Paschen, lentezegen!............ 160.
Rust'loos werken vroeg en laat!........... 119.
Rust, mijn ziel, uw God is Koning....... 40.
Slaapt zacht in den schemer der graven.... 221.
Slaat d'oogen naar 't gebergte henen!..... 128.
Straks groeten w' onze moederstranden.... 129.
Te zwoegen en te streven................ 202.
Tusschen fel bewogen golven.............. 86.
Twijf'ling zwijg, zwijg, bange smarte!..... 42.
Tijd der eerste levensstralen.............. 187.

Lied.
U God van eeuw'ge trouw................ 213.
U heb ik lief, want Gij, getrouwe Heer!.. 64.
Uit de nev'len zal de dag................. 54.
Uit 's levens diepe nooden................ 83.
Uren, dagen, maanden, jaren............. 192.
Uw naam is eeuwen lang geprezen........ 101.
Uw wereld, Heer, is schoon en goed...... 60.
U zeeg'ne God........................... 204.
U zij altijd.............................. 67.
Van U zijn alle dingen.................... 16.
Veel droomt hier de sterv'ling van heilvoller tijd 56.
Verbreek de banden die U drukken........ 103.
Verhoogd zij 't dal, de berg geslecht...... 65.
Verhoor, o God! mijn zuchten en mijn klagen. 98.
Ver uit het Oosten klinkt een woord...... 162.
Vest in bang' en droeve dagen............ 41.
Vreed' op aard'! in menschen welbehagen!. 152.
Vroom en vroolijk, frisch en vroeg........ 113.
Waaraan heb ik 't verdiend, dat mij Uw licht omstraalt?.............................. 23.
Waar is de wijze, die durft roemen........ 95.
Waarom bedroeft gij u, mijn hart?........ 49.
Waar vloodt g', o vriend'lijk jaargetij...... 189.
Waar werd oprechter trouw............... 203.
Wachter op de heil'ge muren.............. 126.
Wat God doet, dat is welgedaan.......... 44.
Wat ons ook moog' verbeiden............. 68.
Wat vlied' of bezwijk', getrouw is mijn God 26.
Wat wendt gij droef de blikken af......... 164.
Wat zijt Gij groot, wat zijt Gij goed...... 186.
Wees gegroet, heraut der lentedagen...... 159.
Wees niet vervaard, gij kleine stoet!...... 46.
Wegen Gods, hoe duister zijt gij.......... 179.
Wek in mijn hart een blijden zang........ 13.
Welk een wereld zou dat wezen.......... 133.
Welzalig zijn d' oprechten van gemoed..... 82.
Werken en denken en leeren is leven..... 107.
Wie helpt den last mij dragen............. 70.
Wie is het, die zoo hoog gezeten......... 17.
Wie lief heeft, kent de vreeze niet........ 57.
Wie maar den goeden God laat zorgen..... 36.
Wien heb ik nevens U omhoog!........... 63.
Wien hebt G' o Heer der Heeren!......... 120.

Lied.
Wie zijt Gij, eeuwig Ongeprezen?......... 22.
'k Wil luide roemen, trouwe Vader!....... 196.
'k Wil U, o God, mijn dank betalen....... 185.
Wilt gij juichend eenmaal maaien.......... 112.
Wij hebben 't levenswoord vernomen...... 118.
Wij legden diep gebogen.................. 224.
Wij loven u met blij gemoed.............. 142.
Wij roemen, Vader! in den zegen......... 176.
Wijsheid en goedheid, o God van genâ zijn Uw wegen.............................. 24.
Zacht is 't juk. Ik volg uw schreden...... 114.
Zal een kind zijn Vader minnen........... 14.
'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên................................ 3.
Zalig, wien in 's levens morgen........... 210.
Zalig zijn de geestlijk' armen.............. 125.
Zend Uw trooster, laat de stralen......... 172.
Zingt nu een overwinningslied!............ 150.
Zoo zij het, God van liefd'! Uw vrede.... 205.
Zou ik mijnen God niet prijzen?........... 21.
Zij zal ons niet berouwen................. 130.

OORSPRONG DER LIEDEREN.

Lied 1 uit Psalm 65.
″ 2 ″ ″ 68.
″ 3 ″ ″ 89.
″ 4 ″ ″ 100.
″ 5 ″ ″ 103.
″ 6 ″ ″ 118.
″ 7 ″ Ev. Gezang 2 Mej. J. E. van de Velde geb. Helmcke.
″ 8 ″ ″ ″ 4 A. J. Zubli naar J. A. Cramer.
″ 9 ″ ″ ″ 12 A. van den Berg naar C. F. Gellert.
″ 10 ″ ″ ″ 14 R. Feith.
″ 11 ″ ″ ″ 16 A. van den Berg naar C. F. Gellert.
″ 12 ″ ″ ″ 38 J. Scharp.
″ 13 ″ ″ ″ 42 P. L. v. d. Kasteele naar C. F. Gellert.
″ 14 ″ ″ ″ 63 A. Rutgers.
″ 15 ″ ″ ″ 193 N. Beets.
″ 16 ″ ″ ″ 194 J. de Liefde.
″ 17 Joost van den Vondel.
″ 18, 19, 20 J. P. Heije.
″ 21 J. A. Böhringer naar Paul Gerhard.
″ 22 J. J. L. ten Kate.
″ 23, 24 J. A. Böhringer.
″ 25 J. A. Böhringer naar Mary Howitt.
″ 26, 27 J. A. Böhringer.
″ 28 uit Psalm 27 Ph. R. Hugenholtz.
″ 29 ″ ″ 33.
″ 30 ″ ″ 34.
″ 31 ″ ″ 90.
″ 32 ″ ″ 97.
″ 33 ″ ″ 131.
″ 34 ″ Ev. Gezang 7. A. van den Berg naar C. C. Sturm en J. A. Cramer.
″ 35 Ph. R. Hugenholtz.
″ 36 uit Ev. Gezang. 17 A. Rutgers naar G. Neumarck.

Lied	37	uit Ev. Gezang 19	B. van Weemen.
〃	38	〃 〃 〃 20	H. van Alphen.
〃	39	〃 〃 〃 21	J. van Lodesteijn.
〃	40	〃 22	H. v. Alphen of P. L. v. d. Kasteele.
〃	41	〃 28	Mej. C. A. van Lier.
〃	42	〃 〃 〃 58	A. v. d. Berg naar J. A. Schlegel.
〃	43	〃 〃 〃 196	J. W. Bok naar L. C. Lentz.
〃	44	〃 〃 197	Petronella Moens.
〃	45	〃 〃 〃 198	J. J. L. ten Kate.
〃	46	〃 〃 268	E. J. Potgieter naar Gustaaf Adolf.
〃	47	〃 〃 〃 273	B. ter Haar naar Paul Gerhard.
〃	48		A. Pierson.
〃	49		J. J. L. ten Kate naar H. Sachs.
〃	50		C. des Amorie van der Hoeven.
〃	51, 52		J. A. Böhringer.
〃	53, 54		P. A. de Génestet.
〃	55		W. J. van der Boor n. L. Th. Kosegarten.
〃	56		..... naar Schiller.
〃	57		J. A. Böhringer.
〃	58		J. A. Böhringer naar C. J. Ph. Spitta.
〃	59		J. A. Böhringer naar E. Geibel.
〃	60		J. A. Böhringer.
〃	61	uit Psalm 36	Ph. R. Hugenholtz.
〃	62	〃 〃 42.	
〃	63	〃 〃 73.	
〃	64	〃 〃 116.	
〃	65	〃 Ev. Gezang 227	C. S. Adama van Scheltema.
〃	66	〃 〃 〃 79	Mej. J. E. v. d. Velde-Helmcke.
〃	67	〃 〃 〃 267	R. Bennink Janssonius.
〃	68		A. Pierson.
〃	69		J. P. N. Land.
〃	70, 71, 72		J. A. Böhringer.
〃	73		J. A. Böhringer naar C. J. Ph. Spitta.
〃	74		P. H. Hugenholtz Jr. en Ph. R. Hugenholtz.

Lied 75 Ph. R. Hugenholtz.
〃 76 J° de Vries.
〃 77 Mej. A. J. Mees.
〃 78, 79 J. A. Böhringer.
〃 80 N. Beets.
〃 81 uit Psalm 51.
〃 82 〃 〃 119.
〃 83 〃 130.
〃 84 〃 Ev. Gezang. 11 R. Feith en J. C. Zimmerman
〃 85 〃 〃 〃 83 A. van den Berg n. C. F. D. Schubart.
〃 86, 87 J. P. Heije.
〃 88, 89 C. des Amorie van der Hoeven.
〃 90, 91 N. Beets.
〃 92 A. D. Loman.
〃 93 J. A. Böhringer.
〃 94 Ph. R. Hugenholtz.
〃 95 uit Ev. Gezang. 9 A. van den Berg naar B. Münter.
〃 96 〃 〃 27 H. van Alphen.
〃 97 A. Pierson.
〃 98 J. J. L. ten Kate.
〃 99, 100 P. A. de Génestet.
〃 101 J. A. Böhringer naar W. Zimmermann.
〃 102 Ph. R. Hugenholtz.
〃 103 C. des Amorie van der Hoeven.
〃 104 C. Honigh.
〃 105 A. D. Loman.
〃 106 J. J. L. ten Kate naar H. W. Longfellow.
〃 107 P. A. de Génestet.
〃 108 J. J. L. ten Kate.
〃 109 P. A. de Génestet.
〃 110 N. Beets.
〃 111 J. A. Böhringer.
〃 112 F. W. N. Hugenholtz.
〃 113 P. A. de Génestet.
〃 114 J. A. Böhringer.
〃 115 F. W. N. Hugenholtz naar A. H. Walter.
〃 116 F. W. N. Hugenholtz naar C. J. Ph. Spitta.
〃 117, 118, 119 J. A. Böhringer.
〃 120 Psalm 15 J. J. L. ten Kate.

Lied 121 uit Psalm 72.
″ 122 ″ ″ 133.
″ 123 uit Ev. Gezang 69 H. van Alphen.
″ 124 ″ ″ ″ 99 A. Rutgers.
″ 125 ″ ″ 203 J. J. L. ten Kate.
″ 126 ″ ″ 237 R. Bennink Janssonius.
″ 127 ″ ″ 239 C. G. Withuis.
″ 128 ″ ″ 245 J. Scharp.
″ 129 ″ ″ ″ 249 J. J. L. ten Kate.
″ 130 ″ ″ ″ 274 B. ter Haar.
″ 131 P. J. Kasteleijn.
″ 132 J. J. L. ten Kate.
″ 133 J. A. Böhringer.
″ 134, 135 A. des Amorie van der Hoeven Jr.
″ 136 uit Psalm 84
″ 137 ″ ″ 84 A. D. Loman.
″ 138 ″ ″ 134
″ 139 Ph. R. Hugenholtz.
″ 140 A. Pierson.
″ 141 P. H. Hugenholtz Jr.
″ 142 A. H. van Gelder.
″ 143 J. A. Böhringer.
″ 144 uit Ev. Gezang. 96 A. Rutgers.
″ 145 Ph. R. Hugenholtz.
″ 146 Oud-Testamentische zegenbede.
″ 147 uit Ev. Gezang. 154 Mevr. C. F. van Raesfeldt, geb. van Sytzama. en 155 J. Scharp naar J. Watts.
″ 148 J. A. Böhringer naar A. Zeller.
″ 149 N. Beets.
″ 150 J. A. Böhringer naar Max von Schenkendorff.
″ 151 J. A. Böhringer.
″ 152 Ph. R. Hugenholtz.
″ 153 J. A. Böhringer.
″ 154 Ph. R. Hugenholtz.
″ 155, 156 J. A. Böhringer.
″ 157 F. W. N. Hugenholtz naar Hedge.
″ 158 F. W. N. Hugenholtz.
″ 159 Ph. R. Hugenholtz.
″ 160 F. W. N. Hugenholtz naar Max von Schenkendorf.

Lied 161 J. A. Böhringer naar E. Geibel
" 162 F. W. N. Hugenholtz naar O. Haggenmacher.
" 163 G. L. Toekamp Lammers.
" 164 F. W. N. Hugenholtz.
" 165 Ph. R. Hugenholtz.
" 166 C. P. Tiele.
" 167 F. W. N. Hugenholtz naar R. Hamerling.
" 168 J. J. L. ten Kate naar Karel XV.
" 169 F. W. N. Hugenholtz naar Dr. Puchta.
" 170. 171 J. A. Böhringer.
" 172 J. A. Böhringer naar E. Geibel.
" 173 J. A. Böhringer.
" 174 uit Ev. Gezang. 264 J. J. L. ten Kate naar M. Luther.
" 175 " " 241 R. Bennink Janssonius.
" 176 R. Feith.
" 177 J. A. Böhringer.
" 178 F. W. N. Hugenholtz.
" 179 I. da Costa.
" 180 uit Ev. Gezang. 179 R. Feith.
" 181 J. P. Heije.
" 182 J. A. Böhringer.
" 183 F. W. N. Hugenholtz naar K. Georgi.
" 184 Psalm 8 J. J. L. ten Kate.
" 185 uit Ev. Gezang. 180 H. A. Bruining.
" 186 " " " 255 B. ter Haar.
" 187 J° de Vries.
" 188 J. J. L. ten Kate.
" 189 Uit Ev. Gezang. 257 B. ter Haar.
" 190 Mejufvr. A. Horch.
" 191 Ev. Gezang. 258 B. ter Haar.
" 192 " " 160 R. Feith.
" 193 " " 252 A. Francken.
" 194 " " 202 J. J. L. ten Kate.
" 195 " " 263 J. J. L. ten Kate.
" 196 C. des Amorie van der Hoeven.
" 197 Ph. R. Hugenholtz.
" 198 Mevr. M. S. Elter-Woesthoven.
" 199 uit Ev. Gezang. 250 J. J. L. ten Kate.
" 200 " " 254 P. A. de Génestet.
" 201. 202 J. J. L. ten Kate.

Lied 203 Joost van den Vondel.
" 204 Ev. Gezang. 224 N. Beets.
" 205 " " 225 B. ter Haar
" 206 Ph. R. Hugenholtz.
" 207 J. A. Böhringer.
" 208 uit Ev. Gezang. 218 R. Bennink Janssonius.
" 209 F. W. N. Hugenholtz.
" 210 P. A. de Génestet.
" 211 J. A. Böhringer naar F. Freiligrath.
" 212 A. Valerius.
" 213, 214, 215 J. A. Böhringer.
" 216, 217 N. Beets.
" 218 J. J. L. ten Kate.
" 219 A. des Amorie van der Hoeven Jr.
" 220 P. A. de Génestet.
" 221 J. J. L. ten Kate.
" 222, 223, 224 J. A. Böhringer.

AANWIJZING

van liederen of gedeelten van liederen, die behalve de daarvoor door algemeenen of bizonderen titel aangewezene ook kunnen gebruikt worden bij verschillende hieronder aangewezen gelegenheden.

Morgenzangen.

Lied N°. 9; N°. 18; N°. 21 v. 3. N°. 106 v. 2 en 3; N°. 107; N°. 108; N°. 110; N°. 111 v. 1; N°. 112; N°. 113; N°. 114; N°. 116; N°. 119; N°. 201.

Zondagszangen.

Lied N°. 1; N°. 2; N°. 3 v. 1; N°. 22; N°. 32; N°. 96 v. 2; N°. 128 v. 2; N°. 183.

Op Kerstmis.

Lied N°. 2; N°. 3 v. 1; N°. 4; N°. 5 v. 1 en 7; N°. 6 v. 1; N°. 7; N°. 10 v. 3 en 4; N°. 13; N°. 14 v. 4; N°. 17 v. 3; N°. 20; N°. 22; N°. 61; N°. 65; N°. 74; N°. 101; N°. 162 v. 1 en 2; N°. 167; N°. 170 v. 1 en 4; N°. 173 v. 1 en 2; N°. 175; N°. 191 v. 5 en 6.

Op Oudejaarsavond.

Lied N°. 1; N°. 5 v. 1, 5 en 6; N°. 6 v. 3; N°. 7; N°. 8 v. 2 en 3; N°. 9; N°. 11 v. 4 en 5; N°. 12 v. 1 en 4; N°. 14; N°. 16; N°. 17; N°. 18 v. 2; N°. 21 v. 4; N°. 22; N°. 25 v. 5; N°. 37; N°. 38; N°. 40; N°. 52; N°. 62; N°. 63; N°. 66; N°. 68; N°. 74; N°. 76; N°. 81; N°. 100; N°. 109 v. 1 en 6; N°. 130 v. 5; N°. 144; N°. 178 v. 1; N°. 179; N°. 184 1, 2, 3, 4, 8; N°. 185; N°. 189 v. 2 en 5; N°. 220; N°. 223; N°. 224.

Op Nieuwjaar.

Lied N°. 3 v. 2 en 3; N°. 4 v. 2 en 3; N°. 11 v. 3 en 5; N°. 21 v. 4; N°. 36; N°. 38; N°. 41; N°. 65 v. 2 en 3; N°. 68; N°. 69; N°. 75; N°. 88; N°. 93; N°. 96; N°. 99; N°. 106 v. 4; N°. 109 v. 7, 8, 9, 10, 11; N°. 110; N°. 111; N°. 113;

N°. 116; N°. 117 v. 3; N°. 118 v. 4; N°. 119; N°. 130; N°. 143 v. 4; N°. 148; N°. 159 v. 3; 4 en 5; N°. 178 v. 6 en 7; N°. 181 v. 3; N°. 223 v. 3; N°. 224 v. 6, 7.

Op Goeden Vrijdag.

Lied N°. 5 v. 5; N°. 11 v. 5; N°. 12 v. 2; N°. 13 v. 2 en 3; N°. 26; N°. 28; N°. 30; N°. 38 v. 3 en 4; N°. 39; N°. 42; N°. 52; N°. 59; N°. 70; N°. 76; N°. 79; N°. 80; N°. 98; N°. 99; N°. 100; N°. 114; N°. 120; N°. 121 v. 5; N°. 131; N°. 148 v. 6; N°. 167; N°. 190 v. 3; N°. 194; N°. 195; N°. 219; N°. 220; N°. 221; N°. 222; N°. 224.

Op Paschen.

Lied N°. 2; N°. 3 v. 1; N°. 7; N°. 8 v. 4; N°. 10 v. 4; N°. 26; N°. 102; N°. 115; N°. 117; N°. 134; N°. 221 v. 3; N°. 223.

Op Pinksteren.

Lied N°. 6; N°. 15 v. 4; N°. 24 v. 3; N°. 46; N°. 53; N°. 55; N°. 82 v. 2; N°. 87 v. 2 en 3; N°. 89 v. 1; N°. 101 v. 5; N°. 102; N°. 103; N°. 104; N°. 123; N°. 126 v. 4; N°. 127; N°. 133 v. 5; N°. 143 v. 3; N°. 147 v. 3.

Op den Hervormingsdag.

Lied N°. 6 v. 1; N°. 8 v. 1; N°. 10 v. 3; N°. 13; N°. 14 v. 4; N°. 15 v. 1; N°. 26; N°. 46; N°. 53; N°. 54; N°. 55; N°. 65; N°. 77; N°. 82 v. 2 en 3; N°. 87 v. 3; N°. 101; N°. 118; N°. 124 v. 2; N°. 126; N°. 127; N°. 128 v. 2; N°. 133; N°. 149 v. 4; N°. 150 v. 3 en 4; N°. 166; N°. 167 v. 2 en 3; N°. 170 v. 2; N°. 171; N°. 172; N°. 173.

Op Zendingsdagen.

Lied N°. 21 v. 4; N°. 24 v. 3; N°. 28 v. 3; N°. 34 v. 3; N°. 54; N°. 55; N°. 73; N°. 74; N°. 126; N°. 127; N°. 159 v. 3 en 5; N°. 167; N°. 169 v. 2; N°. 170 v. 4; N°. 171; N°. 175 v. 4; N°. 176 v. 2; N°. 178 v. 7; N°. 179 v. 2; N°. 200.

Op een Vaderlandschen Gedenkdag.

Lied N°. 1; N°. 4; N°. 5 v. 7; N°. 6; N°. 7 v. 1; N°. 10 v. 3 en 4; N°. 13; N°. 15 v. 1;

N°. 31; N°. 121; N°. 123; N°. 126 v. 3; N°. 136 v. 5; N°. 170 v. 3 en 4; N°. 173 v. 4; N°. 178 v. 5, 7, 8; N°. 202 v. 4.

Bij Bevestiging en Avondmaal.

Lied N°. 1; N°. 3 v. 2 en 3; N°. 5 v. 2 en 3; N°. 6 v. 1; N°. 8 v. 2 en 3; N°. 12 v. 2 en 3; N°. 13; N°. 16 v. 3 en 4; N°. 23; N°. 25 v. 5; N°. 27 v. 4: N°. 35 v. 7 en 8; N°. 45; N°. 73; N°. 75; N°. 82 v. 2 en 3; N°. 85; N°. 88; N°. 90; N°. 93; N°. 104; N°. 105; N°. 106 v. 4; N°. 111; N°. 118; N°. 122; N°. 123; N°. 124; N°. 125 v. 4, 6, 8, 9; N°. 129 v. 3; N°. 130; N°. 132; N°. 136 v. 3 en 5; N°. 154 v. 5; N°. 155 v. 5; N°. 156; N°. 172 v. 6; N°. 177 v. 3; N°. 182 v. 3; N°. 183 v. 3, 4, 5, 6; N°. 187; N°. 200.

Bij den Doop.

Lied N°. 4 v. 2; N°. 5 v. 4; N°. 10 v. 2; N°. 11 v. 4; N°. 12 v. 4; N°. 21 v. 2 en 4; N°. 73 v. 1 en 4; N°. 77; N°. 78; N°. 80 v. 1 en 4; N°. 210; N°. 211.

Bij de Huwelijkswijding.

Lied N°. 11; N°. 19; N°. 75; N°. 38; N°. 90; N°. 99; N°. 122; N°. 124 v. 3; N°. 125 v. 3 en 7; N°. 130 v. 2 en 3; N°. 132; N°. 133 v. 2, 3, 4; N°. 134; N°. 135; N°. 143 v. 2; N°. 156 v. 2; N°. 211; N°. 218 v. 1, 2, 3, 6.

Bij de Intreerede.

Lied N°. 4 v. 2 en 3; N°. 6 v. 2; N°. 24; N°. 53; N°. 63; N°. 123; N°. 124 v. 1 en 2; N°. 136 v. 1; N°. 138; N°. 171 v. 3.

Bij de Lijkrede.

Lied N°. 5; N°. 113; N°. 195.

In verschillende Jaargetijden.

Lied N°. 10 v. 1; N°. 25; N°. 59; N°. 60 v. 1 en 4; N°. 72 v. 1, 4, 5; N°. 151 v. 1; N°. 169 v. 1.

Bij algemeene Rampen.

Lied N°. 15 v. 2; N°. 17 v. 5; N°. 39; N°. 86; N°. 125 v. 5; N°. 173 v. 1 en 2.

LIJST DER PSALMEN

DIE ONDER DEZE LIEDEREN GEHEEL OF GEDEELTELIJK ZIJN OPGENOMEN.

Psalm.	Lied.	Psalm.	Lied.	Psalm.	Lied.
8.	184.	68.	2.	116.	64.
15.	120.	72.	121.	118.	6.
27.	28.	73.	63.	119.	82.
33.	29.	84.	136 en 137.	130.	83
34.	30.	89.	3.	131.	33.
36.	61.	90.	31.	133.	122.
42.	62.	97.	32.	134	138
51.	81.	100.	4.		
65.	1.	103.	5.		

LIJST

DER EVANGELISCHE GEZANGEN DIE GEHEEL OF GEDEELTELIJK ONDER DEZE LIEDEREN ZIJN OPGENOMEN.

Ev. Gez.	Lied.	Ev. Gez.	Lied.	Ev. Gez.	Lied.
2.	7.	69.	123.	227.	65.
4.	8.	79.	66.	229.	149.
7.	34.	83.	85.	237.	126.
9.	95.	96.	144.	239.	127.
11.	84.	99.	124.	241.	175.
12.	9.	154 en 155.	147.	245.	128.
14.	10.	160.	192.	249.	129.
16.	11.	179.	180.	250.	199.
17.	36.	180.	185.	252.	193.
19.	37.	193.	15.	254.	200.
20.	38.	194.	16.	255.	186.
21.	39.	196.	43.	257.	189.
22.	40.	197.	44.	258.	191.
27.	96.	198.	45.	263.	195.
28.	41.	202.	194.	264.	174.
38.	12.	203.	125.	267.	67.
42.	13.	218.	208.	268.	46.
58.	42.	224.	204.	273.	47.
63.	14.	225.	205.	274.	130.

DATE DUE

GAYLORD PRINTED IN U.S.A.

GTU Library
3 2400 00408 1190

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.